

Durham E-Theses

The evidence of published papyrus fragments for the text of fifth century drama at Athens

Levitt, N.

How to cite:

Levitt, N. (1961) *The evidence of published papyrus fragments for the text of fifth century drama at Athens*, Durham theses, Durham University. Available at Durham E-Theses Online:
<http://etheses.dur.ac.uk/9839/>

Use policy

The full-text may be used and/or reproduced, and given to third parties in any format or medium, without prior permission or charge, for personal research or study, educational, or not-for-profit purposes provided that:

- a full bibliographic reference is made to the original source
- a [link](#) is made to the metadata record in Durham E-Theses
- the full-text is not changed in any way

The full-text must not be sold in any format or medium without the formal permission of the copyright holders.

Please consult the [full Durham E-Theses policy](#) for further details.

The Evidence of Published Papyrus Fragments for the Text
of Fifth Century Drama at Athens.

An abstract of a thesis by N. Levitt B.A. submitted for the degree of
Master of Letters.

The aim of this work is to provide a comprehensive and documented catalogue of the published papyrus texts from Graeco-Roman Egypt which coincide with extant mediaeval sources of Fifth Century Athenian Drama. To facilitate comparison, the papyrus evidence is accompanied by a parallel modern recension; for the fully extant dramas the Oxford Classical Texts of Aeschylus, Sophocles, Euripides and Aristophanes have been used, and for the "fragmenta" the texts of Nauck (ed. altera) and Kock.

The evidence of the papyri has been presented as a simple transcript or "Abschrift". This form allows the continued use of one standard parallel text irrespective of the deviations of individual papyri from the *textus receptus*. At the same time prejudicing suppletions are avoided, and editorial symbols reduced to a minimum. Variant readings of the papyri and mss, and characteristic features of the papyri are recorded in the *apparatus criticus*.

Significant textual material is discussed in the commentary. All new variants and readings of the papyri which support existing presumptive variants have been noted, and, if necessary, evaluated. Where the surviving evidence indicates that the papyrus text diverged from the mediaeval mss tradition, editorial reconstructions have been considered; in at least four instances the differences appear to be less extensive than hitherto assumed. Certain corruptions in the papyri indicate the previous existence of readings not extant in the mediaeval mss; the probable nature of such lost variants has been explored.

An index of new variants is appended, and the frequency of these analysed in selected plays of differing mss representation. It is apparent that papyri of the Roman and Byzantine periods maintain a fairly constant standard, and any appreciable increase in the proportion of new variants in these papyri may normally be associated with peculiarities in the later transmission of individual plays. The proportion of new variants in texts immediately before the Alexandrian recension is three times greater than in the subsequent papyri, indicating the need for greater reserve in the consideration of Ptolemaic variants.

1.

The Evidence of Published Papyrus Fragments for the Text
of Fifth Century Drama at Athens.

A thesis by N. Levitt B.A.
submitted on 1st March 1961 for the degree of
Master of Letters.

Contents.

Introduction.

Bibliography.

Aeschylus; Text and Commentary.

Sophocles; Text and Commentary.

Euripides; Text and Commentary.

Aristophanes; Text and Commentary.

Appendix; A list of new variant readings in the papyri,
and an analysis of their frequency in selected plays.

Index.

Introduction.

The aim of this work is to provide within the scope of one volume a catalogue, with texts and commentary, of the published papyrus fragments of 5th Cent. Athenian drama which coincide with texts or 'fragmenta' extant in the mediaeval mss. The inventory is based upon the list of texts published by Roger A. Pack,¹ with the addition of more recently edited texts available before June 1960.

The scale of Pack's work precludes more than a general outline of the contents of particularly long or fragmentary texts. It has seemed desirable, therefore, in dealing in detail with a very small part of the literary papyri, to give a more comprehensive account of the material available. A table of contents precedes the text of each of the dramatists, the lines of individual plays being arranged in strictly numerical sequence. Listing all the contents of each papyrus under a single entry Pack is unable to record lines in exact sequence, or, in some instances, even to distinguish plays under their separate headings.² To facilitate comparison between the several parts of fragmentary papyri, an index of publications has been supplied listing contents and details of related texts.

The papyri of the four great Attic dramatists have been published in a very wide selection of journals, and methods of presentation vary considerably. A number of editors prefer to give two versions of the text, the first a direct transcript of

¹ The Greek and Latin Literary Texts from Graeco-Roman Egypt, Ann Arbor, 1952. ² The Orestes fragments of P.Oxy. 1370 will be found with Medea ll. 20-63, and the fragments of Ar. Equites from P.Oxy. 1373 are catalogued with Pax ll. 1326-35.

the contents of the papyrus (abschrift), and the second a collation of the papyrus evidence with the textus receptus (umschrift). More often, for reasons of economy, the two versions are integrated. Even the choice of text for collation must depend upon the peculiarities of the individual papyrus. The editor may find that one edition approximates more closely to the papyrus than another, or occasionally a particular ms proves to be more suitable than any of the modern editions; in the case of the Ptolemaic Strasbourg papyrus a combination of the text of Prinz-Wecklein and Murray is employed, whilst others of the Ptolemaic papyri defy collation entirely.¹ Clearly, in such circumstances, not even a standard of reference exists, and accurate cataloguing is quite impossible. For this reason the evidence of the papyri has been presented throughout in the form of the initial transcript, and the Oxford Classical Text has been adopted as a standard of comparison for all the major plays, whilst the texts of Nauck and Kock have been used for the 'fragmenta'.

then what?

It has been possible to admit a greater measure of flexibility in the use of symbols, provided that no ambiguity arises. Deletion by the copyist may be variously indicated [τ], :τ:, .τ. or /; but the symbol { }² is more commonly used to denote an editorial emendation and has been replaced by [] in Soph. O.C. 797 and Eur. Heracles 57. Editorial signs to indicate excision³ or insertion⁴ which are essential in collated texts would simply obtrude in a transcript version, and have therefore been omitted. In the majority of texts an uncertain or entirely illegible

¹ See P. Didot, pp. 16-8, and C.R. 18, p. 2. (P.Lit.Lond. 75).

² P.Vat. II, { } "indicano lettere o parole che lo scriba stesso ha cancellate nel papiro sovrapponendo quando occorre le lettere o parole da sostituirsi." ³ [] and [] (in B.K.T.) ⁴ <τ>τous is written τous, as it would in fact appear in the text of the papyrus.

2- X
letter is indicated by a dot; in the volumes of P.S.I. a more distinctive symbol * is used which is not so readily confused with punctuation or marks in the papyrus indicating deletion or variant readings. The latter symbol has been adopted.

Two small fragments of Euripides from P.Par. II which were inaccurately catalogued, the one through an error on the part of M. Brunet de Presle, and the other due to Pack's misunderstanding of de Presle's circuitous description of the text, have been reassigned to their correct sources in Helen I245¹ and Supplices 270.² It has also been found that in seven fragments the brackets which should indicate a break in the text of the papyrus have been either omitted or inverted in error. Three of these lines³ have been corrected with certainty, and a probable correction is indicated in the case of a fourth.⁴ Professor E. G. Turner has kindly supplied the bracket after πούς in Eur. Medea II49 from a photostat of P.Oxy. 2337. It has not been possible to correct the two remaining errors, both of which occur in B.K.T. 5,2.⁵

In reconstructing the transcript version of the papyri and in recording variant readings in the apparatus criticus it has been the primary aim to give an accurate and faithful reproduction of the text indicated by the papyrologist. Some licence has been taken, however, in the commentary to suggest reasonable alternatives. In Eur. Andromache IOI5 AN has been suggested for AA[, in Orestes 9I T]E for]T, and in Phoenissae IO95 II]IQTAE for ETPAT]IQTAE. In certain instances it has seemed that the interpretation of the evidence proposed by the papyrologist is not justified. In Soph. O.T. 780 and Eur. Bacchae II3I the papyri do not appear to be incompatible with the reading of the mss, as has been suggested. P.Oxy. I805

¹ Helen I26I (De Presle). ² Auge fr.275 (Pack). ³ Eur. Phoenissae III in C.R. I8, Phoenissae IO85 in J.J.P. II, and Ar. Equites 45 in Mel.Nicole. ⁴ Eur. Orestes IO70 in Rev.Phil. I9. ⁵ Eur. Mel.Desmotis 499,3 and Ar. Ranae 258.

supports the superior reading $\mu\epsilon\ \theta\eta\varsigma$ in Soph. Trachiniae I254, not the inferior variant, as A. S. Hunt believed. In Eur. Andromache I7 a comparatively slight error would account for the text of the papyrus which Grenfell, Hunt and Murray consider to have contained a radically different beginning to the line. An attempt has also been made to recover former readings where a corruption in the text of the papyrus appears to indicate the loss of a probable variant.^I

Describing the exacting demands upon skill and energy which the transcription and interpretation of a papyrus text make, H. C. Youtie comments, with special reference to the documentary papyri:-² "In these circumstances, the visual and mental energy available to the reader of the papyri does not always suffice for the job to be done. At some point even the most energetic decipherer will lay down the burden of transcription as one he can no longer bear. Almost always he leaves something, whether much or little, for others to complete or to emend. And it often happens in this way that lesser men correct the greater and take on the semblance of brilliance because the ground has been prepared for their activity. They are enabled to bring fresh energy to the task at a late stage. Like pygmies standing on the shoulders of giants, they survey the mountain tops that were denied to their predecessors." The literary papyri command a wider and more expectant audience. In this genre, the giants show a greater tendency to be gregarious.³ Here, the pygmy who ventures

^I See Aesch. Septem 634, Eur. Hippolytus 284, 422, Phoenissae I28, I5I4 ff., I529 and Ar. Thesm. 242. ² H. C. Youtie, The Textual Criticism of Documentary Papyri; Prolegomena, I,9.

³ It is a feature of both the first and second editions of Eur. Bacchae by Dodds that account is taken of papyri which were at that time unpublished; and a similar relationship exists between P. Harris 38 and Page's edition of Eur. Medea.

forth to the mountain peaks may expect to find a straight and sure path trodden by the giants who have gone before. We are considerably indebted both to papyrologists and others whose work has embraced the papyrus evidence for Attic drama. Acknowledgment of this, where appropriate, has been made in the commentary.

Almost from the first publication of Greek literary papyri, a critical examination of the texts^I revealed two distinct characteristics. The papyri support the mediaeval mss to an extent that was quite unexpected; Grenfell observes that they are remarkable rather for their agreement with the accepted text where this is suspect than for help with new readings. Less surprising is the fact that none of the papyri invariably support the variant readings of one ms or of a single hyparchetype. It is undoubtedly one of the most valuable features of the papyri that they furnish a reliable pointer to the reading of the Alexandrian text amidst the competing claims of presumptive variants in the mediaeval mss. This does not necessarily mean, however, that the papyri are entirely independent of the family groups into which we divide the mediaeval texts; nor does it prove that these divisions are of a comparatively late date, as Grenfell deduced. The distinctive error $\delta\omicron\rho\acute{o}\varsigma$ in Aesch. Septem 532 associates P. Oxy. 2334 with the mss of the Byzantine triad; other papyri sharing a distinctive error with a division of the mss are P. Oxy. 22, reading $\beta\lambda\acute{\epsilon}\phi\alpha\iota$ with L in Soph. O.T. 375, and B.K.T. P 5005, reading $\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\acute{\rho}\nu\alpha\sigma\theta\alpha\iota$ with M and V in Eur. Hipp. 254. The case of P. Antinoe 23 is particularly interesting: C.H. Roberts

I A survey of the evidence undertaken as early as 1904 by Sir Fredric Kenyon in the Proceedings of the British Academy Vol. I, is supported by B. P. Grenfell in J.H.S. XXXIX, (1919).

accounts for the papyrus reading of Eur. Medea 835 by the suggestion that this text was copied from an exemplar in the tradition of A V B, and corrected by the same copyist against a text in the tradition of L and P.¹ Although there is more than one possible explanation of the evidence, and that proposed by Roberts is not necessarily correct, it is at least certain that the papyrus stands in a particularly close relationship with the mss, A V and B. Where such an association with one or more of the mss divisions is apparent the papyrus is by far the oldest extant witness of that tradition; therefore, agreement between the papyrus and mss of other family groups is generally significant.²

The number of new variant readings is more often regarded as the criterion by which the textual value of a papyrus is assessed. Observing that the frequency of new variants is particularly high in the Ptolemaic papyri of Euripides, and lowest in the Byzantine texts of Aristophanes, Grenfell concluded that there was little prospect of obtaining a better text of Aristophanes or Sophocles until Ptolemaic or, at least, Roman papyri of these dramatists should be forthcoming. It does not now appear that this expectation will be justified. The frequency of new variants in the Roman texts does not show any significant increase upon that which exists in the Byzantine fragments; and in Sophocles there is even a slight decrease.³ Obviously no comprehensive assessment of Roman and Byzantine texts is possible unless due allowance is made for peculiarities which are apparent in the later stages of their transmission; the mediaeval mss

¹ This hypothesis implies that Roberts does not subscribe to Grenfell's late dating of the mss divisions. ² The conjecture $\pi\alpha\nu\tau'$ in Eur. Hippolytus 284 would not be valid, if it were not established that B.K.T. 5005 and M are from a common hyparchetype.

³ See Appendix; An analysis of the frequency of variant readings in the papyri of selected plays.

tradition of Euripides is quite different from that of any of the other dramatists, and plays not fully represented in that tradition preserve proportionately fewer correct variants. For this reason, E. R. Dodds attributes the particularly high proportion of new variant readings in the papyri of Eur. Bacchae to the special circumstances associated with the subsequent transmission of that play.¹ The Byzantine text of Eur. Rhesus and the Roman papyri of Ar. Thesmophoriazusaie contain a proportionately high frequency of new variants. If these results are represented as normal, the Byzantine texts of Aristophanes and Sophocles will naturally seem poor by comparison.

The Ptolemaic papyri present a further difficulty; for it is established that the texts of Greek drama were extensively corrupted by histrionic interpolation during the period of the 4th-2nd Cent. B.C. The extent of such corruption must have varied in proportion to popular demand for individual plays. Moreover, the considerable popularity of several of the dramas of Euripides is attested by the very extent of their representation in Ptolemaic finds. Conversely, Aristophanes, essentially a poet of 5th Cent. Athenian social and political life, was superseded by the writers of Middle and New Comedy with their more universal appeal. It would be wrong, therefore, to presuppose a similar Ptolemaic transmission of all four dramatists.

It follows that we must regard Ptolemaic variants in a rather different light from the new variants of Roman or Byzantine texts. D. L. Page summarises the position thus:-² "The nature of the case prevents more than an approximation to the Alexandrian text. Behind and beyond that it is rarely possible to go. Our mss are

¹ The uniform frequency of 25 variants per 100 lines in both Roman and Byzantine texts supports the view that the cause must lie in a later stage of the drama's transmission. ² Edn. Medea; Introduction pp. li-lii.

based on a single Alexandrian text which was formed after collation of many pre-Alexandrian texts: we may approximate to the Alexandrian archetype, but not to the ultimate fifth-century archetype, since the evidence for pre-Alexandrian readings other than those incorporated in the Alexandrian text has almost totally disappeared." The new readings preserved in the Roman and Byzantine papyri are relatively few, and are presumptive variants of the Alexandrian archetype which has been faithfully preserved in every stage of its transmission. The extant Ptolemaic texts are representatives of a tradition which we know to have been exposed to extensive corruption; and moreover, they contain only an insignificant part of the vast store of evidence available to the scholars of Alexandria. It would be reasonable to assume that we have recovered little or nothing that was unknown to them. Therefore, the 'presumptive variant' of the pre-Alexandrian text must be, in the majority of cases,^I a reading which the editor of the Alexandrian recension rejected on the basis of much greater evidence.

The modern editor who avails himself of the evidence of the Ptolemaic papyri must have a clear conception of the text he is proposing to restore. The pre-Alexandrian text can assist him to recover the Alexandrian reading as often as the mediaeval mss diverge from this archetype. To go beyond this point he must on very slight evidence surpass the ~~em~~ense achievement of Alexandrian scholarship.

^I If the Roman and Byzantine papyri give an accurate indication of the average frequency of errors in the present text of Greek drama, it would appear that not more than one third of the extant Ptolemaic variants could possibly have been admitted to the Alexandrian archetype.

Bibliography

Abbreviations.

- Actes Pap.V - Actes du Ve Congres International de Papyrologie.
Oxford, 1937. Bruxelles 1938.
- Aegyptus - Aegyptus: Rivista italiana di egittologia e di
papirologia. Milano, 1920-.
- A.J.P. - American Journal of Philology. Baltimore, 1880-.
- Archiv - Archiv fur Papyrusforschung und verwandte Gebiete.
Leipzig, 1901-.
- B.G.U. - Agyptische Urkunden aus den Koniglichen (staatlichen)
Museen zu Berlin: Griechische Urkunden, Vols.I-9. Berlin,
1895-1937.
- B.K.T. - Berliner Klassikertexte herausgegeben von der
Generalverwaltung der Koniglichen Museen in Berlin, Hefte I-7.
Berlin, 1904-23.
- C.P. - Classical Philology. Chicago, 1906-.
- C.Q. - Classical Quarterly. Oxford, 1907-.
- C.R. - Classical Review. Oxford, 1887-.
- Et. de Pap. - Societe Royale Egyptienne de Papyrologie: Etudes
de papyrologie. Le Caire, 1932-.
- Gueraud-Jouguet - O.Gueraud et P.Jouguet, Un livre d'ecolier
du IIIe siecle avant J.C. Publications de la Societe Royale
Egyptienne de Papyrologie: Textes et documents, Vol.2. Le Caire,
1938.
- G.L.P. - D.L. Page, Greek Literary Papyri, Vol.I, The Loeb
Classical Library; London and New York, 1942.
- Hermes - Hermes: Zeitschrift fur klassische Philologie. Berlin,
1866-.
- J.J.P. - Journal of Juristic Papyrology, Vols.I-3. New York,
1946; Warsaw, 1947-49.
- J.H.S. - Journal of Hellenic Studies. London, 1880-.
- Mel. Nicole - Melanges Nicole. Geneve, 1905.
- New Chapters - J.U. Powell, E.A. Barber, and others, New Chapters
in the History of Greek Literature, Series I-3. Oxford, 1921-33.

- P. Achmim - P. Collart, "Les Papyrus grecs d' Achmim a la Bibliotheque Nationale de Paris," Bulletin de l' Institut Francais d' Archeologie Orientale, 31(1931), 33-III.
- P. Amherst - B.P. Grenfell and A.S. Hunt, The Amherst Papyri. Parts I-2. London 1900-01.
- P. Antinoe - C.H. Roberts, The Antinoopolis Papyri, Egypt Exploration Society. London, 1950-.
- P. Cairo Zen. - C.C. Edgar, Zenon Papyri, Vols. I-4. Catalogue general des antiquites egyptiennes du Musee du Caire, Nos. 79, 82, 85, 90. Le Caire, 1925-31.
- P. Didot - H. Weil, Monuments grecs publies par l' Association pour l' encouragement des etudes grecques en France, Vol. I, (Paris, 1879), pp.2-34.
- P. Flor. - D. Comparetti e G. Vitelli, Papiri greco-egizii: Papiri Florentini, Vols. 2-3. Milano, 1911-15.
- P. Harris - J.E. Powell, The Rendel Harris Papyri of Woodbrooke College, Birmingham. Cambridge, 1936.
- P. Heid. - E. Siegmann, Literarische Griechische Texte der Heidelberger Papyrussammlung. Heidelberg, 1956.
- P. Hibeh - B.P. Grenfell and A.S. Hunt, The Hibeh Papyri, Part I. London, 1906.
- P. Lit. Lond. - H.J. Milne, Catalogue of the Literary Papyri in the British Museum. London, 1927.
- P. Lond. - F.G. Kenyon and H.I. Bell, Greek Papyri in the British Museum: Catalogue with Texts, Vols. I-5. London 1893-1917.
- P. Merton - B.R. Rees, H.I. Bell and J.W.B. Barns, A descriptive Catalogue of the Greek Papyri in the Collection of Wilfred Merton, F.S.A. Vol. 2 (1959), London.
- P. Mich. 3 - J.G. Winter, Papyri in the University of Michigan Collection: Miscellaneous Papyri. University of Michigan Studies, Humanistic Series, Vol. 40. Ann Arbor, 1936.
- P. Oxy. - The Oxyrhynchus Papyri, London, 1898-. Vols. I-6, Grenfell and Hunt, Vols. 7-9, Hunt, Vols. 10-15, Grenfell and Hunt, Vol. 16, Grenfell, Hunt and Bell, Vol. 17, Hunt, Vol. 18, Lobel, Roberts and Wegener, Vol. 19, Lobel, Roberts, Wegener and Bell, Vol. 20, Lobel, Roberts and Wegener, Vol. 21, Lobel, Vol. 22, Lobel and Roberts, Vol. 23, Lobel.

- P. Par. - W. Brunet de Presle et E. Egger, Les Papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale. Notices et extraits des manuscrits de la Bibliothèque Nationale, Vol. I8. Paris, 1865.
- P. Petrie - J.P. Mahaffy and J.G. Smyly, The Flinders Petrie Papyri, Parts I-3. Royal Irish Academy: Cunningham Memoirs, Nos. 8, 9, II. Dublin, 1891-1905.
- P. Rain. - H. Gerstinger, H. Oellacher, und K. Vogel, Mittheilungen aus der Papyrussammlung der Nationalbibliothek in Wien: Papyrus Erzherzog Rainer, Neue Serie, Dritte Folge. Baden bei Wien, 1939.
- P. Ross. Georg. - G. Zereteli, O. Krueger, und P. Jernstedt, Papyri russischer und georgischer Sammlungen, Vol. I. Tiflis, 1925.
- P. Ryl. - J. de M. Johnson, V. Martin, A.S. Hunt and C.H. Roberts, Catalogue of the Greek (and Latin) Papyri in the John Rylands Library, Manchester, Vols. I-3. Manchester, 1911, 1915, 1938.
- P.S.I. - G. Vitelli, M. Norsa, ed.altri. Pubblicazioni della Società Italiana per la Ricerca dei Papiri Greci e Latini in Egitto: Papiri greci e latini, Vols. I-II. Firenze, 1912-1949.
- P. Tebt. - B.P. Grenfell, A.S. Hunt, J.G. Smyly, and E.J. Goodspeed, The Tebtunis Papyri, Parts I-3. London, 1902-38.
- P. Vat. Gr. II - M. Norsa e G. Vitelli, Il Papiro Vaticano Greco II. Città del Vaticano, 1931.
- Racc. Lumbroso - Raccolta di scritti in onore di Giacomo Lumbroso. Milano, 1925.
- Raineri M. - Mittheilungen aus der Sammlung der Papyrus Erzherzog Rainer, Vols. I-6. Wien, 1887-1897.
- Rev. Phil. - Revue de philologie. Paris, Nouvelle Serie, 1877-1926; Troisième Serie, 1927-.
- S.I.F.C. - Studi italiani di filologia classica. Firenze, 1893-1919; Nuova Serie, 1920-.
- Sitzb. Berl. Akad. - Sitzungsberichte der (Königlich-) Preussischen Akademie der Wissenschaften zu Berlin: Philosophisch-historische Klasse. Berlin, 1882-.

Sitzb. Wien. Akad. - Sitzungsberichte der (Kaiserlichen)
Akademie der Wissenschaften in Wien: Philosophisch-historische
Klasse. Wien, 1849-.

Woch. Phil. - Wochenschrift für klassische Philologie. Berlin,
1884-1920.

Texts.

Aeschyli Tragoediae; rec. G. Murray. Oxford, (ed. altera) 1955.

Sophoclis Fabulae; rec. A. C. Pearson. Oxford, 1957.

Euripidis Fabulae; rec. G. Murray. Oxford, Vol.I, 1955, Vol.II,
(ed. tertia) 1957, Vol.III, (ed. altera) 1949.

Aristophanis Comoediae; rec. F. W. Hall et W. M. Geldart. Oxford,
Vol.I, (ed. altera) 1952, Vol.II, (ed. altera) 1951.

Tragicorum Graecorum Fragmenta; ed. A. Nauck. (ed. altera) 1889.

Comicorum Atticorum Fragmenta; ed. T. Kock. 3 Vols. 1880-1888.

General Reference.

Syntax of the Moods and Tenses of the Greek Verb; W. W. Goodwin.
London, 1897.

Griechische Grammatik (Handbuch der Altumswissenschaft, II, I),
E. Schwyzer. I. Bd. 1953, 2. Bd. 1950.

LSJ - Liddell and Scott, Greek-English Lexicon, 9th ed. rev. 1940.

L
Aeschylus

AESCHYLI TRAGOEDIAE

Septem Contra Thebas. I55-I58.	P.Oxy. I8,2I79.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I63-I64.	P.Oxy. I8,2I63. (Fr.I0.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
498-503, 529-552.	P.Oxy. 22,2334.	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
62I-638, 644-656.	P.Oxy. 22,2333.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Agamemnon. 7-I7, 20-30.	P.Oxy. I8,2I78.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Choephoroe. 50.	P.Vat.II. 9.42.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Glaucus Marinus. Fr.30.	P.Oxy. I8,2I59.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Glaucus Ponticus. Fr.36.	11 P.S.I. II,I2I0. P.Oxy. 4,2160	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Danaides. Fr.44,I-5	P.Oxy. 20,2255. (Fr.I4.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Dictyulci. Frr.48, 49.	P.Oxy. I8,2I6I.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.

Myrmidones Fr. 131, 2-3.	P.Oxy. 18, 2163. (Fr. I.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr. 136.	P.Oxy. 20, 2256. (Fr. 55)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Mysi. Fr. 143.	P.Cairo Zen. 4, 59651.	3 rd . Cent. B.C. Philadelphia.
Niobe. Frr. 156, 157.	Hermes 68, 251.	2 nd . Cent. A.D.
Xantriai. Fr. 168.	P.Oxy. 18, 2164.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Philoctetes. Fr. 250.	P.Oxy. 20, 2256. (Fr. 88.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fabula Incerta Fr. 377.	P.Oxy. 20, 2256. (Fr. 9a.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

I55 δορύτανακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.

τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἔ' ἔ' ἔ' ἔ',

I58 ἀκροβόλων [δ'] ἐπάξεις λιθαῖς ἔρχεται·

I63 πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ,

I64 σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγκα, πρὸ πόλεως

498 βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν θυιάς ὥς, φόβον βλέπων.

τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

Ετ. πρῶτον μὲν Ὀγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις

πύλαισι γείτων, ἄνδρος ἐχθαίρουσ' ὕβριν,

503 εἴρξει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον.

529 ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ

σέβειν πεποιθὸς ὀμιμάτων θ' ὑπέρτερον,

I58 ἐπαξέων CODD. UT VID. Π : ἐπάξεις WILAMOWITZ

ἔρχεται CODD. : FORT. OM. Π : ἄπτεται GROENEBOOM I63-I64

ΕΙΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

]	πιμαιν	×	[	I55
	]	×	ι γενησετα	[
	]	×	θεος	
	]			
	]	ων λιθας	[	I58
	]	τελο	[	μάχα
	]	×	καιπροπ	×
	]			I64
			]	ων
			]	
			]	
			]	πτολ
			]	ς
	]	εχθαιρου	σ	υβριν
			]	ον
ο	[			529
σ	[			

μάχαισι τε CODD. : μάχα, σύ τε HERMANN ET (μάχα) Π "Ογνα

CODD. :] × και Π 502 έχθαιρους' CODD. Π^C. (σ SUPRASC. ADD. MAN^I)

ΔΙΣΧΥΛΟΥ

- 531 ἥ μὴν λαπαῖξειν ἄστῃ Καδμείων βίᾳ
 Διός. τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
 βλαστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
 στείχει δ' Ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
 535 ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
 ὁ δ' ὦμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
 537 φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται
 547 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δε τοιόσδ' ἀνὴρ
 548 μέτοικός, Ἀργεῖ δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 549 [πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνουι θεός]
 538 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῃ
 540 σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὥς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
 545 ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 546 μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.

532 Διός M Φ F TRI. : δορός A Q Π γρ. P. 537 φρόνημα

CODD. : φρουρημα Π POST 537 νν. 547-9 TRAI. KIRCHHOFF 541

Σφίγγ' CODD. :]γγα Π 542 γόμοις ἐνώμα CODD. : γόμοις

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

η.μ [531

δορ [

βλαστημ [

στειχει δ' ἵ [

ωρας φυο [535

ο δ' ωμον [

φρουρημα [

ου μην ακ [

]ο γαρ πολε [

]ει κυκ [540

]γγα ωμ [

]ποις εν [

φερει δ' υπ α [

ως πλειστ' [

ελθων δ' εο [545

μακρας κελ [

Παρθενοπ [

μετοικο [

πυργοις [

ναμᾶ WAKEFIELD :]ποις εν [Π 543 ὑφ' αὐτῇ RELL. :

ὑπ' αὐτῇ H ET UT VID. Π 549 SECL. WILAMOWITZ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

550 Ετ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·

552 ἥ τὰν πανῶλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.

621 ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν·
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδῶμες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.

625 θεοῦ δὲ δῶρὸν ἐστὶν εὐτυχεῖν βροτούς.

Χο. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ
δορίπονα κἀκ' ἐκτρέποντες <ἐς> γᾶς
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν

630 Ζεὺς σφε κἀνοι κεραυνῷ.

Αγ. τὸν ἐβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πόλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σου κασίγνητον, πόλει
οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,

635 ἀλώσιμον παιῶν' ἐπεξισαχάσας,

550 Ετ (SC. Ετεοκλής) SUPRA LIN. ADD. MAN² 551-552

INVICEM TRAI. LOBEL 622 φύσει M Q Π : φέρει Φ γρ. Q :

φύει WELLAUER 625 βροτούς CODD. : βροτοίς Π 626 δικαίους

ΕΙΤΛΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

Et

εἰ γὰρ τ[

550

αυτοί [

η των [

552

7. ΞΟΜΕΝ

62I

7 φύσει

7. αλ

ασαλ δο[]υ

Τὴν βροτοίς

625

· τους λιτάς

ΛΙΣ ΕΥ[-]ΗΛ

ΕΚΤΟΘΕΝ

7. W

630

$$\left[\alpha_L \right]$$

1

1

7.

5.

[[ηρυθεις

[χασα]

635

Φ Π : δικαίως RELL. : δικαίους λόγους ἡμετέρους m^{SUPRASC.}

629 ἔκτοθεν IN FINE COLI HABET Π 234 ζ(VEL ξ) [] ηρυσθεις

Π^{MG}. : κάπιγυρωθείς γρ.Ρ

σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἧ ζῶντ', ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην,
638 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τεύσασθαι τρόπον.

644 χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχιστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὥς τὰ γραμίματα
λέγει 'Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἔξει πατρώων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.'
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρήματα.
650 [σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·]
ὥς οὐποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Ετ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος·
ὦμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

656 ἀλλ' οὔτε κλαίνειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,

637 ἀνδρηλάτην CODD. Π. : ἀνδρηλατῶν BLOOMFIELD

650 DEL. HALM ET WILAMOWITZ 652 πόλιν CODD. : πα[Π

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

]ω[]θανειν[]λας
]νδρηλατην
]ασθαι τροπ[]ν 638

]υχ[644
]ον[]ς ηγ[
]ιν ως τα γραμμα[
]ρα τονδε κα[]πολ[
]ματων τ επ[]στροφ[
]τι ταξευρηματα
]θι τ[]να πεμπειν δοκει 650
]κη[]υκευματων
]ωθι ναυκληρειν πα[
]θεον[]εγα στυγος
]ον Οιδιπου γενος
]ν αραι τελεσφορο[
]οδυρεσθαι π[656

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

- 7 [ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν.]
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσιν ἐκ Τροίας φάτιν
I0 ἀλώσιμόν τε βάξιν. ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' αὖ δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδορόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπούμενην
ἐμήν — φόβος γὰρ ἀνδ' ὕπνου παραστατεῖ,
I5 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ —
ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
I7 ὕπνου τὸδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
-
- 20 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φῶς πιφάσκων καὶ χορῶν κατὰστασιν
πολλῶν ἐν Ἀργεῖ, τῇσδε συμφορᾷς χάριν.
25 ἰοὺ ἰοῦ.

7 DEL. PAUW (vv. 4-6 CITAT SINE v. 7 ACHILLES IN ARATI

PHAEN. p. 28.) I4 ἐμήν CODD. II : ἐμοί WEIL 23 νῦν φῶς

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

] κτ x [	7
] xlv [	
] [τ] γην π [	
] ωσι x [	10
] ναικος x [	
] τ αν δε ν [	
] νην ονειρ [	
] ην φοβος γα [	
] μη βεβαιως [	15
] αν δ αειδειν x [	
] x []' [	17

νυ [	20
ευ [	
ω [	
φα [	
πο [	
λου [	25

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Ἀγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντελάσαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἴλιου πόλις
30 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·

30 π. x [FORT. SIC Π

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Αγα[

ευν[

ολο[

επ[

× × [

30

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

50

ὡ πατασφαῖ δόμων.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

κατασκευαζόμενων

50

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.30. NK²

- I Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
2 ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλοῦ Λίχα.
-

FR.30 CITAT STRABO X, 447.

I καμπτήν B :

καμπτήν RELL. Π : κάμπτων MEINEKE

2 αὐτήν C D Π :

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ

Ἰδα[] ἀμπελῶνα ἀμφικλην *	I
νηαταυτην τυμβοναθ[]	2

αὐτόν RELL.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.36. NK²

I

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

FR.36 CITAT SCHOL. AD AR. RAN. I528 I πρῶτον

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΕΥΣ

εὐ[]δαν μεν ὡς-φη[] I

πρ[]ν ἀπο-στόματ[] 2

V Π : πρώτα RELL.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

- I ἔρᾱ μὲν ἄγνους οὐρανὸς τρῶσαι· χθόνα,
ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
FR.44. NK² ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν
ἔδευσε γαῖαν· ἡ δὲ τίκεται βροτοῖς
5 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
-

FR.44 CITANT ANTH. XIII,600B, ET EUST. IL. 978,25.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

] αιχθο [/

I

]

]

]

]ν

5

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.48. NK² I ὄβρια

FR.49. NK² I ὄβριαι

FR.48 CITANT AELIANUS N.A.7,47, PHOTIUS LEX. 314,23.

I ὄβρια AEL. ET PHOT. : ὄβριχοις[II FR.49 CITAT

ΔΙΚΤΥΟΥΑΚΟΙ.

υστριχωντοβριχοισ* [I

θωσθαιμητριπαρεξει* [I

HESYCHIUS 2,334.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.131. NK²

- 2 δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους,
3 οὐς < προπεπνῶς > εἶσω κλισίας
-

FR.136. NK²

- I μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὁμίλια
-

FR.131 CITAT HARPOCRATION p.159,8. 3 οὐς εἶσω
κλισίας COD. : οὐς προπεπνῶς εἶσω κλισίας HEATH,
(HARPOCRATIONEM SECUTUS, QUI 'πεπνῶτες, ἀντὶ τοῦ προ-
δεδωκότες' NOTAT.) TUM v.4 θάσσεις CONI. HERMANN :

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ :

δοριλ [12

δουςυπ [

κλισια [4

]λιαδεκ [I

οὓς σὺ προπίνεις ... εἴσω κλισίας BLOMFIELD : οὓς σὺ
 προπίνων θάσσεις εἴσω ET v.4 κλισίας LOBEL, ET FORT. Π
 FR.136 CITAT LUCIANUS AMOR.II,457. I POST ὀμιλία
 καλλῶ Ω Γ : καλλῶν T V : δεκ [Π : κλαῶν
 DOBREE, QUI H. V. AD LUCIANUM ATTRIBUIT.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR.143. NK²

I

ὦ Καίκε Μύσιαί τ' ἐπιρροαί.

FR.143 CITANT STRABO XIII,I,70, MACROBIUS SAT.

5,20,16, SCHOL. HEPHAESTIO ρ.163.

STRABO H.V. AD

ΜΥΣΟΙ

ὦ Καίκε Μύσται τ' ἐπ[

I

MYRMIDONES RETTULIT: FABULAE NOMEN OM. MACROBIUS, ET

HEPHAESTIO: AD MYSOS RETTULIT PAUW.

ΔΙΣΧΥΔΟΥ

FR. I56 NK²

I θεὸς μὲν αἰτλὴν φύει βροτοῖς,

2 ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

FR.157 NK²

I ἔφημένῃ

2 τάφον τέκνοις ἐπῴζε τοῖς τεθνηκόσιν

FR. I56 CITANT PLATO RESPUBL. II, 380A, EUSEBIUS P.E. XIII,
643C, PLUT. DE AUD. POETIS I7. I7B, ET DE COMM. SENT. I4, I065,
STOBAEUS FLOR. 2, 7. I θεὸς μὲν CODD. II : θεὸς μὲν αὐτός

ΝΙΟΒΗ

·] θεος μεν αιτιαν φθειβ x x x x [I

] κωσαι δωμαπαμίτηδη [2

] ονημαρτονδεφημενηταφον I

] οιξεποιμωζουσατοις τεθνηκοσιν 2

TEMPTABAT NAUCK. FR.157 CITAT HESYCHIUS 2,180. I έφιμένη

COD. : έφημένη CONI. MUSURUS II τάφον COD. II (AD v.2 RE-

FERT NAUCK) : τάφω MUSURUS 2 έπωζε HESYCHIUS : έπώζε

NAUCK : έπώζουσα IMMISCH, KLOEGEL : εποιμωζουσα II

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

I ὄρεσιγόνοις

FR.I68 NK²

νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγέλῳ

3 Ἰνάχου Ἀργεῖου ποταμοῦ παῖσιν βιοδώροις

FR.I68 CITANT SCHOL. AD AR. RAN. I344, PLATO RESPUBL.

II,38I, EUSEBIUS PRAEP. EVANG. 645C, DIOGENES EPIST. 34.

I-2 νύμφαι ὄρεσιγόναι (ὄρεσιγόνοι V) Σ AD AR. RAN. : Νύμφαι

ὄρεσιγόνοι IN TEXTU AR. RAN. I344 : νύμφαις κρηναῖσιν,

ΞΑΝΘΡΙΑΙ

νυμφαῖν ἄμερτεῖς κ[] λαισιν ἀγειρ[] 2

Ἰαχου Ἀργείου ποταμοῦ παῖσιν βιόδοι[] 3

κυδραῖς DIOGENES : Ὀρεσσιγόνοις / νύμφαις κρηνιάσιν

MEINEKE (κυδραῖσι ADD. DINDORF.) : νυμφαῖ νᾰμερτεῖς κ[]

Π θεαῖσιν Σ AD AR. : θεαῖς DIOGENES :] λαισιν (FORT.

] λαισιν) Π 3 Ἀργείου ὑπο ποταμοῦ Σ AD AR. : Ἀργείου
ποταμοῦ PLATO, EUSEB. Π

ΑΙΞΥΛΑΟΥ

FR.250. NK² I

ἐνθ' οὔτε μέμνειν ἄνεμος οὔτε πλεῖν ἔα.

FR.250 CITANT SUIDAS, PLUTARCH MOR. 476B, ARISTAENETUS

I,27,121, DIOGENIANUS 4,88, GREG. CYPR. 2,47, GREG. CYPR.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ

μνηστέον

I

LEID. 2,13. GREG. CYPR. MOSQ. 3,20.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

FR. 377. NK²

I

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτις ἀνὴρ.

FR. 377 CITANT SCHÖL. AD ILIAD 6, 239, EUSTATHIUS IL.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

] x λ ο τ ι ζ ο υ τ ε δ η μ ο ς ο υ τ ' ε [[ν]] τ η ς α ν η ρ

I

64I, 58. I εἴτης CODD. : εἴτης Π^C. : εἴτης Π^{A.C.}

AESCHYLUS

Septem Contra Thebas.

158. The traces of this line in the papyrus,]ων λιθάς, support the reading of the mss, ἐπαλξέων. The suggestion of H.J. Rose, that the genitive is dependent upon ἔρχεται, and constructed on the analogy of τυγχάνω is not convincing. Most editors accept the emendation of Wilamowitz ἐπάλξεις, and attribute the reading of the mss and papyrus to a misinterpretation of ἀπροβόλων as a passive adjective, to which the substantive ἐπαλξέων has been assimilated.

It is to be observed, however, that in the papyrus there is no trace of the verb ἔρχεται, although space enough for this remains after λιθάς. The omission of ἔρχεται from a text of the 2nd. Cent. A.D. may be significant, and suggests that the difficulty may lie, not in the case-ending of ἐπαλξέων, but in the verb. The conjecture of Groeneboom, ἄπτεται, is an excellent alternative, which incorporates the genitive in a sound though uncommon idiom, whilst expressing perfectly the meaning indicated rather clumsily by ἔρχεται.

163-4. The papyrus, reading μάχα at the end of 1.163, confirms Hermann's emendation μάχα σύ τε.

531-2. βίᾱ δορός, recorded in the text of A Q Π and as a variant in P, is an early corruption caused by a failure to appreciate the special significance of βίᾱ in the correct reading βίᾱ Διός. The error may possibly be due to the close proximity of the literal use of this word in 1.448, Πολυφόντου βίᾱ, 1.571, Τυδέως βίαν and 1.577, Πολυνείκους βίαν. A similar literal interpretation of the threat of Arcas, λαπάξειν ἄστν Καδμείων βίᾱ Διός, would lose point in view of his earlier

expression of impiety, αἰχμήν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν : and αἰχμή would readily suggest its synonym, δορύ, as a solution to the difficulty.

But in 11.745-6 we find 'Απόλλωνος εὔτε Λαίου βίη, where the meaning is obviously, "in spite of Apollo or Laius". Similarly in 11.531-2, Arcas threatens "to pillage the city of the Cadmeans, whether God likes it or not". Compare the threat of Capaneus in 11.427-8, 'θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν, καὶ μὴ θέλοντός. '

542-3. The evidence of 1.532, where P.Oxy.2334 joins Q, A and γρ. P in error, indicates a close connection between the papyrus and the hyparchetypes Φ Q. Therefore the support of the papyrus for ἐνώμα adds little or nothing to the authority of the unanimous mss tradition.

Whether the lacuna of 1.542 is to be restored γομ]ποις, or κομ]ποις, as suggested by Roberts, the substitution of π for φ casts suspicion upon the papyrus text of the following line, where the papyrus, reading υπ α[υτηι, appears to support the inferior variant of H.

625. The new reading of the papyrus βροτοῖς is an easier variant for the accusative of the mss, and has possibly been attracted by the presence of δῶρον, which is normally associated with the dative.

626. P.Oxy.2333 does not appear to be in agreement with any particular group of mss. Therefore its support for the reading of Φ, δικαίους, is most valuable. Further evidence for the ending -ους is found in the suprascript ἡμετέρους δικαίους λόγους added by a late corrector of M. Two-termination forms of adjectives in -ος are not infrequently used by the Attic tragedians: but they are sufficiently rare to invite interference with the text.

634. That the marginal note ζ []ηρυθείς in P.Oxy. 2333 records a variant reading, is confirmed by a similar note, ζ εθῆλα̃ opposite a textual reading ἐθῆκαν in a fragment of Alcaeus, P.Oxy. 2165. The existence of an early variant reading for κάπικηρυχθείς is evident from the marginal note in P, γρ. κάπιγυρωθείς. The exact nature of the variant in the papyrus must remain open to conjecture. The established reading κάπικηρυχθείς suggests a very slight error κ]ηρυθείς, but a probable reconstruction on the evidence of P is γ]ηρυθείς.

The only evidence for the form, γηρυθείς, is found in Aesch. Supplices 460, γηρυθεῖς' ἔσει, where the context obviously implies a middle voice. The form, γυρωθείς, and its compound, ἐπιγυρωθείς, are both without parallel. Although the marginal variants of P and the papyrus are equally unacceptable, they must at least be evidence of an earlier reading. A possible solution may be found in κάπιγαυρωθείς, a reading palaeographically close to that of P, and well supported by Xen. Cyropaedia 2.4.30, ἐπιγαυρωθείς τῇ ἐντολῇ. The context seems to require that ἐπιγαυρωθείς χθονί should mean, "having vaunted over the city", and this may not be an impossible interpretation. It appears however, that all the extant examples of γαυροῦμαι and ἐπιγαυροῦμαι with a dative indirect object must be interpreted, "to pride oneself on", or, "to regard with satisfaction". Therefore if κάπιγαυρωθείς χθονί is to be accepted as a possible variant, it may be necessary to translate, "having looked upon the city in proud anticipation."

652. The remains of the papyrus indicate a new reading. C.H. Roberts restores πα[τρ]αν, which, however, he considers to be inferior to the reading of the mss, in view of the evidence of Soph. Antigone 994, τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν. An

alternative reconstruction palaeographically nearer to the
text of the mss might be, σὺ δ' αὐτὸς γν]ῶθι ναυκληρεῖν πάλιν.

Agamemnon.

6-7. The remains of P.Oxy.2178 scarcely justify the claim made by G. Murray in the apparatus criticus of this play, "vv.6-7 ambos habet Π." It is, moreover, a contradiction of his preceding note, "vv.7-30 initia mutila in Π."

The evidence does at least establish the first word of 1.7, ἀστέρας : but the support of a papyrus of even the 2nd. Cent. A.D. is far from being conclusive, since those who reject this line are for the most part of the opinion that it is an interpolation of a date earlier than the Alexandrian recension.

23. Both φάος and φῶς were used freely by the tragedians according to the requirements of the metre. In prose the contracted form was normally employed. Therefore, the natural tendency in transmission would be to substitute the contracted form for one no longer in common use. The metre is restored in F and Triclinius by the repetition of vūv from 1.20; an inappropriate variant. The papyrus is undoubtedly correct in supporting M and V.

30. Traces of the first two letters only of this line are visible. Although practically illegible, they exclude the reading of the mss ἐάλωμεν. Lobel restores πέ[πτωμεν, comparing the use of πεπτωμένοι in Aesch. Choephoroe 263; but the positive evidence for such a reconstruction of the papyrus is slight.

Dictyulci.

Fr.48,I. The evidence of Aelianus indicates the use of ὄβρις or an inflected form of that word in the texts of both Aesch. Dictyulci and Eur. Peliades. The note by Photius is inaccurate in its definition, and possibly also in attributing both ὄβρις and ὀβρίκων to this one play. Yet neither of these inaccuracies need necessarily imply any defect in the spelling of ὄβρις: on this score at least Photius may be regarded as being in complete agreement with Aelianus. In view of the proximity of ὑπερίκων to ὀβρίκοις [in the papyrus it is reasonable to assume an error of assimilation. The text may be emended to read :- ὑπερίκων τ' ὀβρίκοις].

Myrmidones.

Fr. I3I, 3. Some form of the verb προπίνω, which is implied by Harpocration's note, has been omitted from his citation of the text. Therefore, on the assumption that εἶω κλισίας constitutes the remainder of 1.3, Blomfield conjectured οὐ προπίνεις and Heath προπεπωκώς. Dindorf, accepting the second of these emendations, proposed θάσσεις in 1.4. The evidence of the papyrus now makes it clear that κλισίας must be referred to 1.4, and a proportionately longer lacuna allowed in 1.3: partial confirmation is at the same time given to Blomfield's conjecture. Lobel has adapted the earlier conjectures to the fresh evidence of the papyrus to make the very convincing restoration, οὐς οὐ π[ροπίνων θάσσεις εἶω] κλισία[ς].

Niobe

FR.I57,I. The papyrus confirms the correction ἐφημένη of Musurus for the reading of the ms, ἐφιμένη.

I-2. It is also established by the papyrus that τόπον must be read as the last word of l.I, and not in l.2, as had quite naturally been assumed by Nauck. The metre is restored in the papyrus by a participle ἐποικίζουσα for ἐπώζε, Nauck's correction of ἐπώζε in the ms. Epicharmus 96, Ahr. and Cratinus Nem.2 support the belief that ἐπώζε is the imperfect indicative of ἐπώζειν "to brood upon"; and there can be no doubt that Hesychius interpreted the passage in this way. The reading of the papyrus is, therefore, an easier variant for ἐπώζουσα, an almost certainly correct restoration by Immisch and Kloegel.

Xantrialai.

Fr. I68, I-2. The traces of ink above the α of αἰσιν suggest the relative αἷσιν, and a preceding relative clause is implied by l. 4 of the papyrus, αἷτε παρίστανται πᾶσιν βροτέουσιν ἐπ' ἔργοις. A relative before ἀγέλῳ would remove, or at least explain, most of the discrepancies which appear to exist in the three sources.

It now becomes apparent that Diogenes has adapted the text more freely than had at first been appreciated. His unmetrical reading, Νύμφαις κρήναισιν κυδραῖς θαλαῖς ἀγέλουσαν, is obviously an adaptation to prose of an original reading, Νύμφαι Κρηνιάδες κυδραὶ θαλαί, αἷσιν ἀγέλῳ. The reconstruction of the text read by the scholiast of Ar. Ranae is less certain, since there is no apparent reason for the omission of κυδραί; but it is probable that θαλαῖσιν is a corruption by haplography of θαλαί αἷσιν. The most probable reconstruction of this text is, therefore, Νύμφαι ὀρεσσύγονοι <κυδραὶ> θε<αὶ> αἷσιν ἀγέλῳ.

It would appear that the three sources fail to agree on one minor point only. Otherwise the text may be restored with some measure of confidence:-

$$\text{Νύμφαι} \left\{ \begin{array}{l} \text{ὀρεσσύγονοι (SCHOL.)} \\ \text{Κρηνιάδες (DIOGENES)} \\ \text{ναμπερεῖς (PAPYRUS)} \end{array} \right\} \text{κυδραὶ θαλαί, αἷσιν ἀγέλῳ.}$$

Of the variants, ναμπερεῖς bears no apparent relationship to the other two, and is a reading of no special difficulty.

Κρηνιάδες is a rare feminine form of the adjective κρηναῖος used only in conjunction with the noun Νύμφαι; the possibility of this word becoming corrupt is considerable, and such a reading is supported by the easier variant ὀρεσσύγονοι.

11 Sophocles

SOPHOCLIS TRAGOEDIAE

Ajax. 51-67, 266-276, 291-307.	P.Oxy. 17,2093.	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
694-705, 753-764.	P.Oxy. 13,1615.	Early 4 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Electra. 363-364.	P.VAT.II. 17,30.	ca. A.D. 215. Marmarica.
993-1007.	P.Oxy. 4,693.	Early 3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Oedipus Rex. 102-121,	P.Oxy. 18,2180.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
178-190, 197-200.	P.S.I. 11,1192.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
292-294, 297-299.	P.Oxy. 18,2180.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
375-385.	P.Oxy. 1,22.	ca. 5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
397-404, 411-467.	P.Oxy. 18,2180.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
429-441.	P.Oxy. 1,22.	ca. 5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
474-475, 480-484, 503-532, 574-587.	P.Oxy. 18,2180.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
688-696, 708-710, 731-740, 751-753, 755-784, 819-827.	P.Oxy. 11,1369.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
971-974.	P.Oxy. 18,2180.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
1304-1310, 1350- 1358.	P.Oxy. 11,1369.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.

Antigone. 242-246.	P.Oxy. 6,875.	Early 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
689-690.	A.J.P. 6I. (Pap. F.M.2.)	1 st .-2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
7I2-7I5.(Parodied)	P.S.I. II,I2I3.	1 st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Trachiniae. I2-2I, 37-39, 275- 283, 289-292, 30I- 303, 360-365, 370- 387, 532-535, 576- 58I, 602-606, 744, 763-764, 78I-797, 850-854, 873-878, I064-I073, II3I-II47, I253-I257, I274-I276.	P.Oxy. I5,I805.	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Oedipus Coloneus. I36-I46.	P.Mich. 3,I40.	2 nd .-3 rd . Cent. A.D.
562-564, 797-799.	P.Vat.II. II,I8.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Ichneutae. Fr.294.	P.Oxy. 9,II74. (Fr.XI.)	Late 2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Nauplius. Fr.400	P.Oxy. I7,2077. (Fr.II.)	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Poimenes. Fr.466.	P.Oxy. I9,222I.	Mid.1 st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Scyrii. Fr.5II,4-6.	P.Oxy. I7,2077. (Fr.I.)	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Tereus. Fr.532,I-2.	P.Vat.II. 9,25.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Fabula Incerta. Fr. 7I6.	P.Ryl. 3,482.	2 nd .Cent. A.D.

Fabula Incerta.

Fr.749.(Parodied?)

BGU.7. Nr.I688.

4th.Cent. A.D.
Philadelphia.

Eurypylus.

Fr.768.

P.Oxy. 9,II75
(Fr.5.I.)

Late 2nd.Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 51 ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμεικτά τε
 λεῖλας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα.
- 55 ἔνθ' ἐσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
 κύκλω ῥαχίζων, κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
- 60 ὠτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακὰ.
 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
 ὥς ἄνδρας, οὐχ ὥς εὐκερων ἄγραν ἔχων.
- 65 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκλίζεται.
 δεῖξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὥς πᾶσιν Ἀργεῖοισιν εἰσιδὼν θροῆς.

55 ἐσπεσὼν CODD. : εισπ[] Π 57 δισσοὺς
 CODD. Π^{C.}(MAN²) : δοιους Π^{A.C.} 58 ὅτ' CODD. :
 ὅδ' L² : τοτ Π 63-64 ORDINEM TRAI. Π, QUOD

ΑΙΑΣ

ε[] σφ[	51
γνώμα[	
και προς τε[	
λειας αδα[	
εν[] εισπ[	55
κυ[] λωι ρα[	
δ[ο][] σ[] ιους Δτ[	
τοτ άλλο[	
εγω δε φο[	
ωτρυνον[	60
κ[] πειτ επε[	
ζωντ[	62
↓ τους [] αν[	64
πο[	63
— δει[	66
ω[	67

↓ CORRIGIT. 64 ως CODD. : τους [] Π

65 OM. Π, QUOD — CORRIGIT. 67 υτ Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 266 φίλους ἀνιδὼν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
 ἥ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;
 Χο. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μεῖζον κακόν
 Τε. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντος ἀτάμεσθα νῦν.
 Χο. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κἀτοιδ' ὅπως λέγεις.
 Τε. ἀνὴρ ἐκεῖνος, ἥνικ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἥνεια ξυνών·
 νῦν δ' ὥς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
 κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ
 276 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος.

-
- 291 σελπιγγοῖς; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.
 ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαλ', ἀεὶ δ' ὑμνοῦμενα·
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
 295 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας·
 εἴσω δ' ἐσθλὰ συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐερόν τ' ἄγραν.

270 ὅπως CODD. Π : ὅπερ CONI. MEINEKE.

273 ἥνεια CODD. : ἡνεία Π 293 γυναιξὶ CODD.

STOB.FLOR. 85, I. Π^C : γυναικί ARIST.POL. I260^a

30. Π^{A.C}. 294 μεθουσ Π^{A.C}. 295 τὰς ἐκεῖ μὲν

ΑΙΑΣ

] ειν [266
 ...
] ξυν [
] ν κακ [
 ...
] μεσθα νυν
] οπως λεγεις 270
] τηι νοσσι
] ν κακο [
] ς ηνεια ξ [
 ...
] ε της ν [] σ [
] κακ [
] πα [276
 ...

σα [291
 ο δ [] π []] πρ [] ς με [
] ξ
 γυναι γυναικι κ [] σμο [
 καγω μ [] α []] θουσ ελεξα ο δ ε [
 και τας εκει μεν ουκ εχω [295
 εσω δ εσηλθε συνδετους αγ [
 ταυρους κυνα []] τηρας ευκ [297

CODD. Π : τὰς μὲν ἔνδον SUID. 296 ἔσω CODD. Π :
 εἴσω DINDORF. 297 εὐερὸν τ' SCHNEIDEWIN. : εὐκερών
 τ' L A REC. : ευκ [] Π (LECTIO INCERT.)

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 298 καὶ τοὺς μὲν ἠύχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
- 300 ἥμιζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πόντων.
 τέλος δ' ἀπάξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινι
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κατά
 τοὺς δ' ἄμφ' Ὀδυσσεῦ, συντιθεὶς γέλων πολὺν
 ὅσῃν κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτελσάιτ' ἰὼν
- 305 κᾶπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δομοὺς πάλιν
 ἔμψρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
- 307 καὶ πλήρες ἄτης ὥς διοπτρεύει στέγος,

- 694 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλλήπλαγκτε Κυλ-
 λανίας χιονοκτύπου
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροπόλ' ἄναξ, ὅπως
 μοι Μῦσια Κνώσι' ὀρ-
 700 χήματ' αὐτοδαῖ ξυνὼν ἰάφης.

298 ἠύχένιζε CODD. :]ειζε Π 299 κάρραχιζε
 A : κάρραχιζε L Π 301 ἀπάξας Lb Σ : ἀπάξας L^{A.C.} :
 ἀπαῖξας Π : ὑπάξας (ὑπαῖξας) L^{C.} A REC. : ἐπάξας
 REC. 303 συντιθεὶς CODD. : ξ[Π 305 ἐπάξας A
 REC. : ἀπάξας L (EX -αις FACTUM) REC. : ὑπάξας Mb :

ΑΙΑΣ

]τους μεν[	]ειξε[	298
]ζε παραχι[	]ους δ[	
]ζετ ^ο ω[	]τε φωτας εν π[	300
τ[]λος δ απαίξας δια θυ[		
λογους ανεσπα τους με[		
τους δ αμφ Οδυσει ξ[		
οσην κατ αυτων υβ[		
καπειτ εναίξας αυθις [		305
]μπων μολις π[]ς ξυ[		
και πληρες ατη[		307

ιω ιω Παν[	694
ω Παν Παν[	
λάνιας χι[	
πειτραίας [	
θεών χο[	
Μύσια Κ[	
ξυνών ι[	700

έσάξας MORSTADT : εναίξας Π γ̄ Π^{MG.}

699 νόσια L A REC. : νόσια REC. : μύσια

Π(NOVERAT SUID. v. νόσια VEL SUIDAE FONIS)

700 ίάφης A REC. : ίάφεις L REC. : ι[Π

ξυνάφης BOTHE

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

701 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰναρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων

μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων

ὁ Δάλιος εὐγνώστος

705 ἐμοὶ ξυνεῖη διὰ παντὸς εὐφρων.

753 εἶρξαι κατ' ἡμαρ τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε

Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μὴδ' ἀφέντ' ἔαν,

755 εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ.

ἐλῆ γὰρ αὐτὸν τήνδ' ἔθ' ἡμέραν μόνην

ὄλας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.

τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόητα σώματα

πίπτειν βαρελαῖς πρὸς θεῶν δυσπραξαῖς

760 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν

βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονή.

κεῖνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος

ἄνους καλῶς λέγοντος ἠῦρέθη πατρός.

764 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δορὶ

701 POST χορεῦσαι LACUNAM STATUIT LOBECK

755 θέλοι L Π : θέλει REC. 756 ἡμέρα μόνη CODD. :

ἡμεραν μόνην Π 759 δυσπραξαῖς CODD. Π(FORTASSE EX

ΑΙΑΣ

νυν γ[701
 Ικαριων[
 μδλων[
 ὁ Δᾱλιος[
 εμοι ξυ[705

]εξ[753
]αφ'έντ' εἶν
]ιν θέλοι ποτε· 755
]ημεραν μονην·
]εφη λεγων·
]α σωματα
]εων δυσπραξ(αι)ς
]ρωπου φυσιν 760
]ανθρωπ[]ν φρονήι·
]εξορμώμενος
]ευρεθη πατρος·
]κν[]ν δορι 764

δυσπραξ(α FACTUM) : δυσπραγ(αι)ς STOB.FLOR. 760
 φύσιν CODD. Π : φύσει STOB.ECL. 761 φρονήι L^{A.C.}
 REC. STOB.ECL. : φρονεῖ L^{C.}(MAN²) A REC. STOB.FLOR.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 363 ἔμοι γὰρ ἔστω τούμῃ μὴ λυποῦν μόνον
364 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς λαχεῖν.
-

- 993 ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζेत' ἂν
τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
995 ποῖ γάρ ποτε βλέψασα τοιοῦτον θράσος
αὐτῇ θ' ὀπλίζῃ καὶ ὑπηρετεῖν καλεῖς;
οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
σθένεις δ' ἔλασσον πῶν ἐναντίων χερσὶ.
δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχεῖ καθ' ἡμέραν,
I000 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπῃ μηδὲν ἔρχεται.
τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευὼν ἐλεῖν
ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται;
ὄρα κακῶς πράσσοντε μὴ μέλζω κακὰ
κτησάμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
I005 λυεῖ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ

363 λυπεῖν μόνον CODD. Σ : λυποῦν μόνον ERFURDT
ET FORT. Σ : λυπουμενον Π 364 λαχεῖν L^{SUPRASC.} REC. :
τυχεῖν L A REC. Π 995 ποτ' ἐμβλέψασα L A REC. : ποτ'
ἐκβλέψασα L A.C. : ποτε βλέψασα MONAC. Π 996 ὀπλίζῃ

ΗΛΕΚΤΡΑ

του μεμνηυπού 363
 μενονβοσκηματηςσηςδεουκερωτιμης
 τυχειν· 364

]αν' αυτη μη[993
]υλαβειαν[
]γαρ ποτε βλε[995
]' οπλιζη κα[
]ισορας· γυνη[
]νεις δ ελασσον[
]ων δε τοις μ[
]ν δ απορρει κ[1000
]υν τοιουτον α[
]πο^ς ατης εξαπα[
]ακως πρασσο[
]ωμεθ' ει τις το[
]αρ ημας ο[1005

CODD. Π : όπλίζει JEBB 998 έλαττον CODD. : έλασσον
 BRUNCK Π 1003 πράσσοντε CODD. Π : πάσχοντε Σ AD O.C.
 v.1676. 1005 ήμᾶς CODD. Π : ήμῖν ELMSLEY

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.

1007

οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν

ΗΛΕΚΤΡΑ

καλην λ[

α[]ειν[

1007

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- I02 Οι. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
 Κρ. ἦν ἡμῖν, ὤναξ, Λαίος ποθ' ἡγεμὼν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- I05 Οι. ἔξειδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πω.
 Κρ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
- Οι. οἷ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τδ' εὐρεθήσεται
 ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- I10 Κρ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον
 ἄλωτόν, ἐκφεύγει δὲ τάμελούμενον.
- Οι. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαίος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνω;
- Κρ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν πάλιν
- I15 πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
- Οι. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
 κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
- Κρ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἷς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
 ὣν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
- Οι. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν,
- I2I ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

υ γαρ ανδρο [I02

μιν ωναξ [

ε πριν [

ων [

I05

ον [

στελ [

τας [

ειν τ [

θησ [

κμ [

ια [

μενο [

I10

ενον

ος

ονω [

φασκ [

ν πα [

ουκέθ [

σταλ [

I15

τις ου [

ωρ ο [

τις εκ [

ησας α [

ος φοβω [

ιδως φ [

υροι μαθ [

μ [

I21

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 178 ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ
 ὧν πόλις ἀνάρριθμος ὄλλυται·
 180 νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ
 θαναταφόρα κεῖται ἀνοίκτως·
 ἐν δ' ἄλοχοι πολιαὶ τ' ἔπι ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
 λυγρῶν πόνων

- 185 ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν.
 παιὰν δὲ λάμ-
 πει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμαυλος·
 ὧν ὕπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν·

- 190 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς

- 197 θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γάρ, εἴ τι νύξ ἀφῆ,

SUPRA 178 θρη[]ιοναποξενονορμον ειωθεσανγαρ
 τακαθα***αβαλλειν / ειςτηνθαλασσαν κ' ομ λει†
 καιεισαλαλυματεβαλλον*η*ν*φω Π 178 εσ[]
 θεουτουαιδου Π^{MG.} 180 δὲ γένεθλα A REC. Π : δ'
 ἀ γενέθλα L REC. Σ¹ 181 θαναταφόρα L^{A.C.} (VEL FORT.
 θανατάφορα) REC. (θανατα[]α) Π : θανατηφόρα REC. :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ακτανπρο [] θεου I78

ωνπολιστα [] ολλυται

νηλεα [] εγ [] απροσπεδωι I80

θανατα [] ακειταιανοικτως

[] νδα [] πολισαι

τεπιμα [] α [] τα []

παραβω []

λυγωνπον []

ικτηρεςεπι [] I85

παιωνδελαμ []

σατεγηρυςομ []

[] νυπερωχ []

[] παπεμφ x []

[] ον x x [] I90

θρ [] I97

τε []

θαναταφόρω L^C. REC. : θανατηφόρω A REC. I82-I83

ομοιοντοxxπροκ [] xxxxxx / xxxxλλο [] εξεστεμμεν [] ι

xxxx /] θακ Π^{MG}. I84 ακτάν CODD. Π : άχάν

NAUK I85 ικτῆρες CODD. Π: : ικετῆρες C DINDORF

I86 παιάν L^C. A REC. : παιών L^{A.C}. REC. Σ Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

τοῦτ' ἐπ' ἄμαρ ἔρχεται·

200 τόν, ὦ <τᾶν> πυρφόρων

292 Χο. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὀδοιπόρων.

Οι. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς ὀρᾷ.

294 Χο. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειματός γ' ἔχει μέρος

297 Χο. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ

τὸν θεῖτον ἤδη μάντιν ὦδ' ἄγουσιν, ὦ

299 τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.

375 μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὀρᾷ, βλάψαι ποτ' ἄν.

Τε. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ

ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὦ τάδ' ἐκπράξαι μέλει.

Οι. Κρέοντος, ἥ τοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

Τε. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

Οι. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,

382 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται

297 οὐξελέγξων L^{S.} (MAN²) A REC. Π : οὐξελέγξων

L REC. 375 βλάψαι L^{C.} A REC. Σ : βλέψαι L^{A.C.} REC. Π

376 με L A REC. Π : σε REC. γε σοῦ L A REC. Π :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

τ
τον [200

] πόρων 292

] ραι
] ος 294

] ξων αυ [297

] ηδη μ [299
] π [] φ []

] λλον ὅστις φως ορᾷ βλεφαι ποτ' αν· 375

] με μοιρᾶ προς γε σου πεσειν επει

] Απολλων ὦι ταδ' εκπραξαι μέλει·

] ς ἢ σου ταυτα ταξευρήματα

] σοι πημ' ουδεν· αλλ' αὐτος συ σοι·

] και πυραννι και τέχνη τεχνης 380

] υσα τω πολυζηλω βιω

] μιν ὁ φθονος φυλασσεται

γ' ἐμοῦ BRUNCK 378 σοῦ L A REC. Π^C : του Π^{A.C.} Π^S.

(MAN²) 380 τυραννί L A REC. (πυραννι) Π : τυραννίς

REC. STOB.FLOR. 49. IO.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 383 εἰ τῆσδ' ἄρχῃς οὐνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχείρισεν,
 385 ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐδ' ἄρχῃς φίλος,
-

- 397 ὁ μὴδ' ἐιδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
 γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐμβαλεῖν, δοκῶν θρόνοισι
 400 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
 κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγλατήσιν· εἰ δὲ μὴ ᾿δόκεις γέρων
 403 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἄν οἶά περ φρονεῖς.
 Χο. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
-

- 411 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἴν'· εἴ κακοῦ
 οὐδ' ἔνθα νάσεις, οὐδ' ὅτων οἴκεῖς μέτα.
 415 ἄρ' οἷσθ' ἀφ' ὧν εἴ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,

383 οὐνεχ' L A REC. : ουνὲκ' Π 384 αἰτητόν
 L A REC. Π : ὠνητόν Γ 385 πιστός L A REC. Π^C :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] χης ουνὲν' ἦν εμοί πόλις
] κ' αἰτήτον εἰσεχειρίσεν.
] ὦν ὁ πῖστος] ο· ε]] α]] χης φίλος 385

] πους ἐπαυσ·] 397
] π οἰωνων]
] λειν δοκων]
] Κρεοντείοις] 400
] συχω ξυνθε]
] όκεις]
] οἷα πε]
] ι τα το] 404

] ραφο] 411
] ὠνειδισ]
] ς ἴν' εἰ καη]
] ν οικεῖς μέτ]
] ἦθας ἐχθρος ὦ] 415
] ε καὶ ἐπὶ γῆς ἀν]

πεισ]] Π^{A.C.} οὗς L A REC. : ο· ε]] Π^{C.}

416 κάπι L A REC. : καὶ ἐπὶ Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

417 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.

420 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν,
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταλίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνῃ κακῶν,

425 ὅσ' ἐξιῶσεις σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τούμὸν στόμα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

Οἱ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;

430 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν
ἄφορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;

Τε. οὐδ' ἐκδομὴν ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.

Οἱ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ

434 σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

417 τοῦ σοῦ L A REC. : ἀπο σου Π^{A.C.} : ἀπο
του Π^{S.(MAN^I)} χαλε) επο Π^{MG.} 420 λιμὴν L (υ
SUPRA ι SCRIPTO) :] μην Π : μυχός WECKLEIN :
SECL. HOUSMAN 422 ὑμέναιον ὃν L A REC. : υμε[

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] ηξ[] και απο σου πατρος
] ης τ[] 'πους ἄρα
] υν μ[] ειτα δε σκοτον·
] εστ[] μην· 420
] αχα
] υμε[] ν δομοις
] ας ευπλο[] υχω
] κ ε[] ισθα[] ι κακων
] ις τεκνοις 425
] τ[] υμον στομα
] ιν βροτων
] ι ποτε
] υτου κλυειν
] ν ου παλιν 430
] ραφεις ἀπει
] κάλεις
] ντ' επει ·ηιδη
] τειλαμην

] ν Π : λιμένα τον ἐν HOUSMAN 423 εὐ-
 πλοίας L A REC. Π : ἀπλοίας MALIT PEARSON 430
 οὐ L A REC. Π²¹⁸⁰ Π^{22S} : αὖ Π^{22A.C.} 433 ἦδη
 Ε Π^{2180MG} : ἦδει L REC. : ἦδαιν (ἦδαιν) L^S.
 REC. Π²²

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 435 Τε. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφουμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- Οι. πόλοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
Τε. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
- Οι. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.
- 440 Τε. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφους;
Οι. τοιαῦτ' ὀνειδίζ' οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- Τε. αὐτὴ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- Οι. ἄλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- Τε. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σύ, παῦ, κόμιζέ με.
- 445 Οι. κομιζέτω δῆθ'· ὥς παρῶν σύ γ' ἐμποδῶν
ὄχλεις, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
- Τε. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δεύσας πρόσσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
- λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
- 450 ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσαν φόνον
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε.
- ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
- τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
- 455 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἔπι
σκήπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

	οἰσ[	οἰεῖ	435
	η[] με[	εἰς	
ω[		βροτῶν	
ου[		ς	
τ[] υ[		φους	440
αὐτῇ γε μ[			
ἀλλ εἰ πολ[			
ἀπειμι τοῖ[			
κομίζετω[			445
οἰκλεις· συ[			
εἰπὼν ἄπε[			
δεισας προσω[			
ἐγὼ δέ σοι το[			
ζητεῖς ἀπειλ[			450
ὄν λαιεῖον· οὐ[			
ξεν[] λογω[] με[			
φαν[] σεται [] ηβ[			
τῇ εὐφορᾷ[			
καὶ πτωχὸς α[			455
	πρ[		

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

φανήσεται δὲ παῖσι τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορος τε καὶ φονεὺς. καὶ ταῦτ' ἰὼν
εἴσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.

Χο. τίς ὄντιν' ἃ θεσπιέπει-

α Δελφὶς εἶπε πέτρα

ἄρρητ' ἄρρήτων τελέσαν-

τα φοινίαισι χερσίν;

ῥα νιν ἀελλάδων

429 Οἰ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;

οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλιν

ἄφορος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει;

Τε. οὐδ' ἰκόμεν ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.

Οἰ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ

σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

430 οὐ L A REC. Π²I80 Π²²S. : αὖ Π²²A.C.

43I ἄφορος L A REC. : αγορος Π 433 ἤδη E

Π²I80^{MG}. : ἥδει L REC. : ἥδειν (ἥδειν) L^S. REC.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] νω[
] εφϋ
] πατρο[
] και φ[] και τ[] υτ' ιω[460
] ζ[] υ· καν λ[] εφε[
] ιν ε[] ηδη μ[] μη[
] ον[] α[
] κ[
] τ[] τα 465
] χε[
] x[467

η ταυτα δητ̄ ανεκτα προς τουτ[429
 ουκ' εις ολεθρον ουχι θασσον αῡ πα[
 αγορρος οικων τωνδ' αποστραφε[
 ουδ' ἵκομην ἔγωγ' αν ει συ μή κ[
 ου γαρ τι σ' ἡδ̄ειν μῶρα φωνησο[
 σχολησ' γ' αν οικους τους εμους[434

Π²² 434 σχολῇ σ' L A REC. SUIDAE v. σχολῇ γ' αν
 A : σχολῇ γ' SUIDAE B C PORSON(σ' POST ἐμούς
 ADDITO) : σχολης γ' Π^{A.C.} : σχοληι σ' γ' Π^{C.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 435 Τε. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφουμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ,
 μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφορες.
 Οι. ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 Τε. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
 Οι. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.
 Τε. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυσ;
 441 Οι. τοιαῦτ' ὀνειδίς' οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.

-
- 474 τος ἀρτίως φανεῖσα
 475 φάμα Παρνασσοῦ τὸν ἄδη-

-
- 480 τὰ μεσόμφαλα γὰρ ἀπονοσφίζων
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταρασ-
 484 σει σοφὸς οἴωνοθέτας,

-
- 503 παραμείψειεν ἀνὴρ.
 ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν,

- 435 ἡμεῖς τοιοῖδ' L A REC. : ημεῖς δε Π^{A.C.} :
 ημεῖς δε Π^{C.} ὥς μὲν σοὶ L A REC. Π : ὥς σοὶ μὲν
 SCHAEFFER 436 γονεῦσι L A REC. Π^{C.} : τονεῦσι Π^{A.C.}
 437 ποίοισι; μεῖνον. L A REC. Π^{C.} (ποιοίει Π^{A.C.}) :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

ημεῖς^ς δε τοιοῦτ' ἐφύμεν· ὥς με [435
 μῦροι· [τ]ονεῦσι δ' οἱ σ' ἐφυσαν ἐ [
 ποιοι [ε]· μείνον τις δ' ἐμ' ἐκφυ [
 ἦδ' ἡμερα φύσει σε καὶ διαφθ [
 ὡς παντ' ἄγαν αἰνῆκτα κᾶσα [
 οὐκ [] εἰ [
 το [441

]· [474
] Παρν [475

]φιζων 480
]
]
]σει 484

]εἰ [503
]λλ οὐποτ' ἐγώ [

ποῖτοι; σήμηνον REC. 439 ἄγαν L^C. A REC. Π :

ἄγαν τ' L^{A.C.} : ἄγαν γ' TRICL. κᾶσαφῃ L A

REC. Π : οὐ σαφῇ Γ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

505 πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος, μεμ-

φομένων ἀν' καταφαίνην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ

περδέσσ' ἦλθε κόρα

ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη

510 βασάνῳ θ' ἀδύπολις· τῷ ἀπ' ἐμᾶς

φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν.

Κρ. ἄνδρες πολῖται, δειν' ἔπη πεπυσμένος

κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν

515 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς

ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι

λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,

οὔτοι βίου μοι τοῦ μακράωνος πόθος,

φέροντι τήνδε βᾶξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν

520 ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,

ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,

κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

Χο. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἀν

507 γὰρ ἐπ' αὐτῷ OM. HERMANN : ἐπ' αὐτῷ OM.

TRICL. T 510 τῷ ἀπ' L A REC. : τῷ πρὸς ELMSELEY :

τῷ παρ' WOLFF : των απ Π 516 πρὸς γ' ἐμοῦ REC.

SUID. v. βᾶξιν : πρὸς τ' ἐμοῦ L^C. (QUID FUERIT PRIUS

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

πριν [] δοιμ' ο [] 505

φομενων α []

φανερα []

πτεροεσσα η []

πο [] και σ []

βασανωι θ' [] 510

των απ εμ []

πο []' οφλη []

[] α [] [] επη πε []

[] ου τον τυρανν []

[] των· ει γαρ εν [] μφ [] 515

[] ζει προς τ [] [] πεπο []

[] γο [] ν ε [] [] βην φερων

[] α [] [] ωνος ποθος

[] ρ [] ντ []

[] γαρ εις απλ []

[] ζημια μ []

[] τουτου φερε [] 520

[] λλ εις μ []

[] κος μεν εν []

[] λων []

[] ουν []

INCERTUM) A REC. (UBI IOTA ELISO τι DICI CREDIDERUNT

TRICL. ET GLL.REC.) : προς τέ μου HARTUNG :

προς τ [] Π 521 ες L A REC. : εις Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ὀργῇ βιασθὲν μάλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

525 Κρ. πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

Χο. ἠύδατο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

Κρ. ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τούτῳ κλημα τοῦτό μου;

530 Χο. οὐκ οἶδ'. ἀ' γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρῶ.
αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

532 Οἱ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις

574 Κρ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν.

Οἱ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.

Κρ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;

Οἱ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.

Κρ. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτ' ἀγῆς ἴσον νέμων;

580 Οἱ. ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

525 πρὸς τοῦ δ' A REC. : τοῦ πρὸς δ' (VEL πρὸς
δ') L REC. II : τοῦπος δ' Lb Γ 528 ἐξ ὀμμάτων
ὀρθῶν δέ L^C. REC. : ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν τε L^{A.C.} A REC. :
ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν REC. : ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε REC.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

]εν[]ν η γνω[
]προς δ[]θη ται[]εμαις γνω[525
]ισθεις[]μαντις τους λ[]ους φ[
 η[]δατο[]οιδ[]νω[
]ξ ομμα[]δ ορθω[
 κατη[]το τ[]υ[
 ουκ οιδ' α[]αρ δρωσι[530
]υ[]συ[]ως[]υρ[532

]ου 574
]νυν
]ομαι
]η[]εις
]κ ενεστιν[
]νηι τα[
]π[580

SUIDAE V B E ν. όρθης : έξ όμμάτων δ' όρθων δέ

SUIDAE A :]ξ ομμα[]δ ορθω[Π 530 δρῶσ'

L A REC. : δρωσι Π 531 OM. Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Οι. ἔνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνεται φίλος.

Κρ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὥς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.

σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς

585 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ

ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.

587 ἐγὼ μὲν οὖν οὕτ' αὐτὸς ἰμέλρων ἔφυν

688 τούμδον παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ.

Χο. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,

ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα

πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι,

ὅς τ' ἐμὰν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις

σαλεύουσαν κατ' ὀρθὸν οὕρισας,

696 τανῦν τ' εὐπομπος εἰ γένοιο.

708 ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἐστί σοι

688 καταμβλύνων L A REC. Π : καταμβλύνεις

HARTUNG 695 οὕρησας L A REC. SUID.s.v. : οὕρισας

REC. EUSTATH. 66I,45; I282,I7. Π 696 εἰ δύναι

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] αρ δ [
] δοζη [
] δε το [
] ελεσθ [585
] ον εὐ [
] ουν [587

] ὕνων κεαρ [688
 Χορ(ος) [] υ
 [[χ' α [] ε
 [παραφ [] ν
 επι φρον [] πεφαν [
 μ' αν [] νοσφιζομ [
] ν φέλαν
] υ [
] ούρισας
] μπος ει δύναι γ [696

] μαθ ουν [708

γενοῦ L^{A.C.} : εἰ δύναιο γένου (γίνου T) L^{C.} A

REC. : ει δύναι γ [(VEL ει δύναιο [) : εἰ

δύναιο HERMANN : εἰ γένοιο BERGK

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.

710 φανῶ δέ σοι σημεία τῶνδε σύντομα.

731 Ιο. ηὐδάτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.

Οι. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τδδ' ἦν πάθος;

Ιο. Φωκίς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 ἐς ταύτῃ Δελφῶν ἀπὸ Δαυλίας ἄγει.

735 Οι. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;

Ιο. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῇσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.

Οι. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;

Ιο. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', οἰδίπους, ἐνθύμιον;

740 Οι. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λάιον φύσιν

751 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνῃρ ἀρχηγέτης;

Ιο. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν

753 κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λάιον μῆλα.

775 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς· ἡγόμην δ' ἄνῃρ

ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη

752 ξύμπαντες CODD. :]άντες Π

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] ντικῆς[

] ωνδε σ[

710

] ατο γαρ ταυτ' ο[

731

] ου σθ' ο χωρος[

] μεν η γη κλ[

] Δελφῶν[

] ονος τ[] εληλυθώς·

735

] ν η συ τησδ ε[

] ινου τουτ' εκηρυχ[

] δρασαι βεβο[

] ουτ' Οιδίπους ε[

] ωτα τον δε λα[

740

] νηρ αρ[

751

] άντες· ε[

] Λάϊον μ[

753

] ρ δε Μερ[

775

] ων μέγισ[

] ν μοι τυχη[

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 777 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἄξια,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δέλτοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
 780 καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστός ὡς εἶην πατρί.
 κάγῳ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θατέρῃ δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
 784 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.

- 819 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων; καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς.
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμούς· ἰδεῖν
 825 μηδ' ἐμβατεῦσαι πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 827 Πόλυβον, ὃς ἐξέθρεφε κατέφυσέ με.

777 ἄξια L A REC. Π^{C.} (MAN^I) : ἀξιαι Π^{A.C.}

778 OM. Π 780 POST οἴνῳ PUNCT. HABET Π] ἰ' ἦν (VEL
] ἰ' ἦν) Π 824 φυγόντι L^{C.} A REC. : φευγοντ[Π :
 φυγοντι L^{A.C.} μῆστι L^{A.C.} : μήτε L^{C.} A REC. ET

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

] δ' ἐπεσθη θ[] αξιᾶ[ι]. 777
] γὰρ ἐν δέλπν[] ἡσθεὶς με[779
] ρ' οἰνω· πλα[] ἔην πα[780
] ἐν οὐσαν ἡμ[
] ραὶ δ' ἴων πέλα[
] χον· οἱ δε δυσ[
] θέντι τον λ[784

] λος ἦν 819
] ἐμαυτῷ τασδ[] θεις.
] του θανο[] ἐμαῖν.
] ὦ δι[^ωη]νπερ[] υν κακός.
] ι πας[αν] ἀν[] εἰ με χρη φ[
] φευγοντ[] μ[] τε[] ους[] ε[
] βατευσαι πατρ[825
] υγῆναι και[
] ὅς ἐξεθρεψ[827

FORT. Π 825 ἐμβατεύειν L A REC. (ἐπιβάλλειν Σ^C.) :
] βατευσαι Π (ἐπιβῆναι Σ^{A.C}.) 827 ἐξέφυσε καὶ ἐθρεφέ
 L A REC. : ἐξέθρεφε καὶ ἐφύσε REC. ET FORT. Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

971 τὰ δ' οὖν προδόντα συλλαβὸν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Ἀιδῆ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.

Ιο. οὔκουν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;

974 Οἱ. ἡὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.

Ι304 δύνάμαί σ', ἐθέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

Οἱ. αἰαῖ αἰαῖ,

φεῦ φεῦ,

δύστανος ἐγώ,

ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

Ι3Ι0 φθογγὰ διαπτῶται φοράδην;

Ι350 νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβ' ἀπὸ τε φόνου
ἔρυτο κἀνέσσωσεν, οὐ-
δὲν ἐς χάριν πρᾶσσαν.
τότε γὰρ ἂν θανὼν

Ι306 τοίαν L A^{A.C.} REC. : τοίαν A^{S.} L² MG.

REC. Π Ι307 αἰ αἰ αἰ L A REC. : αἰ αἰ REC. :

αἰαι αἰαι REC. Π Ι3Ι0 διαπέταται L A REC. : δια-

πέπταται REC. : διαπτῶται MUSGRAVE :]απτῶται[
.....

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

τ [	971
κ [	
[]	
ο [	
η [	974

υναμαι σ ε [	I304
πολλα πυθε [	
τοιαν φρικη [	
αιαι αιαι	
φεν φεν δό [	
ερομαι τλ [	
απ [ω] τατ [	I310

φ [] υ	I350
υθεν ες χάριν	

(VEL POSSIS] αποτατ [) Π^{C.}(MAN²) QUID Π^(MAN^I)

SCRIPSERIT NON LIQUET I352 ούδέν L A REC. :

υθεν Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

I355 οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος.

Χο. θέλοντι κἄμοι τοῦτ' ἀν' ἦν.

Οι. οὔκουν πατρός γ' ἀν' φονεὺς

I358 ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος

I355 ἄχος A REC. : ἄχθος L REC. : ἄχο. (VEL

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

]μοι τοσονδ' άχο[I355

]ν ην

]

]δε ν[]φι[I358

άχο[) Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

242 τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέον.

Φυ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθῃς ὄκνον πολύν.

Κρ. οὔκουν ἔρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

Φυ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως

246 θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν

689 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ φέγειν ἔχει.

690 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ

712 ὄρᾱς παρὰ ῥέλθοισι χειμάρροις ὅσα

δένδρων ὑπέκει, κλῶνας ὥς ἐκαύεται,

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

715 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα

242 σημανῶν A L REC. II : σημανῶν REC. ET

FORT. DIDYMUS AD AI. I225. 243 προστίθῃς ὄκνον

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

]ς τι σημαίνων νε[242
]θη[^σκ] ο[^{κν}χλ]ον πολυ[
]τ' απαλλαχθεις απε[
]ρον τ[]ς αρτιω[
]ι διφιαν 246

]σειτ[689
]μα[690

οραιςπαρρηθροισινοτανη[]δ[712
 ηνμεντισεικηιτοιςλογοιςεκασιζε[
 οδαντιτεινωναυτοπρυμνοςοιχε[
 αυτωςδεναος: 715

CODD. Π^C. :]θηκ' οχλον Π^{A.C.} 715 αυτως PEARSON
 αυτως L^{A.C.} A REC. : αυτως Π : ουτως L^C. Lb

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

I2 δράων ἐλκτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.

I5 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστήρα προσεδεδεγμένη
δύστηνος αἰὲ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.

χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μέν, ἀσμένῃ δέ μοι,
ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·

20 ὅς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσὼν μάχης
ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων

37 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας ἔχω.

ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,

39 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀνάστατοι

275 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος,
πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
ὀθοῦνεν· αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλῳ

278 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμόνατο,

I2 τύπει CODD. : κύτει STRABO 458 : Π LECTIO

INCERT. I7 OM. BERGK 275 Ὀλύμπιος CODD. : } μπιων

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

π[12
ος

του

ε[15

ην[

α[π[

δε μ[

νης τ[

αχης[

ονω[21

τα[

υ γαρ ε[

ις μ[37

μπι^{xx}ων[275

ν^ο ουδ ηνεσχετ[

ανθρωπων δο[

ω[] ημύνατο 278

Π^{A.C.}

278 ημύνατο CODD. Π : ημύνετο REC.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

279 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκη χειρουμένῳ.
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες.
 κεῖνοι δ' ὑπερχλόντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἴς' οἰκήτορες,
 283 πόλιν δὲ δοῦλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾷς

289 φρόνει νιν ὡς ἥξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν.
 Χο. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 292 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.

301 αἰ' πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
 303 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε

360 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος,
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
 ἐπιστρατεύει πατρίδα [τὴν ταύτης, ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
 364 κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα] τῆσδε καὶ πόλιν

301-302 DEL. HENSE SUPRA 360] ρα συνεξ[/
] μωνι ταυτ[/] ραι νοήσαι[] ειμῶνος[/ Π

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

] δίκη χειρ υμένω[279

] αιμονε[

] κ[] λωσσης κα[

] εἰσι οικητορες

] ρ εισορα[283

] γαρ λο[] ου 289

] τον κλυειν

] ης κυρε[

] επυσμ[292

] ν ησα[301

] νυν δ[

] μ[303

] ν παιδα[] κρυφιον ως εχο[360

] κλημα[] αιτιαν θ' ετο[

] στρατε[] α την ταυ[

] ν Ευρυτο[] δεσποζ[

] ινει[] ν[] τ[] α τησδ[364

360 ἔχοι A VENE II : ἔχη L^C. REC. : ἔχει L^{A.C.}

HARL 362-364 τὴν πατέρα SECL. HARTUNG

365 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὀρᾷς, ἦκει δόμους

370 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα.
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,

374 οὐχ ἦδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξελεῖν ὅμως.

Δη. οἷμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος;
τιν' ἐσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἄρ' ἀκύνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο,

379 ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὅμμα καὶ φύσιν.

Αγ. πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ
'Ιόλῃ 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφωνεὶ δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

Χο. ὅλοιντο μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ

384 λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρέπονθ' αὐτῷ κακὰ.

Δη. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.

Χο. πεύθου μολοῦσα τάνδρός, ὡς τάχ' ἂν σαφῇ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ρσε· κ
...

365

ν' ἄ τουδ

370

τα πολλ

συνεξη

ον ωσα

ελεγχειν

ε μη λεγ

ομαι· το δ

ον εξε

αλαινα

υ ποτ' εἰμ

375

δεδεγμα

ημονη

ιον· ὦ δυ

ρ' α

κεν ωσπ

ω

α λαμπρ

ς μεν ουσα

380

λειτο· τῆς εκειν

εφωνει δῆθεν

μη τι παντες ο

ς ἄσμε

η πρεπ

ιν γ

ναικες ω

385

α

ιν εκπ

νδρο

387

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 532 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 535 τὰ δ' οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη.
-

- 576 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσας, ὧ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκηλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 581 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπεύρανται τάδε.
-

- 602 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρ' ἰ τῆς ἐμῆς χερὸς.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ,
 606 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
-

- 744 Δη. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν
-

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

$\left[\begin{array}{c} \tau ο ι ς \\ \cdot \cdot \cdot \end{array} \right]$ 532
 $\left[\begin{array}{c} ο ς \eta λ \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} υ σ α \chi \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} \omega \\ \cdot \end{array} \right]$ 535

$\left[\begin{array}{c} \eta τ ι ν ε ι \\ \cdot \end{array} \right]$ 576
 $\left[\begin{array}{c} ν ο ς \alpha ν \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} \alpha \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} κ λ η μ ε \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} ρ ο σ β α λ \\ \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} π ε π ε ι ρ \\ \cdot \end{array} \right]$ 581

ο πως φερη $\left[\begin{array}{c} \cdot \end{array} \right]$ 602
 δώρημ' εκ $\left[\begin{array}{c} \cdot \end{array} \right]$
 διδους δε τ $\left[\begin{array}{c} \cdot \end{array} \right]$
 κεινου παρ $\left[\begin{array}{c} \cdot \end{array} \right]$
 $\left[\begin{array}{c} μ η \\ \cdot \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} ε ο \\ \cdot \end{array} \right]$ 606

$\left[\begin{array}{c} μ θ \\ παρων \end{array} \right] \left[\begin{array}{c} ανθρωπου Αρ \\ 744 \end{array} \right]$

μηδ' CODD. : μη $\left[\begin{array}{c} ε \\ \cdot \end{array} \right]$ Π 744 μαθων CODD. Π^C. :
 παρων Π^{A.C.} $\left[\begin{array}{c} ανθρωπου Αρ(ιστοφανης ?) \\ \cdot \end{array} \right]$ Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 763 καὶ πρῶτα μὲν δειλαῖος ἔλεω φρενὶ
764 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
-

- 781 κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράλνει, μέσου
κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς,
τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
785 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν.
ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκρα.
ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
790 ῥιπτῶν ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν,
τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
σοῦ τῆς ταλάνης καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
793 οἶον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου,

781-782 κόμης CODD. : κόμης ET κρατὸς INVICEM
MUTAVIT HEATH :]ομη Π : κοπῇ HENSE : (βολῇ :
κόρης : κόγης) ALIA ALII 782 διασπαρέντος CODD.Π :
διασπαρέντος MEINEKE 783 ἀνευφήμησεν CONI. BRUNCK
(EX ἀνευφημήσει HESYCHIUS) Σ AD EUR. TROI. 573. Π :
ἀνηυφήμησεν DINDORF : ἀνευφώνησεν A REC. (ἀνευ
φωνῆς ἐν L) : ἀνεφώνησεν REC. 787 βοῶν CODD. :

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

]μεν[763

]χαί[764

]ομη δε λ[781

]ρᾶτος διασπαρεντος[
 απας^δ ανευφημησεν ο[
 του μεν νοσουντος· το[
 κουδεις ετολμα τάνδ[785

]πατο γαρ πεδονδ[] κα[
]ων ἱυζων· αμφι[] κτ[
 Λοκρων ορειοι πρ[] ες Ε[
 επει δ απειπε πολλα με[
 ριπτῶν εαυτον· πολλα δ[790
 το δδσπάρεινον λεκτρον[
 σου της ταλαινης. και του[
 οιδόν καταστησαιτο λυμ[793

[x x]ων Π : δάκνων DIOG. L. x. I37 ἐκτύπουν

CODD. Π : ἔστενον DIOG. 788 Λοκρῶν ὄρειοι CODD

Π : Λοκρῶν τ' ὄρειοι DIOG. 790 ῥίπτων CODD. :

ριπτῶν Π 793 οἶον CODD. Π^{A.C.} : οἶαν Π^{SUPRASC.}

(QUOD FORTASSE λυμαντίν INDICAT : λυμαντήν CODD.)

κατακτῆσαιτο CODD. : καταστήσαιτο Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 794 τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὄφθαλμὸν ἄρας εἶδε μ' ἐν πολλῷ στρατῷ
δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
797 ὦ παῖ, πρόσελθε, μὴ φύγῃς τούμὸν κακόν,
-

- 850 φαίνει δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν.
ἔρρωγεν παγὰ δακρύων;
κέχυται νόσος, ὦ πόποι, οἷον ἀναρσίω
854 < ὕπ' > οὔπω ἀγακλειτὸν
-

- 873 — τί δ', ὦ γεραία, καινοποιηθὲν λέγεις;
Τρ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.
— οὐ δὴ ποθ' ὥς θανοῦσα; Τρ. πάντ' ἀκήμοας.
— τέθνηκεν ἡ τάλαινα; Τρ. δεύτερον κλύεις.
878 — τάλαιν', ὀλεθρία· τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φής;
-

- 1064 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
καὶ μὴ τὸ μητρος ὄνομα πρεσβεύσης πλέον.
1066 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

τότ' εκ προσεδρου λιγνυός δ[794
οφθαλμον αρας εἶδε μ' εν[
δακρυροουντα* και με πρ[
ω παι προσελ[] • μη φυγη[797

φαι[850
λαν[
παγα[
ω ποπ[
κλε[854

αινο[873
ανειρ[
ν εξ αι[
νου[
λαι[878

ητυ[I064
μα πρε[
τος εξ ο[I066

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- I067 ἔς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
εἰ τούμὸν ἄλγεῖς μᾶλλον ἢ κελίης ὀρῶν
λῶβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
- I070 ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτιρόν τ' ἔμε
πολλοῖσιν οἴκτιρόν, ὅστις ὥστε παρθένος
βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἷς ποτε
- I073 τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδραμότα,

- II3I Ηρ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
Υλ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- Ηρ. οἴμοι· πρὶν ὡς χρῆν σφ' ἐξ ἐμης θανεῖν χερὸς;
Υλ. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- II35 Ηρ. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἧ νοεῖς.
Υλ. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἤμαρτε χρηστὰ μωμένῃ.
- Ηρ. χρῆστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾷ;
Υλ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- II40 Ηρ. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων;
Υλ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν

I070 οἴκτιρόν CODD. :] τεῖ [Π I071 ὥστε
A REC. Π : ὥστις L F Σ¹ II32 ἐκτόπου CODD. Π :
ἐντόπου MEINEKE II36 μωμένῃ Lb L² (SUBKOFF) Π

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

ν ως· ειδω	ΙΟ67
ν η κε	
κακου	
τει	ΙΟ70
ς ωστε	
δ αν	
δε	ΙΟ73
ν εθεσπ	ΙΙ31
νος προς εκτο	
ξ εμης θανε	
ξ το παν μαθ	
ς· ειπε δ η νοε	ΙΙ35
χρηστα μωμ	
α σον κτεινας	
ροσβαλειν· σε	
δε τους ενδ	
αρμακευς Τραχινι	ΙΙ40
ταυρ	
ς	
ε	

(ζητούσα Σ ΕΤ GL. Α : SED HELLAD. AP. PHOT. BIBL.531^α

4 BEKK. IN FRAGMENTORUM SERIEM REVOCARI DEBUIT) :

μνημένη L A REC. ΙΙ38 POST προσβαλεῖν PUNCT. HABET Π

II42 τοῖσδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.

Ηρ. ἰοὺ ἰοὺ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.

ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.

οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἔν' ἔσταμεν.

ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·

II47 κἀλὲι τὸ πᾶν μοι σπέρμα σὺν ὁμαιμόνων,

I253 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε, ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἢ τιν' οἷστρον ἐς πυράν με θῆς.

I255 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
αὕτη, τελευτὴ τοῦδε τάνδρὸς ὑστάτη.

Υλ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,

I274 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι

λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἐπ' οἴκων,

I276 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,

I254 πυράν με θῆς A REC. : πυράν μεθῆς L

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ

II42

λας·

στι μο

ἔν' ἔστα

κέ

II47

ων
..

I253

ριν εμ

ς πύρα

οι κακ

υστα

I257

αι τα

I274

τι

παρθε

I276

υσα

(μεθης EX μεθεὺς FACTUM) : πύρα Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

I36 δύναμαι τέμενος

γνῶναι ποῦ μοί ποτε νάξει.

Οι. ὅδ' ἐκεῖνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὀρῶ,

τὸ φατιζόμενον.

Χο. ἰὼ ἰὼ,

δεινὸς μὲν ὀρᾶν, δεινὸς δὲ κλυεῖν.

Οι. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.

Χο. Ζεῦ ἄλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;

Οι. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίῃσαι

πρώτης, ὣς τῆσδ' ἔφοροι χώρας.

I46 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις

562 ὃς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,

ὥσπερ σύ, χῶς εἷς πλεῖστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης

564 ἥθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῃ,

I38 ἐκεῖνος A REC. Π : ἐκεῖνος ὀρᾶν L B I40

ἰὼ ἰὼ CODD. : ιω ω Π I43 ἄλεξήτορ A REC. :

ἄλεξήτωρ L REC. Π 562 ὡς CODD. Π : ὃς DINDORF

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

δυναμαι τεμενος

I36

γῆναι που μοι ποτε [
 οδ εκεινος εγω φωνη γαρ ορω
 το φατιζομενον

ιω ω

I40

δεινος μεν οραν δ[]ινο[]δ[
 μη μ ικετευω προσιδη[]αν[
 Ζευ αλεξητωρ τ[
 ου πανυ μοιρας ευδ[
]ησδ εφορ[
]x x[

I46

ωσοιδαγαυτοςωσειπαιδευθην
]σπεροτουλοφοιλεουςθη[]ευσ
]λεισταανηρεπιξ[]νη[]ηθλη
]νευμ[]τατωμωκαρα*

562

564

γ' αὐτός CODD. Π : καὐτὸς DOEDERLEIN πλεῖστ'

CODD. : πλειστα Π 564 κινδυνεύματ' ἐν CODD. :

]νευμ[]τα Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

- 797 ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πέθων, ἴθι·
ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
799 οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
-

798 ἐνθάδ' CODD. : ενθαδε Π οὐ CODD. Π^C. :

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ιθιημαςδεαζηνενθαδεου[[δε]]γαρανκαως 797
 ουδωτεχοντεςζωμενελτερποιμεθα 799

ουδε $\Pi^{A.C.}$ 799 $\omega\delta'$ CODD. : $\omega\tau$ Π $\epsilon\iota$ CODD.

Π : η $L^{S.}$ F.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.294. NK²

- I κάξορμενίζει κούη ἐπισχολάζεται
2 βλάστη.
-

FR.294 CITANT ATHENAEUS GRAM.II p.62 F., EUSTATHIUS

IL.p.899,I7. I κάξορμενίζει κούη ATHENAEUS Π^C. : } μενίζει

ΙΧΝΕΥΤΑΙ

]	μεν	[ε]	ιζει	κου	κε	τι	σχο	λα	ζε	ται	I
]	τοι	ον	δε	πα	ι	δα	θη	σα	υ	ρο	σ
	τε	γ	ει	·							
	τ	[	]	φ	ει	2					

κούκ Π^{A.C.} : κάξορμενίζειν ούκ EUST. έπισχολάζεται ATH.

EUST. : έτι σχολάζεται MEINEKE Π 2 τ[ρε]φει Π^{MG.}

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.400, NK²

I

ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι ...

FR.400 CITAT PHOTIUS LEX. p.150.

ΝΑΥΠΛΙΟΣ

ἐπεύχομα[

I

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.466, NK²

I

κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀμφημέρου.

FR.466 CITAT SUIDAS. I γνάθοισιν SUIDAS :

ΠΟΙΜΕΝΕΣ

θμοισινεξαμψημερου

I

γνα]θμοισιν Π

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.5II, NK²

4 λεπταῖς ἐπὶ ῥιπῶσιν ἐμπολὰς μακρὰς
ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολυφθοροὶ
6 ἢ ἔσωσαν ἀνέρδαναν ἢ διώλεσαν.

FR.5II CITAT STOBÆUS FLOR.59,3.

ΣΚΥΡΙΟΙ

...] ακράς 4

...] οι πολυφθ[

...] αν η διωλεσαν[6

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.532, NK²

- I ἐν φύλον· ἀνθρώπων μὲν ἔδειξε πατρός
2 καὶ ματρός ἡμᾶς ἀμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς
-

FR.532 CITAT STOBÆUS FL.86,12. I ἐν φύλων

STOBÆI A M : ἐν φύλων STOBÆI S : ἐν φύλον BERGK

ET (ἐνφυλ[]ν) UT VID. II 2 ματρός STOBÆI A M :

ΤΗΡΕΥΣ

	ένφυλ[]νανθρ[]ωνμιεδειξε	I
πα . . . καιμητ[]ημασαμερα		2

μητρός STOBÆI S II ήμέας CODD. : ήμας DINDORF II
 άμέρα CODD. II : άδονά HERWERDEN.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.716 NK²

I

γράμμα κηρύκειον

FR.716 CITANT ETYMOLOGICUM MAG.511,55, ETYM. GUD.320,24.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

κηρυκεῖτον ο[] δάκνει πλέον.

I

I κηρύκειον CODD. : κηρυκεῖτον II

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.749, NK²

I

τὸ κέρδος ἡδύ, καὶ ἀπὸ ψευδῶν ἔη.

FR.749 CITAT PLUT. DE AUD. POET. IV, 21A.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

...] κέρδος ἡδύ· καὶ σε ...

I || παραδία .

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

FR.768, NK²

2

έρρηξάτην ἐς κύκλα χαλκίων ὄπλων

FR.768 CITAT PLUT. DE COHIB. IRA, X,458E.

ΕΥΡΥΠΗΛΟΣ

] αλκωνοπλων

2

SOPHOCLES

Ajax.

58. In the text of the mss, ἔσθ' ὅτε ... ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον, the second temporal adverb ὅτ' is modified by the adverbial phrase, ἄλλοτ' ἄλλον, to produce an unusual, but perfectly understandable construction:- "and at one moment he imagined that it was the two sons of Atreus held fast whom he slew with his hand, at another it was now one, then another of the captains, falling beneath his attack." Since the papyrus text is not accented, it is not possible to establish with certainty, whether τοτ' or τότ' was intended. Although it would be possible to substitute τοτ' for ἔσθ' ὅτ', in practice this would be improbable, where the construction is already complicated by the modifying phrase ἄλλοτ' ἄλλον. It is more probable that the copyist of the papyrus, in common with the corrector of L, misunderstood ἄλλοτ' to be correlative with ἔσθ' ὅτε, and read τότ' ἄλλοτ' in error.

63-5. The inversion of ll. 63-64, and the omission of l. 65 are both due to the double incidence of homoeoteleuton in l. 62 (βοῶν) and l. 64 (ἔχων), and l. 63 (κομίζεται) and l. 65 (αἰνίζεται). The new reading in l. 64., τοὺς δ' ἄνδρας for ὡς ἄνδρας of the mss appears to be a repetition of τοὺς ζῶντας in l. 62, which in the order of the papyrus is the preceding line.

273. The mss preserve the correct form ἡνία. For a further example of the lengthening of ι to ει in the same fragment see l. 298, ἡύχεν]ειζε.

293. The reading of the first hand in the papyrus γυναῖκί

confirms the early existence of this variant which previously rested on the sole testimony of Ar. Pol. 1260a, 30. The dative singular may well be due to attraction by the preceding vocative singular γύναι. The plural is more commonly employed to denote a class of individuals, and is here supported by all the mss, Stobaeus and the corrector of the papyrus.

295. The papyrus supports the traditional reading τὰς ἐκεῖ μὲν. The variant recorded by Suidas, τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω λέγειν πάθας is totally unacceptable. Tekmessa most certainly can tell what happened inside, and this she immediately proceeds to do.

301. The majority of the mss read ὑπάξας. The papyrus, however, supports the scholiast and the first hand in L with the reading ἀπάξας. The agreement of the three earliest independent witnesses is highly significant.

305. The variant ἐνάξας preserved by the papyrus is a ἄπαξ λεγόμενον, but, if constructed on the analogy of ἐμβαίνω this compound would be very suitable to the context. It may be observed that Morstadt who rejects all the variants in the mss restores εἰσαάξας with the support of only Ar. Nubes 543 for his conjecture. If, nevertheless, ἐνάξας is rejected as an unsupported variant it may be regarded as supporting ἐπάξας to which it is palaeographically similar. The minor variants ἀπάξας and ὑπάξας are errors of assimilation from 1.301 of their respective mss.

The marginal symbol γ(ράφεται?) indicates that the copyist may have been aware of, and possibly even recorded, some variant other than ἐνάξας. X

699. The text of the papyrus confirms the original reading of Suidas, Μύσια. The complete agreement of the mss with the corrected text of Suidas was formerly considered overwhelmingly conclusive : and Νύσια was then defended on the grounds of the

very superficial connection which was observed to exist between Pan and Bacchus the god of Nysa. Grenfell and Hunt correctly point out, however, in P.Oxy. Vol. XIII p. 163, that no sufficient connection has as yet been established between Bacchus or Nysa and the Berecynthian Mother to justify the acceptance of this reading, whereas Mysa in Trojan Ida was the seat of the dancing of the Berecynthian rites.

756. It is clear from the evidence of 1.699 that P. Oxy. 1615 preserves at least one reading which is superior to the variant of the mss tradition. Since, therefore, the accusative ἡμέραν μόνην in the papyrus is grammatically in no way inferior to the dative read by the mss, this also must be regarded as a serious presumptive variant.

The papyrus bears indirectly upon a further textual difficulty. Whilst none of the mss contains a reading which is entirely acceptable, two possible variants, τῆδε θῆμέρα and τῆδ' ἔθ' ἡμέρα, are obviously implied. Clearly the accusative excludes crasis in the case of the papyrus, and the lacuna must be restored, τήνδ' ἔθ'] ἡμέραν μόνην. The conjecture by Pearson, τήνδ' ἐφ'] ἡμέραν μόνην may also be entertained; cf. Eur. Medea 355, μέλιν' ἐφ' ἡμέραν μέλιν.

759-60. The papyrus reads δυσπραγίας in support of the mss against δυσπραγίας in Stobaeus Florilegium, and φύσιν against φύσει in Stobaeus Eclogae.

761. The papyrus supports the reading of the first hand in L and some of the recentiores, ὅστις ... φρονῆ. For the use of the subjunctive without ἄν in general relative clauses see W.W. Goodwin, Moods and Tenses, § 540. The absence of the particle may have been responsible for the conjecture of an indicative φροεῖ which appears in L after correction and in all the other major mss. The indicative as a variation from

the normal subjunctive with ἄν or optative is more common
in the case of ὅστις than with any other conjunction; v.
Goodwin, Moods and Tenses, § 534.

Electra.

363. The new variant in the papyrus τούμὲ μὴ λυπούμενον is unacceptable, but gives valuable support to Erfurdt's conjecture λυποῦν μόνον. Compare Eur. Medea 513 where B.K.T. 5(2) Nr.243 appears to read μονου]μένοις against μόνη μόνους in the mss.

364. The papyrus adds authority to the reading of the main body of mss, τῆς σῆς δ' οὐκ ἔρῳ τιμῆς τυχεῖν. The variant λαχεῖν read by some of the recentiores and added supra lineam in L has a parallel in Antigone 699, οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν.

995. The context obviously requires the simple verb βλέπω; and the papyrus is almost certainly correct in supporting Doederlin's Codex Monacensis in the reading ποτέ βλέψασα. The variant ποτ' ἐμβλέψασα read by the great majority of the mss, is given slight support by a similar use of the verb ἐμβλέπω in Plato Ion 535^e; but the substitution of ἐμβλέπω for the simple verb βλέπω is not found elsewhere in tragedy.

996. The papyrus supports the mss reading ὀπλίζη against Jebb's introduction of the 2nd person ending in -ει. It will be observed that in l.998 where the mss are in error the papyrus alone preserves the correct tragic form, ἔλασσον.

Oedipus Rex.

181. The attribution of θαναταφόρα to γένεθλα in L^{a.c.} recentiores and the papyrus presents a rather difficult reading, which is nevertheless perfectly apposite in the special context of a plague:- "Unheeded and unwept the people lie upon the ground, spreading their mortal sickness." The dative in agreement with πέδω, read by L^{c.} A and the recentiores, is an inferior variant, and metrically unacceptable.

185. Exact responsion with the strophe may be obtained by accepting the reading of C, ἰκετήρες. There is no other evidence for the existence of this word, but it may possibly be inferred from the survival of ἰκέτης along with its syncopated form ἰκτης. The use of a spondee in responsion with an anapaest, as in the reading of the papyrus and the majority of the mss, is not a serious difficulty: cf. θήβας l.153 corresponding with Ἄρτεμιν l.161.

375. P.Oxy.22 joins L^{a.c.} and recentiores in error, reading βλέφαι for βλάφαι. Grenfell and Hunt observe the possible influence of the preceding word ὁρά. It should also be observed that the words are addressed to the blind prophet Teiresias.

376. Editors are agreed in rejecting the pronouns με and σοῦ. The support of the papyrus for the mss is not significant, since it seems probable from the evidence of l.375 that L and the papyrus are derived from a common hyparchetype.

378. A new variant τοῦ has been inserted above the line by a second hand in the papyrus, and may also be distinguished as the original reading of the first hand. The short form of the interrogative pronoun is a more difficult reading than the possessive pronoun σοῦ of the mss, and may be confused with the

more common definite article. Grenfell and Hunt point out that τοῦ and σοῦ would hardly be distinguishable in the script of the 3rd Cent. B.C.

417. The mss reading μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρός is explained by Jebb as either a causal genitive modifying ἀμφοτέρω, or a subjective genitive dependent upon ἀρά. The construction of the papyrus reading καὶ ἀπὸ { τοῦ σοῦ } πατρός may be preferred for its greater precision. The early confusion of Σ and Τ especially in σοῦ and τοῦ is demonstrated in 1.378. In the papyrus these words are clearly intended as variants, but presumably at some later date both have become established in the text, the metre being preserved by the removal of the preposition. In the preceding line of the papyrus corresponding exactly in position with καὶ ἀπὸ is the reading καὶ ἐπὶ ; the similarity suggests immediately a possible source of corruption in the papyrus, but the accommodation of ἐπὶ to ἀπὸ would require conscious interference on the part of the copyist.

433. C.H. Roberts is surely wrong in assuming that the marginal variant ἦδη in P.Oxy. 2180 implies ἦδη in the text. The more usual method of making such a correction is by the insertion above the line of the appropriate letter: compare P.Oxy. 22 which after correction reads ἦδελν. It is by far more probable that the reading in the text of P.Oxy. 2180 was ἦδελν with the recentiores L suprascript and P.Oxy. 22, or ἦδελ with L. Apart from the marginal correction in P.Oxy. 2180 the correct Attic form is preserved in the text of E. It is impossible to discover from the remains of P.Oxy. 22 whether a similar variant was contained in the margin of this fragment also.

433-4. The papyrus after correction supports the reading of the mss and A of Suidas, ἐπεὶ σχολῇ σ' ἄν ... ἐστειλάμην. The remaining mss of Suidas have the variant γ' ἄν. The first hand

in the papyrus appears to have confused both variants in the impossible reading σχολῇ σ' γ' ἄν. Compare however the variants in Eur. I.T. I220, ἐπεὶ σχολῇ P and L(teste Murray) and ἐπὶ σχολῇ L(teste Prinz), where it is generally agreed that, if Prinz has read L correctly, Schafer's emendation ἐπὶ σχολῆς should be accepted. It seems probable that the copyist of the papyrus may have reversed this process of corruption with the reading, before correction, ἐπὶ] σχολῆς γ' ἄν ... ἐστειλάμην.

439. The papyrus confirms L^C. A and the recentiores in the reading ἄγαν. The addition of τ' in L^{A.C.} and γ' in Triclinius is considered to be an unnecessary interpolation by a copyist ignorant of the metrical quantities of ἄγαν.

510. The mss reading τῷ ἀπ' ἐμᾶς gives an unsatisfactory hiatus. Elmsley conjectures τῷ πρὸς ἐμᾶς and Wolff τῷ παρ' ἐμᾶς. A more satisfactory solution is found in the reading of the papyrus, τῶν, which commonly serves as a conjunction in exactly the same way as τῷ. Grenfell observes that it may alternatively be taken as a causal genitive with κακίαν. It is noted by Van Groningen, Greek Palaeography pp.44-5, that in the papyri and uncial codices, N is repeatedly deformed into a mere horizontal stroke at the end of the line or above the preceding letter. For a similar confusion of τῷ and τῶν compare the variants in the mss and papyrus B.K.T. 5005 of Eur. Hippolytus 302.

525. The papyrus confirms the inversion of preposition and interrogative pronoun τοῦ πρὸς δ', read by L and recentiores, of which τοῦπος δ' in Ib and Γ is an obvious corruption.

528. The papyrus appears to be in agreement with the main tradition of Suidas and some recentiores, reading ἐ]ξ ὁμῶ[των δ' ὁρᾷ]ν τε. The hyparchetype of L and A disagrees only to the extent of omitting δ'. The reason for exception to the reading, is the unusual postponement of τε, which exceeds the

normal measure of flexibility allowed in verse. The difficulty coincides, however, with the use of the form *chiasmus* and the repetition of the adjective *ὀρθῶν* - *ὀρθῆς*, the effect of which is intensified by the postponement of *τε*. An alternative reconstruction of the papyrus, without the direct support of the mss, but palaeographically close to L A and Suidas, is *ἐ]ξ ὁμμά[των] δ' ὀρθῶ[ν γε καὶ ὀρθῆς φρενός.*

695. The papyrus supports Eustathmus and some of the recentiores in the correct reading *οὐρίσας*. The mss and Suidas read *οὐρησας*, more probably an error in transcription than a serious variant.

780. Grenfell and Hunt note that an unwanted colon has been placed after *οἴνω*, which is taken as an indication that the copyist did not fully understand his text. It also appears, that *γ* has been inserted above the line, and the accent wrongly placed over *η*, suggesting the reading *ὥσε]ι γ' ἦν*. The papyrus may not be so far removed from the tradition of the mss as is currently believed. It is apparent from *Trachiniae* II38, *Acharnenses* 933 and *Plutus* 37, that in the papyri a colon may fulfil the function of a comma to distinguish clauses, especially in cases of ambiguity. Compare *Trach.* II38, where the colon is clearly intended to indicate to the reader that *σέθεν* should be read with the verb of the succeeding clause *ἀπήμπαλ'*, and not with *στέργημα*. Similarly the colon after *οἴνω* is intended to mark out *πλαστός* as belonging to the succeeding clause. The colon does not, therefore, support the theory that the copyist failed to understand the text. It is further indicated by Grenfell and Hunt, that the inserted *γ* may be interpreted alternatively as an unusually large breathing: and this in turn would cause the accent to be slightly misplaced. The accent of *ἐν]αντες* may be evidence of some degree of carelessness in this respect on the part of the copyist.

824. The good quality of the text of P.Oxy.I369 is fully demonstrated by the readings of 11.695, 825 and I306. New variants, or agreement between papyrus and recentiores against the main body of mss, are generally significant. Therefore the new reading μοι φεύγοντι must be considered as a presumptive variant. The use of οἱ φεύγοντες = "the exiles" in Thuc. I,24 and Xen. Agesilaus 7,6 supports the present participle, which is in no way inferior to the aorist. The reading of the mss may reflect the influence of φυγεῖν in the preceding line.

825. The aorist infinitive ἐμβατεῦσαι, read by the papyrus, was obviously known to the scholiast, whose gloss ἐπιβῆναι was subsequently emended to agree with the present infinitive of the mss. The agreement of ἐμβατεῦσαι with the tense of the co-ordinate infinitive ἰδεῖν is strongly in favour of the reading of the papyrus.

827. The principal mss L and A followed by some of the recentiores preserve a strictly chronological order of events, reading ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐξέθρεφέ με. The papyrus supports the remainder of the recentiores, inverting the order and placing καὶ ἐξέφυσέ με in a more emphatic position at the end of the line. The dramatic irony hangs upon Oedipus' ignorance of his parentage and this very significantly forms the climax of his speech. The effect is partly obscured by the word order of L and A. Compare also l.I017, πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;

I306. The papyrus confirms τοῖαν, the reading of the text of the recentiores and a variant in L and A. The reading of the first hand in L and A, ποῖαν, is a natural corruption after the verbs ἀνερῆσθαι ... πυθέσθαι ... ἀρῆσαι.

I310. The papyrus appears to confirm Musgrave's conjecture διαπυτᾶται.

Trachiniae.

360. The papyrus P.Oxy.1805 does not reveal close affinity with any particular group of mss. Its support for the optative is therefore valuable, since the mss are almost equally divided, A and Ven.c reading ἔχοι, and L^C and the remainder of the recentiores ἔχη.

383. The papyrus correctly supports the majority of the mss in the reading μή τι. The variant μή τοι read by some of the recentiores is due to assimilation of the ending of οἱ κακοί in the same line.

579. Dindorf's conjecture ἐνκεκλημένον from the old Attic verb κλέω is confirmed by the papyrus.

744. The original reading of the papyrus appears to have been τοῦ παρ' ἀνθρώπων πάρων by an error of assimilation. The confusion of μαθών and πάρα may partly be due to the influence of 1.370, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθών πάρα.

781. The reading of the mss, κόμης, is most unsatisfactory. The variant of the papyrus, κ]ομη, presumably represents a dative. Since, however, the local dative is rarely found without a preposition, Hunt suggests that the papyrus may simply be evidence of an instrumental dative such as κοπή, the emendation of Hense, to which it is palaeographically similar.

783. The papyrus confirms the form ἀνευφήμησεν, preserved by the scholiast of Eur. Troades, and restored by Brunck from Hesychius.

790. The papyrus has few accents, and it is clear that the copyist wishes to draw special attention to the contraction of -έω in ῥιπτῶν. The mss read the later uncontracted form, ῥέπτων.

793. From the α suprascript of οἶον Hunt infers the full variant οἶαν ... λυμαντίον. The textual reading of the papyrus is in agreement with the mss. Neither λυμαντής nor λυμαντίς is

otherwise attested.

A new variant καταστήσαιο has, rather surprisingly, been neglected by Hunt and later editors. The transitive forms of καθίστημι are found more frequently in conjunction with τύραννον, δικαστάς, ἐπιμελητάς and similar political and constitutional terms: its extended use to include the establishment of a baneful wife in the home is perhaps unusual but by no means impossible. καταστήσαιο implies an animate object, for which the more strictly accurate feminine λυμαντίν would be more appropriate. The conjecture λυμαντίν follows almost inevitably upon the reading καταστήσαιο. The variant of the mss is the more difficult reading since the object of κατακτῆσαιο is at the same time animate and inanimate, λυμαντήν being identified with γάμον: for this purpose the masculine form λυμαντήν is more suitable.

IO7I. The papyrus supports A and recentiores in the reading ὥστε.

II36. μωμένη, restored by Heath from μνωμένη in L A and recentiores, has subsequently been confirmed by Lb, and is claimed by Subkoff to be the reading of L². The agreement of the papyrus, which is on the whole a conservative text, may be considered conclusive. The scholium and gloss in A, ζητοῦσα, may be admitted as further evidence. Pearson is however justified in excluding the evidence of Helladius, καὶ μώμεναι ἢ μετοχή παρὰ Σοφοκλεῖ which is no more relevant to μωμένη in this context than to μωμένου in O.C.836.

I254. Hunt wrongly considers that the accent on πῶρα[ν "is a probable indication that μεθης was regarded as one word as in L." It will be observed from 1.282, εἶσι, 1.375, εἶμ[, 1.79I, δὺσπάρεινον and 1.II35, εἶπε that the copyist of P.Oxy. I805 not only precedes an acute accent with a grave, but by

the use of a grave accent alone implies an acute on the following vowel. Therefore, without doubt, the evidence of the papyrus supports A and the recentiores in the correct reading $\mu\epsilon\ \theta\eta\varsigma$.

Oedipus Coloneus.

I38. The papyrus supports A in omitting ὄρᾱν which appears to have entered the text from l.I41.

I43. Most editors prefer the reading of A, ἀλεξιῆτορ, which is the regular vocative form of 3rd declension nouns in -ωρ. The papyrus, however, which shows no particular affinity to either of the two major mss, here supports ἀλεξήτωρ in L, a reading favoured by Turnebus and Wecklein. The weight of mss evidence is slightly in favour of the adjectival vocative ending in -ωρ ; and Ζεὺς Ἀλεξήτωρ would simply be an adaptation to lyric metre of Ζεὺς Ἀλεξητήριος in Aesch. Septem l.8.

Ichneutae.

Fr.294,I. The papyrus confirms Meineke's conjecture ἔτι
σχολάζεται for the mss reading ἐπισχολάζεται.

Poimenes.

Fr.466,I. The papyrus is most probably correct in reading γνά]σποισιν, a form used only in verse. The reading of Suidas, γνάθουισιν, is possible in verse, but as the regular prose form it is likely to have displaced the reading of the papyrus. Similarly, in Aesch. Agamemnon 23, P.Oxy.2178 supports M and V in preserving the verse form φῶς, which in the other mss has been displaced by the regular prose form φῶς.

Tereus.

Fr.532,I-2. The papyrus confirms the conjecture of Bergk,
ἐν φύλον, and of Dindorf, ἡμᾶς.

Fr.749,I. The papyrus fragment BGU, I688 is identified as a school exercise. The first four lines of text appear to constitute a continuous passage of three iambic trimeters:-

Whilst it is quite obvious that Sophocles Fr.749 is not entirely consistent with the second iambic line of the papyrus, the coincidence of the phrase κέρδος ἥδ' καὶ may indicate a comic parody of Sophocles in the papyrus.

III
Eurípides

EURIPIDIS TRAGOEDIAE

Alcestis. II59-II63.	P.Hib. I,25.	ca. 280-240 B.C. Hibeh.
Medea. 5-12.	P.Didot. I6-8.	2 nd .Cent. B.C. Memphis.
20-26, 57-63	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
507, 513-517, 545-560.	B.K.T.5,2. Nr.243.	5 th .Cent. A.D. Hermupolis Magna.
710-715.	P.Oxy. 3,450.	3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
719-723.	P.Harris I,38.	2 nd .Cent. A.D.
825-840.	P.Ant. I,23.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
841-865.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
864-878.	P.Ant. I,23	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
977-981.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
I046-I053.	P.Harris I,38.	2 nd .Cent. A.D.
I057-I062, I086-I092.	C.R. 49.	4 th .-5 th .Cent. A.D. Arsinoe.
I087-III4.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd .Cent. B.C. ?
II49-II63.	P.Oxy. 22,2337.	Later I st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II56-II60, II65-II77.	C.Q. 32/ _h 45-6	2 nd .Cent. A.D.
II71-II90.	P.Oxy. 22,2337.	Later I st .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II91-II99.	C.Q. 32/ _h	2 nd .Cent. A.D.

I25I-I29I.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
I279-I328.	P.Harris I,38.	2 nd . Cent. A.D.
I389-I405.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
I4I6-I4I9.	v. Alcestis II60-3.	
I4I7-I4I9.	Et. de Pap. 3,5.	3 rd . Cent. B.C. ?
Hippolytus.		
243-365, 376-43I.	B.K.T.5,2. P.5005	6 th . Cent. A.D. Arsinoe.
403-423.	B.K.T.5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
456, 458, 492-5I5.	B.K.T.5,2. P.5005.	6 th . Cent. A.D. Arsinoe.
579-604.	P.Oxy. I9,2224.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
6I6-624.	B.K.T.5,2. O.4758.	2 nd . Cent. B.C. Thebes.
664-668.	B.K.T.5,2. P.9773.	2 nd . Cent. B.C.
II65-II79, II94-I204.	P.Lit.Lond. 73.	Mid. 3 rd . Cent. B.C. Philadelphia.
Andromache.		
5-48.	P.Oxy. 3,449.	Early 3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
205.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
907-9I4.	P.Harris I,39.	Early 3 rd . Cent. A.D.
954-I022.	P.Oxy. 22,2335.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
957-959, 988-990.	P.Ross.Georg. I,8.	8 th . Cent. A.D. Sinai ?
II34-II42, II64-II72.	J.J.P. 2,84-87.	5 th . Cent. A.D.
I239-I242, I273-I276.	P.Ross.Georg. I,8.	8 th . Cent. A.D. Sinai ?
I284-I288.	v. Alcestis II60-3.	
Hecuba.		
20-2I.	A.J.P.6I. Pap.F.M.2	I st .-2 nd . Cent. A.D.

254-256.	Sitzb.Berl.Ak. 1918.	3 rd . Cent. B.C.
503-504.	A.J.P.61. Pap.F.M.2	1 st .-2 nd . Cent. A.D.
700-704, 737-740.	P.Oxy. 6,876.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
1252-1280	P.Oxy. 6,877.	3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Supplices. 270.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
Hercules Furens. 57-59.	P.Vat.II. 15,18.	ca. A.D. 215. Marmarica.
1092-1099.	P.Heid. 205.	ca. 250 B.C. Hibeh.
1337-1339.	P.Vat.II. 15,39.	ca. A.D. 215. Marmarica.
Troades. 876-879.	B.K.T.5,2. Nr.I765I.	1 st . Cent. A.D.
886.	P.Oxy. 9,1176.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Electra. 367-379.	P.Hibeh I,7.	ca. 250-210 B.C. Hibeh.
388-389.	Sitzb.Berl.Ak. 1918.	3 rd . Cent. B.C.
Iphigenia in Tauris. I74-I91, 245-255, 272-286, 581-595 600-629.	P.Hibeh I,24.	ca. 280-240 B.C. Hibeh.
Helen. 630-651, 658-674.	P.Oxy. 22,2336.	Later 1 st . Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I245.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd . Cent. B.C. ?
I688-I692.	v. Alcestis II59-63.	
Phoenissae. 40.	P.Vat.II. I7,37.	ca. A.D. 215. Marmarica.

I06-II8, I28-I40.	C.R. I8.	2 nd . Cent. B.C.
I7I-I84, 220-226.	P.Oxy. 9, II77.	I st . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
307-309, 337-342.	P.Rain. 3, 2I.	6 th . -7 th . Cent. A.D.
363, 367-370, 403, 406.	P.Vat. II.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
529-534.	Gueraud-Jouguet.	3 rd . Cent. A.D. Fayum.
53I-535, 536, 6I3.	P.Vat. II.	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
646-656.	P.Ryl. 3, 547.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
768-789, 793-806.	P.Mert. 2, 54.	Later 2 nd . Cent. A.D.
I0I7-I043.	P.Oxy. 2, 224.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I027-I048.	P.S.I. II, II93.	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I064-I07I.	P.Oxy. 2, 224.	Later 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I079-I095.	J.J.P. 2, 8I-4.	2 nd . Cent. A.D.
I097, I099-II0I, II04, II06, II27- II28, II30, II32- II33, II36.	Raineri M. 5, 74-7.	4 th . -5 th . Cent. A.D.
I500-I58I, I7I0- I736.	Et. de Pap. 3, 5.	3 rd . Cent. B.C.
Orestes. 53-6I, 89-97.	P.Oxy. I3, I6I6.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
205-224, 226-247.	C.P. 33.	I st . Cent. B.C.
338-344.	New Chapters 2, I48.	ca. 200 B.C. Hermupolis Magna.
445-449, 469-474, 482-486, 508-5I2, 685-690, 723-729.	P.Oxy. II, I370.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.

754-764.	Et. de Pap. I,7.	1 st .-2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
811-817, 851-854, 896-898, 907-910, 934-936, 945-948.	P.Oxy. ^{//} II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I062-I090.	Rev.Phil. I9.	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Fayum.
II55-II56.	P.Ross.Georg. I,9.	2 nd .Cent. B.C.
I246-I265, I297- I306.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I313-I326.	P.Oxy. 9, II78.	Early 1 st .Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I334-I345.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I335-I350, I356- I360.	P.Oxy. 9,II78.	Early 1 st .Cent. B.C. Oxyrhynchus.
I370-I371.	P.Oxy. II,1370.	5 th .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Bacchae.		
I.	P.Tebt. 3,90I.	2 nd .Cent. A.D. ? Tebtunis.
459-471, 496-508.	P.Ant. I,24.	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
642.	P.Lond. 3,885.	2 nd .Cent. A.D.
I070-II36.	P.Oxy. I9,2223.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
II55, II57, II84.	E.R.Dodds (Ed.Alt.)	5 th .-6 th .Cent. A.D. Antinoopolis.
I388-I392.	v. Alcestis II59-63.	
Iphigenia Aulidensis.		
28.	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd .Cent. B.C. ?
790-791.	A.J.P.6I. Pap.F.M.2	1 st .-2 nd .Cent. A.D.
Rhesus.		
48-96.	P.Achmim 4.	4 th .-5 th .Cent. A.D. Panopolis

Aegeus. Fr.II.	Racc.Lumbroso Nr.I23II.	3 rd .Cent. B.C. Philadelphia.
Alexander. Fr.43.	Hermes Einzelschr. 5.	1 st .Cent. B.C.
Fr.960.	P.Oxy. 9,II76. (Fr.2,7-20.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Alcmeon. Fr.86.	P.S.I. I3,I302.	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Antigone. Frr. I57-I58.	P.Vat. II,2,39	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Fr. I58.	P.Vat. II,I7,4I	ca. A.D. 2I5. Marmarica.
Antiope. Fr.I98,I-3.	P.Petrie I,3,I	3 rd .Cent. B.C. Gurob.
Fr.223.	P.Petrie I,I,c.	3 rd .Cent. B.C. Gurob.
Archelaus. Fr.245.	P.Oxy. 3,4I9.	2 nd .-3 rd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.9II	P.Oxy. 9,II76. (Fr.39,I7,30-39.)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Danae. Fr.324.	P.Ross.Georg. I,9.	2 nd .Cent. B.C.
Dictys. Fr.333,2	P.Par. 2.	3 rd .-2 nd .Cent. B.C.
Ino. Fr.403,2	P.Petrie 2,49,d.	3 rd .Cent. B.C. Gurob.
Fr.403,3-4.	P.Oxy. 9,II76. (Fr.39,I7,I-6)	2 nd .Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.420.	Actes P. V,I77	3 rd .Cent. B.C. Fayum.

Melanippe Sapiens. Fr.48I.	G.L.P. I, I4.	
Melanippe Desmotis. Fr.492,6.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Fr.492,6-7.	P.Oxy. 9, II76. (Fr.39, II.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.494.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Fr.495.	B.K.T. 5,2. P.55I4.	5 th . Cent. A.D. Arsinoe.
Fr.499.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Pirithous. Fr.593.	P.Oxy. 9, II76. (Fr.37,2, I9-28.)	2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Protesilaus. Fr.657.	B.K.T. 5,2. P.9772.	2 nd . Cent. B.C.
Fr.657,2-4.	B.K.T. 5,2. P.9773.	2 nd . Cent. B.C.
Sciron. Fr.678.	P.Amh. 2, I7.	6 th .-7 th . Cent. A.D.
Telephus. Fr.696.	Aegyptus I5.	2 nd . Cent. B.C. Memphis.
Fr.707.	P.Oxy. 6,856.	3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fr.884.	Aegyptus I5.	2 nd . Cent. B.C. Memphis.
Hypsipyle. Fr.752,2.	Archiv. I4.	3 rd . Cent. A.D.
Fr.757, I-8, 759, 770, 350 Adespota.	P.Oxy. 6,852.	2 nd .-3 rd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Phaethon. Fr.773, I9-53.	B.K.T. 5,2. P.977I.	3 rd . Cent. B.C. Hermupolis Magna..

Phoenix.

Fr.8I2,8-9.

P.Oxy. 3,410.

Late 2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Fr.8I7,3.

P.Par. 2

3rd.-2nd. Cent. B.C.

Fabula Incerta.

Fr.9I3.

P.Oxy. 9,II76.
(Fr.38,I,I6-30.)

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Fabula Incerta.

Fr.I024.

P.Hibeh I,7.

250-210 B.C.
Hibeh.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- II59 Χο. πολλὰ καὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκίμων πόρον ἡῦρε θεός.
II63 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.
-

Cf. ANDR. I284-I288 HEL. I688-I692 BACCH. I388-
I392 MED. I4I5-I4I9 II60 δ' CODD. : τ Π ἀέλπ-
τως CODD. Π : ἀέλπτα MED. I4I6 APUD STOBÆUS III.6.
II6I δοκηθέντ' CODD. : δοκησαντ Π II62 πόρον CODD.
Π : πόρων BACCH. I39I APUD P ἡῦρε CODD. : εὔρε
BACCH. I39I APUD P Π^C. : εὔρεν HEL. I69I APUD P^{SUBSCR.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 5 ἀνδρῶν ἀρίστων, οἳ τὸ πᾶγχρυσον δέρας
 Περίᾳ μετῆλθον. οὐ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμῇ
 Μήδεια πύργους γῆς ἔπλευσ' Ἰωλκίας ...
 ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος·
 οὐδ' ἂν κτανεῖν πείσασα Πελιάδας κόρας
- 10 πατέρα κατῴκει τήνδε γῆν Κορινθίαν
 ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνδάνουσα μὲν
- 12 φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα,

-
- 20 Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη
 βοᾷ μὲν ὄρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιᾶς,
 πίστιν μεγίστην, καὶ θεοὺς μαρτύρεται

- 5 ἀρίστων CODD. Π : ἀριστέων WAKEFIELD τό
 CODD. : δε Π πᾶγχρυσον CODD. : πανχρυσον Π δέρος
 L Π : δέρας RELL. 6 Περίᾳ CODD. : Πελειᾳ Π^{A.C.} :
 Πελειᾳ Π^{C.} ἂν δέσποιν' ἐμῇ CODD. : τον δεσπονα εμην Π
 7 Μήδεια CODD. : Μηδία Π ἔπλευσ' CODD. : επλευσε Π
 Ἰωλκίας CODD. : Ειολκίας Π 8 θυμὸν CODD. : θυμω δ Π
 ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος CODD. : εγπλαγισιανοσονος Π 9 οὐδ'
 ἂν CODD. : οταν Π κτανεῖν CODD. : κτανει Π πείσασα

ΜΗΔΕΙΑ

ανδρωναριστωνοιδεπανχρυσονδερος	5
Πε ^ι λειαμετηλθονουγαρτονδεσποναιμεν	
ΜηδιαπυργουςγησεπλευσεΕιολκίας	
ερωτιθυμωδεγπλαγισιανοσνος	
οτανικτανειπισαςΠελειαδαςκούρας	
πατερακατοικτητηνδεγηνΚορινθίαν	10
συνανδρικαιτεκνοισινανδανοισαμεν	
φυγηπολιτωνωναφηκετοχθονος	12
Μηδεια δ' η δυστηνος ητιμασμένη.	20
βοᾷ μεν ορκους ανακαλεῖ δ[]ξίας	
πίστιν μεγιστην· και θ[]αρτυρεται.	
CODD. : πίαςας Π Πελιάδας CODD. : Πελειάδας Π	
κόρας CODD. : κούρας Π 10 κατῶκει CODD. : κατοικη	
Π 11 ξύν CODD. : συν Π ἀνδάνουσα CODD. : ανδαν-	
οισα Π μέν CODD. Π : πρίν STEUP. POST H.V. PARA-	
GRAPHUM HABET Π 12 φυγῇ πολιτῶν CODD. Σ Π (SED πολίταις	
υ ^υ SUPRASC.) : φυλῇ πολιτῶν CANTER : φυχῇ πολιτῶν	
VERRALL ἀφίκετο CODD. : αφηκετο Π χθόνα CODD. :	
χθονος Π VERSUM SECLUSIT KVICĀLA	

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οἷας ἀμοιβῆς ἐξ Ἰάσονος κυρεῖ.

καίται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖς' ἀλγηδόσι,

τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον,

26 ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἦσθετ' ἠδικημένη,

57 ὥσθ' ἔμερός μ' ὑπῆλθε γῆ τε κούρανῶ
λέξαι μολούσῃ δεῦρο δεσποίνης τύχας.

Πα. οὔπω γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;

60 Τρ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κούδέπω μεσοῖ.

Πα. ὦ μῦρος εἰ χρη δεσπότης εἶπέν τόδε·

ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.

63 Τρ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.

507 ἐχθρὰ καθέστηχ', οὐς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς

513 φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις
καλὸν γ' ὄνειδος τῷ νεωστὶ νυμφίῳ,

57 μ' ὑπῆλθε CODD. Π : μούπῆλθε MEINEKE (μοι ἐπ-
ῆλθε b) 58 μολούσῃ A B P V Π : μολοῦσαν L v Μηδείας
V L P Π : δεσποίνης A B V ^{SUPRASC. (MAN^I)} ET Σ AD PHOEN. I
513 μόνη μόνοις CODD. :]μενοις Π : μόνοις μόνη ZONAE

ΜΗΔΕΙΑ

δίας αμοιβῆς[

κεῖται δ ασι[

τον πάντα[

επει[]ρ[

26

ωσθ' ἕμερός μ' ὑπῆλθε γῆ^l τε κουρανῶι

57

λέξαι μολού[] δ[]υρο Μηδείας τυχας·

ουπω γαρ ἡ τα[]αυεται γόνων·

ξηλω σ' ἐν αρχ[]υδεπω μεσοῖ

60

ω. μῶρ[

]ων·

]φρασαι·

63

]ως

507

]μενοις

513

]ω

ET CODICES ALIQUOT HERODIANI 514 τῷ ... νυμφῶ B :

τῶν ... νυμφῶ P :]ω Π : τῶν ... νυμφῶν A V ET

(UT CENSET MURRAY) L

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

515 πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας ἢ τ' ἔσωσά σε.
 ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὅς κ' ἐβδηλος ἦ
 517 τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὥπασας σαφῆ,

545 τοσαῦτα μὲν σοι τῶν ἐμῶν πόνων πέρι
 ἔλεξ'. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προύθηκας λόγων.
 ἀ' δ' ἐς γάμους μοι βασιλικούς ὠνείδισας,
 ἐν τῷδε δέλω πρῶτα μὲν σοφὸς γεγώς,
 ἔπειτα σώφρων, εἴτα σοὶ μέγας φίλος
 550 καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν — ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος.
 ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίᾳς χθονὸς
 πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
 τί τοῦδ' ἀν' εὖρημ' ἠῦρον εὐτυχέστερον
 ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως φυγὰς γεγώς;
 555 οὐχ, ἦ σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθαίρων λέχος,
 καινῆς δὲ νύμφης ἰμέρῳ πεπληγμένος,
 οὐδ' εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων.
 ἄλις γὰρ οἱ γεγῶτες οὐδὲ μέμφομαι.
 ἀλλ' ὥς, τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῦμεν καλῶς

516 ἦ CODD. Π : ἦν CLEM. ALEX. STROM. VI p.265,

STOB.2,16 547 ἐς CODD. : εἰς Π 552 ἀφέλκων A :

ΜΗΔΕΙΑ

.....]ε. 515

]η

]αφη. 517

το[545

ελεξ'α[

αδ'εισγα[

εντωδε[

επειτας[

και παισι[550

επειμετε[

πολλαςεφ[

? τιτιντ'α[

η παιδα[

ουχωςσ[555

και νησδευ[

ουδ'εισαμιλλ[

αλισγαροιγεω[

αλ[]ομεν[

ἐφέλων REILL. Π 553 τοῦδ' ἂν εὐρημ' A B L P v : τοῦτ'

εὐρημ' V : τουτ' α Π 555 ἧ CODD. : ως Π

560 καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα, γιγνώσκων ὅτι

710 γονάτων τε τῶν σῶν ἱκεσία τε γίγνομαι,
οἴκτιρον οἴκτιρόν με τὴν δυσδαίμονα
καὶ μὴ μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδης,
δέξαι δὲ χώρα καὶ δόμοις ἐφέστιον.
οὕτως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος
715 γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.

719 Αἰ. πολλῶν ἔκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν,
γύναι, πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλη γονάς.
ἐς τοῦτο γὰρ δὴ προϋδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
723 οὕτω δ' ἔχει μοι· σοῦ μὲν ἐλθούσης χθονά,

825 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
χώρας ἀπορθήτου τ' ἄπο, φερβόμενοι
κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου

710 τῶν A L Π : OM. V B P 711 οἴκτιρον CODD. :
οἰκτειρον Π 713 χώρα CODD. ET (χωρα) Π^C : χωραν Π^{A.C.}
714-715 HABENT CODD. Π : REIECIT PRINZ-WECKLEIN 715

ΜΗΛΕΙΑ

]ανιζ[560

]των τε των σων ἴκεσ[710

]ειρον οικτειρον με[

]η μ ερημον εκπεσου[

]δε χωρα[ν] και δομο[

]ς ερως σοι προς θεων[

]το πα[]δων και αυτ[715

]ν 719

]μεν θεων·

]γονας·

].

]ς χθόνα 723

ἱερ[825

τ' αποφ[

κλεινο[

αι δια λ[

καὐτός CODD. : και αυτ[Π 825-827]ρο[/ αποτρε[/
]δειναν της /]αναιρεσε(ως) /]ιφονον / υποδεξον(ται)
 Π^{MG. (MAN²)} 828 ἀέ A V B L Π : αἰετ l P

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

830 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἀγνὰς
έννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι

Ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι·

835 τοῦ καλλινάου τ' ἐπὶ Κηφισοῦ ῥοαῖς·

τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμένην

χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων·

840 ἡδυπνόους αὔρας· αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην

84I χαίταισιν εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων

τῇ Σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν Ἔρωτας,

845 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς·

πῶς οὖν ἱερῶν ποταμῶν

† ἡ πόλις †; ἡ φίλων

πόμπιμός σε χώρα

τὰν παιδολέτειραν ἔξει,

850 τὰν οὐχ ὅσιν μετ' ἄλλων;

83I έννέα CODD. : έννεα Π Μούσας λέγουσι A V

B L UT VID. Π : λέγουσι Μούσας 1 P 835-840 SUSPECTI

835 ἐπὶ L P √ Π^{C. (MAN^I)} : ἀπὸ A V B Π^{A.C.} 839 μετρίας

CODD. :]ους [Π 840 ἡδυπνόους αὔρας L P : αὔρας ἡδυ-

ΜΗΔΕΙΑ

βαίνοντες []βρ[830

ένθα ποθ' αγνας [

έννεα Πιερίδας Μο[

Ξανθαν Αρμόνιαν φ[

]υ καλλινάου τ' [[^εα]]π[835

]ν Κύπριν κλή[

]αν χ[

]ους [

]νόο[840

] * * * * * [841

δρ[]υςπεμ[

ταμ^ιωνιερ[

τειρ[]νουχ[850

πνούς ν : αὔρας (OMISSO ἡδυπνούς) A V B :]νόο[Π

καταπλεῦσαι μετρίοις ἀνέμων ἡδυπνόοις ὀάροις CONI. VERRALL

846 ἱερῶν ποταμῶν CODD. :]ταμ^ιωνιερ[Π 849-850 παι-

δολέτειραν ἔξει, τὰν οὐχ CODD. :]τειρ[]ν ουχ Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

σκέψαι φόνον οἶον αἶρη.

μή, πρὸς γονάτων σε πάντῃ

πάντως ἱκετεύομεν,

855 τέκνα φονεύσης.

πόθεν θράσος † ἢ φρενος ἢ

χειρι τέκνων σέθεν

καρδίᾳ τε λήψῃ †

δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;

860 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα

τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν

σχήσεις φόνου; οὐ δυνάσῃ,

παίδων ἱκετῶν πιτνόντων,

τέγξαι χέρα φοινίαν

865 τλάμονι θυμῷ.

864 τέγξαι χέρα φοινίαν

τλάμονι θυμῷ.

Ια. ἦνῃ κελευσθεῖς· καὶ γὰρ οὔσα δυσμενῆς

οὐ τᾶν ἀμάρτοις τοῦδέ γ', ἀλλ' ἀκούσομαι

862 φόνου οὐ A V Σ :· φόνον οὐ L P B ET FORT. Σ

ALTER : φονου Π 865 τε Π : OM. CODD. 864

ΜΗΔΕΙΑ

οιον[]ιμ[]
 ποθεν[]
 γουσατολμαν × [] 860
 ησεισφονουδυν × []
 νι τεθυμωι — [] 865

864

]υ[]μενής

]λ' ^α []κουσομαι

φ[]νω χε[] / μολυν(αι) Π^{MG}. 867 ἀκούσομαι CODD. Π^C. :
 υκούσομαι Π^{A.C}.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τί χρῆμα βούλη καινδὸν ἐξ ἑμοῦ, γύναι.

Μη. Ἰᾶσον, αἰτοῦμαι σε τῶν εἰρημένων

870 συγγνώμον' εἶναι· τὰς δ' ἑμὰς ὀργὰς φέρειν

εἰκὸς σ', ἐπεὶ νῦν πόλλ' ὑπείργασται φίλα.

ἐγὼ δ' ἑμαντῇ διὰ λόγων ἀφικόμεν

κάλοιδορῆσα· Σχετλία, τί μαίνομαι

καὶ δυσμεναίνω τοῖσι βουλευουσιν εὔ,

875 ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιράνοις καθίσταμαι

πόσει θ', ὅς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,

γῆμας τύραννον καὶ κασιγνήτους τέκνοις·

878 ἑμοῖς φυτεύων; οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι

977 οὐκέτι· στείχουσι γὰρ ἐς φόνον ἤδη.

δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδεσμῶν

δέξεται δύστανος ἄταν·

Ξανθᾷ δ' ἀμφὶ κόμα θήσει τὸν Ἅιδα

981 κόσμον αὐτὰ χεροῖν. λαβοῦσα.

1046 τί δεῦ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς

977 ἐς CODD. : εἰς Π 979 δύστανος ALDINA :

δύστηνος A V B : δυστ[Π : ἄ δύστανος L P 981

ΜΗΔΕΙΑ

]ξ· εμοῦ γύναι

]ειρημένων

]ι τὰς δ'· εμας ὀργας φερε[870

]ν πολλ' ὑπειργασται φίλα

]δια λόγων ἀφικόμεν

]ετλά τί μάλινμαι

]ω τοισι βουλευούουσ[

]ρανοῖς καθ[875

]α[

]ασιγ[

]πα[878

χουσιγαρεῖςφο[977

ξεταῖδυστ[

αχερ[981

]ε[]α τω[1046

αὐτά L P √ UT VID. Π : αὐτή A V : OM. B 1046 με

B V L P ET UT EX LACUNA VID. Π : OM. A

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακὰ;

οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλευµατα.

καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν

I050 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;

τολμητέον τάδ'· ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κήκης,

τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακίους λόγους φρενί.

I053 χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὅτῳ δὲ μὴ

I057 ἕασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·

ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες· εὐφρανοῦσί σε.

μὰ τοὺς παρ' Αἰδη νερτέρους ἀλάστορας,

I060 οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ

παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.

I062 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,

I086 ἡ προσομιλεῖ σοφίας ἔνεκεν·

πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον[†] δὲ δὴ

γένος ἐν πολλαῖς εὖροις ἂν ἴσως[†]

κοῦν ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

I048· χαιρέτω βουλευµατα CODD. : χαί[Π : γρ.

καὶ παύσομαι βουλευµάτων Σ^B I058 με V : σε REll. Π

ΜΗΔΕΙΑ

]υτην δ[

]ωγε· χαί[

]ασω· β[

]μεθεισα[

IO50

]έον τάδ[

]σθαι[

]αι[]ες[

IO53

]ν·

]σί σε.

]στορας,

]θοῖς ἐγὼ

IO60

]βρίσαι.

]ἔπει δ[

IO62

σοφ[

IO86

παῦρον[

εὖροις ἄ[

οὐκ ἀπό[

IO62-IO63 PROSCRIPSIT PIERSON IO89 κούη CODD. : οὐκ

CONI. ELMSLEY II

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

I090 καί φημι βροτῶν οὔτινές· εἰσιν

πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν

I092 παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν

I087 πάσαισι μὲν οὐ· παῦρον †δε δη

γένος ἐν πολλαῖς εὖροις ἂν ἴσως †

κούη ἀπόμουσον τὸ γυναικῶν.

I090 καί φημι βροτῶν οὔτινές εἰσιν

πάμπαν ἄπειροι μηδ' ἐφύτευσαν

παῖδας, προφέρειν εἰς εὐτυχίαν

τῶν γειναμένων.

οἱ μὲν ἄτεκνοι δι' ἀπειροσύνην

I095 εἴθ'· ἡδὺ βροτοῖς εἴτ' ἀνιαρὸν

παῖδες τελέθουσ' οὐχὶ τυχόντες

πολλῶν μόχθων ἀπέχονται·

οἷσι δὲ τέκνων ἔστιν ἐν οἴκοις

γλυκερὸν †βλάστημ', ὁρῶ †μελέτη

II00 κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον,

I087 δὴ A V B Π : τι L P I088 ἐν CODD. : εμ Π

I089 ἴσως CODD. : -ισω Π (SED ἴσως APUD Π LEGIT SNELL)

I090 εἰσιν CODD. : εισιμ Π I094 μὲν τ' CODD. (τ' IN RAS.

1) : μεγγε Π : μὲν PORSON ἀπειροσύνην P^I Π : ἀπ-

ΜΗΔΕΙΑ

καί φημι [.....] I090

πάμπαν [.....]
]δας. πρ[.....] I092

]δηγενοσεμπολλαισευροισανισω I087

]ν[]σεισιμπαμπαναπειρομηδεφυτευ

]ενωνοιμεγγεατεκνοιδιαπειροσυνην I094

]ιτυχοντεςπολλωμμοχθωναπεχονται

]τημαεσορωμε[]ετηκατατρυχομενους I100

ειροσύναν A B V L P^{SUPRASC.} I096 τυχόντες CODD. Π : μαθ-

όντες B2(SUPRASC.) : τεκόντες EIMSLEY I097 πολλῶν CODD. :

πολλωμ Π I099 βλάστημ' CODD. :]τημα Π ὁρῶ A V B Σ :

έσορῶ L P v Π γλυκερὸς βλαστημὸς, ὁρῶ MURRAY

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πρῶτον μὲν ὅπως θρέψουσι καλῶς
βίοτον θ' ὀπόθεν λείψουσι τέκνοις·
ἔτι δ' ἐκ τούτων εἴτ' ἐπὶ φλαύροις
εἴτ' ἐπὶ χρηστοῖς
μοχθοῦσι, τόδ' ἐστὶν ἄδηλον.

II05 ἐν δὲ τὸ πάντων λοίσθιον ἦδη
πᾶσιν κατερῶ θνητοῖσι κακόν·
καὶ δὴ γὰρ ἄλις βίοτον θ' ἥυρον
σῶμά τ' ἐς ἦβην ἤλυθε τέκνων
χρηστοί τ' ἐγένοντ'· εἰ δὲ κυρῆσαι
III0 δαίμων οὕτως, φροῦδος ἐς Ἀιδην
θάνατος προφέρων σώματα τέκνων.
πῶς οὖν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τὴνδ' ἔτι λύπην ἀνιαιοτάτην
παίδων ἔνεκεν

III5 θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν;

II01 ὅπως ἂν L P : ὅπως RELL. UT VID. Π θρέψωσι
Codd. : θρέψουσι BRUNCK Π II02 ADD. SUPRA LINEAM Π^{MAN2}
βίον V : βιοτόν A B L P v Π θ' Codd. : τε Π II03
φαύλοις A γ Π : φλαύροις RELL. II08 σῶματ' A P : σῶμά
τ' RELL. ET (σῶμα τε) Π ἤλυθε A B V : ἤλθε L P : ἦλθεν

ΜΗΔΕΙΑ

] ως θρεφουσιν καλώς β'· ἐτι δεκτου τῶν νεῖτε πέφυκτο
] ον — ἐνδετο παντῶν λιοισθιὸν ἡδη II05
] υρονσώματα ἐσθ' ἡν ἡλθεν τεκνῶν χροσ
] αἰμῶ[νος] οὕτως φρουδῆς Αἰδοῦ θάνατον
] λυτὴν πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἀναροτὰ τὴν παιδῶν III4

Π IIIIO δαίμων CODD. Π^C :] αἰμῶνος Π^{A.C.} οὕτως
 L : οὕτως γρ. √ Π : οὗτος A V B P λ ἐς P λ Π :
 εἰς RELL. αἶδην A V B : αἶδαν L P : Αἰδοῦ Π :
 "Αἶδην ELSLEY IIII OM. WECKLEIN (εἰ δὲ κυρήσαι, δαί-
 μων οὗτος φροῦδος ἐς "Αἶδην LEGENS) θάνατος CODD. :
 θάνατον Π III3-III4 λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις τήνδ' ἔτι
 λύτην CODD. :] λυτὴν πρὸς τοῖς ἀλλοῖς Π

- II49 παίδων μυσαχθεῖς· εἰσόδους· πόσις δὲ σὸς
 ὀργάς τ' ἀφῆρει καὶ χόλον νεάνιδος
 λέγων τάδ'· Οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσθι φίλοις,
 παύσθι δὲ θυμοῦ καὶ πάλιν στρέψεις κάρα,
 φίλους νομίζουσ' οὔσπερ ἂν πόσις σέθεν,
 δέξῃ δὲ δῶρα καὶ παραιτήσθι πατρὸς
 II55 φυγὰς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμὴν χάριν;
 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας, [σέθεν]
 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπέσχετο,
 II60 χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις
 λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζεται κόμην,
 ἄλυσχον εἴκῃ προσγελῶσα σώματος.
 II63 κἄπειτ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων διέρχεται

II56 ἢ δ' ὥς ἐσεῖδε κόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,

 ἀλλ' ἦνεσ' ἀνδρὶ πάντα, καὶ πρὶν ἐκ δόμων
 μακρὰν ἀπεῖναι πατέρα καὶ παῖδας, [σέθεν]

II49]σοδους π[οσις δε[SIC Π APUD P.OXY.2337 :

CORR. TURNER II58 παῖδας σέθεν B P 7 P2337 P32 : τέκνα

σέθεν A V : σέθεν OM. L ET UT VID. Σ : καὶ τέκν', ἀσμένη

ΜΗΔΕΙΑ

]σοδους·π[]δε[II49
]νεανιδ[
]μενης εσ[]ι φιλοις
]παλιν στρεφε[]ς καρ[
]περ αν ποσις σεθ[]ν
]η πατρος
]μην χαριν. II55
]νεσχετο
]πριν εκ δομων
]αι παιδας σεθεν
]υς ημπεσχετο
]αμφι βοστρυχοις II60
]τιζεται κομην
]σα σωματος
]νω[]διερχεται II63

]νεσχετο II56
]ν εκ δομων
]ιδας σεθεν

STADTMUELLER : διπλῆν σποράν VEL κόρων ζυγόν VEL παιδεύματα

MURRAY II59 ἡμπέσχετο A V B L P HAUN^C. Π : ἡμπίσχετο CONI.

ELMSLEY HAUN^{A.C.} II60 βοστρύχους L : βοστρύχοις RELL. Π :

II61 κόμην A B L P ν Π : δέμας V

ΕΥΡΥΠΗΔΟΥ

II60 λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἡμπέσχετο,
χρυσοῦν τε θεῖσα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις

II65 δώροις ὑπερχαίρουσα, πολλὰ πολλάκις
τένοντ' ἐς ὀρθὸν ὄμμασι σκοπούμενη.
τοῦνθένδε μέντοι δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν.
χροιὰν γὰρ ἀλλάξασα λεχρία πάλιν
χωρεῖ τρέμουσα κῶλα καὶ μόλις φθάνει
II70 θρόνοισιν ἐμπεσοῦσα μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
καί τις γεραία προσπόλων, δόξασά που
ἡ Πανδὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
ἀνωλόλυξε, πρίν γ' ὄρᾳ διὰ στόμα
χωροῦντα λευκὸν ἀφρόν, ὀμμάτων τ' ἄπο
II75 κόρας στρέφουσαν, αἵμά τ' οὐκ ἐνὸν χροΐ·
εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δόμους

II66 ὄμμασι CODD. : ομ]μασ[ιν UT EX LACUNA VID. Π
II68 λεχρίαν V : λεχρία A B L P Σ UT VID. Π II71 δοξασ[ADD.
IN MARG. Π^{MAN}2 II72 ἢ τινος θεῶν μολεῖν CODD. UT VID. Π³² :
]ς μο[Π²³³⁷ : ἡ θεῶν Μητρος μολεῖν CONI. USENER II73 διὰ

ΜΗΛΕΙΑ

ο
χ[II60

α[II65

μασ[] κοπούμε[]

είν[] ν' ην θεαμ' ἴδ[]

α πάλιν

α και μό[] ς φθάνε[]

μη χαμαι πεσειν II70

οσπόλων δοξασ

θεων μολεῖν

κατα στομα

ον· ομματων τ' απ[]

αι
μα τ' ουκ ενον χρο[] II75

εν ολολυγης μέλος

εν εις πατρος δόμο[] II77

A V B : κατά L P Π³² Π²³³⁷ (κατὰ τὸ στόμα προϊόντα Σ) II74

δ' A V B : τ' L P Π ἀπὸ CODD. Π : ἀπὸ HEATH II75 αἶμα

CODD. Π^C :]μα (FORT. ομμα) Π^{A.C.} τ' CODD. Π³² : δ Π²³³⁷

II76 μέγαν CODD. : μέλος Π II77 ἐς CODD. : εις Π³² Π²³³⁷

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- II71 καί τις γεραιὰ προσπόλων, δοξασά που
 ἢ Πανδὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν,
 ἀνωλόλυξε, πρὶν γ' ὄρᾱ διὰ στόμα
 χωροῦντα λευκὸν ἄφρον, ὁμμάτων τ' ἄπο
 II75 κόρας στρέφουσιν, αἶμά τ' οὐκ ἐνὸν χροῖ·
 εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
 κωκυτόν. εὐθύς δ' ἡ μὲν ἐς πατρός δόμους
 ὤρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν,
 φράσσουσα νύμφης συμφορὰν· ἅπασα δὲ
 II80 στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
 ἦδη δ' ἀνέλκων κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου
 ταχὺς βαδιστῆς τερμόνων ἀν' ἥπτετο,
 ἡ δ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντος ὄμματος
 δεινὸν στενάξας ἡ ταλαῖν' ἠγείρετο.
 II85 διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο·
 χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμενος πλόκος

- II72 ἡ τινος θεῶν μολεῖν CODD. UT VID. Π³² :]ς μο[
 Π²³³⁷ : ἡ θεῶν Μητρος μολεῖν USENER II73 διὰ A V B :
 κατὰ L P Π³² Π²³³⁷ (κατὰ τὸ στόμα προϊόντα Σ) II74 τ' CODD.
 Π³² : δ Π²³³⁷ II77 ἐς CODD. : εἰς Π³² Π²³³⁷ II80
 δρομήμασιν CODD. : δραμήμασιν COBET Π II81-II82 DAMNAT G.
 DINDORF II81 ἀνέλκων CODD. Σ UT VID. Π : ἀν' ἔλκων SCHAEFER :

ΜΗΔΕΙΑ

] πο[II71
]ς μο[
]τα στο[
]μμα[
]δ ουκ[II75
 εἴτ' ἀντιμ[] ἐν ὀλοῦγ[
 κωκυτον· εὐ[] ἐν εἰς πα[
 ὠρμησεν· ἡ δὲ προ[] ὄν ἀρτιῶ[
] ἄσουςα νυμφῆς [] μφ[] ρά[] α[] δὲ
 στεγῇ πυκνοῖσιν ε[] πε[] δρᾶ[] μᾶσιν II80
 ἤδη δ' ἀνελίων κ[] ν δρομοῦ
 ταχὺς βαδίστης [] θηπ[] το
 ὅτ' ἐξ ἀναυδου κα[] μᾶτο
 δεινὸν στενα[] ν ἤγε[] ρετο·
 διπλοῦν γὰρ [] ὑτη[] ἐπεστρατεύετο II85
 χρυσοῦ μὲν [] κειμένος πλόκος

ἂν ἔρπων USENER II81 ἔκπλεθρον (ἔκπλεθρον L) CODD. Σ UT
 VID. Π : ἔκπλεθρου REISKE II82 ἀνθήπτειτο CODD. Σ Π :
 ἂν ἤπτειτο MUSGRAVE II83 ἡ δ' CODD. : ὅτ' Π II83 ὄμμ-
 ατος CODD. Π : ὄμματα CHR. PAT. 906 II84 ἡγείρετο A V B
 Π : ἀπώλλυτο L P II86 χρυσοῦς CODD. : χρυσοῦ Π
 κόσμος V : πλόκος RELL. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θαυμαστόν ἔει νᾶμα παμφάγου πυρός,
πέπλοι δὲ λεπτοί, σὺν τέκνων δωρήματα,
λεπτὴν ἔδαπτον σάρκα τῆς δυσδαίμονος.

II90 φεύγει δ' ἀναστᾶς ἐκ θρόνων πυρουμένη,

II9I σείουσα χαίτην κῶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥῦψαι θέλουσα στέφανον· ἄλλ' ἀραρότως
σύνδεσμα χρυσὸς εἶχε, πῦρ δ', ἐπεὶ κόμην
ἔσεισε, μᾶλλον δις τόσως ἐλάμπετο.

II95 πίτνει δ' ἐς οὐδας συμφορᾷ νικωμένη,
πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθῆς ἰδεῖν·
οὔτ' ὁμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις
οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον, αἶμα δ' ἐξ ἄιρου

II99 ἔσταζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρί,

I25I Xo. ἰω Γᾶ τε καὶ παμφαῆς

αἰτὶς Ἀελίου, κατὶδὲτ' ἴδετε τὰν

II88 πέπλοι CODD. : πλεπλων Π δέ L P Π :

τε A V B II89 λευκὴν B HAUN. Π : λεπτὴν RELL.

II90 πυρουμένη CODD. :]υρο[]μενος Π II92 ῥῦψαι

ΜΗΛΕΙΑ

θαυμαστον ιει[] φαγου πυρος
 πλεπλων δε λ[] τεκνων δωρηματα
 λευκην εδαπτο[] ης δυσδαιμονος
 φευγει δ ανασ[] ν[] υρο[] μενος II90

σ[] II9I
 ρε[]
 σ[]
 ε[]
 πει[] II95
 πλη[]
 ουτ'[]
 ου[]
 ε[] II99

] ιωΓατεκαιΩρανεκαιπαμφασηςακτις I25I

CODD. : ρε[Π II95 πιτνεϊ δ' ές A V B : πίπτει
 δ' έπ' L P CHR.PAT.I086 : πει[Π I25I τε OM. A
 και Ωρανε Π : OM. CODD.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

όλομένην γυναῖκα, πρίν φοινίαν
τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον·

I255 τεῶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας γονᾶς
ἔβλασταν, θεοῦ δ' αἶμά τι πίτνειν
φόβος ὑπ' ἀνέρων.

ἀλλά νιν, ὧ φάος διογενές, κάτειρ-
γε κατάπαυσον, ἔξελ' οἴκων φονίαν

I260 τάλαινάν τ' Ἐρινυν ὑπ' ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τέκνων,
ἄρα μάταν γένος φίλιον ἔτεκες, ὧ
κυανεᾶν λιποῦσα Συμπληγάδων

I253 πρὸς V : πρίν A B L P v : πριμ Π φονίαν
Codd. Π : φοινίαν ALDINA I254 τέκνοισι L P : τεκν-
λοισιν Π : τέκνοις RELL. προσβαλεῖν χέρ' Codd. : χερα
προσβα[]ειν Π I256 θεοῦ A V B P λ : θεῶν B^I ET PROCUL
DUBIO L αἶμα τι A : αἵματι V B : αἶμα L P : τὸ
θεῖον αἶμα REDDIT Σ : αἶμα πέδοι πίτνειν CONI. WECKLEIN
(ET και ζαμενης φόνου φόνος v.I267) :]τετλα[Π I258
κάτειργε V : κάτειργε A B L P v Π I259-I260 SUSPECTI
I259 ἔξελ' Codd. : ἐλε[]ελε Π οἴκων Codd. : οικίων
Π φονίαν τάλαινάν Codd. ET UT VID. Π : τάλαιναν φονίαν

ΜΗΔΕΙΑ

]πριμφονιαντεκνιοισινχεραπροσ-
 βα[]ειν[]ο
]εντετλα[]ος-
 υ[]να[]νιν
]νεςκατειρ[]υσονελε[]ελεοικλωνφο[]αντ[]λ[]ιναν-
 τε[]ρινυνυποα[]
]ματηναρα[]κωνγενος[]λιονετε[]ε[]κυανεαςλιπουσα-
 Συμπληγαδας

I260

SEIDLER, SCHROEDER I260 τ' έρινύν A : τ' έρινύν
 L P : τ' έρινύν A^I V B : τε[]ρινυν Π . υπ' CODD. :
 υπο Π I261-I262 μάταν μόχθος έρρει τέκνων, άρα (άρα
 OM. L P) μάταν γένος CODD. : ματην αρα[]κων
 γενος Π : άρα μάταν WEIL : μάταν άρα MUSGRAVE
 έτεκες V B L P UT VID. Π : έτεκ' A ω A V B L^{A.C.}
 UT VID. Π : OM. P, DEL. L I263 κυανεαν ... Συμπληγ-
 άδων CODD. : κυανεας ... Συμπληγαδας Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πετρῶν ἄξενωτάταν ἐσβολάν;

I265 δειλαία, τί σοι φρενῶν βαρυς
χόλος προσπίτνει καὶ δυσμενῆς
φόνος; ἀμείβεται

χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογενῇ μιά-
σματα * ἐπὶ γαῖαν αὐτοφόνταις ξύνω-

I270 δα θεόθεν πίτνοντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη. *

ΠΑΙΔΕΣ ἔνδοθεν· αἰαῖ.

I273 Χο. ἀκούεις βοᾶν ἀκούεις τέκνων;

I274 ἰὼ τλαῖμόν; ὦ κακὸτυχὲς γύναι.

I271 Πα. οἴμοι, τί δράσω; ποῦ φύγω μητρὸς χέρας;

I272 οὐκ οἶδ', ἄδελφε φίλτατ'· ὀλλύμεσθα γάρ.

I275 παρέλθω δόμους; ἀρῆξαι φόνον

I264 πετρῶν ἄξενωτάτων V : πετρῶν ἄξενωτάταν REll.

UT VID. Π δειλαία τί σοι A B P v : δειλέα τί σοι V :

δηλέα τί σοι L : - ANTE τι σοι DISYLLABUM ESSE PUTAT WILAMO-

WITZ :]αλδηταδετι Π^{A.C.} :]αλλαδηταδετι FORT. SIC Π^{C.}

(NISI αλδηλαταδετι) προσπίτνει CODD. : πινει Π^{A.C.} :

πιτνει Π^{C.} καί CODD. : δαι Π^{A.C.} : δαιδαι Π^{C.} I267

φόνος ἀμείβεται A V B UT VID. Π : φόνος ἀμοίβεται L : ἀμ-

είβεται φόνος - λ : ἀμείρεται φόνος P . I268 μιάσματα A V B

UT VID. Π : μιάσματ' L P I269 ἐπὶ γαῖαν CODD. Π : ἐπ-

1. *Journal of the American Medical Association*, 1990; 263: 1033-1036.

[illegible]

ΤΕ Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δοκεῖ μοι τέκνοις.

Πα. ναί, πρὸς θεῶν, ἀρήξατ'· ἐν δέοντι γάρ.

ὥς ἐγγυὲς ἦδη γ' ἐσμεν ἀρκύων ξίφους.

Χο. τάλαιν', ὥς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἢ σίδα-

I280 ρος, ἅτις τέκνων

ὃν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.

μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος

γυναῖκ' ἐν φίλοις χεῖρα βαλεῖν τέκνοις·

Ἰνὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

I285 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ·

πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνω

τέκνων δυσσεβεῖ,

ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦσ' ἀπόλλυται.

I290 τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ

I275-I276 φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις CODD. : τέκνοις

δόκ]ει μοι φον[ου]ς UT VID. Π I277-I278 OM. Π I281 μοῖρα

CODD. Π³⁸ : τ[]μαι Π⁵ κτενεῖς CODD. : κτανεῖς Π³⁸ :

κτενες Π⁵ I282 μίαν δὴ CODD. ET UT VID. Π⁵ : μίαν δηι

Π³⁸ : μονὰν δι Π³⁸^{MT}. μίαν τῶν CODD. Π³⁸ : τῶν A Π⁵

I283 γυναῖκ' ἐν P ἢ Π³⁸ : γυναικ *** L : γυναικῶν ἐν A V

B :]ων Π⁵ : γυναικῶν VERRALL φίλοις χεῖρα βαλεῖν

ΜΗΔΕΙΑ

]	ειμοίφον[	]	ς	—	ταλα[	]	-		
								εκ[	ων
									I280
]	ναυτοχειριτ[	]	μαικτενεςμ[	]	ηκλυωτω[	]	ων		
]	ςχειραβαλειν	]	ωσεκθ[	]	νοτ[	]	εξε[	ων-	
								αλαι	I285
]	ναεσαμ[	]	τεκν[			]	ταν-		
							ετιπημα		I290

τέκνοις A V B Π³⁸ : φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις ALDINA :

φίλοις χεῖρα προσβαλεῖν τέκνοις P l : φίλοις χέρα προσ-

βαλεῖν τέκνοις (PROCUL DUBIO) L :]ς χειρα βαλειν Π⁵

I284 'Ινὸ μανείσαν ἐκ CODD. Π³⁸ :]ως εκ Π⁵ οθ' CODD. :

οτ[Π I285 νιν CODD. Π³⁸ : FORT. OM. Π⁵ ἄλῃ CODD.

Π^{38C}. (MAN²) : ἀλαιο Π^{38A.C} : αλαι Π⁵ I286 τάλαιν'

CODD. :]να Π I288-I289 HABENT CODD. Π³⁸ : OM. Π⁵

I290 δεινόν CODD. Π³⁸ : πημα Π⁵

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

γυναικῶν λέχος

I292 πολύπονον, ὅσα βροτοῖς ἔρεζας ἤδη κακὰ.

I279 Χο. τάλαιν', ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος ἡ σίδα-
 ρος, ἅτις τέκνων
 ὄν ἔτεκες ἄροτον αὐτόχειρι μοῖρα κτενεῖς.
 μίαν δὴ κλύω μίαν τῶν πάρος
 γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις.
 'Ινὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς

I285 δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ.
 πίτνει δ' ἅ τάλαιν' ἐς ἄλμαν φόνῳ
 τέκνων δυσσεβεῖ,
 ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντίας πόδα,

I291-I292 γυναικῶν λέχος πολύπονον A B L P Π^{38C}. UT

VID. Π⁵ : λέχος πολύπονον γυναικῶν V I279 σίδαρος CODD. :
 σίδηρος' Π I281 ὦν CODD. : ὄν CONI. SEIDLER Π μοῖρα
 CODD. Π³⁸ : τ[]μαι Π⁵ κτενεῖς CODD. : κτᾶνεῖς Π³⁸ :
 κτενες Π⁵ I282 μίαν δὴ CODD. ET UT VID. Π⁵ : μίαν δη
 Π³⁸ : μονὰν δι Π^{38MG}. μίαν τῶν RELL. Π³⁸ : τῶν A Π⁵
 I283 γυναῖκ' ἐν P l Π³⁸ : γυναικ*** L : γυναικῶν ἐν A V
 B :]ων Π⁵ : γυναῖκων VERRALL φίλοις χεῖρα βαλεῖν

]ωνλεχ[

I291

τάλαιν' ὡς ἄρ' ἦσθα πέτρος' η σίδη

I279

ρος' ἄτις τέκνων ὄν' έτεκες

/ άροτον' αυτόχειρι μοίραι κτάνεις

μιαν δηι κλυ^υ μίαν τῶν πάρος

γυναῖκ' ἐν φ' [] χείρα' βάλειν τέκνοις

Ἰνῶ μανεῖσαν' ε[] ὅς

δάμαρ νῖν' εξέπ[] ἄλαις^{ηι}

I285

πίτνει δ' ἄ ταλαι[] ν·ω

τέκνων δυσσεβ[

ου
ἀκτῆς ὑπερτείνασα ποντία[] ὁδα

τέκνοις A V B Π³⁸ : φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις ALDINA :

φίλοις χεῖρα προσβαλεῖν τέκνοις P] : φίλοις χέρα προσ-

βαλεῖν τέκνοις (PROCUL DUBIO) L :]ς χεῖρα βαλεῖν Π⁵

I284 Ἰνῶ μανεῖσαν ἐκ CODD. Π³⁸ : ὡς ἐκ Π⁵ I285 νιν

CODD. Π³⁸ : FORT. OM. Π⁵ ἄλη CODD. Π^{38C}. (MAN²) :

ἄλαις Π^{38A.C.} : αλαι Π⁵ I286 ἄ A B Π : ἡ L P :

ω V φόνῳ CODD. :]ν·ω Π I288-I289 OM. Π⁵ I288

ἀκτῆς CODD. : ἀκτῆς Π ὑπερτείνασα CODD. Π^{A.C.} :

ὑπερτείνουσα Π^C.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

δυοῖν τε παῖδοιν συνθανοῦς' ἀπόλλυται.

I290 τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν; ὦ

γυναικῶν λέχος

πολύπονον, ὅσα βροτοῖς ἔρεξας ἤδη κακῶ.

Iα. γυναῖκες, αἱ τῆσδ' ἐγγυς ἔστατε στέγης,

ἄρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῖν' εἰργασμένη

I295 Μῆδεια τοῖσδ' ἔτ', ἢ μεθέστηκεν φυγῇ;

δεῖ γάρ μιν ἥτοι γῆς γε κρυφθῆναι κάτω,

ἢ πτηνὸν ἄραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βάθος,

εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δώσει δίκην.

πέποιθ' ἀποκτείνασα κοιράνους χθονός

I300 ἀθῶος αὐτὴ πῦνδε φεύξεσθαι δόμων;

I289 τε A V B Π. : δέ P : δὴ L ξυνθανοῦς'

L Π. : συνθανοῦς' RELL. I290 δὴ ποτ' CODD. : δῆτ'

ELMSLEY Π. οὖν CODD. : ου Π. δεινόν CODD. Π³⁸ :

πημα Π⁵ I291-I292 λέχος πολύπονον γυναικῶν V : γυν-

αικῶν λέχος πολύπονον RELL. Π^{38C}. ET UT VID. Π⁵ (πολύπον

Π^{38A.C.}) I292 ὅσα δὴ A B L P : ὅσα δὴ V Π. : ὅσα

SEIDLER ἤδη CODD. : ἤδη Π.]ο) Π^{MG}. I294 τοῖσδέ

γ' A V B : τοῖσιν L P Π. : τοῖσί γ' V : τοῖσδ' ἔτ'

HARTUNG : τοῖσιδ' HARRISON I296 δεῖν A B : δεῖ

ΜΗΔΕΙΑ

δυοῖν τε παῖδοιν ξυνθανοῦσ' ἀπόλλυται

τί δητ' οὐ γένοιτ' ἄν ἐτι δεῖνον

ᾧ γυναικῶν λέχος

πολύπον^{ον}. ὅσα δη β[]στοῖς

έρεξάς ἤδηι κακα

]ων γυναῖκες αἶ τήσδ' ἐγγυς ἐσάτε στεγης

ᾗρ' ἐν·δόμοισιν ἡ τὰ δεινα εἰργασμενη·

7 Μήδεια τοῖσιν η μεθέστηκεν φυγη

δει γαρ νῖν ἦτοι γης γε κρυφθῆναι κάτω

ἡ πτήνον αἶραι σωμα εσ α[

ει μη τυράννων δωμασι[

πέποιθ' αποκτείνουσ^α[

Π has de with P
copy of JF Powell

I290

I295

I299

RELL. Π γῆς σφε CODD. ET TUETUR VERRALL : γῆς γε CONT.

ELMSLEY Π (δεῖ γαρ τανὺν ἡ γῆς σε κρυβῆναι κάτω CHR.PAT.

281) I297 ἄρα A^{A.C.} : ἄρα A^{C.} : ἄραι REL. : αἶραι Π

σῶμ' CODD. : σωμα Π I298 εἰ μή V L P Π ET (εἰ IN RAS.)

A B : εἰ μή, A^I B² COMMATE ADDITO : ἡ μὴν VIDETUR VOLU-

ISSE I299-I300 SECL. DINDORF ET I300 OM. Π : HABENT

CODD. I299 ἀποκτείνασα CODD. ET FORT. IDEM ETIAM Π^{C.} (MAN²)

SED POSSIS αποκτανασα : αποκτεινους Π^{A.C.}

ΕΥΡΥΠΗΛΟΥ

- I30I ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὥς τέκνων ἔχω·
 κείνην μὲν οὐς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς,
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον,
 μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσθήκοντες γένει,
 I305 μητρῶον ἐκπράσσοντες ἀνδρσίον φόνον.
- Χο. ὦ τλήμον, οὐκ οἶσθ' οἷ καμῶν ἐλήλυθας,
 Ἰᾶσον· οὐ γὰρ τοῦσδ' ἂν ἐφθέγξω λόγους·
- Ια. τί δ' ἔστιν; ἥ που καμ' ἀποκτεῖναι θέλει;
- Χο. παῖδες τεθνᾶσι χειρὶ μητρῶα σέθεν.
- I3I0 Ια. οἴμοι τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
- Χο. ὥς οὐκέτ' ὄντων σῶν τέκνων φρόντιζε δή.
- Ια. ποῦ γὰρ νιν ἔκτειν'; ἐντὸς ἢ ἔξωθεν δόμων;
- Χο. πύλας ἀνοίξας σῶν τέκνων ὄφη φόνον.
- Ια. χαλᾶτε κληῖδας ὥς τάχιστα, πρόσπολοι,
- I3I5 ἐκλύεθ' ἄρμούς, ὥς ἴδω διπλοῦν κακόν,
 τοὺς μὲν θανόντας — την δε τείσωμαι δίκην.
- Μη. τί τάσδε κινεῖς κάναμοχλεῦεις πύλας,
 νεκροὺς ἐρευνῶν κάμε τὴν εἰργασμένην;
 παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις,

I304 μή μοι τι δράσωσ' CODD. II : μή νιν τι δράσ-
 ωσ' EIMSLEY : μή μοι τι δρῶσί σφ' VITELLI I305 DEL.

ΜΗΑΒΙΑ

αλλ' οὐ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' [1301
 κείνην μὲν οὐς ἐδρασε [
 ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθ [
 μή μοι τι δρασσο' οἱ προσ [
 μητρῶλον εκπράσσοντ [1305
 X ω τλημον ουκ οισθ' οὔ κ [
 Ἰᾶσον ου γὰρ τουσδ' ἄν εφ [
 Ἰασων τι δ' ἐστίν· οὐ^η που καμ' α [
 παιδες τεθνᾶσι χεῖρι μη [
 οιμοι τι λεξεις· ὥς μ' απ [1310
 ὡς ουκέτ' ὄντων σῶν τε [
 που γὰρ νῖν ἐκτεῖν' ἐντος [
 πύλ [
 I [] ν χαλ [
 ἐκλυεθ [1315
 τους μ [
 Μηδει(α) τί τᾶσδ [
 νεκρου [
 παυ [

NAUCK 1307 DEL. HOGAN ET 1307-1308 DEL. LENTING 1307

ἡ που CODD. Π^C : οὐ που BARTHOLD Π^{A.C}. 1314 DEL.

STADTMÜLLER

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

I320 λέγ', εἴ τι βούλῃ, χειρὶ δ' οὐ φαύσεις ποτέ.
τοιδόνδ' ὄχημα πατρὸς Ἑλίου πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ἔρυμα πολέμιας χερὸς.

Iα. ὦ μῖσος, ὦ μέγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε καί μοι παντί τ' ἀνθρώπων γένει,

I325 ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ἔλφος
ἔτλης τεκοῦσα, καί μ' ἀπαιδ' ἀπώλεσας
καὶ ταῦτα δράσας ἥλιόν τε προσβλέπεις

I328 καὶ γαῖαν, ἔργον τλάσας δυσσεβέστατον.

I389 Iα. ἀλλά σ' Ἑρινὺς ὀλέσειε τέκνων
φονία τε Δίκη.

Μη. τίς δὲ κλύει σοῦ θεὸς ἢ δαίμων,
τοῦ ψευδόρκου καὶ ξειναπάτου;

Iα. φεῦ φεῦ, μυσάρᾳ καὶ παιδολέτορ.

Μη. στεῖλχε πρὸς οἴκους καὶ θάπτ' ἄλοχον.

I395 Iα. στείλῃω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.

Μη. οὕτω θρηνεῖς· μένε καὶ γῆρας.

Iα. ὦ τέκνα φίλτατα. Μη. μητρὶ γε, σοὶ δ' οὔ.

Iα. ἥπειτ' ἔκανες; Μη. σέ γε πημαίνουσ'.

I324 καί μοι CODD. : καὶ μοι Π I326 καὶ μ' A :

ΜΗΔΕΙΑ

[] I320
 []
 []
 Ιασω[]μ[]ς'ω'με[]
 θεοις τε· και μοι[]
 ἥτις τέκνοισι σοις[] I325
 ετλης τέκνουσά· κα[]
 και ταυτα δρασας' η[]
 κα[] I328

] I389
] τει I395
]·μαι

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

- Ια. ὦμοι, φίλῳ χρήζω στόματος
 I400 παίδων ὃ τάλας προσπτύξασθαι.
 Μη. νῦν σφε προσανδῶς, νῦν ἀσπάζη,
 τότε ἄπυσάμενος. Ια. δός μοι πρὸς θεῶν
 μαλακοῦ χρωτὸς φαῦσαι τέκνων.
 Μη. οὐκ ἔστι· μάτην ἔπος ἔρριπται.
 I405 Ια. Ζεῦ, τὰδ' ἀκούεις ὡς ἀπελυνόμεθ',

-
- I415 Χο. πολλῶν ταμίης Ζεὺς ἐν Ὀλύμπῳ,
 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκίμων πόρον ἤρε θεός.
 I419 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

I405 ἀπελυνόμεθ' CODD. :]λαυνω VEL FORT.]λαυνω-

ΜΗΔΕΙΑ

]δαίς 1401

]αυσαι

]λαυνω 1405

]αιτα 1415

]μα 1419

μεθ' Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

243 μαῖα, πάλιν μου κρύφον κεφαλὴν,
αἰδούμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
245 κρύπτε· κατ' ὅσων δάκρυ μοι βάλνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνην ὄμμα τέτραπται.
τὸ γὰρ ὀρθοῦσθαι γνώμην ὀδυνᾷ·
τὸ δὲ μαινόμενον κακόν· ἀλλὰ κρατεῖ
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.

250 Τρ. κρύπτω· τὸ δ' ἐμὸν πότε δη θάνατος
σῶμα καλύψει;
πολλὰ διδάσκει μ' ὁ πολὺς βίοςτος.
χρῆν γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
φίλας θνητοὺς ἀνακρίνασθαι

255 καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
εὖλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν
ἀπὸ τ' ὥσασθαι καὶ ξυντεῖναι.
τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδύνειν
ψυχὴν χαλεπὸν βάρος, ὥς κἀγὼ

260 τῆσδ' ὑπεραλγῶ.
βίότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις

254 ἀνακρίνασθαι A B L P V^C· : ἀνακρίνασθαι

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

$$\mu \left[\begin{array}{c} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array} \right] \kappa \left[\begin{array}{c} \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array} \right] \quad 243$$

αλδ[

$\kappa\rho\left[\begin{array}{c} \\ \\ \end{array}\right] \nu\epsilon\left[\begin{array}{c} \\ \\ \end{array}\right]$ 245

$$\left[\begin{array}{c} \alpha_1 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{array} \right]$$
$$\tau_{0\gamma} \left[\begin{array}{c} - \\ \vdots \end{array} \right] \text{val}.$$

τοδ[]ο[]κακον[]ακρατεῖ

μη [σθ]

ρ[τε[θανatos 250

[] blotos

σαλλ[]ους

၂၃၂

νψυχης 255

$$\epsilon \left[\quad \right] \rho \left[\quad \right]$$

[ξ υ]

$$\begin{bmatrix} L\alpha V \\ \vdots \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V\epsilon LV \\ \vdots \end{bmatrix}$$

ποσ[]ναγω

ω 260

[]

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν

τῇ θ' ὑγιείῃ μᾶλλον πολεμεῖν.

οὕτω τὸ λῖαν ἥσσον ἐπαινῶ

265 τοῦ μηδὲν ἄγαν·

καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

Χο. γύναι γεραιά, βασίλιδος πιστῇ τροφῇ

Φαίδρας, ὀρῶμεν τάσδε δυστήνους τύχας,

ἄσσημα δ' ἡμῖν ἥτις ἐστὶν ἡ νόσος·

270 σοῦ δ' ἂν πυθέσθαι καὶ κλύειν βουλοίμεθ' ἄν.

Τρ. οὐκ οἶδ' ἐλέγχους· οὐ γὰρ ἐννέπειν θέλει.

Χο. οὐδ' ἥτις ἀρχὴ τῶνδε πημάτων ἔφυ;

Τρ. ἐς ταύτὸν ἤκεις· πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.

Χο. ὥς ἀσθενεῖ τε καὶ κατέξονται δέμας.

275 Τρ. πῶς δ' οὐ, τριτάταν γ' οὕς' ἄσιτος ἡμέραν;

Χο. πότερον ὑπ' ἄτης ἢ θανεῖν πειρωμένη;

Τρ. θανεῖν; ἄσιτεῖ γ' εἰς ἀπόστασιν βίου.

Χο. θαυμαστὸν εἶπας, εἰ τάδ' ἐξαρκεῖ πόσει.

262 σφάλλειν ... τέρπειν CODD. : τέρπειν ...

σφάλλειν UT VID. Π 265 OM. L : ADD. L² 269

ἡμῖν ἐστὶν ἥτις L : ἡμῖν ἥτις ἐστὶν M A B V P Π

271 S_q. PRO τροφ. HABET θερά. M (EXCEPTO ν.310 UBI

τροφ.) : τροφ. ETIAM Π 272 πημάτων A V P ET (πη

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

$$\begin{array}{c} \text{]σφα[} \\ \text{]πο[} \text{]ει[} \\ \text{[} \text{]} \\ \text{[} \text{]} \\ \text{]ιμοι} \\ \text{]τροφε} \\ \text{]υς[} \\ \text{]νην[} \\ \text{σου[} \text{]λυειν[} \text{]ν} \\ \text{ΤΡ ουκο[} \text{]ρεννε[} \text{]λει} \\ \text{X ουδητις[} \text{]ν[} \text{]πηματς[} \text{]φυ} \\ \text{— ειςτουτο[} \text{]κειπανταγαρ[} \text{]ειγ[} \\ \text{— ωσασθ[} \text{]ει[} \\ \text{— πως[} \text{]υτρ[} \text{]αιανγο[} \text{]σιτοςημερᾱ} \\ \text{— ποτερονυπατ[} \text{]η[} \text{]νπειρωμενη} \\ \text{— θανεινα[} \text{]ει[} \text{]ου} \\ \text{— θαυμαστο[} \text{]ειπ[} \text{]πο[} \end{array}$$

IN RAS.) B^I : πηματς[Π : δωμάτων Μ : δειμάτων Μ²

273 ές CODD. : είς Π ταύτόν CODD. : τοῦτον Π

ἤκεις A L P : ἤκει M V B Σ(UTRUMQUE) Π σιγᾱ CODD. :

]ειγ[Π 274 γ' L P B Π : OM. M A V 277 θανείν

CODD. Π : οὐκ οἶδ' WILAMOWITZ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Τρ. κρύπτει γὰρ ἤδε πῆμα κοῦ φησιν νοσεῖν.
- 280 Χο. ὁ δ' ἐς πρόσωπον οὐ τεκμαίρεται βλέπων;
- Τρ. ἔκδημος ὢν γὰρ τῆσδε τυγχάνει χθονός.
- Χο. σὺ δ' οὐκ ἀνάγκην προσφέρεις, πειρωμένη
νόσον πυθέσθαι τῆσδε καὶ πλάνον φρενῶν;
- Τρ. ἐς πάντ' ἀφῖγμαι κούδεν εἴργασμαι πλέον·
- 285 οὐ μὴν ἀνήσω γ' οὔδε νῦν προθυμίας,
ὥς ἂν παροῦσα καὶ σύ μοι ξυμμαρτυρῆς
οἷα πέφυκα δυστυχοῦσι δεσπόταις.
- ἄγ', ὦ φίλη παῖ, τῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω, καὶ σύ θ' ἡδίων γενοῦ
290 στυγνὴν ὄφρυν λύσασα καὶ γνώμης ὁδόν,
ἐγὼ θ' ὅπη σοι μὴ καλῶς τόθ' εἰπόμην
μεθεῖς' ἐπ' ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον.
κεῖ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀπορρήτων κακῶν,
γυναῖκες αἶδε συγκαθιστάναι νόσον·
- 295 εἰ δ' ἔκφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,

279-280 DELEVIT BARTHOLD 280 ἐς CODD. : εις
Π 283 πλάνην A : πλάνον RELL. Π 284 πάντ' A L
P Π : πᾶν M V B (πολλοὺς τρόπους INTERP. Σ) 285
γ' οὔδε νῦν προθυμίας CODD. Π : τὴν ἐμὴν προθυμίαν

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

— κρυπτειγαρηδεπη[	]ουφησ[	
— οδ' εἰςπροσωπον[	]μαιρετ[	280
— εκδημοςῶ[]γαρτησ[	]γχανε[	
— σιδουκαναγκήνπροσφερειςπε[]ωμ[		
νοσονπυθεσθαιτησ[]και[]νονφρεν[		
Τροφ εἰςπαντ' αφιγμαικουδενειργα[		
ουμηνανησγουδε[]προ[		285
ωσανπαρουσαῖαι[]αρ[]υρηις		
]ιαπεφυκαδυστ[]δεσ[]οταις		
]ωφιληπαιτωνπ[]ογῶ		
λαθωμεθαμφωναι[		
στυγνηνοφρυνλ[		290
εγωθοπησοιμη[		
μ[]εισεπαλλο[		
]εννοσειστιτω[		
γυναικεςαιδεσυ[] ^{σ*ζ} θ[]σ[		
ειδ' εκφοροςσ[]συμφο[		295

γρ. Σ^B 291 ἐγώ θ' CODD. Σ Π : ἐγώγ' BLOOMFIELD

(PUNCTO POST λύσσα, NON POST ὁδον, POSITO) 294

σ*ζ Π^{SUPRASC.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λέγ', ὥς ἰατροῖς πρᾶγμα μηνυθῇ τόδε.

εἶέν· τί σιγαῖς; οὐκ ἐχρῆν σιγαῖν, τέκνον,

ἀλλ' ἢ μ' ἐλέγχειν, εἴ τι μὴ καλῶς λέγω,

ἢ τοῖσιν εὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.

300 φθέγγξαι τι, δεῦρ' ἄθρησον. — ὦ τάλαιν' ἐγώ,

γυναῖκες, ἄλλως τούσδε μοχθοῦμεν πόνους,

ἴσον δ' ἄπεσμεν τῷ πρίν· οὔτε γὰρ τότε

λόγοις ἐτέγγεθ' ἥδε νῦν τ' οὐ πείθεται. —

ἀλλ' ἴσθι μέντοι — πρὸς τάδ' αὐθαδεστέρα

305 γίγνου θαλάσσης — εἰ θανῇ, προδοῦσα σοῦς

παῖδας πατρῶν μὴ μεθέξοντας δόμων,

μὰ τὴν ἄνασσαν ἱππὶαν Ἀμαζόνα,

ἢ σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγείνατο

νόθον φρονοῦντα γνήσι', οἷσθ' αὖ νιν καλῶς,

Ἴππόλυτον

Φα. οἶμοι.

310 Τρ. θιγγάνει σέθεν τόδε;

296 λέγ' CODD. : λεγε Π ἰατροῖς M A B V P

L² SUPRASC. Π : ἰατρῶ L 297 ἐχρῆν σε σιγαῖν V :

χρῆν σε μὴ σιγαῖν ν : ἐχρῆν σιγαῖν RELL. : εχρην σ[

Π 298 ἦν IN RAS. L² : εἰ RELL. Π 302 τῶν πρίν

CODD. : τῶι πρίν UT VID. Π (τοῖς πρίν ῥήμασιν, Σ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

λεγε^ως ιατρο^ς [] πρ[] μ[]
 ειεν^{τι}σι γαι^ς ουκε^{χρη}νσ[]
 αλλημ' ελε^{γχει}νει τι^ς [] η^{κα}λως λε^{γω}
 ητοι^{σι}νευ^{λε}χθ^{ει}σι συ^γχω^{ρε} [] ν^{λο}γοις·
 φθε^γξαι τι^ς δευ^ρ' αθ^{ρη}σον^ωταλ^{αι}ν' ε^{γω} 300
 γυν^{αι}κες αλλ^ως του^ς δε^{μο}χ^{θου}μεν^{πο}νου^ς []
 ι^σον^{δα}πε^{με}ν^{τω}ι π^{ρι}νου^{τε}γα^ρτο^ς []
 λο^{γο}ις ε^{τε}γγ^{εθ}' η^δεν^υν^{δου}πει^{θε}ται
 αλλ^ισθ^ιμε^ντοι^ς π^{ρο}ς τα^{δα}υ^{θα}δε^{στε}ρα
 γί^γνου^{θα}λα^{σση}ς ει^θαν^ηπ^{ρο}δου^{σας} [] υ^ς 305
 παι^{δα}ς πα^{τρ}ω^ιων^ιμη^{με}θε^ξον^{τας} δο^μῶ
 μα^{τη}να^{να}σσαν^ιπι^{αν}Α^{μα}ζ^{ονα}
 η^{σο}ις τε^κνοι^ς ιδ^εσπο^{τη}νε^γι^{να}το
 νο^θον^φρον^{ου}ν^{τα}γ^{νη}σι^οι^σθ^{αν}ι^νκα^λως
 Ι^ππο^{λυ}τον

οι^{μο}ι

θι^γγαν^{ει}σε^{θεν}το^{δε} 310

UNDE τοῖς πρίν b^{SUPRASC.}) 303 ἐθέλγεθ' V L² P B² :
 ἐτέγγεθ' M A B γρ. L² Π : ἐπέθεθ' Σ νῦν δ' M Π
 (DE A INCERTUM) : νῦν τ' REL. 305 γίγνη L² :
 γίγνου REL. Π 308 ἐγείνατο CODD. : ἐγίνατο Π
 310 σέθεν τόδε REL. Π : τόδ' αὖ σέθεν IN LITURA P

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φα. ἀπώλεσάς με, καί σε πρὸς θεῶν

τοῦδ' ἀνδρὸς αὖθις λίσσομαι σιγᾶν πέρι.

Τρ. ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὔ, φρονοῦσα δ' οὐ θέλεις

παῖδάς τ' ὀνῆσαι καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

315 Φα. φιλῶ τέκν'. ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι.

Τρ. ἀγνάς μὲν, ὦ παῖ, χεῖρας αἵματος φορεῖς;

Φα. χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ' ἔχει μίσμα τι.

Τρ. μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος;

Φα. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἐκοῦσαν οὐχ ἐκῶν.

320 Τρ. Θησεύς τιν' ἡμάρτηκεν ἐς σ' ἀμαρτίαν;

Φα. μὴ δρῶς' ἔγωγ' ἐκεῖνον ὀφθείην κακῶς.

Τρ. τί γὰρ τὸ δεινὸν τοῦθ' ὃ σ' ἐξάλρει θανεῖν;

Φα. ἔα μ' ἀμαρτεῖν· οὐ γὰρ ἐς σὲ ἀμαρτάνω.

Τρ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἐν δε σοὶ λελεῖφομαι.

325 Φα. τί δρᾷς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;

Τρ. καὶ σῶν γε γονάτων, κού μεθήσομαι ποτέ.

312 τοῦδ' ἀνδρὸς αὖθις M² B V L Π^C. (αὖθι M^{A.C.}
P Π^{A.C.}) : τοῦδ' αὖθις ἀνδρός A 316 αἵματος CODD.
Π : αἱμάτων CHR.PAT.703 φορεῖς M A Π : φέρεις
RELL. 319 ἀπόλλυσ' CODD. : απολλυσ[]ν Π οὐχ
ἐκῶν CODD. : ουκ εκ[Π 320 σ' CODD. : σε Π
οφ θειην SIC Π 322 τοῦδ' ὃ H : τοῦθ' ὃ RELL. :

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

απωλεσας μεμαισται σε προσθεων
 τουδ ανδρος αυθιλιισσομαισι γανπερ[
 οραις φρονε[]ς μενευφρονουσαδ' ουθελεις
 παιδαστ' ονη[]αι και σονεκωσαιβιον
 φιλωτεκν' αλ[]ηδ' εντυχη χειμαζομαι 315
 αγνας μενω παιχειρας αιματος φορεις
 χειρες μεν[]ναι φρηνδ' εχειμιασματι
 μνεξεπακτουπημον[]εχθρωντινος
 φ[]ς μ' απολλυσ[]νουχεν[]υσανουκεν[
 θ[]ς τινημαρτηκεν εις σεαμαρτια 320
]εγω γε κεινονοφ θειηνηκαως
]νον του σε εξαρειθανειν
]τεινου γαρ εις σ μαρτανω
 ουδηθεν[]υσαν γε ενδεσοι λελιφομαι
 τιδραις βιαζη χειρος εξαρτωμ[325
 και σων γεγονατων κου μεθησομαι ποτε

τουτο Π 323 ες CODD. : εις Π 324 γ' CODD. :
 γε Π λεληφομαι V A^{SUPRASC.} : λελείφομαι RELL. :
 λελιφομαι Π 325 εξαρτωμένη M A B L P Π : εξηρ-
 τωμένη V H HAUN. (CORR.v) 326 σών A V : σών γε M
 L P Π : τών γε B κού M Π : ού A V B L P H

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Φα. κακ', ὦ τάλαινα, σοὶ τὰδ', εἰ πεύση, κακὰ.
 Τρ. μεῖζον γὰρ ἢ σοῦ μὴ τυχεῖν τί μοι κακόν;
 Φα. ὅλεῖς· τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴν φέρει.
 330 Τρ. κᾶπειτα κρύπτεις χρήσθ' ἰκνουμένης ἐμοῦ;
 Φα. ἐκ τῶν γὰρ αἰσchrῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα.
 Τρ. οὐκοῦν λέγουσα τιμιωτέρα φανῇ.
 Φα. ἄπελθε πρὸς θεῶν δεξιᾶς τ' ἐμῆς μέθες.
 Τρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι δῶρον οὐ δίδως ὃ χρῆν.
 335 Φα. δῶσω· σέβας γὰρ χειρὸς αἰδοῦμαι τὸ σόν.
 Τρ. σιγῶμ' ἂν ἦδη· σὸς γὰρ οὐντεῦθεν λόγος.
 Φα. ὦ τλῆμον, οἶον, μήτερ, ἡράσθης ἔρον,
 Τρ. ὃν ἔσχε Ταύρου, τέκνον, ἢ τί φης τόδε;
 Φα. σύ τ', ὦ τάλαιν' ὅμαιμε, Διονύσου δάμαρ,
 340 Τρ. τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακορροθεῖς;
 Φα. τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὥς ἀπόλλυμαι.
 Τρ. ἔκ τοι πέπληγμαι· ποῦ προβήσεται λόγος;

328 μὴ τυχεῖν CODD. : γ' ἀμπλακεῖν HARTUNG
 330 χρήσθ' CODD. Π : χρηστά M (POST χρηστά SPATIUM
 VACUUM : SUPPL. M²) 331 ἐσθλῶν αἰσchrά M A B V P N
 D O Σ Π (αἰσchrά IN RAS.) L : αἰσchrῶν ἐσθλά . . IN
 Σ, UNDE M² B² 332 οὐκ ἦν H (VOLUIT ἦν) : οὐκοῦν
 RELL. Π 333 τ' CODD. Π^{SUPRASC.} : δ' Π^{A.C.}

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

]ωταλαινάσοιταδειπευσηικ[]α
]ονγαρη[]μητυχειντιμοικακο[
]τομεντοιπραγμενοιτιμηνφε[
]ε[]τακρυπτειςχρησθ'ικνουμενηξεμ[330
 εκτων[]εσθλωναισχρομηχανωμεθα
 ουκουνλεγουσατιμιωτεραφανηι
 α[]ελθεπρο[]θεωνδεξιαςδ'εμηςμεθες
 ουδητεπει[]οιδωρονουδιδωςοχη —
 δωσσεβαςγαρχειροςαιδουμαιτοσον 335
]ιγῶμ'ανηδησοςγαρουντευθενλογος
 ω[]λημονότονμητερηράσθησερων
 ο[]εχεταυρουτεκνονητιφήςτοδε
 συτω[]α[]α[]ν'όμαιμεΔιονυσουδαμαρ
 τεκνοντιπασχειςσυγγονούςκα[]ορο[340
 τριτηδεγδυστηνοςωςαπολλυμαι
 εκ[]πεπληγμαιποι[]βησεται[

δεξιάν .. ἐμήν B² O NAP. IN SCOLIIS : δεξιᾶς .. ἐμῆς
 RELL. Π 337 ὦ τλήμον, οἶον, μήτερ RELL. Π : ὦ μήτερ
 οἶον τλήμον V HAUN. N ἔρον CODD. Π^S : ἔρων Π^{A.C.}
 338 ἔσχε CODD. Π^S : εχε Π^{A.C.} τάυρον B² (ταῦρον
 M^{A.C.}) EX Σ, QUI εἰς τὸν ταῦρον INT. : τάυρου RELL. Π
 (Τάυρου MURRAY) 339 σὺ δ' M A B : σύ τ' RELL. Π /

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Φα. ἐκεῖθεν ἡμεῖς, οὐ νεωστί, δυστυχεῖς.

Τρ. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ' ἅ' βούλομαι κλύειν.

Φα. φεῦ·

345 πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἅμ' ἐχθρὸν λέγειν;

Τρ. οὐ μάντις εἰμὶ τάφαντ' ἰδύναι σαφῶς.

Φα. τί τοῦθ', ὃ δὴ λέγουσιν ἀνθρώπους, ἔρᾱν;

Τρ. ἡδιστον, ὧ παῖ, ταύτ' ἄλγεινόν θ' ἅμα.

Φα. ἡμεῖς ἂν εἴμεν θατέρῳ κεχρημένοι.

350 Τρ. τί φῆς; ἔρᾱς, ὧ τέκνον; ἀνθρώπων τίνος;

Φα. ὅστις ποθ' οὐτός ἐσθ', ὃ τῆς Ἀμαζόνος . . .

Τρ. Ἰππόλυτον αὐδοῖς;

Φα. σοῦ τάδ', οὐκ ἐμοῦ κλύεις.

Τρ. οἴμοι, τί λέξεις, τέκνον; ὥς μ' ἀπώλεσας.

γυναῖκες, οὐκ ἀνασχέτ'· οὐκ ἀνέξομαι

355 ζῶσ'· ἐχθρὸν ἡμᾶρ, ἐχθρὸν εἰσορῶ φάος.

ρίψω μεθήσω σῶμ', ἀπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα· χαίρετ'· οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.

343 οὐκεῖθεν L^{A.C.} : ἐκεῖθεν REll. Π ὃ νεωστί

M^I : οἱ νεωστί M² : οὐ νεωστί REll. H : καὶ νεωστί

γρ. Σ, UNDE κού νεωστί CONI. WECKLEIN 344 οἶδ' ἅ' (ῶν

M^{SUPRASC.}(MAN²)) CODD. :]υ[Π 345 λέξεις

CODD.(SIC ETIAM AR.EQU.I6 APUD CODD.) :]εξίας Π

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

εκειθ[]νημειζουνεω[]στυχεις
]τιμαλ[]υ[]υ[

φευ
]υ[]εξιαςαμεχρηνλεγε[

345

ουμαντ[]ιμιταφανηγν[]ναι[

τιτουθοδηλεγουσινανθρωπ[

ηδιστον ωπαιταυτοναλγ[

ημεισανειμενθατερ[

]ρησεραςωτεκνονανθρω[

350

οστιςποθουτος[

— Ιππολυτον[]υ[

— σο[]ταδου[]μουκλυεις

— οιμοιτιλεξειςτεκνονως[]απωλεσας

γυναικεςουκανασχ[]τουκ[]εξο[

ζωσαεχθρονη[]ρε[

355

ριφωμεθησω[]λλ[]μαι

βιουθανουσα[]ουκ[]εγω

χρή M B V (SIC AR.) : χρῆν VEL ἐχρῆν A L P H Π ET FORT.

Σ : χρῆς BERGK 347 δὴ OM. H 348 ἡδιστον ω SIC Π

349 ἦμεν A V N O : εἶμεν RELΛ. Π 354 οὐκέτ' ἀνασχετά

V : οὐκ ἀνασχετ' RELΛ. Π : οὐκέτ' ἀνασχετ' NAUCK

355 ζῶσ' CODD. : ζῶσα Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

οἱ σύφρονες γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ὅμως
κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
360 ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνεται θεοῦ,
ἥ τήνδε κάμει καὶ δόμους ἀπώλεσεν.

Χο. ἄιες ὦ, ἔκλυες ὦ,

ἀνήμουστα τᾶς

τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας;

— ὁλοίμαν ἔγωγε, ἴπριν σὺν φιλίαν

365 κατανύσαι φρενῶν. ἴ ἰώ μοι, φεῦ φεῦ.

376 θνητῶν ἐφρόντισ' ἥ διεφθαρται βίος.
καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
πράσσειν κάκιον· ἔστι γὰρ τό γ' εὖ φρονεῖν
πολλοῖσιν· ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τόδε·
380 τὰ χρήστ' ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν,

359 κακῶς B V² N HAUN : κακῶν RELL. Π 364

Τρο. PRAEF. V 364-371 PARAGRAPHOS ADD. MURRAY

364-365 φίλαν φρενῶν HABERE Σ CENSET MURRAY, φίλαν

φρένα ALII (UNDE φίλαν...φρένα B, φίλαν...φρενῶν B) :

φίλαν...φρενῶν RELL. (φίλαν l. IN RAS. P) FORT. ETIAM

Π : σᾶν, φίλα, ELMSLEY : σαῖν φίλαιν VERRALL

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

οισαφρονες[]εκο[]αλλομω_ς
κακωνερωσι Κυπρις[]νθ[
αλλει τιμειζοναλλογιγνε[]θεου 360
ητηνδεκαμεκαιδομο[]ς[]ωλεσεν

αιεσωεκλυεςω

ανηκούστατάς

τυραννουπαθεα[]θρε[

ολοιμανεγωγεπρ[

καταν[]αιφρενων

ιωμοίμοιφ[] 365

θνητ[]ρ[]ηδιεφθαρταιβιος 376

κ[]οιδοκο[]ουκαταγνωμηςφυσ[

πράσ[]ινκακιονεστιγαρτογευφρονε[

πολλοισιναλλατηιδαθρητεοντοδε

αχρηστεπι[]μεσθακαιγιγνωσκομεν 380

365 κατανύσαι B Σ FORT. Π (-νύσαι) A λ : καταλύσαι L

ET P : καταλύσαι M V Σ RECENS ἰώ μοι M A B : ἰώ

μοι μοι L^{ANTE RAS.} Π (ITA UT ἰώ MONOSYLLABUM SIT, UT IN

COND. SAEPISSIME) : οἴμοι οἴμοι V : ὤμοι ὤμοι H

379 τάδε M P (IN M FORT. REPICTUM) : τόδε REL. Π

380 ἄ χρήστ' V N HAUN. Π : τὰ χρήστ' REL.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

οὐκ ἐκπονοῦμεν δ', οἱ μὲν ἀργίας ὑπο,
οἱ δ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
μακρὰ τε λέσχει καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν,
385 αἰδώς τε. δισσαὶ δ' εἰσὶν, ἥ μὲν οὐ κακὴ,
ἥ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,
οὐκ ἂν δύ' ἦσθην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.

ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦς' ἐγώ,
οὐκ ἔσθ' ὅποῖω φαρμάκῳ διαφθερεῖν
390 ἔμελλον, ὥστε τοῦμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
ἐπεὶ μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἡρξάμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε, σιγᾶν τήνδε καὶ κρύπτειν νόσον.
395 γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἥ θυραῖα μὲν
φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,

381 κούκ ἐκπονοῦμεν L² Π : οὐκ ἐκπονοῦμεν V
N : οὐκ ἐκπονοῦμεν δ' M A L^I P B ἀργίας CODD. :
αργειας Π 382 προσθέντες M B N : προθέντες A B²
V L P Π (προτιμήσαντες M^{SUPRASC.}) 386 οἴκων CODD. :
οικον Π 387 ἔχοντα A : ἔχοντε RELL. Π πράγ-
ματα A B : γράμματα RELL. : γραματα Π 388

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

κουκκικπονουμενοιμεναργείαςυπο
 οιδηδονηνπροθεντεςαντιτουκαλου
 αλληντινειςιδηδοναιπολλαιβιου
 μακραιτ[]σχαικαισχολή·τερπνονκαι[
 αιδωστ[]σαιδειςινημενουκαιη 385
 ηδα[]θοςοικονειδ'οκαιροσηνσαφης
 ουκανδουστηνταυτ'εχόντεγραμματα
 ταυτουνεπειδητυγχανωφρόνυσέγω
 ουκεσθοποιώιφαρμακωιδιαφθερειν
 εμελλονωστεγ^{του}εμπαλινπεσεινφρενώ 390
 λεξωδεκαισοιτηςεμηςγνωμησοδο[
 επειμερωξετρωσενεσκοπουνοπως
 καλλιστ'ενεγκαιμ'αυτονηρξαμηνμεν^ο
 εκτουδεσιγαντηνδε[]α[]κρυπτειννοσο[
 γλωσσηγαρουδενπι[]ο[]ηθυραιαμε 395
 φρονηματαδρωννουθετεινεπιστατα[

τυγχάνω CODD. Π : τύγχανον REISKE (ἐτύγχανον
 γινώσκουσα Σ) : προγνοῦσ' A : φρονοῦσ' RELL. :
 φρονουσ' Π 390 τοῦμπαλιν CODD. ET UT VID. Π.C. (MAN^I) :
 γ'εμπαλιν Π.A.C. 393 ἐνέγκαιμ' CODD. Π : ἐνέγκοιμ'
 DINDORF οὔν CODD. : ου Π

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

- αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλεῖστα κέκμηται κακὰ.
 τὸ δεύτερον δὲ τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν
 τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προυνουησάμην.
 400 τρίτον δ', ἐπειδὴ τοῖσιδ' οὐκ ἐξήνυτον
 Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι,
 κράτιστον — οὐδεὶς ἀντερεῖ — βουλευμάτων.
 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρὰ δρώση μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
 405 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσχεαῖ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσιδ' οὔσ' ἐγίγνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγκράτως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων.
 410 τὸδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
 ὅταν γὰρ αἰσχρα τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.

398 τε τὴν M A B : δὲ τὴν REll, Π 400 τοῖσιν

CODD. Π : τοῖσιδ' VALCKENAER 402 οὐδεὶς M² A B V L

P Π : οὐδεῖ M^I 403 γάρ CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μέν Π⁹⁷⁷²

405 OM. Π⁹⁷⁷² ἤδη (ἤδη) M A B Π : ἤδειν V B² L P

406 τε L P Π⁹⁷⁷² : δέ M A V Π⁵⁰⁰⁵ 407 ὥς V B² L P :

ὥστ' M A B Π⁵⁰⁰⁵ : ὥστε Π⁹⁷⁷² 407(A) ὅτ' ἔχρος εἶην

ΠΙΠΟΛΥΤΟΣ

αυτηδουφ' αυτηςπλειστ[]κεκτηταικαι
 τοδευτερονδετηνάνοιανεϋφερε[]ν
 τωισαφρονειννικωσαπρουν[]μη
 τριτονδεπειδητοισινουκεξη[]ν 400
 Κυπρ[]νκρατησαικατθανε[]
]ρατ[]τονουδεισαντερειβ[]
 εμοιγαρε[]ημητελανθανεινκ[]
 μηταισχαδρω[]
 τοδ'εργονηδητ[] 405
 γυνηδεπροστοισ[]
 μιση[]πασινωστολ[]
 ητ[]προσανδρασηρ[]νλεχη
 πρωτηθυραιουσε[]ομων
 τοδηρ[]εθλιαισιγιγνεσ[]ν 410
 οτανγ[]ραισχατοισινεσ[]οκη
 ηκαρταδοκειτοιςκακ[]ς[]ε[]να[]λα

τοις εμοισι φιλτάτοις Π⁹⁷⁷² 408 λέχη CODD. : λεχη

Π⁵⁰⁰⁵ : λέχος Π⁹⁷⁷² 409 πρώτη CODD. Π⁵⁰⁰⁵ :

πρώτους Π⁹⁷⁷² 410 θηλειαισι CODD. Π⁹⁷⁷² : θηλιαισι

Π⁵⁰⁰⁵ 4II-2 OM. Π⁹⁷⁷² 412 δόξη (VEL δόξη) M A V

B : δόξει A² B² : δοκει Π : γ' M V B:UT VID. Π :

OM. A L P

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- μισῶ δὲ καὶ τὰς σάφρονας μὲν ἐν λόγοις, . . .
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεντημένας.
 415 αἱ πῶς ποτ', ὧ δέσποινα ποντίᾳ Κύπρι,
 βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῆ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 420 ὥς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἄλῳ,
 μὴ παῖδας οὐς ἔτικτον· ἄλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἴκοιεν πόλιν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλεεῖς.
 δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κὰν θρασύσπλαγχνός τις ᾗ,
 425 ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακὰ.

415 αἱ REL. : αἱ M : αἱ P⁵⁰⁰⁵ : κα[P⁹⁷⁷²
 ποτ' CODD. P^{5005C} : ποθ' P^{5005A.C.} : ποτέ P⁹⁷⁷² 416
 ἐς CODD. : εἰς P⁵⁰⁰⁵ P⁹⁷⁷² : 417 φρίσσουσι CODD. P⁹⁷⁷² :
 φρίττουσι P⁵⁰⁰⁵ ξυνεργάτην CODD. P⁵⁰⁰⁵ : συνεργάτην
 P⁹⁷⁷² 418 τέραμνα L P⁹⁷⁷² : τέρεμνά REL. P⁵⁰⁰⁵ τ'
 CODD. P⁵⁰⁰⁵ : τε P⁹⁷⁷² : ποτε CODD. P⁵⁰⁰⁵ : τότε
 P⁹⁷⁷² 419 τοῦτ' CODD. : τοῦτο P⁵⁰⁰⁵ P⁹⁷⁷² ἀποκτενεῖ
 M B V : ἀποκτείνει A L P. P⁹⁷⁷² : αποκτείνει P⁵⁰⁰⁵

μι σωδε καὶ τὰς σωφρόνας [] ἐν ἐν λογοῖς
 λαθραῖδε [] οἷμας οὐ καλὰς κέκτημενας
 αἰΰως ποθ' ὠδεσποῖναπ [] ντιάκυ 415
 βλέπουσιν εἰς προσώπα τω [] υνευνετω
 οὐδε σκοτὸν φρίττουσιν τὸν [] νεργατη
 τερεμνα τοῖ κωνήμπο [] εφθογγήναφῃ
 ημας γαρυτο τοῦ τοα ποκτεῖναι φιλα []
 ὥς μή ποτ' ἀνδρα τὸν ἐμοναῖ σχυνασα [] 420
 μη παιδὰς οὐσετικτὸν ἀλλ' ἐλευθεροὶ
 παρρησίαι θαλλόντες οἰκοῖ ἐν πόλιν
 κλεινῶν Αθ [] μητρος οὐνεκευκλεεῖς
 δούλοι παρὰ νδρα κινθρα σὺ πλάγχχνος τισι
 οταν ξυνεῖδῃ μητρος ἡ πατρος κωα 425

φίλοι CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : γ[υ]ναι Π⁹⁷⁷² 420 μή ποτ' CODD.

Π⁵⁰⁰⁵ : μή ποτε Π⁹⁷⁷² αἰσχύνασ' ἄλῳ CODD. : αἰσχυνασα [

Π⁵⁰⁰⁵ : αἰσχύνασα ἄλῳ Π⁹⁷⁷²^C : αἰσχύναι ἄλῳ Π⁹⁷⁷²^{A.C.}

422 οἰκοῖ ἐν πόλιν CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : οἰκῶσον πέδον Π⁹⁷⁷²

423 κλεινῶν CODD. Π⁹⁷⁷² : κλεινῶν Π⁵⁰⁰⁵ οὐνεκ' CODD.

Π⁵⁰⁰⁵ : οὐνεκα Π⁹⁷⁷² 424 γάρ CODD. : παρ Π

θρασύστομας CODD. Π : θρασύστομός DIOG. LAERT. 4,51.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μόνον δὲ τοῦτό φασι' ἀμιλλᾶσθαι βίῳ,
 γνώμην δίκαιαν κάγαθήν, ὅτῳ παρῇ.
 κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ,
 προθεῖς κάτοπτρον ὥστε παρθένω νέῃ
 χρόνος· παρ' οἷσι μήποτ' ὀφθείην ἐγώ.

431 Χο. φεῦ φεῦ· τὸ σῶφρον ὡς ἀπανταχοῦ καλὸν

403 ἐμοὶ γὰρ εἴη μήτε λανθάνειν καλὰ
 μήτ' αἰσχρο δρώσῃ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.

405 τὸ δ' ἔργον ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
 γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὔσ' ἐγίνωσκον καλῶς,
 μίσσημα πᾶσιν. ὥς ὅλοιτο παγιάκως
 ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
 πρώτη θυράλους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων

410 τὸδ' ἤρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.

426 δέ CODD. Π : δὲ καὶ L τοῦτό φασι' CODD. Π :
 φασι τοῦθ' STOB.90.II. 427 ὅτῳ CODD. Π : ὅταν STOB.
 430 μήποτ' ὀφθείην CODD. : μη προσοφθείην Π 403 γάρ
 CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μέν Π⁹⁷⁷² καλὰ CODD. : κακά Π 405
 OM. Π 406 τε L P Π⁹⁷⁷² : δέ M A V Π⁵⁰⁰⁵ οὔσ' ἐγίνω-
 νωσκον CODD. : οὔσα ἐγίνωσκον Π 407 ὥς V B² L P :

ΠΠΙΟΛΥΤΟΣ

μονονδετουτοφασ' αμιλλασθαιβιωι

]ωμηνδικαιανκαγαθηνοτωιπαρηι

]ς[]θητωνεξεφηνοταντυχ[

]κατοπτρονωστεπαρθ[

]ρ[]σιμηπροσοφθεινηε[

]οσωφρονωσαπανταχ[

43I

έμοι μέν ειή μήτε λανθάνειν κακά

403

μήτ' αίσχρά δρώσῃ μάρτυρας πολλούς ἔχειν.

404

γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὔσα ἐγίνωσκον καλῶς

406

μίσημα πασιν· ὥστε ὅλοιο παννάλως,

ὅτ' ἐχρὸς εἶην τοῖς ἐμοῖσι φιλτάτοις.

407α

ἧτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατο αἰσχύνειν λέχος

πρώτους θυράλους· ἐγ δὲ γενναίων δόμων

τόδ' ἤρξε θηλείαισι γίνεσθαι κακόν.

410

ὥστ' M A B Π⁵⁰⁰⁵ : ὥστε Π⁹⁷⁷² ὅλοιτο παννάλως CODD.:

ὅλοιο παννάλως Π 407α ADD. Π 408 ἤρξατ' CODD. :

ἤρξατο Π λέχη CODD. : λεχη Π⁵⁰⁰⁵ : λέχος Π⁹⁷⁷²

409 πρώτη CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : πρώτους Π⁹⁷⁷² ἐκ CODD. :

ἐγ Π 410 θηλείαισι CODD. Π⁹⁷⁷² : θηλιαισι Π⁵⁰⁰⁵

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅταν γὰρ αἰσχρο τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
 ἥ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς γ' εἶναι καλὰ.
 μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
 λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερτημένας.
 415 αἰ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
 βλέπουσιν ἐς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτην
 τέραμνά τ' οἴκων μὴ ποτε φθογγὴν ἀφῇ;
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀποκτείνει, φίλαι,
 420 ὥς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἄλῳ,
 μὴ παῖδας οὐς ἔτικτον· ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίᾳ θάλλοντες οἰκοῖεν πόλιν
 425 κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς οὐνεκ' εὐκλεεῖς.

411-412 HABENT CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : OM. Π⁹⁷⁷² 415 αἰ
 RELL. : αἰ M : αἰ Π⁵⁰⁰⁵ : κα[Π⁹⁷⁷² ποτ' CODD.
 Π^{5005C} : ποθ' Π^{5005A.C} : ποτέ Π⁹⁷⁷² 416 ἐς CODD. :
 εἰς Π⁵⁰⁰⁵ Π⁹⁷⁷² ξυνευνετῶν CODD. : συνευνετῶν Π
 417 φρίσσουσι CODD. Π⁹⁷⁷² : φριττουσι Π⁵⁰⁰⁵ ξυνεργ-
 ἀτην CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : συνεργάτην Π⁹⁷⁷² 418 τέραμνά L
 Π⁹⁷⁷² : τέρεμνά RELL. Π⁵⁰⁰⁵ τ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : τε
 Π⁹⁷⁷² ποτε CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : τότε Π⁹⁷⁷² 419 τοῦτ'

μισῷ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις 413
 λαθραῖι δὲ τόλμας οὐ καλὰς κερκτημένας.
 κα[] πῶς ποτὲ ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι 415
 βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν συνευνετῶν
 οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν συνεργότην
 τέραμνά τε οἴκων, μὴ τότε φθογγὴν ἀφῆι.
 ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἀποκτείνει γ[]ναι.
 ὥς μήποτε ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασα ἄλῳ 420
 μὴ παῖδας οὐς []τικτον, ἀλλ' ἐλεύθεροι
 παρρησίαι θάλλοντες οἴκωσιν πέδον
 κλείνων Ἀθηνῶν μητρὸς οὔνεκα ε[]μλεεῖς. 423

CODD. : τοῦτο Π⁵⁰⁰⁵ Π⁹⁷⁷² ἀποκτενεῖ M B V : ἀποκτείνει A
 L P Π⁹⁷⁷² : αποκτείνει Π⁵⁰⁰⁵ φίλαι CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : γ[]ναι
 Π⁹⁷⁷² 420 μήποτ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : μήποτε Π⁹⁷⁷² αἰσχύνας'
 ἄλῳ CODD. : αἰσχύνασα ἄλῳ Π^{9772C} : αἰσχύνασα ἄλῳ Π^{9772A.C.} :
 αἰσχυνασε[Π⁵⁰⁰⁵ 422 παρρησίαι CODD. Π⁵⁰⁰⁵ Π^{9772C}. (MAN^I) :
 παρρυσίαι FORT. SIC PRIMITUS Π⁹⁷⁷² 422 οἴκοῦεν πόλιν CODD.
 Π⁵⁰⁰⁵ : οἴκωσιν πέδον Π⁹⁷⁷². 423 κλείνων CODD. Π⁹⁷⁷² :
 κλεινων Π⁵⁰⁰⁵ οὔνεκ' CODD. Π⁵⁰⁰⁵ : οὔνεκα Π⁹⁷⁷²

ΕΥΡΠΠΛΟΥ

456 ἔρωτος εἶνεκ'· ἀλλ' ὅμως ἐν οὐρανῷ

458 στέργουσι δ', οἶμαι, ξυφορᾷ νικῶμενοι

492 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφὶ σοῦ λόγον.

εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς βίος

τοιαῖσδε, σώφρων δ' οὗς' ἐτύγχανες γυνή,

495 οὐκ ἂν ποτ' εὐνῆς οὐνεχ' ἡδονῆς τε σῆς

προσῆγον ἂν σε δεῦρο· νῦν δ' ἄγων μέγας

σῶσαι βίον σόν, κοῦκ ἐπίφθονον τόδε.

Φα. ὦ δεινα λέξασ', οὐχὶ συγκλήσεις στόμα

καὶ μὴ μεθήσεις αὐθις αἰσχίστους λόγους;

500 Τρ. αἴσchr', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἐστὶ σοι.

κρεῖσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκώσσει γέ σε,

ἢ τοῦνομ', ὧ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη.

Φα. καὶ μὴ σε προς θεῶν εὖ λέγεις γάρ, αἰσchrὰ δέ

πέρα προβῆς τῶνδ'· ὡς ὑπείργασμαι μὲν εὖ

505 ψυχὴν ἔρωτι, τᾶσchrὰ δ' ἦν λέγῃς καλῶς,

... 456 οὐνεκ' CODD. : εἶνεκ Π ξυφορᾷ L P :

ξυμ[Π : συμφορᾷ REIL. : συμφοραῖς CHR. PAT. 1065

495 ἔνεχ' P : οὐνεχ' REIL. Π 497 κοῦκ CODD. : καὶ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ερωτοςεινεκαλλομ[456

]ξυμ[458

]ντας[492

]ηπισ[

]ωνδ' ου[

]ησουνε[495

]ε[]υρονυν[

]καιουκε[]φθονο[

]ουχισυνκλη[]ειστομ[

]εισαυθισαισ[]τουςλογ[

]μεινωτωνκακωνταδεστισ[500

]ουργονειπ[]ρεκωσει[

]θανηιγαυρουμενη[

]θεωνευλεγειςγαραισχυρ[

περαπρο[]υπειργασμαιμε[

φυχηνερωτιτα[]δηνλεγησκαλως 505

ουκ Π 498 συγκλήσεις Α : συνκλη[]εις Π : συγκλεί-

σεις REll. 500 κακῶν M^I V^I UT VID. Π : καλῶν M² V² A B

L P 503 γάρ A B L P Π : OM. M V H (μέν V²)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἔς τοῦθ' ὁ φεύγω νῦν ἀναλωθήσομαι.

Τρ. εἴ τοι δοκεῖ σοι, χρῆν· μὲν οὖ σ' ἀμαρτάνειν·

εἰ δ' οὖν, πιθοῦ μοι· δευτέρα γὰρ ἡ χάρις.

ἔστιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια

510 ἔρωτος, ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω,

ἃ σ' οὐτ' ἐπ' αἰσχροῖς οὐτ' ἐπὶ βλάβῃ φρενῶν

παύσει νόσου τῆσδ', ἣν σὺ μὴ γένη κακῇ.

δεῦ δ' ἐξ ἐκείνου δῆ τι τοῦ ποθομένου

σημεῖον, ἢ λόγον τιν' ἢ πέπλων ἄπο

515 λαβεῖν, συνάψαι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.

579 φάτις δωμάτων.

ἔνεπε δ' ἔνεπέ μοι, τί ποτ' ἔβα κακίον;

Φα. ὁ τῆς φιλίππου παῖς Ἀμαζόνος βοᾷ

Ἰππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόσπολον κακὰ

585 Χο. ἄχ' ἂν μὲν κλύω, σαφὲς δ' οὐκ ἔχω·

γεγωνεῖ δ' ὅπα

506 ἐς CODD. : εἰς Π ἀλωθήσομαι V N : ἀναλω-

θήσομαι REll. Π 507 σ' CODD. : με Π 508 πειθοῦ M :

πειθοῦ REll. Π 510 ἦλθε δ' ἄρτι CODD. : ἀρτι δ ἦλθε Π

511 σ' M^I A B V L P Π : θ' M² 514 λόγον M A B L P Π :

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

εἰς τοῦθ' ὀφειγῶ [] ὑναναλωθήσομ[

] δοκεῖ σοι χρὴν μὲν οὐ μεαμ[

εἰδὸν πιθουμοῖδευτε [] ἀρηχ[

] στ[] κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτ[

ἐρωτος ἀρτι δὴ λθε μοι [

510

ἄσούτε παῖσχροι σούτ[

παυσεῖνο σου τησδ' ἦν [

δειδεξέ κεινου δητιτου [

σημειονηλογον [] νη [

λαβείν[] ναφαίτεκ[

515

φατίς [

579

ἐνεπε [

ο της φιλιππο [

ππολυτος αυ [

γ ιαν με [

585

γεγω [

λόγων V : AUT λόγον AUT FORT. λόγων Σ : πλόκον REISKE

580 ἔννεπε δ' ἔννεπε CODD. : ἔνεπέ δ' ἔνεπε MURRAY UT VID.

Π 585 ἱαχάν CODD. : ἀχάν EIMSLEY : γρ. ἰωάν Σ, UNDE

ἰάν WEIL Π γ Π^{MG.}

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

διὰ πύλας ἔμολεν ἔμολε σοι βοά.

Φα. καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,

590 τὴν δεσπότην προδοῦσαν ἔξαιδ' ἄλγος.

Χο. ὦμοι ἐγὼ κακῶν· προδέδοσαι, φίλα.

τί σοι μήσομαι;

τὰ κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, διὰ δ' ὄλλυσαι

Φα. αἰαῖ, ἐ ἔ.

595 Χο. πρόδοτος ἐν φίλων.

Φα. ἀπώλεσέν μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμάς,

φίλως, καλῶς δ' οὐ τήνδ' ἰωμένη νόσον.

Χο. πῶς οὔν; τί δράσεις, ὦ παθοῦς' ἀμήχανα;

Φα. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν· κατθανεῖν ὅσον τάχος,

600 τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄκος μόνον.

Ιπ. ὦ γαῖα μήτερ ἡλίου τ' ἀναπτυχαί,

οἷων λόγων ἄρρητον εἰσήμιους' ὅπα.

Τρ. σίγησον, ὦ παῖ, πρὶν τιν' αἰσθέσθαι βοῆς.

604 Ιπ. οὐκ ἔστ' ἀκούσας δεῖν' ὅπως σιγήσομαι.

591 Χο. ANTE προδέδοσαι M HAUN. : ANTE ὦμοι REIL. ET

FORT. Π 592 μήσομαι L P N D ET. LEMMA Σ Π : μνήσομαι A :

μητίσομαι M V A^{SUPRASC.} 594 αἰαῖ, ἐ ἔ M A L P : αἰαῖ V :

ἐ ἔ B Π 597 φίλως, καλῶς δ' οὐ A B P Π^{C. (MAN²)} : φίλως

δια π[
 και μην σαφω[
 την δεσποτου π[590
]* [] οι εγ[
] οι μης[
 :] ρυπτα[

—/ ^{ΕΕ}
 προδοτ[]ς εκ φιλω[595

Φαιδ(ρα) απωλεσεν μ' ειπ[
 φιλως καλως δ' ου τη[
 X[] πως ουγ τι δρασ[]ς ω π[
ουκ οιδα πλην εν κατθαν[
των νυ[] παροντων πημ[600
 ω γαια μ[]τερ ηλιου τ αναπτυ[
οι[] ρρητον εισηκ[
] π[] εν τιν' α[
] ν' οπ' ε[604

καλως ου Π^{A.C.} : φίλως μὲν καλῶς δ' οὐ M V : φίλως μὲν
 οὐ καλῶς δ' ἰωμένη I² (μὲν οὐ καλῶς IN RAS.) 598 πῶς οὖν
 CODD.Π : τί γοῦν CHR.PAT.610 ET 1830 : τί οὖν KIRCHHOFF
 600 PARAGRAPHUM HABET Π : OM. CODD.

616 Ιπ. ὦ Ζεῦ, τί δὴ κίβδηλον ἀνθρώποις κακὸν

γυναῖκας ἐς φῶς ἡλίου κατώμισας;

εἰ γὰρ βρότειον ἤθελες σπεῖραι γένος,

οὐκ ἐκ γυναικῶν χρῆν παρασχέσθαι τόδε,

620 ἀλλ' ἀντιθέντας σοῖσιν ἐν ναοῖς βροτοῦς

ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ βάρος

παίδων πρίσθαι σπέρμα, τοῦ τιμήματός

τῆς ἀξίας ἕκαστον, ἐν δὲ δώμασιν

624 ναίειν ἐλευθέροισι θηλειῶν ἄτερ.

664 ὅλοισθε. μισῶν δ' οὔ ποτ' ἐμπλησθήσομαι

γυναῖκας, οὐδ' εἴ φησί τις μ' αἰὲ λέγειν.

αἰὲ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κάκεῖναι κακαί.

ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω,

617 γυναῖκας CODD. : γυναῖκας Π ἐς CODD. : εἰς

Π κατώμισαι P : κατώμισας RELL. : κατοικισας Π 619

χρῆν CODD. : χρῆ Π τόδε CODD. : τέκνα Π 620 ἀντι-

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

ω Ζευ τι δη κιβδηλον 616

ανθρωποις κακον γυναικας

εις φως ηλιου κατοικισας

ει γαρ βροτειον ηθελες σπει

ραι γενος ουκ εκ γυναικων

χρη παρασχεσθαι τεκνα

αλλ εντιθεντα σοισιν εν 620

ναοις βροτους η χρυσον

η σιδηρον η χαλκου βαρος

παιδων πριασθαι σπερμα

του τιμηματος της αξιας

εκαστον εν δε δωμασιν ναιειν

ελευθεροισι θηλειων ατερ. 624

ὅλοισθε· μισῶν δ' οὔπο[664

γυναῖκας, ουδ' εἰ ψησ[ι]ς μ' [

ἀεὶ γὰρ οὖν πῶς εἰσι κἀκεῖναι[

ἢ νῦν τις αὐτὰς σφρονεῖν δ[

θέντας CODD. : εντιθεντα 621 ἢ χαλκὸν ἢ σίδηρον ἢ χρυσοῦ

L P B STOB.73.30. : ἢ χρυσὸν ἢ σίδηρον ἢ χαλκοῦ REILL. (χαλκ-

οῦν A²) ET Π 666 οὖν πῶς CODD. Π : οὕτως STOB.73.3

668 ἢ καὶ ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν αἶε.

II65 ὅτου κατήσχυν' ἄλοχον ὡς πατρός βίαι;

Αγ. οἷκεῖος αὐτὸν ὤλεσ' ἀρμάτων ὄχος

ἀραῖ τε τοῦ σοῦ στόματος, ἅς σὺ σὺ πατρὶ

πόντου κρέοντι παιδὸς ἡράσω πέρι.

Θη. ὦ θεοὶ Πόσειδόν θ', ὡς ἄρ' ἦσθ' ἐμὸς πατήρ

II70 ὀρθῶς, ἀκούσας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων.

πῶς καὶ διώλετ'; εἶπέ· τῷ τρόπῳ Δίκης

ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰσχύναντ' ἐμέ;

Αγ. ἡμεῖς μὲν ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας

ψήμτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας

II75 κλαίοντες· ἦλθε γὰρ τις ἄγγελος λέγων

ὡς οὐκέτ' ἐν γῇ τῇδ' ἀναστρέφοι πόδα

Ἰππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φύγας ἔχων.

ὁ δ' ἦλθε ταῦτ' ὁ δακρύων ἔχων μέλος

II79 ἡμῖν ἐπ' ἀκτὰς μυρία δ' ὀπισθοπούς

II65 ἐκ V. P. : ὡς M^I A. B. L. : ὡς τοῦ M² SUPRASC.

II69 ἦσθ' CODD. : ἦσθα Π II72 ῥόπτρον CODD. :]οπρον

Π αἰσχύναντ' ἐμέ M A : αἰσχύναντά με M² V B L P. :

ἡ καὶ ἐάτω ταῦτοδ' ἐπεμβαί· 668

]ν ὡς πατρός βια[II65

]ρημάτων οἶος

]ατος ἄς σὺ σῶι πατρι

]αίδος ἡρᾶσω περὶ

]ὡς ἄρ ἦσθα εἰμος πατήρ

]ν ἐμῶν κατευγμάτων II70

]ἵπε τῷ τρόπῳ Δ[]ς

]οἶπρόν αἰσχυνάντα[

]ς κυμοδεγμονος πελάς

]ων ἐκτενιζόμεν τριχᾶς

]ἄρ τις ἄγγελος λεγών II75

]τήιδ' ἀναστρέφοι πόδα

]υ τλήμονας φύγας ἐχ[

]δακρυῶν ἐχὼν με[

]οῖα[II79

αἰσχυνάντα[Π II76 ἀναστρέφοι B P D N : ἀναστρέφει

L : ἀναστρέφοι M A V O Π II77 τλήμονος A : τλήμονας

RELL. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- II94 κὰν τῷδ' ἐπῆγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβὼν
 πῶλοις ὁμαρτῇ· πρόσπολοι δ' ὑφ' ἄρματος
 πέλας χαλινῶν εἰπόμεσθαι δεσπότη
 τὴν εὐθύς Ἄργους κάπιδαυρίας ὁδόν.
 ἐπεὶ δ' ἔρημον χῶρον εἰσεβάλλομεν,
 ἀκτὴ τις ἔστι τούτέκεινα τῆσδε γῆς
 I200 πρὸς πόντον ἤδη κειμένη Σαρωνικόν.
 ἔνθεν τις ἤχῳ χθόνιος ὥς βροντὴ Διὸς
 βαρὺν βρόμον μεθῆκε, φρικῶδη κλύειν·
 ὀρθὸν δὲ κρᾶτ' ἔστησαν οὕς τ' ἐς οὐρανόν
 I204 ἵπποι· παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικὸς

-
- II94 ἐπεῖγε P HAUN. : ἐπῆγε M A B V L ρ : υπηγ[
 Π II95 πῶλους M V O Π : πῶλοις RELL. ὁμαρτῇ CODD. :
 αμαρτη Π II96 χαλινῶν CODD. Π : χαλινῶν δ' KIRCHHOFF

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ

καν τωιδ υπηγ[

II94

πλους αμαρτηι π[

πελας χαλινων ειπ[

την ευθυς Αργους κα[

επει δ ερημον χωρο[

αιτη τις εστι τουπ[

προς ποντον[

I200

ενθ[]ν τις ηχω[

]αρυν βρομ[

]ν δε κρα[

]αρ η[

I204

II97 εύθός CODD. PHOT. Π : εύθό τ' HARTUNG II98 χῶραν

M : χώραν A V O : χῶρον B L P ν Π I201 ήχώ CODD. Π :

ήχή NAUCK.

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- 5 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ,
 νῦν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτῃ γυνή·
 [έμοῦ πέφυκεν ἢ γενήσεται ποτε]
 ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
 θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ' ὃν τέκτω πόσει.
- 10 ρίφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
 ἐπεὶ τὸ Τροίας εἶλον Ἕλληνες πέδον·
 αὐτὴ δὲ δούλῃ τῶν ἐλευθερωτάτων
 οἴκων νομισθεῖσ' Ἑλλάδ' εἰσαφικόμεν
 τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
- 15 δοθεῖσα λείας Τρωικῆς ἐξαίρετον.
 Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
 σύγχορτα νάλω πεδί', ἔν' ἡ θαλασσία
 Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων θέτις
 φεύγουσ' ὄμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεῶς
- 20 θετίδειον αὐδ' ἄθεᾶς χάριν νυμφευμάτων.

7 VERSUM EIECIT VALCKENAER ET OM. Π (οἱ ὑποκριταὶ
 τὸν ἱαμβὸν προσέθηκαν ὑπονοήσαντες εἶναι τὴν γραφὴν "δὴ
 τίς" ... καὶ ἀντὶ τοῦ συγκριτικοῦ τὸ "δυστυχεστάτῃ" Σ)
 9 ἐσεῖδον CODD. Π : ἐπεῖδον NABER τέκτω CODD. :

ANADROMAXH

	η χρονωι	5
υ[	υνη	6
ητις ποσ[	ς	8
θανοντ' εσ[	ωι ποσει	
ριφεντα π[	θιων	10
επει το Τροι[	Ελλ	
αυτη δ[	λευθερω[ατων	
οικων υ[	Ελλαδ' εισαφεικομην	
τωι νησιω[	ολεμωι δδρος γερας	
δοθεισα· λε[	κης εξαιρετον	15
Φθελας δε[	πολεως Φαρσαλίας	
συγχορτ[	·ρ ιν ή θαλασσια	
Πηλει ξ[	νθρωπων θετ[ς	
φευγ[	ς δε υ[υ λεω[	
θ[]δ[	χαρ[]ατ[	20

ωι Π 10 ριφθέντα L P : ριφέντα RELL. Π

13 είσαφικόμεν CODD. : είσαφεικόμεν Π 16

Φθelas CODD. : Φθelas Π 17 QUID SCRIPTUM

SIT IN Π NON LIQUET

ΕΥΡΥΠΗΔΟΥ

ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
 Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἑᾷ Φαρσαλίας,
 ζῶντος γέροντος σκηπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
 καὶ γὰρ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
 25 πλαθεῖς' Ἀχιλλέως παιδί, δεσπότῃ γ' ἐμῷ.
 καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὁμῶς
 ἐλπίς μ' αἰὲ προσῆγε σωθέντος τέκνου
 ἀλήκην τιν' εὐρεῖν κάπικούρησιν κακῶν·
 ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
 30 τοῦμόν παρώσας δεσπότῃς δοῦλον λέχος,
 κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι.
 λέγει γὰρ ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
 τίθημι ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
 αὐτὴ δὲ νάειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω
 35 τόνδ', ἐμβαλοῦσα λέκτρα τάμελνῃς βίᾳ·
 ἀγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἔκοῦσ' ἐδεξάμην,
 νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τὰδ' εἰδείη μέγας,
 ὥς οὐχ ἔκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
 ἄλλ' οὐ σφε πείθω, βούλεται δέ με κτανεῖν,

23 OM. M 24 ἄρσεν' ἐντίκτω M A V P B AMBR. :

αρσενά εντ[Π : ἄρσενά τίκτω L : ἄρσεν' ἕνα τίκτω

CONI. BARNES EX Σ(ἰδίως ἕνα φησὶ παῖδα γενέσθαι) 27

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ε[. . .]ονδε π[]ε[
 Π[. . .]ιν γης εἴη Φα[
 ζ[. . .]σηπτρον[
 . . .]δ' ἄρσενα εντ[
 . . .]παιδι δεσποτ[25
 . . .]οισι κειμεν[
 . . .]εχθεντ[
 . . .]κουρ[
 [. . .]
 . . .]ς δ[30
 . . .]ιοις ελ[
 . . .]κοις κειρ[
 . . .]μεισουμ[
 . . .]αυτης θ[
 . . .]ρα τά κ[35
 . . .]σ' ε[
 [. . .]
 [. . .]
 [. . .]ε κτ[

σωθέντος CODD. :]εχθεντ[Π 28 κἀπικούρησιν CODD.

Π : κἀπικούρησιν ELMSLEY 33 μισουμένην CODD. :

μεισουμ[Π 35 τἀκείνης CODD. : τά κεινης Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 40 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματοῦμένη δ' ἐγὼ
δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἥν με κωλύσῃ θανεῖν.
- 45 Πηλεὺς τε γάρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως
σέβουσιν, ἐρμηνεύμα Νηρηΐδος γάμων.
ὅς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα
- 48 ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.

205 οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,

- 907 Ορ. ἄλλην τιν' εὐνήν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;
Ερ. τὴν αἰχμάλωτον Ἑκτορος ξυνευνέτιν.
- Ορ. κακὸν γ' ἔλεξας, ἄνδρα δίσσο' ἔχειν λέχη.
- 910 Ερ. τοιαῦτα ταῦτα. καὶ τ' ἐγὼ γ' ἡμυνάμην.
Ορ. μῶν εἰς γυναῖκα ἔρραφας οἷα δὴ γυνή;
Ερ. φόνον γ' ἐκέλευε καὶ τέκνω νοθαγενεῖ.
Ορ. καῖτεινας, ἥ τις συμφορά σ' ἀφέλετο;

41 ἀπὸ Σπάρτης M A V L P AMBR. : ἀπὸ πάτρας B O

47 ὑπεκπέμπω CODD. :]' εκπεμπω Π 908 ξυνευνέτιν
CODD. : συνευ[Π 909 ἄνδρ' ἓνα δίσσο' L : ἄνδρα

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ἄνδρα	40
ἄρτης μολῶ	
ἡ δ' ἐγώ	
ἄνακτορον	
ὑσσι θανειν	
Πηλεως	45
ῥηιδος γαμων	
ἐκπεμπω λαθ	αι
ἡ φοβουμενη	48

Οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις 205

ς	907
ς συνευ	
ἄνδρα δισσα εχειν λεχ	
ωγ εμνηαμην	910
δη γυνη	
νοθαγενεῖ	
αφειλετο	

δισσ' A : ἔν' ἄνδρα δισσ' RELL. : ἄνδρα δισσα

Π : δισσ' ἔν' ἄνδρ' ἔχειν GROTIUS 910 ἡμυν-

αμην CODD. : εμνηαμην Π

914 Ερ. γέρων γε Πηλεΰς, τοὺς κακίονας σέβων.

954 Χο. ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν εἰς τὸ σύμφυτον.

συγγνωστα μὲν νυν σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τας γυναικεῖας νόσους.

Ορ. σοφὸν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς

λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.

ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε συγχυσὶν δόμῳ

960 ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἑκτορος,

φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς

εἴτ' ἐκφοβηθεῖς αἰχμαλωτίδος φόνῳ

γυναικὸς οἴκῳ τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.

ἦλθον δὲ σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολάς,

965 εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγον,

πέμπων σ' ἀπ' οἴκῳ τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὔσα πρὶν

σὺν τῷδε νάεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κἀκῇ,

ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβάλεῖν ὀρίσματα

γυναῖκ' ἐμοί σε δοῦς ὑπέσχεθ' ὕστερον

970 τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.

956 γυναικεῖας M A V L : γυναικεῖους B O P H

UT VID. Π νόσους CODD. Π : φύσεις γρ. B 957 βροτούς

CODD. Π⁸ Π^{2335C} : QUID IN Π^{2335A.C}. FUERIT NON LIQUET

]ας σεβων 914

]ν 954

]ως χρεων

]υς νοσους

]β[^ρ]οτους

]ρα

]μων

]ρος 960

]υτου μενεις

]θονω

]ις

]

]ν 965

]ουσα πριν

]ς κακη

]ματα

]υστερον

]πολιν 970

962 φόβω CODD. Σ :]θονω Π : φόνω LENTING

963 θέλεις CODD. Π^S : θέλει Π^{A.C.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνδότησεν γόνος,
 σῶ μὲν συνέγων πατρί, τὸν δ' ἐλίσσῳ
 γάμους ἀφείναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας
 καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὥς φίλων μὲν ἂν
 975 γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥαδίως,
 φεύγων ἀπ' οἴκων ἅς ἐγὼ φεύγω φυγὰς.
 ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς εἷς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
 τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
 κάγῳ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
 980 ἥλγουν μὲν ἥλγουν, συμφοραῖς δ' ἠνειχόμεν,
 σῶν δὲ στερηθεὶς ὥχόμεν ἄκων γάμων.
 νῦν οὖν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας
 καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦς ἀμηχανεῖς,
 ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
 985 τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν, ἔν τε τοῖς κακοῖς
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἴκελου φίλου.

Ερ. νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς

972 δ' CODD. : δ]ε UT VID. Π 975 ῥαδίον L V²

ῥαδίως RELL. Σ Π 980 συμφοραῖς CODD. Π : συμφοράς

SCALIGER ἠνειχόμεν CODD. : ηνιχομην Π : ἐνειχόμεν

DINDORF 981 σοῦ ... ὄγων γάμων V : σῶν ... ὄγων

]ν γονος

]ε ελίσσομην

]ν τυχας

]ς φίλων μεν αν

]ραδιως 975

]υγας

]τρος φονον

]ων εμοι

]ις οικουθεν

]ις δ ηνιχομην 980

]ειν δομων

]χεις τυχας

και ευμφορ[

αξω σ ες οικ[

το συγγενε[985

ουκ εστιν[

Ερμιῶ, νυμφευ[
λ

γάμων ET γρ. ἄνων V² : σῶν ... ἄνων γάμων RELL. :

]ειν δομων Π 984 ἀπ' CODD. : ες Π 985-986

Χορ. PRAEF. HERMANN 985 συγγενες CODD. : συγγενε[

Π 987 Ερμιῶ, Sc. Ἑρμιόνη λέγει. Π
λ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- μέριμναν ἔξει, κούκ ἐμόν κρίνειν τόδε.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδ' ἐμ' ἔκπεμψον δόμων,
 990 μη φθῇ με προσβὰς δῶμα καὶ μολὼν πόσις,
 ἧ̃ πρέσβυς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
 Πηλεὺς μετέλθῃ παλικοῖς διώγμασιν.
 Ορ. θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως
 μηδὲν φοβηθῆς παῖδ', ὅσ' εἰς ἔμ' ὕβρισε.
 995 τοῖα γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη
 βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔστηκεν φόνου
 πρὸς τῆσδε χειρός· ἣν πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ,
 τελουμένων δὲ Δελφὶς εἴσεται πέτρα.
 ὁ μητροφόντης δ', ἣν δορυξένων ἐμῶν
 1000 μέλνωσιν ὄρκοι Πυθικὴν ἀνα χθόνα,
 δείξει γαμεῖν σφε μηδέν' ὧν ἐχρῆν ἐμέ.
 πικρῶς δὲ πατὴρ φόνιον αἰτήσῃ δίκῃ
 ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετὰστασις
 γνώμης ὀνήσῃ θεῷ διδόντα νῦν δίκας,
 1005 ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς
 990 POST HUNC VERSUM LACUNAM STATUIT PRINZ-
 WECKLEIN 991 ἧ̃ πρέσβυς O D ET APOGRAPHA PAR. 2818
 Π : ἧ̃ παιδός RELL. 995 τοῖα CODD. : τοιῇ Π
 1000 μέλνωσιν CODD. : μινωσιν Π 1001 δείξει

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

μερίμνα[

ἀλλ' ὡς ταχισ[

μη φθῇ μ[

990

ἡ πρεσβυ[

Πηλεὺς μ[

Ορεσ^τ θαρσεῖ γερ[

μηδεν[

τοῖη γὰρ αὐτ[

995

βροχοῖς αἰ[

πρὸς τη[]δ[

τελουμέν[

ὁ μητροφ[

μινωσιν[

1000

]ξει γὰμ[

]κρως δε[

]τα[

]μης[

ἀλ' ἐκ τ' ἐ[

1005

CODD. Π : δέξω HERWERDEN 1002 πικρός M P :

πικρῶς RELL. Π : πικρὰν COBET 1005 ἀλλ'

CODD. : ἀλ' Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

κακῶς ὀλεῖται· γινώσεται δ' ἔχθραν ἐμήν.

ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφήν

δαίμων δίδωσι κούη ἐᾷ φρονεῖν μέγα.

Χο. ὦ Φοῖβε πυργώσας τὸν ἐν Ἰλῷ εὐτειχῇ πάγον

ΙΟΙΟ καὶ πόντιε κυανέαις ἵπποις διφρεύ-

ων ἄλιον πέλαγος,

τίνος οὔνεκ' ἄτιμον ὀργᾶς

ΙΟΙ5 ἂν χέρα τεκτοσύνας Ἑ-

νυαλίῳ δοριμήστορι προσθέν-

τες τάλαιναν τάλαι-

ναν μεθεῖτε Τροίαν;

πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν εὐέλπους

ὄχους

ΙΟ20 ἐξεύξατε καὶ φονίους ἀνδρῶν ἀμίλ-

λας ἔθετ' ἀστεφάνους·

ΙΟ22 ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν

957 Ορ. σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοῦς

ΙΟ07 ἐχθρῶν INIURIA SUSPECTUM, HABENT CODD. Σ

ET Π ΙΟ09 ἰώ CODD. Σ : ὦ MUSURUS Π ΙΟ14-ΙΟ16

ὀργάναν χέρ' Ἑνυαλίῳ τεκτοσύνας CODD. ET FORT. Π :

ANAPOMAXH

]	ακως	ολε	[	
	εχθρων	γα	[	
	δαιμων	δι	[	
	$\frac{O}{X}$	ω	[	
		τε	[	
		κ	[	1010
		αλ	[	
		τι	[	
		αλ	[	1015
		εν	[	
		τα	[	
		πλ	[	
		ιπ	[	
		εζ	[	1020
		εθ	[	
		απ	[	1022

]υ διδαξαντος βροτούς 957

ὀργᾶς ἂν χεῖρα τεκτοσύνας Ἐνυαλίῳ MURRAY 1020

ἐξευξάτε OM. A 957 βροτούς CODD. Π⁸ Π²³³⁵^C :

QUID IN Π²³³⁵^{A.C.} FUERIT NON LIQUET

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.

959 ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων

988 μέριμναν ἔξει, κούη ἐμὸν κρίνειν τόδε.

ἀλλ' ὥς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,

990 μὴ φθῇ με προσβάς δῶμα καὶ μολὼν πόσις,

II34 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος.

δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου

βέλεμνα παιδός. ὥς δέ νιν περισταδὸν

κύλῳ κατεῖχον οὐ διδόντες ἀμνησας,

βωμοῦ κενώσας δεξιμήλον ἐσχάραν,

τὸ Τρωικὸν πῆδημα πηδήσας ποδοῦν

II40 χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ' ὅπως πελειάδες

ἰέραν' ἰδοῦσαι πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.

II42 πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων

959 σύγχυσιν CODD. : σύνχυσιν Π δόμων M A V

L H Π : νόμων P (CORR. .) 988 κούη CODD. : καὶ οὐκ

Π II34 σφαγῆς τ' HERVAGIANA SECUNDA βουπόροι

CODD. : βουπαροι Π II35 δ' M L P H V² : δε Π :

OM. A V^{A.C.} φρουρουμένου M A V P H Π : φορουμένου L

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

ων εναντιων πάρα
δε σύνχυσιν δόμων 959

μέριμναν ἔξει κ[]ι ουκ εμ[988

]λλ ως τ[]τωνδε μ[
μη φθ[]μ[990

σφαγῆς εχω[]ν βουπαροι ποδων[II34

δε[]νας δε αν[]ες πυρριχας φορ[]ρο[

β[]λε[]να πα[]δος ως δε νέν περιστ[

κυκ[]κατε[]χον ου διδοντες ανα[

βωμου κένωσας δεξιμηλον εσ[

το Τρωικον πηδημα πηδησας π[

χωρει προς αυτους τοι[]σως πελ[

ιερακ ἴδου[]π[]ην ενωτ[

πολλαι δ[]δε[]εν δε τρο[II42

(SED op IN RAS. SCRIPSIT) II36 ποδός M L O :

παιδός REL. Π νιν L V² Π :: μιν REL. II37

ἀναπνοάς L Π : ἀμπνοάς REL. II40 τοι δ' A V

Π : οἱ δ' M L H V^{SUPRASC.}(MAN²) II42 πολλοὶ

CODD. : πολλαι Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

II64 ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακός,
παλαιὰ νεκρή· πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός;

Χο. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ ἤδη φοράδην

Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει.

τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δέ, γέρον,

καὶ σύ· δέχη γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖον

II70 σκύμνον ἐς οἴκους οὐχ ὡς σὺ θέλεις·

αὐτός τε κακοῖς [πῆμασι κύρσας]

II72 εἰς ἐν μόρας συνέκυρσας.

I239 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον

θάφον πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν,

Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος

I242 φόνον βλαιοῦ τῆς Ὀρεστείας χερὸς·

I273 Πη. ὦ πότνι', ὦ γεγναῖα συγκοιμήματα,

Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἄξιως

II66 ἤδη OM. P Π II68-II69. τλήμων ὁ παθὼν,

τλήμων δέ, γέρον, καὶ σύ CODD. : τλημων δ' ο παθων

τλημων τε συ γερον Π . II70 ἐς CODD. : εις Π

II71 αὐτός τε κακοῖς πῆμασι κύρσας (ἐκυρσας M O) CODD. :

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

]ημονευσε δ' ὡς περ ἄνθρωπος κακός II64
]αία νεική πως ἂν οὖν εἴη σοφός
 Καὶ μὴν οὐδ' ἀναξ' ὀφραδὴν
]ελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελαζει
]ημῶν δ' ὁ παθὼν τλημῶν τε σὺ
]ρον δεχέ· γάρ τόν Ἀχιλλεῖον
]υμνον εἰς οἶκον οὐχ' ὥς σὺ II70
]λεις αὐτός[]μασι κυρσας
]ς ἐν[]ρα[]ας II72

τὸν μ[]ν[]ν[II39
 θαψὸν πορεύσας Π[
 Δελφοῖς ὄνειδος ὥς[
 φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστ[II42

]νκοιμήματα II73
]ρε· καὶ ταδ' ἀξίως

πήμασι κύρσας DEL. KOERNER : πήμασι Κρίσας VERRALL :
 αὐτός[]μασι κυρσας Π II72 OM. O HAUN. : HABUIT
 Σ I272 AD FIN. OM. B I273 συγκοιμήματα CODD. :
]νκοιμήματα Π I274 ταῦτα δ' CODD. : καὶ ταδ' Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.

I276 παύω δὲ λύπην σοῦ κελευούσης, θεά,

I275 ἐκ σέθεν CODD. : εξεθεν Π

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

] εκνων των εξεθεν

] κελευούσης θαα

I276

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

20 τροφαῖσιν ὥς τις πτόρθος ἠΰξομην, τάλας·

21 ἐπεὶ δὲ Τροίᾳ θ' Ἑκτορός τ' ἀπόλλυται

254 ἀχάριστον ὑμῶν σπέρμ', ὅσοι δημηγόρους

ζηλοῦτε τιμάς· μηδὲ γιγνώσκοισθέ μοι,

256 οἷ' τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε,

503 Τα. Ταλθύβιος ἦν Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,

504 Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὧ γύναι, μέτα.

700 ἐν φασμάθῳ λευρᾷ;

Θε. πόντου νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων.

Εκ. ὦμοι, αἰᾶϊ, ἔμαθον ἔνυπνον ὀμμάτων

704 ἐμῶν ὄψιν· οὐ με παρέβα

737 Ἐκάβη, τί δράσω; πότερα προσπέσω γόνυ

254 σπέρμ' CODD. : σπέρμα Π 255 ζηλοῦτε

CODD. : ζητεῖτε Π γιγνώσκοισθέ μοι CODD. : γιν-

ώσκοισθ' ἔμοί Π 256 φροντίζετε L P Π : γινώσκετε

ΕΚΑΒΗ

]ωστ[20
]θεν[21

αχάριστον ὑμῶν σπέρμα ὅσοι δημηγόρους 254
 ζητεῖτε τιμὰς μηδὲ γινώσκεισθ' ἑμοί
 οἱ τοὺς φίλους βλάπτοντες οὐ φροντίζετε 256

]λθυ[503
]μῦν[504

] 700
]ε πελαγιος κλυδω
]
]μμάτων εμων 704

E[]δ[737

M A κάτω Π^{MG.} 504 μῦν Sc. μνονο Π VERSUM DEL.

JENNE : HABUIT Σ 701 θαλάσσιος L : πελάγιος

REL. Π 703 ὁμάτων CODD. Π : τ' ADD. B²

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἀγαμέμνωνος τοῦδ' ἢ φέρω σιγῇ κακά;

Αγ. τί μοι προσώπω νῶτον ἐγκλίνασα σὸν

740 δῦρην, τὸ πραχθὲν δ' οὐ λέγεις; — τίς ἔσθ' ὅδε;

I252 Πλ. οἴμοι, γυναικὸς, ὡς ἔοιχ', ἡσώμενος

δούλης ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δίκην.

Αγ. οὐκ οὖν δικαίως, εἴπερ εἰργάσω κακά;

I255 Πλ. οἴμοι τέκνων τῶνδ' ὁμμάτων τ' ἐμῶν, τάλας.

Εκ. ἀλγεῖς· τί δ'; ἢ 'μὲ παιδὸς οὐκ ἀλγεῖν δοκεῖς;

Πλ. χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἔμ', ὧ πανοῦργε σύ;

Εκ. οὐ γάρ με χαίρειν χρή σε τιμωρουμένην;

Πλ. ἀλλ' οὐ τάχ', ἦνέκ' ἄν σε ποντία νοτὶς

I260 Εκ. μῶν ναυστολήσῃ γῆς ὄρους Ἑλληνίδος;

Πλ. κρύφῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκ καρχησιῶν.

Εκ. πρὸς τοῦ βιαίων τυγχάνουσιν ἀλμάτων;

Πλ. αὐτὴ πρὸς ἱστὸν ναὸς ἀμβήσῃ ποδί.

Εκ. ὑποπτέροις νώτοισιν ἢ πολὺ τρόπῳ;

I265 Πλ. κύνων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα.

Εκ. πῶς δ' οἴσθα μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν;

740 πραχθὲν M A B² L P REC. : κραθὲν B^{A.C.} Π

ΕΚΑΒΗ

Αγαμεμνονος τουδ' η[
τι μου προσωπω νω[
]το κραθεν δ' ου λεγ[740

οιμο[I252

δουλη[

ουκου[

οιμο[I255

αλγει[

χαιρε[

ου γαρ μ[

αλλ ου τ[

μων ν[I260

κρ[]ψη[

προς τ[

αυτη π[

υποπ[

κυων[I265

πως[

I257 χαίροις A : χάρεις REEL. ET UT VID. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Πλ. ὁ Θρηξὶ μάντις εἶπε Διδόνυσος τάδε.
 Εκ. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν οὐδὲν ὧν ἔχεις κακῶν;
 Πλ. οὐ γάρ ποτ' ἂν σύ μ' εἴλες ὧδε σὺν δόλῳ.
 I270 Εκ. θανοῦσα δ' ἡ ζῶσ' ἐνθάδ' ἐκπλήσω βίον;
 Πλ. θανοῦσα· τύμβῳ δ' ὄνομα σῶ κεκλήσεται ...
 Εκ. μορφῆς ἐπωδόν, ἢ τί, τῆς ἐμῆς ἐρεῖς;
 Πλ. κυνὸς ταλαίνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.
 Εκ. οὐδὲν μέλει μοι σοῦ γέ μοι δόντος δίκην.
 I275 Πλ. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
 Εκ. ἀπέπτυσ'· αὐτῷ ταῦτα σοὶ δίδωμ' ἔχειν.
 Πλ. κτενεῖ νιν ἢ τοῦδ' ἄλοχος, οἴκουρος πικρά.
 Εκ. μήπω μανεῖη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.
 Πλ. καὐτόν γε τοῦτον, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.
 I280 Αγ. οὔτος σύ, μάλινη καὶ κακῶν ἐρῶς τυχεῖν;

-
- I270 SUSPECTUS I271 σῶ A B L Π : σόν M V P O
 I272 ἐπωδόν, ἢ τί CODD. : επωδον μ[]τι Π : ἐπώνυμόν
 τι NAUCK I273 κυνὸς ταλαίνης σῆμα CODD. Π : Κυνός,

ΕΚΑΒΗ

ο θρηξ[

σοι δ ο[

ου γα[

[

I270

]σα-τυμβ[]μα σω[

]ς επωδον μ[]τι της εμ[

]ταλαινης σημα ναυτ[

]ελει μοι σου γε μοι δον[

]γ αναγκη παιδα Κασα[

I275

]επτυσ αυτωι[]διδωμ ε[

]ενει νιν η τουδ αλοχο[

]μανειη Τυ[]δαρι[

]γε τ[]υτον[]λε[

]μαιν[

I280

τάλαινα, Σῆμα VERRALL I275 γ' CODD. Π : δ'

KIRCHHOFF I276 ταῦτα CODD. : OM. Π I279 σε

M A B P O F : δε V : γε L ET FORT. Π (LECTIO

INCERTA)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

270 οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

270 οὐδέν CODD. : οὐθέν Π εὐδαιμονοῦν

ΙΚΕΤΙΑΕΣ

οὐκ ἔστιν οὐθὲν διὰ τέλους εὐδαιμονεῖν.

270

CODD. : εὐδαιμονεῖν Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

- 57 τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία·
 ἥς μήποθ' ὅστις καὶ μέσως εὖνους ἔμοι
 59 τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.

I092 πέπτωκα δεινῷ καὶ πνοᾷς θερμᾶς πνέω
 μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.
 ἰδοῦ, τί δεσμοῖς ναῦς ὅπως ὠρμισμένος

I095 νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα,
 πρὸς ἡμιθραύστῃ λαΐνῃ τυκίσματι
 ἦμαι, νεκροῖσι γείτονας θάκους ἔχων;
 περρωτά τ' ἔγχη· τόξα δ' ἔσπαρται πέδῳ,

I099 ἃ πρὶν παρασπίζοντ' ἔμοις βραχίουσιν

57 τοιοῦτον CODD. Π^C : τοιουτοισιν Π^{A.C.} μήποθ'

CODD. : μηποτ Π 58 μέσως L Π : μέσος P I092

δεινῷ CODD. : δεινῶς Π θερμᾶς CODD. : δ[VEL FORT.

α[Π I093 πνευμόνων L² : πνευμόνων REIL. Π I094

ὠρμισμένος CODD. : οινισ[VEL ε[, θ[, ο[, Π I096

ΗΡΑΚΛΗΣ

τοιοῦτο [ἰσι] νανθρω 57
 ποισινηδυσπραξιασημηποτοστιςκαι * [
 σωςενουσεμοιτυχοιφιλωμε [] χον [
 δεστατον 59

[δεινως και πνοας δ [I092
]βεβαια πνευμον [
]ις ναυς οπως οινισ [
]ακα και βραχιονα [I095
]υστωι λαινων στο * [
]ισι γειτονας ταμο [
]τε εσπ [
]εμο [I099

πρόσειμι θραυστῶ CODD. : πρὸς ἡμιθραύστῳ ELMSLEY
 ET FORT. Π λαΐνω CODD. : λαινων (FORT. ETIAM
 λαΐνων) Π τειχίσματι CODD. : τυκίσματι FIX :
 στο * [FORT. χ [VEL υ [, τ [, Π I097 θάκους CODD. :
 ταμο [Π I098 δ' CODD. : τ' CANTER : τε Π

ΕΥΡΠΠΙΑΟΥ

I337 τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν γὰρ εἶ χρεῖτος φίλων.

θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ φίλων·

I339 ἄλλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.

I337 χρεῖτος CODD. : χρεῖα Π I338-I339 NAUCK

DAMNAT I338 τιμῶσιν CODD. : τιμῶσι Π I339 ὅταν

ΗΡΑΚΛΗΣ

νυνγαρειχρειαφιλωνθεοιδ'οταν

I337

τιμωσιουδενδειφιωναλιςγαροθεος

ωφελωνονανθελη

I339

CODD. : οναν Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

- 876 ἔμοι δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μῶρον
 'Ελένης ἑᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
 'Ελληνίδ' ἐς γῆν κᾶτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
 879 ποινὰς ὅσοις τεθνήσ' ἐν 'Ιλίῳ φίλοι.
-

- 886 Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
-

876 δ' V Π : γ' P 877 ἄγειν CODD. : αἰγειν
 QUOD FORT. ἀλγεῖν INDICAT, Π 878 εἰς CODD. : ἐς Π

ΤΡΩΙΑΔΕΣ

εμοιδεδόξε 876

τονμενενΤροιαιμ[

Ελενησεασαι

ναυπορωδαγει[

Ελληνιδεισγην

κατεκειδουναικτ[

ποιναςωωντεθν[

ενΙλιωφιλοι 879

Ζευς[

]ταναγκ[

]σειτ[

886

879 ποινας ὅσοι P : πο ἄς ὅων V : ποιναςωων

(VEL POSSIS ETIAM ποιναξεοων) Π : ποινας ὅσοις

CANTER

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 367 οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐάνδρῳ
 ἔχουσι γὰρ παραγμὸν αἰ. φύσεις βροτῶν.
 ἦδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρός
 370 τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα,
 λιμὸν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
 γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
 πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
 πλούτῳ; πονηρῷ τᾶρα χρήσεται κριτῇ.
 375 ἦ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
 πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεῖα κακόν.
 ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
 μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
 379 κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἔαν ἀφειμένα.

- 367 οὐδέεν CODD. :]υθεν Π 369 γενναίου CODD.
 Π : γενναίου 'κ DOBREE 370 τ' CODD. Π : δ' STOB.
 87,10 ET ORION. ANTH. 8,7. 371 λιμὸν CODD. : δημον
 Π : δειμόν KEEN : λοιμόν SCALIGER : ῥύπον NAUCK :
 λῆρον RAUCHENSTEIN : πίνον WILAMOWITZ φρονήματι
 CODD. Π^C : πνηματι (ν EX ο CORRECTUM) Π^{A.C.} 372 τε

ΗΛΕΚΤΡΑ

]υθεν εις ευανδριαν 367
]αγμον αι φυσεις βροτων
 / ν ανδρα γενναιου πατρος
]μ[]τα χρηστα τ εκ καμων τεκνα 370
 δημον τ ε[]νδρος πλουσιου φ[]ο
 πνηματι
 γνωμην τ[]εγαλη[]ν πενητι σωματι
 πως ο[]τις αυτα διορισας ορθως κρινει
 πλουτωι π[]νηρωι ταρα χρησεται κριτηι
 η τοις εχουσ[]μηθεν αλλ εχει νοσον 375
 πενια διδα[]κει δ[]νδρα τηι χρεiai κακο[]
 αλλ[]λα ελθω[]δε προς λογχην[]
 μ[]ς[]ιτ αν[]τιν αγαθος
 κ[]ατιστ[]η[]αφει[]α 379

CODD. Π : δὲ SEIDLER 373-379 UT EX ALIA FABULA

ILLIATOS DAMNAT WILAMOWITZ. 373 διαλαβών CODD. : .

διορισας Π 374 γ' ἄρα L P : ταρα Π 375 μηδέν

CODD. : μηθεν Π ἔχει (ε EX α CORRECTUM) Π

376 δ' L Π : γ' P κακόν CODD. ET UT VID. Π :

κακά HARTUNG

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 388 ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἴσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ .
389 μᾶλλον βραχίλων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει .
-

386-390 DAMNAT WILAMOWITZ 388 δορί CODD. :

δόρυ STOBÆUS II 389 μένει CODD. : φέρει II :

ΗΛΕΚΤΡΑ

οὐδὲ γὰρ δόρυ 388

μᾶλλον βραχίλων σθεναρὸς ἀσθενοῦς φέρει. 389

θένει TYRWHITT (δορί ν.388 SERVATO)

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

I74 Ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἶσω.
 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην
 πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθα δοκήμασι
 κεῖμαι σφαχθεῖς' ἃ τλάμων.

Χο. ἀντιφάλμους ὥδ' ᾠδὴν τ'

I80 Ἀσιητᾶν σοι βάρβαρον ἄχ' ἄν
 δεσποίνῃ γ' ἐξαυδάσω,
 τὰν ἐν θρήνοισιν μοῦσαν
 νέκυσι μελομένην, τὰν ἐν μολπαῖς

I85 Ἄιδας ὕμνεῖ δόξα παιάνων.
 οἴμοι, τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων·
 ἔρρει φῶς σκήπτρων, οἴμοι,
 πατρίων οἴκων.

ἦν ἐκ τῶν εὐόλβων Ἀργεῖ
 βασιλέων ἀρχά,

I9I μόχθος δ' ἐκ μόχθων ἄσσει·

I75 τηλόσε L P : τηλο]θε UT VID. Π I77 σφαγ-
 θεῖσα P : σφαχθεῖσα L : σφαχθεῖς' ἃ MARKLAND, ET
 (]σα α) FORT. IDEM Π I79 ὕμνον τ' Ἀσιήταν L P ET

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]α*[174

]θι γαρ[

]μας[

]σα α τλ[

]ον τε Α[

]αν δ[180

]ς μου[

]λπαις Α[

]ν οιμ[]τ[

]ως σκηπ[

]ολβων[

]ν δε εγ μ[191

(]ον τε Α) FORT. IDEM Π : ὕμνων τ' Ἀσιητῶν

BOTHE 182 θρήνοισι L P^{A.C.} : θρήνοις P^{C.} ET

FORT. Π(LECTIO INCERTA) : θρήνοισιν MARKLAND

191 μόχθος δ' ἐν μόχθων L P :]ν δε εγ μ[Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 245 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῇ ποιουμένη.
 Ιφ. ποδαποί; τίνος γῆς σχῆμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
 Βο. Ἑλληνες· ἐν τοῦτ' οἶδα κού περαιτέρω.
 Ιφ. οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;
 Βο. Πυλάδης ἐιλήζεθ' ἄτερος πρὸς θατέρου.
 250 Ιφ. τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοῦνομι' ἦν;
 Βο. οὐδεὶς τὸδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
 Ιφ. πῶς δ' εἶδετ' αὐτοὺς κἀντυχόντες εἴλετε;
 Βο. ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῦσιν ἄξένου πόρου . . .
 Ιφ. καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία;
 255 Βο. βοῦς ἦλθομεν νίφοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ.

-
- 272 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
 ἥ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῇ
 ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν.
 275 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομία θρασύς,
 ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους

246 ὄνομ' L P Π (τίνος γῆς; ὄνομ' VERRALL) :
 σχῆμ' MONK 247 τοῦτ' CODD. :]υθ Π 250 τοῦ
 ξυζύγου CODD. :]υ Π : τῷ συζύγῳ EIMSLEY 252

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]αν ευτρ[245

]ς γης ονομ[

]υθ οιδα κ[

]ακ υσας[

]ληζε[

]υ δε[250

]αρ[

]ς καν[

]μισιν ευξε[

]ς βουκολο[

]φοντες εν[255

]ου[]ε[272

η Νηρεως α[

ετικτε πε[

αλλος δε[275

εγελ[]ν ευ[

καὶ τυχόντες CODD. : κἀντυχόντες REISKE Π 253

ἀξένου πόρου L P : Εὐξείνου Πόντου PLUT. DE EXIL.

ρ.602 : Ευξε[Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

- θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
 κλύοντας ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
 ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσι,
 280 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τάπιχώρια.
 κἂν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
 ἔσση κἄρα τε διειτλίναξ' ἄνω κάτω
 κάπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
 μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ κυναγὸς ὥς·
 Πυλάδῃ, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὀρᾷς
 286 "Αἰδοῦ δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν

-
- 58I εἰ πᾶσι ταύτῳ πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει.
 θέλοις ἄν, εἰ σώσαιμι σ', ἀγγεῖλαι τί μοι
 πρὸς Ἄργος ἐλθὼν τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
 δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἣν τις οἰκτίρας ἐμὲ
 585 ἔγραφεν αἰχμάλωτος, οὐχι τὴν ἐμήν
 φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὑπο
 θνήσκειν τὰ τῆς θεοῦ, τάδε δίκαι' ἡγουμένης;
 οὐδένα γὰρ εἶχον ὅστις ἀγγεῖλαι μολῶν

- 587 γε τῆς CODD. : σφε, τῆς MARKLAND : τα
 του UT VID. Π (SED POSSIS ETIAM γὰ VEL σα) : τὰ τῆς

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

θ[
[
εδ[
θ[280
να[
εσ[
[
μ[
Π[
Α[286

ασ[581
ις αν[
ς Α[
το[νε[ιν η[
φ[χαλωτ[585
ζω[χειρα τ[
τα τ[υ θεου τ[
ειχον οστις[

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 590 πέρμειε σωθεῖς τῶν ἐμῶν φίλων τινί.
 σὺ δ' — εἴ γάρ, ὥς ἔοικας, οὔτε δυσμενὴς
 καὶ τὰς Μυκῆνας οἴσθα χούς κἀγὼ θέλω
 αὔθητι, καὶ σὺ μισθὸν οὐκ αἰσχροὺς λαβών,
 κούφων ἔκατι γραμμάτων σωτηρίαν.
 595 οὔτος δ', ἐπεὶ περ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
-

- 600 οὔτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν.
 οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ
 χάριν τίθεσθαι καὶ τὸν ἐκδῦναι κακῶν.
 ἀλλ' ὥς γενέσθω· τῷδε μὲν δέλτον δίδου·
 πέρμει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν·
 605 ἡμᾶς δ' ὁ χρεῖζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων
 αἰσχιστον ὅστις καταβαλὼν ἐς ξυμπορὰς
 αὐτὸς σέσωσται. τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
 ὃν οὐδὲν ἦσσον ἢ 'μὲ φῶς ὀρᾶν θέλω.

- Iφ. ὦ λῆμ' ἄριστον, ὥς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
 610 ῥίζης πέφυκας τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος.

589 αὐθις L Π : αὐτις P : οὔδ' ὅς NAUCK
 τάς L P Π : τάς τ' ELMSLEY 600 μόχθων CODD. ET

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]θις τας ε[
]ιε[590
]υ δ[]ι γαρ[]ας ουτ[
]τας M[]ς οιο[
 σωθητι κα[]θ[
 κουφ[]ν ε[
]υτος δ[595

ου[]θων γαρ[600
 ουκ[]ωι τούδ εμ[
 χα[]εκδύναι κακῶν
 αλ[]δελτον διδου
 πε[]α[]ς εχειν
 η[]α τωμ φιλων 605
]εις συμ[
]δ ωμ φ[
]ελω
]νου[]τιν[
]φι[610

FORT. Π (NISI]θωγ) 605 τῶν L P : τωμ Π 606 ἐς
 Ξυμφοράς COND. : εις συμ[Π 607 ὧν L P : ωμ Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων

ὅσπερ λέλειπται. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,

ἀνάδελφος εἰμι, πλὴν ὅς' οὐχ ὀρῶσά νιν.

ἐπεὶ δὲ βούλῃ ταῦτα, τόνδε πέμφομεν

615 δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανῇ· πολλὴ δέ τις
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει.

Ορ. θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

Ιφ. ἐγὼ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.

Ορ. ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνι, κούκ εὐδαίμονα.

620 Ιφ. ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον.

Ορ. αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας;

Ιφ. οὐκ, ἀλλὰ χαλκτὴν ἀμφὶ σὴν χερνίβομαι.

Ορ. ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τὰδ' ἱστορεῖν με χρή.

Ιφ. ἔσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν οἷς μέλει τάδε.

625 Ορ. τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;

Ιφ. πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπον πέτρας.

613 ὅς' L P : οσα Π 614 πεμ]φομεν (FORT.

EX πεμ]πομεν CORRECTUM) Π 615 θανῇ L P : θανε[Π

618 τῆσδε προστροπὴν CODD. : τήνδε προστροπὴν CONI.

BOTHE : τήνδε συμφοραν UT VID. Π 619 καὶ οὐκ Π

(UT EX LACUNA VID.) 620 ἀνάγκην L P :]ηγ Π 621

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]ν ομοσπορων
]ι γαρ ουδ εγω ξενοι
] πλην οσα ουχ[]ρωσα νιν
]υτα τ[]φομεν
]τα συ δε θανε[]λλη δε τ[615
]τουδ εχουσα τυγχανει
]και τα δεινα τλησεται
]τηνδε συμ[]ραν ε[
]νεανι κ[]ευδ[
]ηγ κει[620
]ι κτεινουσα θη[
]χαιτην αμφι ση/
]ις ει τ[]ιστο[]ε[
]ν[]μελ[
]α[]με οταν[625
]ματα ευρω[

Σ/

θύουσα CODD. : θείνουσα MACHLY : κτεινουσα Π
 622 ούκουν CODD. : ούκ 1, IDEM FORT. Π (UT EX
 LACUNA VID.) 625 μ' L P : με Π 626 χάσμα
 τ' εύρωπον CODD. : χασματα ευρω[Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ορ. φεῦ·

πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεῖρ περιστέλλειεν ἄν;

Ιφ. μάταιον εὐχην, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,

629 ἠΰξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου νάει χθονός.

628 OM. II

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

]	δεληης	χειρ	περι	[	627		
]	α	[	]	βαρβαρου	ναιε	[	629

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

630 Με. καὶ γὰρ σέ· πολλοὺς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων
οὐκ οἶδ' ὁποίου πρῶτον ἄρξωμαι τὰ νῦν.

ΕΛ. γέγηθα, κρατὶ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνεπτέρωνα καὶ δάκρυ σταλάσσω,
περὶ δὲ γυῖα χέρας ἔβαλον, ἡδονάν,

635 ὧ πόσις, ὥς λάβω.

Με. ὧ φιλτάτῃ πρόσσοφίς, οὐκ ἐμέμνην·
ἔχω τὰ τῆς Διὸς τε λέκτρα Λήδας θ',
ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λεύκιπποι

640 ζυνομαίμονες ὥλβισαν ὥλβισαν
τὸ πρόσθεν, ἐκ δόμων δὲ νοσφίσας σ' ἐμοῦ

633 ἀνεπτέρωνα L P :]τερωσ[Π 634 χεῖρας
L P : χέρας ELSLEY Π ἡδονάν L P : ἡδονη Π
635 ὥς λάβω ὧ πόσις L P : ὧ πόσις, ὥς λάβω ELSLEY,
IDEM FORT. Π (SED HIAT ETIAM APUD 636) 636 HELENAE
VERBA CONTINUANT L P : MENELAO TRIB. REISIG φιλ-
τάτῃ L P : φιλτατα Π 637 τοῦ L P Π : τῆς CONI.

ΕΛΕΝΗ

]ους εχων 630
]α νυν
]θα κρ[]ας
]τερωσ[]δα[]σταλασσω
]δε γυια χερας εβ[]ηδονη
]ς ως λαβω 635
]ω φιλτατα προσοφεις
]μφοτην
]ου Διος λεκτρα Αηδας τε
]μπαδων κοροι
]ποι ξυνομαιμονες
]λβισαν εμε σε τε ματαν 640
]ν
]ν

SCHAEFER Διὸς λέκτρα Αἴδας τε L P Π : Διὸς τε λέκτρα
 Αἴδας θ' REISIG : τὰ τῆς Αἴδας Διὸς τε λέκτρα WILLAMOWITZ,
 NE IN CATALECTICO ELIDERETUR 640 εμε σε τε ματαν Π :
 OM. CODD. 641 δ' ἐνόσφισαν θεοι L P : δὲ νοσφίσας
 ELMSLEY σ' ὁμοῦ L P : σ' ἐμοῦ PORTUS

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὸς ἄλλαν ἐλαύνει

θεὸς συμφορὰν τᾷσδε κρείσσω.

τὸ κακὸν δ' ἀγαθὸν σε τε κάμει συνάγαγε, πόσιν

645 χρόνιον, ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.

Χο. ὄναιο δῆτα. ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι·

δυοῖν γὰρ ὄντοιν οὐχ ὃ μὲν τλήμων, ὃ δ' οὔ.

Ελ. φίλαι φίλαι, τὰ πάρος οὐκέτι

στένομεν οὐδ' ἀλγῶ.

πόσιν ἐμὸν ἔχομεν [ἔχομεν,] ὃν [ἔμενον]

651 ἔμενον ἐκ Τροίας πολυετῇ μολεῖν.

658 Με. κἀγὼ σέ τῃν δοκοῦσαν Ἰδαίαν πόλιν

μολεῖν Ἰλίου τε μελέους πύργους.

660 πρὸς θεῶν, δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεστάλης;

Ελ. ἔ· ἔ· πικρας ἐς ἀρχὰς βαίνεις,

642 ἄλλαν δ' ἐλαύνει L P : ἄλλαν ἐλαύνει

ELMSLEY :] ν γ ελαυνει Π 644 HELENÆ TRIBUIT

HERMANN 644 συνάγαγε πόσιν L P : συνάγαγε πόσι

HERMANN : συνάγαγεν, ὧ πόσι DINDORF :] ναγαγεν

ποσει Π 646 HELENÆ TRIB. L P : Χο. WILAMOWITZ :

ΕΛΕΝΗ

ν γ ελαυνει θεος

ηρεισσω

αθον

ναγαγεν ποσει

μωσ ονα μαν τυχας

645

σαδε ευνευχομα

ν ουχ ο μεν τλημων δ ου

]

τι στενομεν ουδ αλγω

χομεν εχομεν ον εμενον

650

ιας πολυετη μολειν

η

658

[

π

660

[

Με. TYRWHITT ταῦτα δὴ UT VID. L : ταῦτα δὴ P :

ταῦτὰ δὴ MURRAY :]σαδε Π 650 AUT UNCIS INCLUSA

DELENDΑ AUT ἐμὸν CUM SEIDLERO DUPLICANDA ESSE CENSET

MURRAY 65I Τροίας πολυετῇ L P Π : Τροίας χρόνον

πολυετῇ BLASS EX BACCH. INTROD. MUS. p.25

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἐ' ἔ· πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν.

Με. λέγ'· ὡς ἀκουστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων.

Ελ. ἀπέπτυσα μὲν λόγον, οἶον οἶον ἐσοίσομαι.

665 Με. ὅμως δε λέξον· ἦδ'υ τοι μόχθων κλύειν.

Ελ. οὐκ ἐπὶ βαρβάρου λέκτρα νεανία

πετομένας κώπας,

πετομένου δ' ἔρωτος ἀδίκων γάμων . .

Με. τίς <γάρ>σε δαίμων ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;

670 Ελ. ὁ Διὸς ὁ Διὸς, ὦ πόσι, παῖς μ' . . .

ἐπέλασεν Νεῖλω.

Με. θαυμαστά· τοῦ πέμφαντος; ὦ δεινοὶ λόγοι.

Ελ. κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω

674 δάκρυσιν· ἃ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν.

1245 Ελ. οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.

665 ὅμως δε λέξον· L P : δ[Π . 670 παῖς μ'

L P : με παῖς Ἑρμᾶς VEL με παῖς Μαιας τ' HERMANN :

ΕΛΕΝΗ

[
λεγ[
[
[
—δ[665
ο[
π[
[
[
ο Δ[670
μ[
—μ[
θα[]α
—κα[
—δα[674

Οὐχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν I245

QUID IN Π SCRIPTUM SIT NON LIQUET.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

40 ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.

106 Πα. ἰδοὺ ξύναφον, παρθέν'· ἐς καιρὸν δ' ἔβης·

κινούμενον γὰρ τυγχάνει Πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.

Αν. ἰὼ πότνια παῖ

110 Λατοῦς ἑνάτα, κατάχαλκον ἅπαν
πεδὸν ἀστράπτει.

Πα. οὐ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μὲν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.

Αν. ἄρα πύλαι κληῖθροις — χαλκὸς δέτ' ἄρ' ἔμβολα

115 λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὀργάνοις

40 ξένε M A B V Π : ξένιε UT VID. M^{PRIMITUS} :

ξεῖνε L P 106 ξύναφον CODD. : συναφον Π παρθέν'
CODD. : παρθενον Π ἔς CODD. : εις Π ἔβης CODD. :
εμε Π 107 κινούμενον CODD. : κεινουμενος Π 108
χωρίζουσι δ' CODD. : χωριζουσιν Π λόχους CODD. : λοχος
Π 109-110 ἰὼ πότνια παῖ Λατοῦς M A B V P Π : ἰὼ παῖ
Λατοῦς πότνια L 110 κατάχαλκον CODD. : παταχαλκον Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ωξενετυραννοίς

40

εκποδωνμεθιστασο

Ιδου συναφον παρθενον εις καιρον δ' εμε

ΙΟ6

κεινουμενος γαρ τυγχανει Πελασγικον

στρατευμα χωριζουσιν αλληλων λοχος

] ποτνια παι Λατους Εκατα παταχαλκον

ΙΙΟ

] ν οπλοις πεδιον αστραπτει [

] ηλθε Πολυνεικη [] να πολλοις

] ις μυριοις οπλ [] ν

αρα πυλαι

] κοτεδαμ [] λαιν

οις Αμφ [

ΙΙ5

ΙΙΙ οπλοις. Π : OM. CODD. αστράπτει CODD. : αστραπτει

Π (αστραπτει] ου γαρ τι SIC Π APUD C.R. 18 : CORREXI)

ΙΙ3 δ' CODD. : OM. Π ΙΙ4 χαλκόμετά τ' ἔμβολα CODD. :

] κοτεδαμ [Π : χαλκόμετ' ἄρ' ἔμβολα MURRAY : χαλκόμετ'

ἔμβολά τε SEIDLER ΙΙ5 λαινέοις CODD. : λαινοίς Π :

λαινέοισιν MURRAY

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τείχεος ἤρμονται;

Πα. θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

II8 ἀλλ' εἰσὶρα τὸν πρῶτον, εἰ βούλη μαθεῖν.

I28 γίγαντι γηγενέτα προσόμοιος

ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος

I30 ἀμερῶ γέννα.

Πα. τὸν δ' ἐξαμβέβοντ' οὐχ ὄρας Δίρκης ὕδωρ;

Αν. ἄλλος ἄλλος ὅδε τευχέων τρόπος.

τίς δ' ἐστὶν οὗτος; Πα. παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ

Τυδεύς, Ἄρη δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

I35 Αν. οὗτος ὁ τᾶς Πολυνείκεος,

ὦ γέρον, αὐτοκασιγνήτη νύμφας

ὁμόγαμος κυρεῖ;

II6 ἤρμονται CODD. : ωρμαστ[Π II7 πόλις CODD. :

]ολ Π I28 γίγαντι γηγενέτα CODD. Σ : γεγονοτα γηγενεθλαν Π

I29 ἀστερωπὸς M A B V L Π : ἀστεροπὸς P A^{SUPRASC.} πρόσφορος

CODD. : πρόσπολος Π I31 ἐξαμβέβοντ' CODD. : ευξαμβειβον Π

ὕδωρ M A V L P : ὕδωρ λοχαγόν B REC. : ὕδωρ λοχαγός Π I32

ἄλλος ἄλλος M A B L P v Π : ἄλλος ἄλλως V ὅδε CODD. : ατε Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ιχεος ωρμαστ[

]

]ολ αλ[

118

γεγονοτα γηγενεθλαν προσομοιος αστερω

128

πος εν γραφαισιν ουχι προσπολος αμεριωι

γεννα· τον δ ευξамειβон ουχ ορας Διρ

κης υδωρ λοχαγος αλλος αλλος ατε

τευχ[

τροπου τις ουτος εστιν παις μεν Οιν[

εφν Τυδευς Αρης δ Αιτωλος εν[

εχει ουτος ο τας Πολυνεικ[

135

αυτοκασιγνητα νυμφας ο[

x x x x x

τρόπος CODD. : τροπου Π 133 τίς δ' ἐστὶν οὗτος

CODD. : τις ουτος εστιν. Π 134 "Αρην V A L M² :

"Αρη B P : "Αρης Π Αίτωλῶν M V : Αίτωλόν A B

L P v : Αιτωλος Π 135 OM. B : ADD. B² 136

αὐτοκασιγνήτας CODD.-Σ : αὐτοκασιγνήτα CONI. REISKE :

αυτοκασιγνητα Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὡς ἀλλόχρως ὄπλοισι, μειξοβάρβαρος.

Πα. σακεσφόροι γὰρ πάντες Αἰτωλοί, τέκνον,

I40 λόγχαις τ' ἀκοντιστήρες εὐστοχώτατοι.

I7I ἔνσπονδος. Αν. οὗτος δ', ὦ γεραιέ, τίς κυρεῖ,
ὅς ἄρμα λευκὸν ἠνιοστροφεῖ βεβώς;

Πα. ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ὦ δέσποιν', ὅδε·
σφάγια δ' αἶμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι ῥοαί.

I75 Αν. ὦ λιπαροζώνου θυγάτερ Ἀελίου
Σελαναία, χρυσεόκυκλον φέγγος,
ὡς ἀτρεμαῖα κέντρα καὶ σάφρονα
πῶλοις μεταφέρων ἰθύνει.
ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει;

I80 Πα. Καπανεύς; ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται

I38 δέ Π : OM. CODD. ἀλλόχρως ὄπλοισι M V L : ἀλλό-
χρους ὄπλοισι B² ET A (SED SUPRASC. ως) : ἀλλόχρους ὄπλοισι P :
αλλωχοχλοισι Π μειξοβάρβαρος CODD. : μιχοβ[Π I39 πάντες
CODD. : παῖσιν Π I7I τίς πόθεν κυρεῖ CODD. : τίς ποθεν Π :
τίς κυρεῖ VALCKENAER I73 δέσποιν' CODD. : δεσπονα Π I74
φιλαίματοι M A B V Σ Π : φιλαιμάτου L P (οἱ δὲ γράφουσι γῆς

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ς δ αλλωχλοισι·μιχοβ[
]οι γαρ παισιν[
]ε[] I40

]ς π[]θεν I71

]νιοστροφει βεβ[

]ω δεσπονα οδε

]ης φιλαιματοι ροαι

]υγατερ Αελιου I75

]υσεων κυκλοι·φεγγος

]και σωφρονα

]ων ειθυνει

]δ εφυβριζει πολει

]

]εις τεκμαιρεται I80

φιλαιμάτου, οί δὲ τὸ τέλειον φιλαιμάτοιο λέγουσιν Σ) I75

Ἄελίου CODD. Σ Π : Λατοῦς BADHAMUM : ἁ Λατοῦς NAUCK

I76 χρυσόκυκλον V : χρυσεόκυκλον REll. :]υσεων κυκλοι· Π

I78 ἰθύνει CODD. : ειθυνει Π : ἰθύνει δρόμον WILAMOWITZ

I80 Καπανεύς; H.V. ANTIGONAE CONTINUANT CODD. ET UT VID. Π :
 PAEDAGOGO ATTRIB. GEEL

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ:

πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τεύχε' μετρών.

Αν. ἰώ,

Νέμεσι καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταί,

κεραυνῶν τε φῶς αἰθαλόεν, σὺ τοι

184 μεγαλαγορίαν ὑπεράνορα κοιμίζεις·

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

220 ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύ-

κτοῖς Φοῖβῳ λάτρης ἐγενόμαν·

ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ

περιμένει μὲ κόμας ἐμᾶς

δεῦσαι παρθένιον χλιδὰν

Φοιβεῖασι λατρεῖαις.

226 ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρὸς

ΕΥΡΥΠΙΛΔΟΥ

307 μαστόν ὠλέναισι ματέρος,

παρηίδων τ' ὄρεγμα βο-

στρύχων τε κυανόχρωτα-χαίτας

181 κάτω CODD. : κατωι Π 220 ἀγάλμασι

CODD. : γαμασ[Π 221 Φοῖβῳ λάτρης ἐγενόμαν M A B V :

Φοῖβῳ λάτρης ἐγενόμην L P : Φοῖβῳ λάτρης γενόμην REC. :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]κατωι τειχη μετρων

]ιος βαρυβρομοι

]φως αιθαλο

]ριαν[]ρ

184

γαμασ[

220

βω λατ[

υδωρ[

θενιο[

ω λαμ[

226

]έρ[]ς

307

]τ' ὄρεγμα βοστρύ[

]ρωτα χαίταις πλοκ[

]βω λατ[

Π : Φοίβω γένομαν λατρεις NAUCK

226 ιώ

CODD. : Ω BYZANTINI, WECKLEIN UT VID. Π 308 χαίτας

CODD. : χαίταις Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

309 πλόκαμον, δέραν σκιάζων ἄμάν.

337 σὲ δ', ὦ τέκνον, [καὶ] γάμοισι δὴ

κλύω ζυγέντα παιδοποιὸν ἄδονάν

ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν

340 ξένον τε κῆδος ἀμφέπειν,

ἅλαστα ματρὶ τῷδε Λα-

342 ῶ τε τῷ παλαιγενεῖ,

363 ὥστε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων δι' ἄστεως

367 χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν

γυμνάσιά θ' οἷσιν ἐνετράφην Δίρκης θ' ὕδωρ

ὣν οὐ δικαίως ἀπελαθεῖς ξένην πόλιν

370 ναίω, δι' ὅσων νᾶμ' ἔχων δακρύρροον.

309 σκιάζων δέραν ἄμάν M B : σκιάζων δέραν ἑμάν

RELL. UT VID. Π :: δέραν σκιάζων ἄμάν FRITZSCHE :: δέραν

σκιάζων ἄμάν MURRAY 337 γάμοισι CODD. :]οἷσιν Π 338

ἡδονάν A P : ἄδονάν RELL. Π 339 δόμοις CODD. :]σιν Π

δέραν· ἐμάν 309

οἰσιν· δη· κλ· 337

ν ἄδοναν

σιν ἔχε· ν

μφέπειν

Δαίω τῷ παλαιγεν· 342

ωστεξιφηρηχειραεχεινδιαστεως 363

θεω· ισινεν· 367

Διρκ· δω·

θεισε· νηνπ·

εχωνδαμυρ· 370

342 τῷ P Π : τε τῷ REll. SUBTER 342 ἄ· πέχω τοῦ

ἴδειν τα τέκνα /] xς Π^{MG}. 363 χεῖρ· CODD. : χεῖρα

Π ἔχων CODD. : εχειν Π ἄστεος CODD. : ἄστεως

MURRAY Π 368 ἐτράφην L : ἐνετράφην REll. UT VID. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

403 Πο. εὖ πράσσε· τὰ φίλων δ' οὐδέν, ἦν τι δυστυχῆς.

406 Ιο. ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς.

529 Ἐτεόκλεες, πρόσσεσιν· ἄλλ' ἡμπειρία

ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι

Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σύ γ'· ἄδικος ἡ θεός·

πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας

534 ἐσῆλθε κἀξῆλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·

403 πράσσε CODD. : πραττε Π δ' OM.Π. : ADD. Π^C.

ἦν τις δυστυχῆ CODD. (SED ἦν ET τυχή IN RASURIS 1) Σ Π^C : ην

δεις δυστυχῆ Π^{A.C.} : ἦν τι δυστυχῆς ELMSLEY 406 φίλτατον

CODD. : φιλτατην Π 530 λέξαι CODD. Π : δεῖξαι STOB.FL.II5,I

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

δ' τ
ευπραττεταφιλωνουδενηνδιδυστυχη 403

πατριδαηναυτοσφηςφιλατηνηειναι
βροτοις 406

]ι[]ρ[529
]λέ : ξαι :

]νέ : ων : σο : φώ[
]τῆς : κα : κίσ : τη[

δαι : μό : νων : έ : φί : ε : σαι
Φι : λο : τι : μί : ας παῖ : μη : σύ : γε :
ἄ : δι : κος : ἡ : θε : ός
πολ : λους : δ' ές οἷ : κους : και
πό : λεις : εύ : δαι : μο : νας :
εί : σῆλ : θε : και : είς : ἦλ : θε :
έ : π' όλέ : θρωι : τῶγ : χρω : μέ : νων : 534

531 έφίεσαι CODD. Π^{GUÉRAUD} : εφειεσαι Π^{VAT.II} 532

φιλοτιμίας CODD.Σ Π^(UTERQUE) : πλεονεξίας DIO CHRYS.I7,

ρ.249^B 534 έσῆλθε κάεῆλθ' CODD. : είσῆλθε και είσῆλθε

Π^{GUÉR.} : ε[ισ]ῆλθε Π^{VAT.II} τῶν CODD. Π^{VAT.II} : τῶγ Π^{GUÉR.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

531 τί τῆς κακίστης δαιμόνων ἐφίεσαι
 Φιλοτιμίας, παῖ; μὴ σὺ γ' ἄδικος ἡ θεός·
 πολλοὺς δ' ἐς οἴκους καὶ πόλεις εὐδαίμονας
 ἐσῆλθε καὶ ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων·
 535 ἐφ' ἣ σὺ μάλιν· κεῖνο κάλλιον, τέκνον,

536 Ἰσότητα τιμᾶν, ἡ φίλους ἀεὶ φίλοις

613 Πο. ὦ πόλις. Ετ. μολὼν ἐς Ἄργος ἀνακάλει Δέρνης ὕδωρ.

646 νοτὶς ἐπέρχεται γύας,
 Δίρκας χλοηφόρους
 καὶ βαθυσπόρους γύας·
 Βρόμιον ἔνθα τέκετο μά-
 650 τηρ Διὸς γάμοισι,
 κισσὸς ὃν περιστεφῆς
 ἔλικος εὐθὺς ἔτι βρέφος

531 ἐφίεσαι CODD. Π GUÉRAUD : εφείεσαι Π VAT. II 532
 φιλοτιμίας CODD. Σ Π (UTERQUE) : πλεονεξίας DIO CHRYS. I7, p. 249^B
 533 δ' CODD. Π GUÉR. : δε Π VAT. II 534 ἐσῆλθε καὶ ἐπῆλθε CODD. :
 εἰσῆλθε καὶ εἰσῆλθε Π GUÉR. : ε[ισ]ῆλθε Π VAT. II 536 ἀεὶ

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

τιτῆς κακιστῆς δαιμονων

531

εφειεσαι φιλοτιμίας παιμησυγεαδικος

ηθεος πολλους δεεσ οικους και πολειευδαι

μοναζε [] ηλθεε πολεθρωι των χρωμε

κωνεφη [] μαινη

535

και φιλους αιει φιλους

536

και το λερνηςυδωρ

613

νοτις ε [

646

Διρκας χ [

και βαθυ [

Βρομιον ε [

ματηρ Διο [

650

κισσον ον [

ελικτος ευ [

CODD. : αιει Π φίλοις CODD. UT VID. Π^C. : φίλους Π^{A.C.}

649 μήτηρ M^{SUPRASC.} : μάτηρ RELL. Π 651 κισσός CODD. :

κισσον Π 652 έλικτός VEL έλικτός CODD. Π : έλικος

HERMANN έτι βρέφος εύθός A P : εύθός έτι βρέφος RELL. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χλοηφόροιςιν ἔρνεσιν

κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισεν,

Βάκχιον χόρευμα παρθένοισι θηβαΐασι

656 καὶ γυναιξιν εὐλοῖς.

768 τοῦδ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'· ἐγὼ δὲ παῖδα σὸν

Μενοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,

770 λαβόντα πέμψω δεῦρο Τειρεσίαν, Κρέον·

σοὶ μὲν γὰρ ἡδὺς ἐς λόγους ἀφίξεται,

ἐγὼ δὲ τέχνην μαντικὴν ἐμεμφάμην

ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοὶ μομφὰς ἔχειν.

πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ἐπισκῆπτω, Κρέον·

775 ἥνπερ κρατήση τάμα, Πολυνείκους νέκυν

μήποτε ταφῆναι τῇδε θηβαίᾳ χθονί,

θνήσκειν δὲ τὸν θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.

[σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· προσπόλοις δ' ἑμοῖς λέγω·]

ἐκφέρετε τεύχη πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,

780 ὥς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς

654 καὶ Π : OM. CODD. 655 Βακχεῖον CODD. UT VID.Π :

Βάκχιον VALCKENAER 773 ἔχειν CODD. : εχε Π 774-7 SUSPECTI

WECKLEINIO 775 Πολυνείκους M A B L P v : Πολυνείκης V : Πολυ-

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

χλοηφόρο[

και κατασκη[

]σχε[]ν χ[

]σ[

656

]σον

768

]μον

]Κρεον

770

]εται

]μψαμην

]φας εχε

]πτω Κρεον

]ερ κρατη[

]Πολυνικους νεκυν

775

]ποτε ταφ[

]δε θηβαια χθονι

]σκειν δε[

]ντα καν φιλοις τις ηι

777

]ερετε τε[

]οπλα τ αμφιβληματα

779

]ς αγω[

]α τον προκειμενον δορος

780

νικους Π 776 θηβαία M A B V L P Π : θηβαίων A ^{SUPRASC.} :

θηβαία MURRAY 777 φίλων τις ἦ M A B V P : ἦ τις φίλων L :

φίλοις τις ηι Π 778 DEL. KIRCHHOFF ET OM. Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

ὀρμώμεθ' ἤδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.

τῇ δ' Εὐλαβείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῶν,

προσευχόμεσθα τήνδε διασῶσαι πόλιν.

Σο. ὦ πολύμοχθος Ἄρης, τί ποθ' αἵματι στρ.

785 καὶ θανάτῳ κατέχη Βρομίου παράμουςος ἑορταῖς;

οὐκ ἐπὶ καλλιχόροις στεφάνοισι νεάνιδος ὥρας

βόστρυχον ἀμπετάσας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλη

μοῦσαν, ἐν ᾧ χάριτες χοροποιοί,

789 ἀλλὰ σὺν ὀπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας

793 ἄρμασι καὶ ψαλίων τετραβάμοσι μωνυχοπαίων

ἵππεσσι ἐπὶ χεύμασι βαίνων

Ἰσμηνοῖο θαῤῥεις, Ἀργείοις ἐπιπνεύσας

781 OM. Π 782 χρησιμωτάτῃ CODD. ET (χρησιμωτατη)

Π^C. : χρημωτατη Π^{A.C.} θεῶν CODD. : θεῶ Π 783 προσ-

ευχόμεθα M : προσευξόμεθα V P : προσευξόμεσθα REll. :

προσευχόμεσθα MURRAY Π διασῶσαι A B V L Π : διασῶζειν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

Ευλα[]αι χρημωτατη θεωι 782

ευχ[]σθα τηνδε διασωσαι πολιν

υμοχθος[]τι ποθ αιματι

νατωι κ[]μιου παρα" 785

ρταις

αλλιφοροι[]νοισι νε"

ωρας

ον αμπε[]λωτου κατα

τα με[]

αις χ[]π[]ι

οφ[]

789

αμ[]

793

βαινων

M P 786 καλλιχώροις L : καλλιχωροις A : καλλι-

χόροις RELL. : κ[]αλλιφοροι[]ς Π ὥραις CODD. Σ DET. :

ὥρας Σ Π 787 πέμπτη M : μέλη RELL. γρ. M Π 788

α CODD. : αἰς Π

795

Σπαρτῶν γένναν,

ἀσπιδοφέρμονα θάλασσαν ἐνόπλιον,

ἀντίπαλον κατὰ λαίνα τέλχεα

χαλκῷ κοσμήσας.

ἦ δεινὰ τις Ἔρις θεός, ἃ τὰδε

μήσατο πῆματα γᾶς βασιλεῦσιν,

800

Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.

ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότα-

ἀντ.

τον νάπος, Ἀρτέμιδος χιονοτρόφον ὄμμα Κιθαιρῶν,

μήποτε τὸν θανάτῳ προτεθέντα. λόχευμ' Ἰοκάστας,

ἄφελος Οἰδιπόδαν θρέψαι, βρεφὸς ἔμβολον οἴκων,

805

χρυσοδέτοις περόναις ἐπίσαμον.

806

μηδὲ τὸ παρθένιον πτερόν, οὔρειον τέρας, ἐλθεῖν

1017

πατρίδι, κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐλασσόνων

796 ἐνόπλιον CODD. Σ UT VID. Π : ἐνόπλιον VEL εὐόπλιον

PLERIQUE EDD. 800 OM. Π : 801 πολυθηρότατον CODD. : πο]λυ-

θηρατα[τον Π 803 λόχευμ' CODD. : OM. Π: (SED λο[χευ]μα IN MARG.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]		795
]	νοπλον	
]	τειχεα	
]		
]	ε	
]	λευσιν	799
]	λυθηρατα	801
]	χιονοτροφον	
]		
]	προτεθεντα	λο[] μα
]		
]	φαι βρεφος	
]		
]	πισαμον	805
]	ον ουδει	
]		806

] κατω[] ν α[] λης ελασσόνων· 1017

ADDIDIT MAN^I) 805 έπίσημον Ρ ν : έπίσαμον RELL. Π

806 ούρεια Μ : ούρειον RELL. γρ. Μ : ουδει[ον Π

1017 πάλεις CODD. :] λης Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

πειρώμεναι τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

Χο.

ἔβας ἔβας,

στρ.

ὦ πτεροῦσσα, γᾶς λόχευμα

I020

νερτέρου τ' Ἐχίδνας,

Καδμεῖων ἀρπαγᾶ,

πολύφθορος πολύστονος

μειξοπάρθενος,

δαίον τέρας,

φοιτάσι πτεροῖς

I025

χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις·

Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ

τόπων νέους πεδαίρουσ'

ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν

ὀλομέναν τ' Ἐρινὺν

I030

ἔφερες ἔφερες ἄχεα πατρίδι

φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν

I018 καὶ τό Α : τό REll. Π ... I019 πτεροῦσσα Β Π :

πτεροῦσα REll. I021 ἀρπαγᾶ CODD. Σ : α[]παγα Π I022

πολύστονος πολύμοχθος Ρ : πολύφθορος πολύστονος REll. :]ολυ-

φορος πολυστονος Π I023 μειξοπάρθενος CODD. UT VID. Π :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]εναι[]ο λο[]ν ευτυχ[]ιεν αν·
]βας[]ας· ω[]ρουσσα γας λοχευμα·
]ερτ[]ρου τ Ε[]δνας
]δμε[]ων α[]παγα·
]ολυφορος πολυστονος
]ξοπαρθεν[]ς.

Ι020

δαιον τερας·

φοιτασιν πτ[]ροις·

χ[]λαισι τ ωμ[]σιτοις·

Ι025

Διρκαιω[]οτ εκ

]οπων νεους πεδαιρου

]αλυρο[]μφι μουσαν

]λομεν[]τ[]υν

]φ[]ε[]πατριδι·

Ι030

]θεων·

μειξοπάρθενος MURRAY I024 φοιτᾷσι CODD. : φοιτασιν Π

Ι027 νέους OM. P πῶδ' αἴρουσ' ἄλυρον L : πεδαίρουσ'

ἄλυρον REIL. : αλυρον Π^{II93} : πεδαιρου / [σ] αλυρον UT VID.

Π²²⁴ I030-I POST πατρίδι ET θεῶν PUNCTA HABET Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὅς τ' αὖδ' ἦν ὁ πράξας.

ἰάλεμοι δὲ ματέρων

ἰάλεμοι δὲ παρθένων

ΙΟ35 ἐστέναζον οἴκοις·

ἰηιήλιον βοάν,

ἰηιήλιον μέλος,

ἄλλος ἄλλ' ἐπ' αὐτότυζε

διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.

βροντᾷ δὲ στεναγμός·

ΙΟ40 ἀχά τ' ἦν ὁμοίος,

ὁπότε πόλεος ἀφανίσσειεν

ἂ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.

ΙΟ33 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} : ἰαλεδεμοι Π²²⁴ πατέρων
P : ματέρων RELL. Π²²⁴ Π^{II93} ΙΟ34 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} :
ἰαλ[]δε[] Π²²⁴ ΙΟ35 ἐστέναζον CODD. : εστεναξαν Π²²⁴ Π^{II93}
ἐν οἴκοις L : οἴκοις M A B V P ἰ Π²²⁴ Π^{II93} ΙΟ36 ἰήλιον βοάν
CODD. : ἰήλιον βοαν βοάν GROTIUS : ἰηιηιηιον βοαν Π^{224A.C.} :
ἰηιηιον βοαν Π^{224C.(MAN2)} Π^{II93} ΙΟ37 ἰήλιον μέλος CODD. :
ἰήλιον μέλος μέλος GROTIUS : ἰη]ιηιηιο [ν] μέλος Π²²⁴ A.C. :
ἰη]ιηιο [ν] μέλος Π^{224C.(MAN2)} : ἰηιη μέλος Π^{II93} ΙΟ38
ἄλλον CODD. Π²²⁴ Π^{II93} : ἄλλ' BATTIER ἐπ' αὐτότυζε B :

ΦΘΙΝΙΣΣΑΙ

]ταδ ην ο[]ξας·

ιαλεδεμοι δε μ[]τερων·

ιαλ[]δε[]δε[]θενων·

εστεναξαν ο[]κο[]ς·

IO35

ιηιηι·ηι·ον βοαν·

]ιηι·ηι·ο[]μελος·

]λος αλλον επωτοτυξε·

διαδοχαις ανα[]ολιν·

βρονται δε στε[]αγ'μος

αχαί τ ην ομοι[]ς

IO40

οποτε πολεος α[]ανισειεν

α περούσσα π[]ς τιν αν[]

επωτοτυξε Π²²⁴ : εποτο[Π^{II93} : έπετότυζε M A V

P B^{SUPRASC.} : έπετιτότυζεν L IO39 βροντᾶ δέ IN RAS. 7

δέ OM. M στεναγ'μος SIC Π²²⁴ IO40 ίαχᾶ M P ν :

ίαχά RELL. : αχαί Π²²⁴ : αχα Π^{II93} : άχά MUSGRAVE

IO4I όποτε CODD. Π²²⁴ : αποτε Π^{II93} πόλεως CODD.

Π^{II93} : πόλεος PORSON Π²²⁴ άφανίσειεν CODD. Π :

άφανίσει' MUSGRAVE IO42 περούσσα M V L P : περούσσα

M² A B ET (περούσσα) Π²²⁴ : περοεσσα Π^{II93}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

χρόνω δ' ἔβα ἀντ.

Ι043 Πυθίαις ἀποστολαῖσιν

Ι027 τόπων νέους πεδαιρούσ'

ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν

ὀλομένην τ' Ἑρινὺν

Ι030 ἔφερεις ἔφερεις ἄχεα πατρίδι

φόνια· φόνιος ἐκ θεῶν

ὅς τάδ' ἦν ὁ πρᾶξας.

ἰάλεμοι δὲ ματέρων,

ἰάλεμοι δὲ παρθένων

Ι035 ἐστέναζον οἴκοις·

ἱηιήιον βοάν,

ἱηιήιον μέλος,

ἄλλος ἄλλ' ἐπωτότυζε

Ι028 ἄλυρον CODD. Π^{II93} : [σ]αλυρον UT VID. Π²²⁴

Ι033 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} : ιαλεδεμοί Π²²⁴ πατέρων P :

ματέρων RELL. Π²²⁴ Π^{II93} Ι034 ἰάλεμοι CODD. Π^{II93} : ιαλ[]δε[

Π²²⁴ Ι035 ἐστέναζον CODD. : εστεναξαν Π²²⁴ Π^{II93} ἐν οἴκοις

L : οἴκοις M A B V P ζ Π²²⁴ Π^{II93} Ι036 ἱήιον βοάν CODD. :

ἱήιον βοαν βοάν GROTIUS : ιηιηιηιον βοαν Π²²⁴^{A.C.} : ιηιηιηιον

ΦΘΙΝΙΣΣΑΙ

χρονωι δ εβα Π[

1043

]οπω[

1027

αλυρον[

ολομεν[

εφερες[

1030

φονιαφ[]θε[

οσταδη[]αξα[

]αλ[]μοιδεματερω[

ιαλεμ[]δεπαρθενω[

εστεναξανοικο[

1035

ιηιηιονβοαν

ιηιημελος

αλλοςαλλονεποτο[

βοαν Π^{224C. (MAN²)} Π¹¹⁹³

1037 ιηιον μέλος CODD. :

ιηιον μέλος μέλος GROTIUS : ιη]ιηιηιο[ν] μέλος Π^{224A.C.} :

ιη]ιηιο[ν] μέλος Π^{224C. (MAN²)} : ιηιη μέλος Π¹¹⁹³

1038 άλλον CODD. Π²²⁴ Π¹¹⁹³ : άλλ' BATTIER έπωτότυζε

B : επωτοτυξε Π²²⁴ : εποτο[Π¹¹⁹³ : έπετότυζε M A V

P B^{SUPRASC.} : έπειτότυζεν L

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

διαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν,

βροντᾷ δὲ στεναγμὸς

I040

ἀχά τ' ἦν ὅμοιος,

ὅποτε πόλεος ἀφανίσσειεν

ἃ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.

χρόνω δ' ἔβα

ἀντ.

Πυθίαις ἀποστολαῖσιν

Οἰδίπους ὁ τλάμων

I045

θηβαίαν τάνδε γᾶν

τότ' ἀσμένους, πάλιν δ' ἄχη·

ματρὶ γὰρ γάμους

I048

δυσγάμους τάλας

I064

ὀρμήσας' ἐπ' ἔργον,

ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν

ἄρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.

I039 βροντᾷ δέ IN RAS. ἢ δέ OM. M στεναγ' μος

SIC Π²²⁴. I040 ἰαχᾷ M P ν : ἰαχά RELL. : αχαί Π²²⁴ :

αχα Π^{II93} : ἀχά MUSGRAVE I041 ὅποτε CODD. Π²²⁴ : αποτε

Π^{II93} πόλεως CODD. Π^{II93} : πόλεος PORSON Π²²⁴ I042

πτεροῦσα M V L P : πτεροῦσσα M² A B ET (πτερούσσα) Π²²⁴ :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

διαδοχαισαναπτο[
 βρονταδεστεναγμ[
 αχα[]ομ[]ιος I040
 αποτε[]λεωσαφαν[
 απτεροεσσαπαρθεν[
 χρονωδεβαλυθιαις[
 Οιδιπουςοτλαμων
 θηβαιαντανδεγαν I045
 τοτασμενοιςπα[
 ματριγαρ[
 δυσγα[I048

ορμη[I064
 οθε[
 -[

πτεροεσσα Π^{II93} I043 Πυθλαις CODD. Π : Πυθλεις
 WECKLEIN I044 τλάμων CODD. Π : γρ. ό τάλας M
 I046 ἄσμενος P : ἄσμενοις REL. Π I046-I047 πάλιν
 τάλας OM. L : ADD.λ. I047 μητρύ M B V P :
 ματρύ REL. Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

Αγ. ὦή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
 ἀνοίγεται· ἐμπορεύεται Ἰοκάστην δόμων.
 ὦή μάλ' αὖθις· διὰ μακροῦ μέν, ἀλλ' ὅμως
 ἔξελθ', ἄκουσον, Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
 1071 λήξας ὀδυρμῶν πενθίμων τε δακρύων.

1079 Αγ. ἐστᾶς ἄθραυστοι, κούη ἀνήρπασται πόλις.
 Ιο. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον Ἀργεῖου δορός;
 Αγ. ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν· ἀλλ' ὁ Καδμεῶν Ἄρης
 κρείσσων κατέστη τοῦ Μυκηναίου δορός.
 Ιο. ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
 οἶσθ'· ὥς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσσει φάος.
 1085 Αγ. ζῆ σοι ξυνωρὶς ἐς τόδ' ἡμέρας τέκνων.
 Ιο. εὐδαιμονοίης. πῶς γὰρ Ἀργείων δόρυ
 πυλῶν ἀπεστήσασθε πυργηρούμενοι;
 λέξον, γέροντα τυφλὸν ὥς κατὰ στέγας

1067 ΑΓΓΕΛΟΣ NOTAM OM. A : ΘΕΡΑΠΕΩΝ CONT. WECKLEIN

1070 DEL. BRUHN 1079 κούη CODD. : καὶ οὐκ Π ἀνήρπασται
 CODD. : ἀνηρπασται Π 1081 ἀλλ' CODD. : ἀλλ' Π Καδμεῶν CODD.
 Π^C. : κασιγασμε[Π^{A.C.} 1082 κρείσσων CODD. (κρείσσον PRIMITUS M) :
 κεισ[Π 1083 εἴ τι CODD. : εἰτι Π 1084 OM. P μέλει μου

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ελ(ος) ωη· τ[
]νο[
 ωη μα[
 εξελθ· α[
]Ξ[

I071

εστα[]στοι καί ουκ ανηραστα[

I079

ηλ[]ε προς κινδυνον Αργ[
 ακμη[]υτην αλ' ο [[κα]]Καδμε[
 κεισ[]τεστη του Μυκηνα[
 εν ειπ[]π[]εων ετι Πολυνεικο[
 οισθα[]λει μοι και τοδ' ει λευσσει[
 ζη σο[]υνωρις εις τοδ' ημερας τεκ[

I085

ευδα[]ονοιης. πως γαρ Αργειον δο[
 πυλω[]απεστήσαθε πυργηρουμ[
 λεξον γειροντα τυφλον ως κατα στεγας

V : μέλοι μοι A : μέλει μοι RELL. Π τοῦδ' V L :

τόδ' RELL. Π I085 σο[ι] ε[ξ] ὑνωρις SIC Π APUD J.J.P. II :

CORREXI ές CODD. : είς Π I086 'Αργείων CODD. :

'Αργεῖον FIX Π I087 έπεστήσαθε L : άπεστήσαθε RELL. :

απεστήσαθε Π I088 γέροντα CODD. : γειροντα Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

έλθοῦσα τέρφω, τῆσδε γῆς σεωσμένης.

- IO90 Αγ. ἐπεὶ Κρέοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθανὼν
 πύργων ἐπ' ἄκρων στὰς μελάνδετον εἶφος
 λαιμῶν διῆκε τῆδε γῆ σωτήριον,
 λόχους ἔνειμεν ἑπτὰ καὶ λοχαγέτας
 πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας Ἀργεῖου δορός,
 IO95 σὸς παῖς, ἐφέδρους <δ'> ἱππότας μὲν ἱππόταις

- IO97 ὥς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορός

- IO99 λεύκασπιν εἰσοράμεν Ἀργείων στρατὸν
 Τευμησὸν ἐκλιπόντα, καὶ τάφρου πέλας

- II01 δρόμῳ ξυνῆψαν ἄστὺ Καδμείας χθονός.

- II04 καὶ πρῶτα μὲν προσῆγε Νηίταις πύλαις

IO89 ἐλθοῦσα CODD. : ελθῶσα Π σεωσμένης CODD. :

σεωσμένης Π IO9I στὰς CODD. : τας Π IO92 λαιμόν L P ET

PRIMITUS UT VID. B : πλοῖων A : λαιμῶν REL. : λαιμοι Π

τῆσδε γῆς P : τῆδε γῆ REL. Π σωτήριον CODD. : σωτηρον Π

IO93 ἔνειμεν CODD. : ενειμαν Π IO95 OM. A, ET σὸς παῖς OM. V

ἱππότας CODD. : στρατ]ιωτας UT VID. Π IO97 τῷ CODD. Π^C : το

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

ελθῶσα τέρψω τῆσδε γῆς σεσῶμενης

ἐπεὶ Κρεοντος παῖς ὁ γῆς ὑπερθάν[

Ι090

πυργῶν ἐπ' ἀκρῶν τὰς μελανδε[

λαίμῳ διηκε[] ἦδε γῆν σῶτηρον

λοχοὺς ἐνείμαν ἑπτὰ καὶ λοχαγετάς

πύλας ἐ[] ἐ[] φυλακῆς Ἀργείου δο[

] ὠτάς μιν[

Ι095

ω
τφ

Ι097

στράτο

Ι099

Τευμησσόν

Ξυνήφαν ... Καδμείων

ΙΙ0Ι

Νηϊσταίς

ΙΙ04

Π^{A.C.} Ι099 στρατόν CODD. : στρατο Π ΙΙ00-ΙΙ0Ι

DEL. KIRCHHOFF ΙΙ00 τευμησσόν Μ Σ^B Π : τελμησσόν

Μ² : Τευμησσόν RELL. ΙΙ0Ι συνήφεν CODD. : Ξυνήφαν

Σ Π Καδμείας CODD. : Καδμείων Π ΙΙ04 νηϊσταίς

CODD. Σ : Νηϊσταίς UNGER Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

II06 ὁ τῆς κυναγοῦ Παρθενοπαῖος ἔκγονος,

II27 κόρπαχ' ὑπ' αὐτόν, ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.

II28 ὁ δ' οὐκ ἔλασσον. Ἄρεος ἐς μάχην φρονῶν

II30 σιδηρονῶτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπῆν

II32 φέρων μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας βάθρων,

II33 ὑπόνοιαν ἡμῖν οἷα πέσεται πόλις.

II36 ὕδρας ἔχων λαιοῖσιν ἐν βραχίουσιν

I500 δάκρυσι δάκρυσιν, ὦ δόμος, ὦ δόμος
ἀγναλέσμαι,

II06 γόνος P : ἔκγονος M A B V L : ἔγγονος

ALDINA REC. II II27 μαίνεσθαι CODD. : μαινεσθα II II28

Ἄρεος CODD. II^C : Ἀρεως II^{A.C} εις FORT. SIC II, SED

POSSIS ETIAM ες. II30 σιδηρονῶτοις CODD. : σιδηρονωτου

II τύποις CODD. : κυηλοῖς II II32 βία VEL βια CODD. :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

εγγονος II06

μαινεσθα II27

Αρεως εις μάχην φρονων II28

σιδηρονωτου κυκλοις II30

βάθρων II32

υπονοια υμιν II33

υδραν II36

]ρυσιδ[]σι[]δομοςιωδομοςανακαλεσμαι I500

βάθρων γρ.Μ Π II33 υπόνοιαν ήμϊν CODD. : υπονοια

υμιν Π II36 SECL. MURRAY υδρας CODD. : υδραν Π

I500 ω δόμος, δόμος P : ω δόμος, ω δόμος RELL. : ιω]

δομος ιω δομος Π I50I ανακαλέσμαι ν Π : ανακαλέσμαι RELL. :

ἀγκαλέσμαι MURRAY

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τρισαὶ φέρουσα τάδ' αἵματα σύγγονα,
ματέρα καὶ τέκνα, χάσματ' Ἑρινύος;
ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε,

I505

τᾷς ἀγρίας ὅτε
δυσζυνέτου ζυνετὸν μέλος ἔγνω
Σφιγγὸς αἰδοῦ σῶμα φονεύσας.
ὦ μοί μοι, πάτερ,
τίς Ἑλλας ἢ βάρβαρος ἢ

I510

τῶν προπάροιθ' εὐγενετῶν
ἕτερος ἔτλα κακῶν τοσῶνδ'

αἵματος ἀμερῖου

τοιᾶδ' ἄχεα φανερά;

τάλαιν', ὥς ἐλελίζει —

I515

τίς ἄρ' ὄρνις, ἢ δρυὸς ἢ
ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐζομένα,

I503 χάσματ' CODD. : χαρματα Π I503-I504

Ἑριννύων αἵ L : Ἑρινύος ἃ M A B V P ι Π I504 οἰδίποδος

B : Οἰδιπόδα (οἰδίποδα A V) RELL. Π I506 ζυνετὸν CODD. Σ

ET (ζυνετομ) Π : ζυνετός NOVICII QUIDAM I508 πάτερ DEL.

HERMANN, ET OM. Π I509 τίς βάρβαρος A : ἢ βάρβαρος RELL. Π

I510 προπάροιθεν A B V P : πάροιθεν L : προπάροιθε M Π :

προπάροιθ' MURRAY εὐγενετῶν L : εὐγενετῶν RELL. Π I511

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

] αουγγοναματερακαι [] εἰναχαρματαερινυοςαδομονΟιδιποδα
] ταςαγριαςοτεδυσξυνετ [] ξυνετομμελοςεγνωσφιγγοςαιδουσωμα I505
] οιτιςΕλλασηβαρβαροσητω [] προπαροιθεευγενετανετεροσετλα — I510
] ντοσωνδεαιματοςενθαμεριουτοιαδεαχεαφανεραφανερα —
] λιζηιτιςαρορνιςδρυοςηελαταςαμροκομοιςεμπεταλοιςμουνα — I515

ἕτερος ἔτλα FORT. BIS Π τόσων δι' A B : τοσῶνδ' M B² V L
 P ET (τοσωνδε) Π I512 ἀμερίου M V ET PRIMITUS A : ἀμερίου
 RELL. : ενθαμεριου Π I513 τοιάδ' CODD. : τοιαδε Π
 φανερά BIS Π I514 τάλαιν' ὡς ἐλελίζει τις ἄρ' ὄρνις
 ἄ προκλαῶ INTERPUNGIT Σ ET UT VID. Π τάλαιν' ὡς ἐλελίζει
 CODD. : τάλαιν' ὡς ἐλελίζει SCHROEDER Π : ἀλαινους' ἐλελιζ-
 ομένα WECKLEIN, H.V. IN v.I517 TRAIECTO. I515 τίς τ' ἄρ B :
 τίς ἄρ' RELL. Π ἡ δρυός CODD. : δρυός BYZANTINI QUIDAM Π
 I516 κλάδοις M : ἀμφὶ κλάδοις RELL. : ἐμ πεταλοις Π ἐξομένη
 L : ἐξομένα M A V P b : OM. B Π I516-I517 μονομάτερος
 ὄδυρμοῖς ἀμφὶ κλάδοις ἐξομένα μονομάτορος ὄδυρμοῖς A

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μονομάτορσιν ὄδυρμοῖς

έμοῖς ἄχεσι συνωδός;

αἴλινον αἰάγμασιν ἄ

I520 τοῖσδε προκλαίω μονάδ' αἰ-

ῶνα διάξουσα τὸν αἰεὶ χρόνον ἐν

λειβομένοισιν δάκρυσιν [ἰαχήσω].

τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαλ-

I525 τας σπαραγμοῖς ἀπαρχὰς βάλω;

ματρὸς ἐμᾶς ἢ διδύμοι-

σι γάλακτος παρὰ μαστοῖς

ἢ πρὸς ἀδελ-

φῶν οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;

I530 ὅτοτοτοῖ λεῖπε σούς

δόμους, ἅλ᾽ ὅμμα φέρων,

I5I7 μονομάτορος L : μονομάτερος M B V P (PRO

NOMINATIVO HABUIT UNUS Σ) : μονομάτερος ... μονομάτορος A :

μουνα [Π : μονομάτορσιν WILLAMOWITZ ὄδυρμοῖς CODD. :] ρημα

Π I5I9 αἴλινον CODD. : αἰλίνων b : αἰλίνων v : αἰλινον Π

I520 τοῖσδε CODD. : τουσδε Π I52I διάξουσα CODD. :] αἰξουσα

Π αἰεὶ CODD. : αει Π I522 δάκρυσιν CODD. : δακρύοισιν

REC. : δακρυοῖς Π I523 ἰαχήσω CODD. : DEL. BURGESS ET OM. Π

I524 τίν' ἐπὶ CODD. : ε τινα Π I525 ἀπο χαλῆτας σπαραγμοῖσιν

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ρημαμοιςαχεσιςυνωιδο[]αλινοναιαγμασινατουςδεπροκλαιω— 1520
]αζουσατοναιιχρονονενλειβομενοιςινδακρυοις— ετιναπρωτον
]γμοναποχαιταςβαλωματροζεμαςενδιδυμοιςγαλακτοςπαραμαστο[1525
]λομεναπεισιματαδισσωνοτοτοτοτοτοιλιπεσουςδομουςαλ[1530

ἀπαρχάς M B V L : ἐπὶ χαίτας σπαραγμοῖσιν ἀπαρχάς P :
ἐπὶ χαίτας A : ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς ἀπαρχάς MURRAY :
]γμον ἀπο χαίτας Π 1526 ἐν διδύμοισι CODD. : διδύμοισι
REC. : ἐν διδυμοῖς Π : ἡ διδύμοισι WILAMOWITZ 1527
μαστοῖσιν CODD. : μαστοῖς REC. : μαστο[Π : παγαῖς
SCHENKL 1529 οὐλόμεν CODD. :]λομενα Π αἰκίσματα
CODD. : ἀπεισματα Π νεκρῶν RELL. : δισσῶν P Π ET γρ. M
1530 ὀττοτοῦ SEMEL L, BIS V P : ὀτοττοτοῦ M : ὀττοττοτοῦ
B : ὀττοτοῦ ὀττοττοτοῦ A : οτοτοτοτοτοῖ Π : ὀτοτοτοῦ
MURRAY λεῖπε M B V L A² : λίπε A P Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

πάτερ γεραιέ, δεῖξον,

οἰδιπόδα, σὸν αἰῶνα μέλεον, ὃς † ἐπὶ

δώμασιν ἄεριον σκότον ὄμμασι †

I535

σοῖσι βαλὼν ἔλκεις μακρόπνουν ζῶαν.

κλύεις, ὦ κατ' αὐλὰν

ἀλαίνων γεραιὸν

πόδ' ἢ δέμνιοις δού-

στανὸς ἰαύων;

Οἱ. τί μ', ὦ παρθένε, βακτρεύμασι τυφλοῦ

I540

ποδὸς ἐξάγαγες ἐς φῶς

λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων οἰκ-

τροτάτοισιν δακρύοισιν,

πολιὸν αἰθέρος ἄφανές εἶδωλον ἢ

νέκυν ἔνερθεν ἢ

I545

πτανὸν ὄνειρον;

Αν. δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἶση,

πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει

φῶς οὐδ' ἄλοχος, παραβάκτροις

ἃ πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν αἰὲν ἐμόχθει,

I533 σὸν CODD. : ὁσὸν Π μέλεόν ὃς CODD. : μελεα μελε

οσον (VEL μελεα μελος ὄν) Π I533-I534 ὃς ἐν δώμασιν ... σκότον

ἐπ' ὄμμασιν MURRAY I535 μακρόπνουν CODD. : μακρόπνοον MURRAY :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]αιεδειξονοιδιποδα—οσοναιωναμελεαμελεοσονεπιδω[
]ασισοισιβαλωνελκειςμακροπουνζοαν — κλυειζωκατ[I535
]δυστηνοισιδεμνιοιςιαυων — τιμ^ε[]πα[]θε[]ακτ[
]σφωσλεχηρησκοτιωνεκαλαμωνοικ[]ρ[I540
]νεικυνε[]ερθενηπτανονονε[] — []δυ[]εξ[I545
]χισοιτ[]κναλεσσειφ[]οχο[]παρabaκτροιςποδαςον[

μακρόπουν REC. Π ζόαν V Π : ζωάν REL. I537-I538 δύστανον
 δεμνίοις P : δυστηνοισι δεμνιοις Π : δεμνίοις δύστανος
 L : δεμνίοις δύστανον REL. I539 τι μ' ω CODD. : τι μ[ε
 UT VID. Π^{A.C.} : τι εμ[ε UT VID. Π^{C.} I541 λεχήρη M A B² V
 L P Π : λεχήρει B I547 ούκέτι CODD. :]χι Π σώ A :
 σοι REL. Π λεύσσει CODD. : λεσσει Π (VEL λευσσει TESTE
 SNELL) I548 παρὰ βάκτροις B P : παραβάκτροις O :
 παραβακτροις Π : ἄ παρὰ βάκτροις M A V : ἡ παρὰ βάκτροις
 L I549 πόδα A Π : ᾶ πόδα REL.

ΕΥΡΠΠΛΟΥ

I550

< ὦ > πάτερ, ὦμοι.

Οι. ὦμοι ἐμῶν παθέων· πάρα γὰρ στενάχειν τάδ', αὐτεῖν.

τρισσαὶ ψυχαί· ποία μοιρα

πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον, αὖδα.

I555

Αν.

οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν,

ἀλλ' ὀδύναισι λέγω· σὸς ἀλάστωρ

ξίφεσιν βρίθων.

καὶ πυρὶ καὶ σχετλαῖσι μάχαις ἐπὶ παῖδας ἔβα σούς,

ὦ πάτερ, ὦ μοι.

I560

Οι.

αἰαῖ. Αν. τί τάδε καταστένεις,

Οι.

τέκνα. Αν. δι' ὀδύνας ἔβας·

εἰ δὲ τέθριππά γ' ἔθ' ἄρματα λεύσσω

ἀελίου τάδε σώματα νεκρῶν

ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας —

I565

Οι.

τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερόν καθόν·

ἃ δὲ τάλαιν' ἄλοχος τίνι μοι, τέκνον, ὤλετο μοίρα;

Αν.

δάκρυα γοερά

φανερὰ πᾶσι τιθεμένα,

τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν

I550 ὦ ADD. HERMANN

ὦμοι CODD. :]μοι Π

I550-

I551 NOTAM Οι. ANTE PRIMUM ὦμοι NON ANTE ALITERUM HABENT L P

I551

ὦμοι μοι ἐμῶν M B L : ὦμοι ἐμῶν A P : ὦ μοι ἐγὼ γρ. M : DE V

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ενεμ[]θειπατε[]μωι — ομωιεμωπαθεωμπαγαρ- 1550
]σαιφυχαιποιαιμοιραιφωξελιπονταδεμοιτεκνοναυδα — []αδ[]α[
]ασ[]λλοδυναισιλ[]γωσοςαλαστωρξιφεσιβριθωνκαιπ[1555
]σ[]τερομ[] — ετιτοδεκαταστενειστεκνα — διασ[1560
]ναελιουφασομμα[]οςανγ[1565
]ναδεταλαιναλ[
]γο[]μ[]μας[

INCERTUM EST : οριωι εμωρ (VEL ωριωι εμωρ TESTE SNELL) Π

παθόντων CODD. : παθόντων Π I553 ποίος CODD. Π : γρ. μιὰ B

I554 πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον, αὐδα CODD. : φως ἐλιπον

ταδε μοι τεκνον αυδα Π 1556 ο σός VEL ὅσος CODD. : σός

TRICLINIUS Π 1557 ἑλφεσιν Μ : ἑλφεσι RELL. Π 1559

ὡς μοι, ὡς μοι A : : ὡς μοι RELL: : ὡς μοι ἐγώ γρ. M : οὐ

(VEL ωμ [TESTE SNELL) Π I560 α'α' CODD. : ε Π τ'αδε

CODD. : τοδε Π 1561 δι' CODD. : δια Π 1563 τάδε

σώματα νεκρῶν CODD. : φας Π. 1566 τάλαιν' CODD. : ταλαινα Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

ἰκέτις ἰκέτιν ὀρομένα.

I570

ἦρε δ' ἐν Ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα

λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις,

κοινὸν ἐνυάλιον,

μάτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,

μαρναμένους ἐπὶ τραύμασιν, αἵματος

I575

ἦδη ψυχρὰν λοιβὰν φονίαν,

ἄν' ἔλαχ' Ἀιδας, ὥπασε δ' Ἄρης.

χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν παρά φάσγανον εἶσω

σαρκὸς ἔβαφεν, ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισι.

πάντα δ' ἐν ἄματι τῷδε συνάγαγεν,

ὦ πάτερ, ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς ὅς

I58I

τάδε τελευτᾷ.

I7I0

Ἀν. ἴθ' ἐς φυγὰν τάλαιναν ὄρεγε χέρα φίλαν,

πάτερ γεραιέ, πομπίμαν

ἔχων ἔμ' ὥστε ναυσίπομπον αὔραν.

I569 ἰκέτην A B L : ἰκέταν V : ἰκέτιν REll. Π

αἰρομένα V B² Σ : αἰρομένα L P γρ. B γρ. M : ὀρομένα γρ. Σ :

ὀρομένα M : ορο[Π : ὀρωμένα A B ν I575 λοιβὰν CODD. :

λοιβὰμ Π φοινίαν M A B ν : φονίαν V L P : φονίον Π I576

ἦν P : ἄν M : ἄν REll. : αν Π ἔλαχ' CODD. : ελαχε Π

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

]ετινορο[I570
]κοινο[]ενναλιον[]λεοντ[]ναμενους[
]ρανλοιβαμφονιονανελαχελησπη[]κοκ[]οτ[I575
]ασγαν[]νεισασαρκοςεπεμφεαχε[]ωνεπεσ[]μ[]νο[
]εσυνηγαγενωπατ[]εροισιναχημελαθροιςοσταδε[]ελευ[I581

]γεχειραφιλανπατ[]επομπιμανεχωνεμεωσεν[]ιπ[I710

αίδας CODD. : αρης VEL αιης Π I578 ἔβαλεν P γρ. Σ :
 ἔβαλεν M : ἔπεμφεν A B V L : επεμφε Π ἄχη V : ἄχι
 B² ν : ἄχx M : ἄχει REll. UT VID.Π I579 συνάγαγεν P :
 συνήγαγεν REll. Π I580 ἀμετέροισι δώμασιν ἄχη A V L :
 ἀμετέροισι δόμοισιν ἄχη REll. :]εροισιν αχη μελαθροις Π
 θεός CODD. : OM. Π I710 χεῖρα CODD. Π : χέρα MURRAY
 I712 ἔχ' ἐμ P : ἔχων ἔμ' REll. : ἐχων ἐμε Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Οι. <ίδου> ιδού, πορεύομαι.

I715 τέκνον, σύ μοι ποδαγὸς ἄθλια γενοῦ.

Αν. γενόμεθα γενόμεθ', ἄθλιαί

γε δῆτα θηβαιᾶν μάλιστα παρθένων.

Οι. πόθι γεραιὸν ἵχνος τίθημι;

βάκτρα πρόσφερ', ὦ τέκνον.

I720 Αν. τᾶδε τᾶδε βάθι μοι,

τᾶδε τᾶδε πόδα τιθεῖς,

ᾧσ' ὄνειρον ἰσχύν.

Οι. ἰὼ ἰὼ, δυστυχεστάτας φυγὰς

ἐλαύνων τον γέροντά μ' ἐκ πάτρας.

I725 ἰὼ ἰὼ, δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς.

Αν. τί τλάς; τί τλάς; οὐχ ὀρᾷ Δίκα κακοῦς,

οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.

Οι. ὃδ' εἰμι μοῦσαν ὃς ἐπὶ καλ-

λίνικον οὐράνιον ἔβαν

I715 σύ μοι A B FORT.V Π : σύ μου M : σύ L P : ποδηγός

A B² : ποδαγωγός P² : ποδαγός RELL. Π ἄθλιου L (SED α SUPRA

ου SCRIPTO) : ἄθλια RELL. Π I716 γενόμεθα γενόμεθ' M B L :

γενομεθα γενομεθα Π : γενόμεσθα γενόμεσθ' V P, ET COMMENDAT

(Ἀττικῶς μετα τοῦ σ) Σ : γενόμεσθ' ἐγενόμεσθ' A ἄθλιαι CODD.

ἄθλιοι FORSON UT VID.Π I718 πόθι CODD. : πουθι Π γεραιὸν

]υμοιποδαγοςαθλιαγ[]γενομεθαγενομεθααθλιο[1715
] — []πουθυ[]ρτιθημιιχνοςβακτραποσιφερωτ[
]τιθειω[]ρονισχυν — ιωιδυστυχεστ[1720
]ιωι[]ειναεγωταλας — τιτλαςουχο[]αι[1725
]ας — []μουσανκαλλινικονουρανον[

ἴχνος τίθημι (γηραιὸν L) CODD. :]ρ τιθημι ιχνος Π 1719
 πρόσφερ', ὧ CODD. : ποσι φερω VEL ποθι φερω UT VID.Π 1721
 πόδα τιθεί M V UT VID.Π : πόδα τίθει πάτερ A B P : τίθει
 πόδα L : πόδα τιθείς MURRAY 1722 ἔχων ἰσχύν A : ἰσχυν
 ἔχων REIL. : ἰσχύν HERMANN EX Σ, ET UT VID.Π 1725 δεινὰ
 δεῖν' ἐγὼ τλάς P : δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς MURRAY : δεινὰ ἐγὼ
 τλάς M B V : ἐγὼ δεινὰ τλάς A L :]εινα εγω ταλας Π
 1726 τί τλάς; τί τλάς; CODD. : τι τλας Π 1727 OM. P
 1728 μοῦσαν ὅς ἐπὶ CODD. : ὅς ἐπὶ μοῦσαν UT VID.Σ ET FORT.Π
 1729 οὐράνιον A P O : οὐράνιον τ' M A² B V L : ουρανον[Π
 (IN ουρανιον[CORR. MAN² TESTE SNELL)

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

I730

<μειξο> παρθένου κόρας

αἴνιγμ' ἀσύνετον εὐρών.

Αν. Σφιγγὸς ἀναφέρεις ὄνειδος.

ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχίματ' αὐδῶν.

τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα

φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον,

I736

ὦ πάτερ, θανεῖν που.

I733 εὐτυχίματ' CODD. :]ματα Π αὐδῶν CODD. :

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

$$\begin{bmatrix} \pi \\ \rho \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mu \alpha \tau \alpha \\ \vdots \end{bmatrix} \delta \omega \tau \alpha \delta \epsilon \sigma \epsilon \pi \epsilon \mu \epsilon \nu \epsilon \mu \epsilon \lambda \epsilon \begin{bmatrix} \end{bmatrix}$$

I736

]δω Π I737-I763 SECL. WILAMOWITZ, ET UT EX LACUNA VIDETUR
OM. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- 53 ἦκει γὰρ ἐς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο,
 λιμένα δὲ Ναυπλείον· ἐκπληρῶν πλάτῃ
 55 ἄκταῖσιν ὄρμεϊ, δαρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
 ἄλαιοι πλαγχθεῖς· τὴν δὲ δη πολύστονον
 Ἑλένην, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
 μεθ' ἡμέραν στείχουσιν, ὣν ὑπ' Ἰλῶ
 παῖδες τεθναῖσιν, ἐς πέτρων ἔλθῃ βολάς,
 προὔπεμψεν ἐς δῶμ' ἡμέτερον· ἔστιν δ' ἔσω
 61 κλαίουσ' ἀδελφὴν συμφορὰν τε δωμάτων.

- 89 ΗΛ. ἐξ οὔπερ αἶμα γενέθλιον κατήνυσεν.
 ΕΛ. ὦ μέλεος· ἡ τεκοῦσά θ', ὡς διώλετο.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει τάδ', ὥστ' ἀπείρηκεν κακοῖς.
 ΕΛ. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δῆτά μοι τι, παρθένε;
 ΗΛ. ὡς ἄσυχλός γε συγγόνου προσεδρῖα.

53 ἐς CODD. :]ις Π 59 ἐς CODD. : εις Π
 πετρῶν M L P : πέτρων B : πέτρων MURRAY : πέτ[
 Π 60 προὔπεμψεν CODD. Π^C :]ουπεμψε Π^{A.C.} ἐς
 CODD. : εις Π 61 συμφορὰν CODD. :]μφορας Π

] ρ[] ις γ[53
] ενα δε Να[
] κταῖσιν ορμει δαρον εκ[55
] λαισι πλαγχθεις· την δε δ[
 Ελενην φυλαξας νυκτα μη[
 μεθ' ημεραν στείχουσαν[
 πα[] ες τεθναῖσιν εις πέτ[
] ουπεμφε' εις δωμ' ημε[
] δελφ[] μφορας τ[61

] ηνυ[89
] ετο·
] τ απειρημεν κακοις·
] ι' αν δητα μοι τι παρθενε·
] νου προσεδρια·

89 IN TEXTU OMISSUM IN MARG. ADD. M 91 ἀπειρημεν
 M Σ ET (τη MAN² CORR.) Π : ἀπείρηκ' ἐν A B L P :
 ἀπείρηκα V 92 τι OM. A 93 προσεδρία CODD. ET
 (προσεδρια) Π : προσεδρεῖα V

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ελ. βούλη τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν;

95 Ηλ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν;

Ελ. κόμης ἀπαρχὰς καὶ χοὰς φέρουσ' ἐμάς.

97 Ηλ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πρὸς φίλων στείχειν τάφον;

205 δάκρυσί τ' ἐννυχίοις, ἄγαμος
[ἐπι δ'] ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἅ
μέλεος ἐς τὸν αἶεν ἔλκω χρόνον.

Χο. ὄρα παροῦσα, παρθέν' Ἥλέκτρα, πέλας,
μὴ κατθανῶν σε σύγγονος λέληθ' ὅδε·

210 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει τῷ λίαν παρειμένῳ.

Ορ. ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὥς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί γε.
ὦ πότνια Λήθη τῶν κακῶν, ὥς εἴ σοφῇ
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν εὐκτατα θεός.

215 πόθεν ποτ' ἦλθον δεῦρο; πῶς δ' ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γάρ, τῶν πρὶν ἀπολειφθεὶς φρενῶν.

Ηλ. ὦ φίλταθ', ὥς μ' ἠΰφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
βούλη θίγω σου κἀνακουφίσω δέμας;

94 κασιγνήτης M V L P B² Π : κασιγνήτας A B^I

96 φέρουσ' CODD. : φερουσα Π 205 OM. P : ADD. φ

ΟΡΕΣΤΗΣ

] προς κασιγνήτης μολ[] ι[
] της εμης τινος χαρ[95
] ι χοας φερουσα εμας
] τον προς φιλ[] ν στειχ[97

] ος 205

] ς

]

] ς

] ε

] 210

] νοσου

]

] η

]

] κομην 215

] εις ακων

] πεσων

] ς

211 νόσον Α : νόσου CODD. Σ Π 216 φρενῶν

CODD. : ακων Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- Ορ. λαβοῦ λαβοῦ δῆτ', ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου
 220 στόματος ἀφρώδη πέλανον ὀμμάτων τ' ἐμῶν.
 Ηλ. ἰδού· τὸ δούλευμ' ἡδύ, κοῦκ ἀναίνομαι
 ἀδελφ' ἀδελφῇ χειρὶ θεραπεύειν μέλη.
 Ορ. ὑπόβαλε πλευροῖς πλευρά, καύχμῳδὴ κόμην
 224 ἄφελε προσώπου· λεπτὰ γὰρ λεύσω κόραις.

- 226 ὡς ἡγρώσαι διὰ μακρᾶς ἀλυσίας.
 Ορ. κλῖνόν μ' ἐς εὐνήν αὖθις· ὅταν ἀνῆ νόσος
 μανίας, ἄναρθρός εἰμι κἀσθενῶ μέλη.
 Ηλ. ἰδού. φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνιον,
 230 ἀνιάρὸν ὃν τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.
 Ορ. αὖθις μ' ἐς ὀρθὸν στήσον, ἀνακύκλει δέμας·
 δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.
 Ηλ. ἦ κἀπὶ γάλας ἀρμόσαι πόδας θέλεις,
 χρόνιον ἔχνος θεῖς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
 235 Ορ. μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει.

- 224 κόραις CODD. : νόσω γρ.Σ ET UT VID. Π
 227 κλινομ Π 228 ἔναρθρος L : ἄναρθρός RELL. Π
 τι V : τοι RELL. Π 230 ὃν τό M B V L P Π : τό
 A : μὲν τό STOB.FL. IOO,2 : ὄντα HERMANN, δέμνια

ΟΡΕΣΤΗΣ

] ου
] ν τ εμων 220
] μαι
] λη
] δη κομην
] ωι 224

ως ηγριωσαι[226
 κλινομ μ ες ε[
 μανιας αναρ[
 ιδου φιλον το[
 ανιαρον ον το[230
 αυτ[ις] η μ ες ορθο[
 δυσαρεστον[
 η και επι γαιας[
 χρονιον ιχνο[
 μαλιστα δοξα[235

LEGENS v. STOB.FL. γ Π^{MG.} 231 αὐτὸς CODD. :
 αυτις Π^{A.C.} : αυτη Π^{C.} μ' CODD Π : δ' STOB.
 FL. 233 κἀπὶ CODD. : και επι Π γαίης M V :
 γαίης REll. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, ἂν ἀληθείας ἀπῇ.

ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν, ὦ κασίγνητον κάρα,

ἕως ἑῶσιν εὖ φρονεῖν Ἑρινύες.

Ορ. λέξεις τι καινόν· κεί μὲν εὖ, χάριν φέρεις·

240 εἰ δ' ἐς βλάβην τιν', ἄλῃς ἔχω τὸ δυστυχεῖν.

ΗΛ. Μενέλαος ἦμει, σοῦ κασίγνητος πατρός,

ἐν Ναυπλῖα δὲ σέλμαθ' ὥρμισται νεῶν.

Ορ. πῶς εἶπας; ἦμει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς κακοῖς

ἄνῃρ ὁμογενὴς καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

245 ΗΛ. ἦμει τὸ πιστὸν τόδε λόγων ἐμῶν δέχου

Ἑλένην ἀγόμενος Τρωικῶν ἐκ τειχεῶν.

247 Ορ. εἰ μόνος ἐσῴθῃ, μᾶλλον ἂν ζηλωτος ᾦν·

338 ματέρος αἶμα σᾶς, ὃ σ' ἀναβακχεύει;

340 ὃ μέγας ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς·

339 κατολοφύρομαι κατολοφύρομαι.

ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς

236 γάρ L : δέ RELL. Π 238 ἑῶσιν εὖ M :

ἑῶσιν σ' εὖ A : ἑῶσί σ' εὖ RELL. ET (εἰσι σε ευ) Π :

σ' ἑῶσιν εὖ BRUNK 240 δ' ἐς CODD. : δε Π 242

Ναυπλῖα M A B^I ET (Ναυπλῖα) Π : Ναυπλῖω B² V L P

ΟΡΕΣΤΗΣ

κρείσσον δε το δ[	
ακουε δη νυν[	
εως εωσι σε ευ[	
λεξεις τι καινο[	
ει δε βλαβην τιν[	240
Μενελαος ηκε[	
εν Ναυπλια δε σ[	
πως ειπας ηκε[	
ανηρ ομογενης[	
ηκει το πιστον[	245
Ελενην αγομε[	
ει μονος εσωθη μα[	247

π̣ ς	ρ φ π	
υρομαι	ζ	ματερος

338

ζ	ι ζ ε	
ακχευει	ζ	ο μεγας

340

π̣ ς	ι ζ	
ς εμ βροτοις	ζ	ανα

338 ματέρων A : ματέρος REll. II 339 ANTE 338

HABET II : POST 310 TRAI. KIRCHHOFF 340 εν

CODD. : εμ II

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

τις ἀνάτου θοᾶς τινάξας δαίμων

κατέκλυσεν δεινῶν πόνων ὥς πόντου

344 λάβροις ὀλεθροῖσιν ἐν κύμασιν.

445 Με. ἰδὲ πρὸς ἐχθρῶν ἢ πρὸς Ἀργείας χερσὶς;

Ορ. πάντων πρὸς ἀστῶν, ὥς θάνω· βραχυς λόγος.

Με. ὦ μέλεος, ἦκεις συμφορᾶς ἐς τοῦσχατον.

Ορ. ἐς σε ἐλπίς ἡμὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν.

449 ἀλλ' ἀθλῶς πράσσουσιν εὐτυχὴς μολῶν

469 θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;

Τυ. ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω πόσιν,

Μενέλαον; ἐπὶ γὰρ τῷ Κλυταιμῆστρας τάφῳ

χοὰς χεόμενος ἔκλυον ὥς ἐς Ναυπλῖαν

ἦκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.

474 ἄγετέ με· πρὸς γὰρ δεξιὰν αὐτοῦ θέλω

344 ὀλεθροῖς A V L P : ὀλεθροῖσιν M B UT

VID. Π 448 ἡμὴ RELL. Π : ἦ γ ἦ (SED γ IN RAS.) M

ΟΡΕΣΤΗΣ

$\left[\begin{array}{ccc} \epsilon & \rho & \pi \\ \epsilon & \rho & \varphi \end{array} \right] \begin{array}{c} \dot{\pi} \\ \dot{\varphi} \end{array} \left[\begin{array}{c} \epsilon \\ \epsilon \end{array} \right]$
 ακατου θοας τινα

κατεκλυσεν οὕτως δ[] οὕτως ποντ[]

$$\begin{bmatrix} c' & p & l \\ & lv & \end{bmatrix}$$

344

$$\left]_{\rho\sigma}\left[\right]_{\rho}\left[\right]$$

445

των προ[

λεος ἦκει

] λπις ἡμ[

$$\left] \lambda \omega_s \cdot \pi \right[$$

449

$$\begin{bmatrix} \tau \\ \alpha \tau \end{bmatrix}$$

469

$$\pi \left[\begin{array}{c} \text{ } \end{array} \right] \text{α προς της εμης } \ddot{\iota} \left[\begin{array}{c} \text{ } \end{array} \right]$$

Μ[] ΕΠΕΙ ΓΑΡ ΤΩΙ ΚΑΥ[

χ[]χεομενος· εκλυον ὡς ἐς[

ήκοι συν αλοχωι πολυετης σ[

ἀγεται με προς γαρ δεξ[] αν α[

474

471 ἐπὶ CODD. : επει Π 472 χεόμενος RELL. Π :

χεύομενος M 473 ἦνοι RELL. Π : ἦκει P

ΕΥΡΠΠΔΟΥ

- 482 Με. τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστὶν ἔκγονος.
 Τυ. κείνου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
 Με. πέφυκεν· εἰ δὲ δυστυχεῖ, τιμητέος.
 Τυ. βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
 486 Με. Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.
-

- 508 εἰ τόνδ' ἀποκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνή,
 χῶ τοῦδε παῖς αὖ μητέρ' ἀνταποκτενεῖ,
 510 καῖπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνῳ φόνον
 λύσει, πέρας δὴ ποῦ κακῶν προβήσεται;
 512 καλῶς ἔθεντο ταῦτα πατέρες οἱ πάλοι·
-

- 685 ξυνεκκομίζειν, δύναμιν ἣν διδῶ θεός,
 θνήσκοντα καὶ κτείνοντα τοὺς ἐναντίους·
 τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεῶν χρήζω τυχεῖν.
 ἦκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ
 ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἀλώμενος,
 690 σμικρᾷ σὺν ἀλκῇ τῶν λελειμμένων φίλων.

485 ἐν βαρβάροις M A B V L P Π : ἀφ' Ἑλλάδος
 γρ. M v ET APOLLON. TY. EPIST. 34. 508 ἀποκτείνειεν
 ὁμόλεκτρος CODD. :]νιεν σύλλεκτρ[Π 511 πῇ κακῶν

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ονος· 482
]ς γεγως·
]ητέος·
]βαροις·
]· 486

]νιεν σύλλεκτρ[508
]ητερ' ανταποκτεν[
]γενομενος φονω φονον[510
]κων [ποι] προβήσεται·
]τα πατέρες οἱ παλαι· 512

]ν δι[685
]ους[]ντι[
]ω τυχ[
]ὸν δο[
]
]ων φ[690

L : ποῖ κακῶν RELL. ET FORT. Π^{C.} :]κων ποι Π^{A.C.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

723 ὅποι τραπόμενος θάνατον Ἀργείων φύγω·
οὗτος γὰρ ἦν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.

725 ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε φίλτατον βροτῶν
Φυλάδην δρόμῳ στείχοντα Φωκίων ἄπο,
ἦδεῖαν ὄφιν· πιστὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ
κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰσορᾷν.

729 Πυ. θᾶσσον ἢ με χρῆν προβαίνων ἰκόμεν δι' ἄστεως,

754 Ορ. οὐ γὰρ αἰχμητὴς πέφυκεν, ἐν γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.

Πυ. ἐν κακοῖς ἄρ' εἴ μεγίστοις· καὶ σ' ἀναγκαῖον θανεῖν;

Ορ. φῆφον ἀμφ' ἡμῶν πόλιντας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεῶν.

Πυ. ἡ κρινεῖ τί χρῆμα; λέξον· διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι.

Ορ. ἡ θανεῖν ἢ ζῆν· ὁ μῦθος οὐ μακρὸς μακρῶν πέρι.

Πυ. φεῦγέ νυν λιπὼν μέλαθρα σὺν κασιγνήτῃ σέθεν.

760 Ορ. οὐχ ὀρᾷς; φυλασσόμεσθα φρουρίοισι πανταχῇ.

Πυ. εἶδον ἄστεως ἀγυιάς τεύχεσιν πεφραγμένας.

Ορ. ὥσπερ εἰ πόλις πρὸς ἐχθρῶν σῶμα πυργηρούμεθα.

Πυ. κάμει νῦν ἑροῦ τί πάσχω· καὶ γὰρ αὐτὸς οἴχομαι.

755 γάρ M : ἄρ' RELL. Π ἢ P : εἴ RELL. :

εἰ Π 756 ἀμφ' M B P Π : καθ' A V : ὑπερθ' L

757 τί λέξον χρῆμα V : τί χρῆμα; λέξον RELL. Π 761

ΟΡΕΣΤΗΣ

] θαν[723
] ρ[] αταφ[
] ρω[] τον[725
] δην δ[
] ι[] ν δφι[
] σων γα[
] η[729

] ρ αιχμητῆς πεφ[754
] ακοις άρ ει μεγα[
] φον αμφ ημῶν π[
] νει[] ι χρημα λεξ[
] νειν η ζ[] υθ[
] ε νυν λιπῶν μ[
] ρας φυλασσομεσθ[760
] ν ασῆως αγυιας τ[
] ερει πολις προς εχθρ[
] νυν ερου τι πασχ[

ἄστεως L Π : ἄστεος RELL. ἄγυάς A : ἀγυιάς RELL.

Π 762 ὥπερ V : ὥπερεί RELL. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

764 Ορ. πρὸς τίνος; τοῦτ' ἂν προσεῖη τοῖς ἑμοῖς κακοῖς κακόν.

811 πάλαι παλαιᾷς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,

ὅποτε χρυσεῖας ἔρις ἄρνός

ἦλυθε Τανταλίδαις,

οἰκτρότατα θοινάματα καὶ

815 σφάγια γενναίων τεκέων·

ὅθεν φόνῳ φόνος ἐξαμελ-

817 βων δι' αἵματος οὐ προλεῖ-

851 λέξειν τὰ κεῖθεν σοῦ κασιγνήτου πέρι.

Αγ. ὦ τλῆμον, ὦ δύστηνε τοῦ στρατηλάτου

'Αγαμέμνωνος παῖ, πότνι' Ἠλέκτρα, λόγους

854 ἄκουσον οὓς σοι δυστυχεῖς ἦναι φέρων.

896 πηδῶσ' αἶε κήρυκες· ὅδε δ' αὐτοῖς φίλος,

ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἦ.

811 πάλαι CODD. Π : πάλιν HARTUNG 813 ἦλυθε

CODD. FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) : ὕπερ ἦλυθε HERMANN

814 οἰκτρότατα CODD. :]τρότατα Π : οἰκτρότατ' ἐς

ΟΡΕΣΤΗΣ

]τινος τοῦτ αν προ[764

]αι παλ[811

]τε χρυ[

]θε Ταν[

]τρότατα[

]φάγια γ[815

]ω^ι φόν[

]α[817

]ρι· 851

]λατου

]τρα λόγο[

]κω φ[854

]φίλο[896

]αισιν ι[

]χην

WEIL 852-854 SUSPECTI VERRALLIO 897 ἀρχαῖσιν ἦ

CODD. Π^(ULTIMUM CORRECTUS) : αρχαισιν ην Π^(PRIMUM C.) :

αρχη Π^{A.C.}

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

898 ἐπὶ τῷδε δ' ἡγόρευε Διομήδης ἄναξ.

907 [ὅταν γὰρ ἡδύς τις λόγοις φρονῶν κακῶς
πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα·
ὅσοι δὲ σὺν νῶ χρηστα βουλευούσ' ἀέλ,
910 κὰν μὴ παραυτίκ', αὖθις εἰσι χρήσιμοι]

934 ὑμῖν ἀμύνων οὐδὲν ἥσσον ἢ πατρὶ
ἔκτεινα μητέρ'. εἰ γὰρ ἀρσένων φόνος
936 ἔσται γυναιξὶν ὅσιος, οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν

945 ὃς ἡγόρευσε σύγγονον σέ τε κτανεῖν.
μόλις δ' ἔπεισε μὴ πετρουμένους θανεῖν
τλήμων Ὀρέστης· αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
948 ὑπέσχετ' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίον

1062 κἀγὼ μὲν εὐγένειαν ἀποδεῖξω πόλει,

907-913 EURIPIDEOS QUIDEM ESSE SED NON HIC SUAM

SEDEM HABERE STATUIT KIRCHHOFF 909 συν νῶ M² A B V L

P UT VID. Π : συνῶ M^{A.C.} 910 αὖθις CODD. : αὐτι·

ΟΡΕΣΤΗΣ

]ναξ 898

]ς τ[907

]πλῆθο[

]ν νῶ^λ χρηστα[

]ραυτικά αυτι[910

]ουδε[934

]ητέρ[

]αίξ[936

]ανει[945

]τρ[]ενος θ[

]χε[]δε σφα[

]αι[]ειψειν β[948

καγω μὲν ευγε[]ειαν[]ειξω πολει 1062

Π 946 πετρούμενος M Π : πετρουμένους RELL. 1062

ἀποδείξω M² A B V L P Π : ἀποδείξει M^{A.C.} πόλει

CODD.Π: : πατρός γρ. M B

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I063 παίσας πρὸς ἦπαρ φασγάνῳ· σὲ δ' αὖ χρεων
ὁμοια πράσσειν τοῖς ἑμοῖς τολμήμασιν.
- I065 Πυλάδῃ, σὺ δ' ἡμῖν τοῦ φόνου γενοῦ βραβεύς,
καὶ κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δέμας
θάψον τε κοιτῇ πρὸς πατρός τύμβον φέρων.
καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὥς ὁρᾷς, πορεύομαι.
- Πυ. ἐπίσχες. ἐν μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
- I070 εἰ ζῆν με χρῆζειν σοῦ θανόντος ἥλπισας.
- Ορ. τί γὰρ προσήκει κατθανεῖν σ' ἑμοῦ μέτα;
- Πυ. ἥρου; τί δὲ ζῆν σῆς ἐταιρίας ἄτερ;
- Ορ. οὐκ ἔκτανες σὴν μητέρ', ὥς ἐγὼ τάλας.
- Πυ. σὺν σοί γε κοινῇ· ταῦτά καὶ πάσχειν με δεῖ.
- I075 Ορ. ἀπόδος τὸ σῶμα πατρί, μὴ σύνθνησκέ μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἔστι πόλις, ἑμοῖ δ' οὐκ ἔστι δῆ,
καὶ δῶμα πατρὸς καὶ μέγας πλούτου λιμήν.

I064 βουλεύμασιν V Π : τολμήμασιν REL. I066
κατθανόντος PRIMITUS L : κατθανόντοιν REL. Π I067
δέ V : τε REL. Π I068 χαῖρ' IN RAS. M² πορεύομαι
A B V L P Π ET γρ. M : πορ[]εύομαι M (POTEST FUISSE
πορθμεύομαι) I069 πρῶτον L : πρῶτα REL. Π I070
(SIC Π APUD REV. PHIL. 19.) FORT. ζ[]ν σοῦ θ[] VULT I072

ΟΡΕΣΤΗΣ

] αἰσας προς ηπαρ φασγ[] νωι σε δ αυ χρεων
 ομοια πρασσειν τοις ε[] οἰς βουλευμασιν
 Πυλαδη συ δ ημι[] φονου γενου[] αβευς I065
 και κα[] θανοντοιν ε[] περι[] ειλον[] εμας
 θαφον τε κοινηι προς π[] τρος τυμβ[] ν φερων
 και χαιρ[] π[] ορευσom /
 επισχες ε[] εν π[] α[] μφη[]
] ζη[] με χ[] ιζ[] εἰν σου θ[] ος η[] I070
 τι γαρ προση[] ανει[] σ εμου μ[]
 ηρου[]] δη ζην σης εταιρειας ατερ
 ουκ εκτανες[]] μητ[] α ως εγω[] αλας
 συν σοι γε κοι[]] ταυ[] α και πα[] ειν με δε[]
 αποδος το σ[] μα πατρι μη συν[]] ησκε μοι I075
 σοι μ[]] τι πολις εμοι δ[]] κ ε[]
 και δωμα π[]] ς και μεγας πλ[]] ο[]] μην[]

εἵρου PRIMITUS M δῆ BRITANNICUS (PORSONII L) Π : δέ
 RELL. ἑταιρίας M A² B² V L P : ἑταιρείας A^I B^I Π
 I073 σὴν CODD. (σὴν HABUIT Σ AD I074) : σύ HERMANN (E COD.
 REC.) ET FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) μητέρ' CODD. :
 μητ[]] α Π I076 ἔσται ... οὐκ ἔσται V : ἔστι ...
 οὐκέτι A : ἔστι ... οὐκ ἔστι RELL. :] τι[]] κ ε[] Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

γάμων δὲ τῆς μὲν δυσπότμου τῆσδ' ἐσφαλῆς,
ἦν σοι κατηγγύησ' ἐταιρίαν σέβων·

ΙΟ80 σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδοποίησαι λαβών,
κῆδος δὲ τούμὸν καὶ σὸν οὐκέτ' ἔστι δῆ.

ἀλλ', ὦ ποθαινὸν ὅμμ' ὀμιλλας ἐμῆς,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἡμῖν ἔστι τοῦτο, σοί γε μὴν·
οἱ γὰρ θανόντες χαρμάτων τητῶμεθα.

ΙΟ85 Πυ. ἥ πολὺν λέλειφαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
μήθ' αἰμά μου δέξαιτο κάρπιμον πέδον,
μὴ λαμπρὸς αἰθήρ, εἴ σ' ἐγὼ προδοῦς ποτε
ἐλευθερώσας τούμὸν ἀπολίποιμι σέ.
καὶ συγκατέκτανον γάρ, οὐκ ἀρνήσομαι,

ΙΟ90 καὶ πάντ' ἐβούλευσ' ὧν σὺ νῦν τίνεις δόκας·

ΙΙ55 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς,

ΙΙ56 οὐ πλοῦτος, οὐ τυραννίς· ἀλόγιστον δέ τι

ΙΟ78 γάμου V : γάμων RELL. Π ΙΟ79 κατηγγύσ'

CODD. : κατη[]σα Π ἐταιρείαν A ET PRIMITUS B Π :

ἐταιρίαν RELL. ΙΟ80 παιδοποίησαι CODD. : παιδοποη[

]ι Π ΙΟ81 τε A L P Π : δὲ RELL. ἔσται V :

ἔστι RELL. Π (UT EX LACUNA VID.) ΙΟ82 ὅμμ' V L (ομμα)

ΟΡΕΣΤΗΣ

γαμων δε τη[] εν δυσποτ[] η[] δ[] εσφαλής
 ην σοι κατη[] σα εταιρειαν[] βω
] υ δ αλλο λεκ[] ρον παιδοποη[] ι λα[] ων I080
 κηδος τε του[] ν και σον ου[] εσ[] δ[]
] λλ ω π[] ομμα ομι[] εμης
 χαιρε ο[] ιν εστι τουτο σο[] γ[] μ[]
] ρ θαν[] ς χαρματων τη[] ω[]
] λ[] ι τ[] ων[] I085

[]
 []

] θερω[] τ[] απ[]
] νκα[] ανον γαρ ουκ[]
] ντ εβουλευσα ων συ νυ[] I090

] ουθεν κρειττον η φιλος σαφης I155

] ς ου τυραννις αλογιστον δε τι I156

Π : ὄνομ' RELL. POST H.V. SPATIUM UNIUS V. VACUUM IN A

I083 χαῖρ' CODD. : χαιρε Π I089 συγκατέκτανον CODD. :

] νκα[]] ανον Π I090 ἐβούλευσ' CODD. : εβουλευσα Π

I155 οὐδὲν κρεῖσσον CODD. : ουθεν κρειττον Π ἀντὶ ἀληθῆς

B : καὶ ἀληθῆς γρ. M : ἀληθῆς H : σαφῆς RELL. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- I246 Ηλ. Μυκηνίδες ὦ φίλοι,
τὰ πρῶτα κατὰ Πελασγὸν ἔδος Ἀργείων.
Χο. τίνα θροεῖς αὐδάν, πότνια; παραμένει
I250 γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει.
Ηλ. στῆθ' αἰ' μὲν ὑμῶν τόνδ' ἀμαξήρη τρίβον,
αἰ' δ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον ἐς φρουρὰν δόμων.
Χο. τί δέ με τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔνεπε μοι, φίλα.
I255 Ηλ. φόβος ἔχει με μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φοίνιον αἶμα
πήματα πῆμασιν ἐξεύρη.
Ημ. χωρεῖτ', ἐπειγώμεσθ'· ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τόνδ' ἐκφυλάξω, τὸν πρὸς ἡλίου βολάς.
I260 Ημ. καὶ μὴν ἐγὼ τόνδ', ὃς πρὸς ἐσπέραν φέρει.
Ηλ. δόχμιά νυν κόρας διάφερ' ὁμμάτων.
Χο. ἐκεῖθεν ἐνθάδ', εἴτα παλινσκοπιὰν
I265 ἔχομεν, ὥς θροεῖς.
-

I297 Χο. ἠκούσαθ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.

I246 S_q. PARAGRAPHI IN Π ADD. MAN² I250

π[α]ρ[α]μένει γαρ UT VID. Π : παραμένει APUD I249

ΟΡΕΣΤΗΣ

HA Μυκηνη [I246

τα πρωτα

Χορ τινα[

$$\pi[\cdot] \rho[\cdot]$$

I250

στην

$$\alpha_L \delta \left[\begin{array}{c} \vdots \\ \theta \end{array} \right]$$

1.

3.

φοβο[]εχ[]

I255

στα [

πη [

I257

[

[

λο ημιν και μ[

I260

8.

3.

ΕΧΟΜ [

I265

VWL

I297

HABENT CODD. I256 παθείς L : σταθείς I.RELL. II

I260 | λο ημιχ Sc. ἄλλο ἡμιχόριον Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

— 'Ελένης τὸ κῶκυμ' ἐστίν, ὡς ἀπεικᾶσαι.

ΗΛ. ὦ Διός, ὦ Διὸς ἀένανον κράτος,

I300 ἔλθ' ἐπίκουρος ἐμοῖς φίλοισι πάντως.

ΕΛ. <ἐνδοθεν> Μενέλαε, θνήσκω· σὺ δὲ παρών μ' οὐκ
ὠφελεῖς.

ΗΛ. φονεῦετε, καίνετε,

ὄλλυτε, δόπτυχα δόστομα φάσγανα

ἐκ χερὸς ἰέμενοι

τὰν λιποπάτορα λιπόγαμον, ἅ

I306 πλείστους ἔκανεν Ἑλλάνων

I313 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἐς μέσον φόνον

ἦδ' Ἑρμιόνη πάρεστι· παύσωμεν βοήν.

I315 στείχει γὰρ ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους.

καλὸν τὸ θήραμ', ἣν ἄλῳ, γενήσεται.

πάλιν κατὰστηθ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,

χρόα δ' ἀδήλῳ τῶν δεδραμένων πέρι·

κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,

I320 ὡς δῆθεν οὐκ εἶδυτα τάξειργασμένα.

ὦ παρθέν', ἦκεις τὸν Κλυταιμῆστρας τάφον

στέφασα καὶ σπείσασα νερτέροις χοάς;

Ερ. ἦγω, λαβοῦσα πρευμένειαν. ἀλλά μοι

I315 βρόχους CODD. : }χοις Π I320 τάξειργ-

ΟΡΕΣΤΗΣ

]αι·
]
]ντως I300
]φελει[
]
]
]
]υς I306
 ..

]ονον I313
]βοην
]χοις I315
]ται
]ομματι
]νων περι
]εξω κορας
]κακα I320
]τρας ταφον
]χοας
]μοι

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

φόβος τις εἰσελήλυθ', ἦντιν' ἐν δόμοις
τηλουρὸς οὔσα δωμάτων κλύω βοήν.

I326 ΗΛ. τί δ'; ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει στεναγμάτων.

I334 ΗΛ. τλήμων 'Ορέστης· μὴ θανεῖν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.

Ερ. ἐπ' ἀξιοισί τᾶρ' ἀνευφημεῖ δόμος.

ΗΛ. περι τοῦ γὰρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μετὰσχος ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

I340 ἄλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,

οἴκτιρον ἡμᾶς κἀπικούφισον κακῶν.

ἴθ'· εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι·

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

Ερ. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.

σάθηθ' ὅσον γε τούπ' ἐμέ.

I345 ΗΛ. ὦ κατὰ στέγας

I324]ς[UT VID. Π (ἐν δόμοις CODD.) : SED POSSIS

ETIAM]ε[(ἐνδοθεν HARTUNG) I334 τλήμων Π^{C.} (MAN²)

I335 ἀξιοισι τ' ἄρ' (τᾶρ' SCR. MURRAY) A ET (]ξιοισι τ αρ)

Π : ἀξιοισιν ἄρ' L B² : ἀξιοις τ' ἄρ' P : ἀξιοισιν

ΟΡΕΣΤΗΣ

]

]

των

I326

[[λημων Ορεσ[

I334

]ξιοισι τ αρ[

π[]ι του γαρ αλ[

]λθε κα[

ητρ[]π[

Μενελα[

αγ' ω τραφ[

I340

οικτειρον η[

ιθ' εις αγω[

σω[

ι[

σ[

I345

γάρ M B^I I337 καί OM. L I340 άλλ' CODD. Π^{II}78 :

ἄγ' CONI. WEIL Π^I370 I341 οἴκτειρον CODD. : οικτειρον

Π^{II}78 Π^I370 I342 ἴθ' CODD. Π^I370 (EX ωδ CORR. ^{MAN}2)

Π^{II}78 (EX ιθι CORR. ^{MAN}1)

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

I335 Ερ. ἐπ' ἀξίοισι τάρ' άνευφημεῖ δόμος.

Ηλ. περι τοῦ γάρ ἄλλου μᾶλλον ἂν φθέγγαιτό τις;

ἄλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχεσ ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ προσπεσοῦσα τῇ μέγ' ὀλβία,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.

I340 ἄλλ', ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χεροῖν ἐμῆς,

οἴκτιρον ἡμᾶς κἀπικούφισον κακῶν.

ἴθ' εἰς ἀγῶνα δεῦρ', ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.

σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.

Ερ. ἰδοῦ, διώκω τὸν ἐμὸν ἐς δόμους πόδα.

I345 σάθηθ' ὅσον γε τούπ' ἐμέ. Ηλ. ὦ κατὰ στέγας

φίλοι ξιφῆρεις, οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄγραν;

Ερ. οἱ ἐγώ· τίνας τοῦσδ' εἰσορῶ; Ορ. σιγᾶν χρεών.

ἡμῖν γὰρ ἦκεις, οὐχὶ σοί, σωτηρία.

Ηλ. ἔχεσθ' ἔχεσθε· φάσανον δὲ πρὸς δέρη

I350 βάλλοντες ἡσυχάζεθ', ὥς εἶδῃ τόδε

I335 δόμους PRIMITUS B ET UT VID. M : δόμος

RELL. : }οις Π I337 καὶ OM. L I340 ἄλλ' CODD.

Π^{II78} : ἄγ' CONI. WEIL Π^{I370} I341 οἴκτιρον CODD. :

οικτειρον Π^{II78} Π^{I370} I342 ἴθ' CODD. Π^{II78} (EX IΘΙ

οις I335

γξαιτο τ

α[]ε και μ[

ση[]τρι προσπεσο[

Με[]λαον ημας μη[

αλ[]ω τραφεισα μ[I340

οικτειρον ημας καπ[

ιθ εις αγωνα δευρο εγ[

αωτηριας γαρ τερμ[

ιδου διωκω τον εμον[

αωθη οσογ γε τουπ[I345

φιλοι ξιφηρεις ο[]χι[

οι εγω[]νας το[

η[

ε[

βαλον[I350

CORR.^{MAN¹}) Π^{I370}(EX ωδ CORR.^{MAN²}) δεϋρ' CODD. : δευρο

Π I345 αώθηθ' ὅσον CODD. : αωθη οσογ Π γε OM. A

I346 ἄνδρες F : φίλοι CODD. Π I347 οἱ .. εἰσορῶ OM.

M : ADD. IN MARG. Op. CODD. : HL. LACHMANN ET FORT.

Π I350 βάλλοντες M L : βαλόντες A B P Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- I356 βοηδρομῆσαι πρὸς δόμους τυραννικούς,
 πρὶν ἐτύμως ἴδω τὸν Ἑλένας φόνον
 καθαιμακτὸν ἐν δόμοις κείμενον,
 ἥ καὶ λόγον του προσπόλων πυθώμεθα·
 I360 τὰ μὲν γὰρ οἶδα συμφορᾶς, τὰ δ' οὐ σαφῶς.
-

- I370 βαρβάροις ἐν εὐμάρι-
 I371 σιν, κεδρωτὰ παστάδων ὑπερ τέραμνα
-

I359 λόγων P : λόγον REll. Π τοῦ L P ET
 (ANTE v.) A : του REll. : που Π I360 τὰς ...
 τὰς PRIMITUS M M² A B L P Π (συμφορὰς CODD.) : τὰ

ΟΡΕΣΤΗΣ

]σηδρ[I356

]ριν ετυμως ιδ[

]αθαιμακτον[

η και λογον που προ[

τας με[]αρ οιδ[I360

]ρισιν I370

]τερεμνα I371

... τά Μ ΕΤ ΙΔΕΜ ΛΕΓΕΡΕ Σ ΕΝΣΕΤ ΜΟΥΡΡΑΥ (συμφορᾶς

WICKLEIN) I370-I371 ειδος υποδηματο[/ η παστας /

π[]πο[]κλμενο[/]κος Π^{MG}. I371 τέραμνα Β Μ V :

τέρεμνα Α Λ Ρ Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

I Ἦκω Διὸς παῖς τήνδε θηβαίων χθόνα

-
- 459 τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
 πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἴ γένος.
 Δι. οὐ κόμπος οὐδεὶς· ῥάδιον δ' εἶπεῖν τόδε.
 τὸν ἀνθεμῶδη Τιμῶλον οἴσθ' αὖτις κλύων.
 Πε. οἶδ', ὅς τ' ὁ Σάρδεων ἄστρῳ περιβάλλει κύκλῳ.
 Δι. ἐντεῦθεν εἰμι, Λυδία δέ μοι πατρίς.
 465 Πε. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα;
 Δι. Διόνυσος ἡμᾶς εἰσέβησ', ὁ τοῦ Διὸς.
 Πε. Ζεὺς δ' ἔστ' ἐκεῖ τις, ὅς νέους τίκτει θεοὺς;
 Δι. οὐκ, ἀλλ' ὁ Σεμέλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις.
 Πε. πότερα δὲ νύκτωρ σ' ἢ κατ' ὄμμ' ἠνάγκασεν;
 Δι. ὁρῶν ὁρῶντα, καὶ δίδωσιν ὄργια.
 471 Πε. τὰ δ' ὄργι' ἐστὶ τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
-

465 δέ L P : OM. Π 466 ἡμᾶς L P : αὐτοῖς μ
 Π εὐσέβησ' L P : εἰσέβησ' ABRESCH Π 468 ἀλλ' ὅ
 (ὅς P) Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις L P : ἀλλ' ὁ Σεμ-
 ἔλην ἐνθάδε ζεύξας γάμοις STEPHANUS, MUSGRAVE : ἀλλ'

ΒΑΚΧΑΙ

ηνω Διος παῖς τη[

I

]φροδιτη[

459

]ν μεν ουν[

]ς ουδ[

]νθεμωδ[

]ς το Σαρδεω[

]ευθεν ειμ[

]εν τελετας[

465

]νυσος αυτοῖς μ. ει[

]ς δ' εστ' εκει τις ος ν[

]αλλα Σεμελην ενθ[

]α δε νυκτωρ η κα[

]ρωντα και δ[

]ι[]στιν τιν' ιδ[

471

ὁ Σεμέλης ἐνθάδε ζευχθεῖς γάμοις KIRCHHOFF : ἀλλὰ Σεμ-

έλην ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις EIMSLEY ET FORT. Π 469 σ'

P : OM. L Π 471 ὄργι' L P : οργ]ι[α Π ἐστί L

P :]στιν Π

ΕΥΡΥΠΠΔΟΥ

496 Δι. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.

Πε. εἰρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάζομεν.

Δι. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.

Πε. ὅταν γε καλέσης αὐτὸν ἐν βάγκαις σταθεῖς.

500 Δι. καὶ νῦν ἅ πάσῳ πλησίον παρὼν ὄρα.

Πε. καὶ ποῦ 'στιν; οὐ γὰρ φανερός ὄμμασιν γ' ἐμοῖς.

Δι. παρ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβῆς αὐτός· ὦν οὐκ εἰσορᾷς.

Πε. λάζυσθε· καταφρονεῖ με καὶ θήβας ὅδε.

Δι. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν οὐ σώφροσιν.

505 Πε. ἐγὼ δὲ δεῖν γε, κυριώτερος σέθεν·

Δι. οὐκ οἶσθ' ὅ τι ζῆς, οὐδ' ὁ δρᾷς, οὐδ' ὅστις εἷ.

Πε. Πενθεύς, Ἀγαύης παῖς, πατὴρ δ' Ἐχίονος.

508 Δι. ἐνδυστυχῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἷ.

642 Πε. πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος

IO70 Πενθέα δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄζων ἐπι,

502 οὐκ L P : οὐδ' Π 503 μου καὶ θήβης L P :

με καὶ θήβας L Σ AD AR.RAN.IO3 Π 506 οὐδ' ὄρας οὔθ' L

P : οὐδ' ὁ δρᾷς οὐδ' REISKE :]θ· ο δρας ουθ' UT VID.

ΒΑΚΧΑΙ

]ου φορ[	496
]ν φυλαξο[	
]οταν ε[	
]ακχαις στα[	
]ν παρων ο[	500
]μμασιν γ' εμ[	
]ων ουδ' εισορ[	
]ι με και θηβας[	
]ωφρονων ου σωρο[	
]υριωτερος σε[	505
]θ· ο δρας ουθ' οστ[	
]παις πατρος δ' Εχ[	
]νομ' επι[	508
έν Βάκχαις πέπ[	642
διαπέφευγε δ[	
]υσας ελατινων οζων επι	1070

Π (ο δρας EX ορας CORRECTA ESSE CENSET ROBERTS) 642

μ' L P : δ UT VID. Π (VIX POSSIS μ)

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

- ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω
 ἀτρέμα, φυλάσσω μὴ ἀναχαιτίσειέ νιν,
 ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐστηρίζετο,
 ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον·
- I075 ὥρθη δὲ μᾶλλον ἢ κατεῖδε μαινάδας.
 ὅσον γὰρ οὕτω δῆλος ἦν θάσσω ἄνω,
 καὶ τὸν ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν,
 ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὥς μὲν εἰκάσαι
 Διόνυσος, ἀνεβόησεν· ὦ νεάνιδες,
- I080 ἄγω τὸν ὑμᾶς κάμει τάμα τ' ὄργια
 γέλων τιθέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθαι νιν.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡγόρευε καὶ πρὸς οὐρανὸν
 καὶ γαῖαν ἐστήριξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
- σίγησε δ' αἰθέρ, σῖγα δ' ὕλιμος νάπη
- I085 φύλλ' εἶχε, θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
 αἱ δ' ὥσιν ἤχην οὐ σαφῶς δεδεγμένοι
 ἔστησαν ὀρθαὶ καὶ διήνεγκαν κόρας.
- I071 μεθίει P : μεθειεις Π I073 αἰθέρ' P :
 αιθερα Π I074 OM. Π I078 φωνή P Π : φωνήν REISKE
 I080 τ' P : τε Π I081 τιμωρεῖσθαι νιν P : τειμωρειτ
 εμοι Π I083 ἐστήριξε P : ἐστήριξε CHR. PATIENS 2259 :

ΒΑΚΧΑΙ

]ρθον μεθιεις δια χερων βλαστημ ανω
]ρεμα φυ[[]ασων μη αναχαιτισειε νιν
]ρθη δ ες ορθον αιθερα εστηριζετο I073
]θη δε μαλλον η κατειδε μαιναδας I075
]ν γαρ ουτω δηλος ην θασων ανω
]ξενον μεν ουκετ εισοραν παρην
]ερος φωνη τις ως μεν εικασαι
]ς ανεβοησεν ω νεανιδες
]μας καμε ταμα τε οργια I080
]θεμενο[]λλα τειμωρειτ εμοι
]αυθ αμ ηγορευ[]και προς ουρανον
]αιαν εστηρι φω[]σεμνον πυρος
]σε δ αιθηρ σ[][[π]]ναπη
]λα ειχε θηρων[]η αν ηκουσας βρομον — I085
]ωσιν ηχην ου σαφως δεδεγμεναι
]ησαν ορθαι[]ι δικηνεγκαν[]αρα

εστηρι Π σεμνοῦ P : σεμνον Π I084 εὔλειμος P :
 ὕλιμος CHR.PAT.2260 ET FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) νάπη
 P Π^C : πνάπη Π^{A.C.} I085 φύλλ' P :]λα Π I085
 βοήν P : βρομον — Π I087 διήνεγκαν P : δικηνεγκαν Π
 κόρας P : κάρα CHR.PAT. Π

ΕΥΡΠΠΙΔΟΥ

- ὁ δ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὥς δ' ἐγνώρισαν
 σαφῇ κελευσμὸν Βακχίου Κάδμου κόραι,
 I090 ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες
 ποδῶν τρέχουσαι συντόνοις δραμήμασι·
 μήτηρ Ἀγαυὴ σύγγονοί θ' ὁμόσποροι
 πᾶσαι τε βάσχα· διὰ δὲ χειμάρρου νάπης
 ἀγμῶν τ' ἐπήδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
 I095 ὥς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
 πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμάδας κραταιβόλους
 ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν,
 ὅζοισί τ' ἐλατίνοισιν ἡκοντίζετο.
 ἄλλαι δὲ θύρσους ἔεσαν δι' αἰθέρος·
 II00 Πενθέως, στόχον δύστηνον· ἄλλ' οὐκ ἦνυτον.
 κρεῖσσον γὰρ ὕψος τῆς προθυμίας ἔχων
 καθῆσθ' ὁ τλήμων, ἀπορίᾳ λελημμένος.
 τέλος δὲ δρυῖνους συγκεραυνοῦσαι κλάδους

I090 πελείας. P : πελειαις Π οὐχ ἥσσονες P :
 ουκ η []ς Π : οὐχ ἥσσονα HEATH I091-I092 ποδῶν
 ἔχουσαι συντόνοις δραμήμασι, μήτηρ Ἀγαυὴ σύγγονοί θ' ὁμό-
 σποροι P : VV. OM. Π I094 τ' ἐπήδων P : τα πηδων Π
 I096 κραταιβόλους P : κραταιβόλους CHR.PAT.667 : κρατι-

ΒΑΚΧΑΙ

]θις επεκελευσεν ως δ εγνωρίσαν
]λευσ[]αρχιου Κ[]ου κοραι
]ν πελειαις ωκυτητ ουκ η[]ς 1090
]τε Βακχαι δ[]δε χ[]ς 1093
]ων τα πηδων θ[]ισ[]ν εμφανεις
]ιδον ελατη δεσποτην εφημενον 1095
]τον μεν αυτου χερμαδας κρατιβολους
]τον αντιπ[]γ[]ν επ[]ασαι πετραν
]σι τ ελατινοισιν ημοντιζετο
]δε θυρσους ιεσαν δι αιθερος
]εως στοχον δυστηνον αλλ ουκ ηνυτον 1100
]σον γαρ υψος της προθυμιας εχων
]στο τλημων αποριαι λελημμενος
]ς δε δρυίνους συγκεραυνουσαι κλάδους

βολους Π 1098 δ' P : τ' HERMANN Π 1100 τ' ὄχον
 P : στόχον REISKE Π 1102 καθῆστο τλήμον P : καθῆσθ'
 ὁ τλήμων BRUNCK, MUSURUS :]στο τλημων Π λελησμένος
 P : λελημμένος MUSGRAVE Π 1103 δρυίνους συγκεραυνού-
 σαι κλάδους P Π : δρυίνους συντριαινούσαι κλάδοις HARTUNG

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- ῥίζας ἀνεσπάρασσον ἀσιδήροις μοχλοῖς.
 II05 ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' οὐκ ἐξήνυτον,
 ἔλεξ' Ἀγαύη· Φέρε, περιστᾶσαι κύκλῳ
 πτόρθου λάβεσθε, μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
 θῆρ' ὥς ἔλωμεν, μηδ' ἀπαγγέλῃ θεοῦ
 χοροὺς κρυφαίους. αἶ' δὲ μυρίαν χέρα
 III0 προσέθεσαν ἐλάτῃ κάξανέσπασαν χθονός·
 ὑפוῦ δὲ θάσσαν ὑφόθεν χαμαιριφῆς
 πίπτει πρὸς οὐδας μυρίοις οἰμώγμασιν
 Πενθεύς· κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὦν ἐμάνθανεν.
 πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερέα φόνου
 III5 καὶ προσπίτνει νιν· ὃ δὲ μέτρην κόμης ἄπο
 ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνοι
 τλήμων Ἀγαύη, καὶ λέγει, παρηλίδος
 φαύων· Ἐγώ τοι, μήτηρ, εἰμὶ παῖς σέθεν
 Πενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
 II20 οἴκτιρε δ' ὦ μήτέρ με, μηδὲ ταῖς ἐμαῖς

II04 ἀνεσπάρασσον P : ἀνεσπάρασσον MURRAY Π

II04α Βακχαι τα Πενθεως * [] * πλ * τω [(] απι VEL] λπι)

(στω [VEL * τω [) Π : OM, P II08 θῆρ' P : θηρα Π

ΒΑΚΧΑΙ

νεσπαρασσον ασιδηροις μοχλοις

Βακχαι τα Πενθεως * [] * πι·τω [] II04α

επει δε μοχθων τ [] υκ εξ [] II05

ελεξε Αγαυη φερε [] στασαι κυκ []

πτορθου λαβεσθε μ [] ιναδες τον []

θηρα ως ελωμεν μηδ [] γγειλη []

χορ [] κρ [] φαιους [] δε [] υριαν·χε []

προσεθεσαν ελατηι κα̣ξανεσπασαν [] III0

υφου δε θασσων υφοθ [] χαμα []

πιπτει προς ουδας μυριο [] ωμω []

Πενθευς κα̣κιου δ αρ εγγυς ων εμ []

πρωτη δε μη [] ηρ ηρξεν ιερεια φο []

και προσπιπτει νιν ο δε μιτραν κο [] III5

ερριφεν ως νιν γνωρισασα μη κταν []

τλημων Αγαυη και λεγει παρηιδος []

φαιων εγω τοι μητερ ειμι παις ο []

Πενθευς ον ετεκες εν δομοις Ε []

ο [] κτε [] ε δ ω μητερ με μηδε ταις εμ [] II20

III2 οίμῳ·γασιν P : ωμω [] Π III3 γάρ P : δ αρ Π

III4 ιερεια P Π : ιερέα MURRAY III5 προσπιτνεῖ P :

προσπίτνει MURRAY : προσπιπτει Π III8 σέθεν CODD. :

ο [] σος UT VID. Π II20 οἴκτιρε P : ο [] κτε [] ε Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

ἀμαρτίαισι παῖδα σὸν κατακτάνης.

ἡ δ' ἄφρον ἐξεῖτσα καὶ διαστρόφους

κόρας ἐλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἅ χρῆ φρονεῖν,

ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.

II25 λαβοῦσα δ' ὠλένης ἀριστεράν χέρα,

πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος

ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπὸ σθένους,

ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμάρειαν ἐπέδιδου χεροῖν.

Ἴνῳ δὲ τὰπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,

II30 ῥηγνύσα σάρκας, Αὐτονόη τ' ὄχλος τε πᾶς

ἐπεῖχε βακχῶν· ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή,

ὃ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχαν' ἐμπνέων,

αἱ δ' ἠλάλαζον. ἔφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,

ἡ δ' ἔχνος αὐτᾶς ἀρβύλαις· γυμνοῦντο δὲ

II35 πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡματωμένη

χεῖρας διεσφαίριζε σάρκα Πενθέως.

II23 ἐλίσσουσ' P :]λίσσουσα Π φρονοῦσ' P :

φρονουσα Π II24 ἔπειθέ P : επιθε Π II25 ὠλέναις

P : ὠλένης KIRCHHOFF : ωλεν[]ισι Π (λαβοῦσα χεῖρα δ' ὠλένης

ἀριστεράν VEL ἀλλ' ὠλένης λαβοῦσα χεῖρ' ἀριστεράν MURRAY)

II26 πλευραῖσιν P : πλευροισιν Π II31 πᾶσ' ὁμοῦ

ΒΑΚΧΑΙ

α[]σι· παιδα· σον· κατακτανής·
 η[]ν· εξειισα· και· διαστροφους·
 κο[]λίσσουσα· ου· φρονουσα· α· χρη· φ[
 εκ[]ιου· κατειχετ· ουδ· επιθε· νιν·
 λαβουσα[]· ὤλεν[]· ισι· αριστεραν· χερα· II25
 πλευροισιν· αντιβασα· του· δυ[
 απεσπαρᾶξεν· ὦμον· ουχ· υπο[
 ἀλλ· ο· θεος· ευμαρειαν· επεδ[
 Ινω· δε· τ· πι· θατερ· εξειργάζε[
 ρηγνυσα· σαρκας· Αυτονόη· τ· ο[II30
 επειχε· βασιχων· ην· δε· πας· λοκ[
 ο· μεν· στεναζων· οσον· ετυγχ[
 α· δ· ηλαλοζον· εφερε· δ· η· μεν· ω[
 αι· δ· ιχνος· αυταις· αρβυλαις· γυ[
 πλευραι· σπαραγμοις· πασα· δ[
 χειρας· διεσφαιριζε· σαρκα· Πε[II36

βοή P : πας λοκ[Π II32 στυγνάζων P : στενάζων
 MUSURUS Π II33 αἴ P : α Π ἡλάαζον P : ηλαλοζον
 Π ἀνέφερε P : ἔφερε DUPORT Π ἑλένην P : ὠλένην
 MUSURUS Π II34 ἦ P : αι Π II36 διεσφένριζε P :
 διεσφαίριζε MURRAY Π

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

II55 τὰν τοῦ δράκοντος Πενθέος ἐκγενέτα·

II57 νάρθηκά τε, πιστὸν Ἕλδαν,

II84 Αγ. μέτεχέ νυν θοίνης. Χο. τί; μετέχω, τλάμων;

II55 ἐκγενέτα Πενθέως P. UT. VID. Π. : Πενθέος ἐκγενέτα

WILAMOWITZ II57 πιστὸν Ἕλδαν P : πιστὸν Ἕλδα UT. VID. Π. :

ὀπλισμὸν Ἕλδα WILAMOWITZ : πιστὸν Ἕλδα SCHROEDER : ἐπιστο-

ΒΑΚΧΑΙ

Πενθεως II55

πικρονΑιδα II57

τλαμον II84

λάδαν HEADLAM II84 τλάμων P : τλάμων WILAMOWITZ II

ACCEDIT FRAGMENTUM CUM P.OXY.2223 INVENTUM QUOD APUD
EURIPIDIS BACCHAS SEDEM HABERE VIDETUR.

xxxx[I
ατη[
ορε[
ελ[
οφ[
xxo[
xxx[7

ACCEDUNT ETIAM FRAGMENTA QUATTUOR CUM P.ANT.24 INVENTA
QUAE APUD EURIPIDIS BACCHAS SEDEM HABERE VIDENTUR.

EYPHIIAΟΥ

FR.II(B) VERSO ET FR.II(B) RECTO SECUTUS, HOS VERSUS

'EXEMPLI GRATIA' COMPOSUIT E.R. DODDS.

- 4 Πενθέως κατηλοκίσμεν' αἰμόφυρτά τε
μέλη κομίζων, ἴσθι κηδεῖοις πόνοις.
ὁ ταῦτ' ὁπωπῶς ἐκδιδαχθήτω βροτῶν·
- 7 Διόνυσον ὃ Ζεὺς ἔστιν ὃ σπείρας θεόν.

2-

λοίσθια

- οὐδ' ὠλέναισι τὸν δυσάθλιον νέκυν
ἔχεις, Ἀγαύη, σαῖς ἐβούλετ' ἀντέχειν..
μανίαις ὃ Πενθεύς· τοὺς δ' ἅ
τήν γε δυσσεβείαν
- 7 ν εἴργει νόστιμον βλέπειν φάος.

FR.II(B) VERSO 2 εσθαλ[VEL POSSIS ETIAM
εσθαλ[Π 5]ων SIC PRIUS ROBERTS, SED POSTEA]ων AGNOVIT:

ΒΑΚΧΑΙ

]	×	θ	[	I	
]	ε	σ	θ	α	λ
]	ρ	ο	ο	σ	ε
]	η	λ	ω	×	σ
]	μ	ε	ν	[	
]	κ	ω	ν	ι	σ
]	θ	ι	κ	η	[
]	π	ω	ς	ε	κ
]	ο	δ	ι	δ	α
]	χ	[			
]	ο	Ζ	ε	υ	ς
]	ε	σ	τ	ι	ν
]	ο	[			
]	τ	ε	κ	α	ι
]	τ	ι	ς	η	τ
]	σ	×	[	9	

II(B)
VERSO

]	θ	[	I		
]	ι	σ	θ	ι	α
]	ι	τ	ο	ν	δ
]	υ	[			
]	η	σ	α	ι	ς
]	ε	β	ο	υ	λ
]	υ	ς	τ	ο	υ
]	ς	τ	ο	υ	ς
]	δ	'	α	[	
]	ν	γ	ε	δ	υ
]	σ	σ	ε	β	ε
]	ν	ε	ι	ρ	γ
]	ν	ο	σ	τ	ι
]	μ	[			
]	×	×	[	]	φ
]	×	[			

II(B)
RECTO

QUAM OB REM τάδ' ἄρθρ' ἐνεγκῶν VEL μέλη 'ξενεγκῶν

SUPPLEVIT.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

BAKXAI

]φηδ[

I

]οντιλx[

II(C)

]νσοιτ[

VERSO

]λαλ[

4

]x x[

I

]οφε[

II(C)

]ομε[

RECTO

]εμ[

4

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

28 Πρ. οὐκ ἄγμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστεύς.

790 Τίς ἄρα μ' εὐπλοκάμου κόμας

791 ῥῦμα δακρυόεν τανύσας

28 ταῦτ' CODD. STOBÆUS FL. 105,6. CHRYSIPPUS :

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ

Οὐκ ἄγαμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀριστέως 28

]μου[790

]υοε[79I

ταῦτα CHRYSIPPI Π ἀριστέος L P. : ἀριστέως STOB.

CHRYSIP. ET CHRYSIPPI Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

48 ναυσιπόρος στρατία.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 50 ἦλυθον ἄγγελος, ὥς
 μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμφιν εἵπης.

Εκ. ἐς καιρὸν ἦκεις, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·

ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
 λαθόντες ὄμμα τούμον ἀρεῖσθαι φυγὴν
 55 μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνδόσφισας
 θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαιενοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
 60 λαμπτήρες, οὐτὰν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,

49 σὺ δ' L P : σοὶ γὰρ IN RAS. 1 : σο[ι] δ' V

M O Π 51 μήποτέ τινα μέμφιν (μέψιν P) εἰς ἔμ' εἵπης CODD.

Π : μήποτ' ἐς ἐμέ τινα μέμφιν εἵπης BOTHE : μήποτέ τιν'
 ἐς ἐμέ μέμφιν εἵπης LINDEMANN 52 ἐς CODD. : εἰς Π

ἦλθες V L P O HAUN. : ἦκεις CHR. PAT. 1870, 2299, 2390 Π

ἀγγέλλων L : ἀγγέλλων RELL. Π 53 τῆσδε CODD. ET (τ EX σ CORR.)

ΠΕΣΟΣ

ναυσι[]ορος στρατια 48

σο[]δ' υπ[]τευκων το μελλον

ηλυθον αγγελος· ως μηποτε[] 50

μεμψι[]εις· εμ' ειπης

ΕΚΤΩΡ

εις κα[]ρον ηκεις καιπερ αγγελ[]

ανδρες· γαρ εκ γης τηςδε νυκτερωι πλα[]

λαθοντες ομμα τουμον αιρεισθαι φυγη[]

]ελλουσι· σαινει μ' εννυχος φρυκτωρια 55

ω· δαιμον οστις μ' ευτυχουντ'· ενοσφι[]

θοι[]ης λεοντα[]· ιν τον Αργειων στρα[]

]υρδην απαντα τωιδ' αναλωσαι· δο[]

]αρ φαεννοι μη ξυνεσχον ηλιου

λαμπτηρες ουταν εσχον ευτυχουν[] 60

Π 54 αἵρεσθαι VEL αἵρεσθαι CODD. : αιρεισθαι Π : ἀρεῖσθαι

WECKLEIN 57 Ἀργεῖον P O : Ἀργείων RELL. Π 58 σύρσιν

V HAUN. : σύρδην RELL. Π 59 ξυνέσχον CODD. Π : 'CORRUPTUM

ABERRANTE LIBRARIi OCULO AD ἔσχον V. SEQUENTIS' KIRCHHOFF :

ἐξέλειπον WECKLEIN 60 οὐκ ἂν V O L P : ουταν Π (UNDE

οὐτὰν MURRAY)

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

- πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερσί.
 κἀγὼ μὲν ἦ πρόθυμος ἰέναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ρύμη θεοῦ.
 65 ἄλλ' οἱ σοφοὶ με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
 μάντις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος
 κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
 οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκοῶν
 βουλᾶς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 70 ἄλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ
 τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
 ὡς ἂν τις αὐτῶν καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι
 νῶτον χαραχθεὶς κλιμακὰς ῥάνη φόνῳ,
 οἱ δ' ἐν βρόχοις δέσμιοι λελημμένοι
 75 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.

61 ναῦς CODD. Π^C. (MAN²) : ναυσι Π^A.C. πυρῶσαι
 CODD. Π^C. : πυρῶσαι Π^A.C. (πυρῶσαι TESTE WILCKEN) 63 ἦν
 CODD. : ἡ Π 65 με L P Π : μοι V O L^{SUPRASC}. ἰδόντες
 V : εἰδότες RELL. ET UT VID. Π 66 ἔπεισαν L P Π : ἔφησαν
 V O ἡμέρας CODD. : ἡμεραν Π εἶναι L P : μεῖναι RELL. Π
 67 μηδέν V O : μηδέν' RELL. Π 69 ὄρφνῃ V : ὄρφνῃ RELL. Π

ΡΗΣΟΣ

] ναυς[^{πυ}] τω[] ρωσαι και δια σκηνων[
 κτεινων Αχαιους τηιδ[] πολυφο[
 καγω μεν η προθυμος ιεναι δ[
] κτι χρησθαι τ' ευτυχει ρυμη[
] λ[] ι σοφοι με και το θειον ειδ[65
] αντεις επεισαν ημεραν μεινα[
] απ[] τ' Αχαιων μηδεν' εν χερσω[
] ι δ' ου μενουσι των εμων θυοσκ[
] υλας εν ορφνη δραπετης μεγα[
] λλ[] ς ταχιστα χρη πα[] αγγελε[70
] προχειρα[] μβανειν ληξαι θ' υπνου
] αν ^{κτις} τις αυτων και νεως θρωσκων εστι
] τον χαραχθεις κλιμακας ρανηι φονωι
] εν βροχοισι δεσμοιοι λελημενοι
] γων αρουρας εκμαθωσι γαπο[] ειν γε 75

70 παραγγέλλειν CODD. : πα[ρ] αγγελε[Π 72 κτις Π^{SUPRASC.}

(κτις TESTE WILCKEN) νεώς L P Π : νεών V O ἔπι CODD. :

εστι Π 74 δεσμίους O : δέσμοιοι RELL. Π λελημμένοι O :

λελημενοι Π : λελησμένοι V L P : λελημμένος VEL λελημένος

CHR. PAT. 235I. 75 γηπονείν L P : γαπονείν O : γᾶ πονείν

V HAUN. : γαπο[ν] ειν (ET γε IN MARG. SCRIPSIT MAN²). Π

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

Χο. Ἕκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·

ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.

Εκ. τίς γὰρ πύρ' αἶθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;

Χο. οὐκ οἶδ'· ὑποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.

80 Εκ. πάντ' ἂν φοβηθεῖς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.

Χο. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.

Εκ. οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχροῦς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

Χο. σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

Εκ. ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χέρα.

85 Χο. καὶ μὴν ὃδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς

στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.

ΑΙΝΕΙΑΣ Ἕκτορ, τί χρεῖμα νύκτεροί κατὰ στρατόν

τὰς σὰς πρὸς εὐνάς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ

νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;

90 Εκ. Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας σέθεν.

76 Εκτ]ορ SIC Π τὸ δρώμενον CODD. Π^C.(MAN²) :

πῶρμενον Π^A.C. 77 φεύγουσιν CODD. Π^C.(MAN²) : φευγασιν

Π^A.C. τορῶς CODD. : τωρως Π 78 πυράθειν L P O : πῦρ

αἶθειν V : πυρα αἶθειν L^{SUPRASC}. : πύρ' αἶθειν MURRAY Π

82 ὧδ' V : ὧδέ γ' RELL. Π 84 ἐπ' ἐχθροῖς CODD. : επ εχθοις

Π^A.C. : επ εχρθοις Π^C.(MAN²) : ἐπ' ἐχθρούς BASIL. DE IEG. L. G.

ΡΗΣΟΣ

] ορ^{το δρ} ταχυνεις πριν μαθειν [[πορ]]ωμενον
] δρες γαρ ει^{ου} φευγασιν ουκ ἴσμε[] τωρως
] ς γαρ πυρ' αιθειν προφασις Αργει[] ν στρατο[
] κ οιδ' υποπτον δ' εστι καρτ εμη φρενι
] ντ αν φοβηθεις ἴσθι δειμαινων τοδε 80
] πω πριν ησαν πολεμοι τοσονδε φως
] ωδε γ' αισχρως επεσον εν τροπη[
] υτ' επραξας και τα λοιπα νυν σκο[
] ους επ^ρ εχθροις μυθοις σπλιζειν χερα
] ν οδ Αινεας και μαλα σπουδη ποδος 85
] τειχει νεον τι πραγμ' εχων φιλοις φρασαι
] ρ τι χρημα νυκτεροι κατα στρατον
] σας προς ευνας φυλακες ελθοντες φοβ[
] τηγορ[[ευ]]ουσι και κεκινηται στρατος
] α πυκαζε τευχεσι δεμας σεθ[90

μῦθος CODD. : μυθοις Π : θυμός BASIL. DE IEG. LIBR. GENT.

85 οὐδ' V : ὅδ' RELL. Π Αἰνέας L P : Αἰνέας RELL. Π

σποδῇ P : σπουδῇ RELL. Π 86 ἔχον L P : ἔχων V O ρ Π

89 νυκτηγοροῦσι CODD. Π^C. (MAN²) : νυκτηγορευουσι Π^{A.C}.

90 πυκάζου V O : πύκαζε L P CHR. PAT. 9I Π τεύχεσιν

CODD. : τευχεσι Π σέθεν V O Π : τὸ σὸν L P

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

Αι. τί δ' ἔστι; μὲν τις πολεμίων ἀγγέλλεται

δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;

Εκ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.

Αι. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;

Εκ. αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·

96 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,

91 πολεμίων CODD. Π^C.(MAN²) : πολεμίων Π^{A.C.}

ἀγγέλλεται CODD. Π^C.(MAN²) : ἀγγέλλεται Π^{A.C.} 93

κάπιβαίνουσιν CODD. : κάπιβαινοῦσι Π 95 πᾶσαν νύκτα

ΡΗΣΟΣ

] ἐστὶ μὲν τις πολέμων ἀγγέλλεται
] ρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρονην
] σὶν ἄνδρες κατὰβαινοῦσι νεῶν
] δ' ἂν εἰποῖς ἀσφαλὲς τέκμηριον
] ἰ. πανός^{ας} νυκτός λαμπάδα^ς πυρός
] ἰ. δοκοῦσιν οὐ μένειν ἐς αὐριον

96

CODD. : πανός νυκτός Π^{A.C.} : πανας νυκτός Π^{C.} (MAN²)

λαμπάδας CODD. Π^{C.} (MAN²) : λαμπάδα Π^{A.C.} 96 ἐπαύριον

P : ἐς αὐριον V O L ρ Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR. II. NK² I ἔστι καὶ πάλσαντ' ἀρετὰν
 2 ἀποδεξασθαι θανάτῳ.

FR. II CITAT STOB. FL. 7,2. I ἔστι CODD. II : ἔτι

ΑΙΤΕΥΣ

"Εστι· καὶ πταίσαντ' [] ἂν ἀποδεί	I
ξασθαι θανάτῳ	2

TEMPTABAT NAUCK 2 ἀποδεξασθαι CODD. Π : ἐναπο-
δεξασθαι CONI. COBET.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.43. NK² I παλαιὰ καινοῖς διακρύοις οὐ χρηὸ στένειν.

FR.960. NK² I τιμᾶν τὰν τέτασθε, πλούτῳ δ' ἄρετὰν κατεργά-
2 σασθαι δοκεῖτ',

FR.43 CITAT STOB. FL. 4,56,20. FR.960 CITAT PLUT.

DE AUD. POET. I4,36^C I τιμᾶν τὰν τέτασθε CODD. : τιμᾶν τ'
ἀντέτασθε MUSGRAVE : τιμᾶν πέπασθε TEMPTABAT NAUCK : τι

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

παλαιὰ καὶ []ς. δακρ[] I

[]τιμα[] I

τανβροτοῖδ[]

πολ[]επα[]

σθεπλο[]ωι[]

τεδοκε[]αρε[]

ταν[]ργα[]

σεσθα[] 2

ματαν βροτοι δ[ε] πολ[λα π]επασθε Π πλούτω δ' CODD. :

πλο[υτ]ωι τε Π I-2 ἀρετὰν κατεργασάσθω δοκεῖτ' CODD. :

ἀρετὰν κατεργάσασθαι δοκεῖτ' IANNOTIUS : δοκε[ιτ] ἀρεταν

[κατε]ργασεσθα[ι Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.86. NK²

- I ὅστις δὲ δούλῳ φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
2 πολλὴν παρ' ἡμῖν μῶραν ὀφλισκάνει.

FR.86 CITAT STOB. 4,19,25:

ΑΛΚΜΕΩΝ

ὅστις δὲ δούλω φω[

I

πολλὴν παρ' ἧ[

2

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR. I57 NK² I Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ.

FR. I58 NK² I εἴτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

FR. I57 CITANT AR. RANAE II82, DIO CHRYS. 64,6, SCHOL.

AD AESCH. SEPTIM 775 I εὐδαίμων AR. : εὐτυχής DIO CHRYS.

SCHOL AD AESCH. SEPT. II FR. I58 CITAT AR. RANAE II87

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ηνΟιδιπουςτοπρωτο[
ευτυχήςανηρείτ' εγενεταυθιςαθλιωτατος
βροτων

FRR. 157-8.

]αθλιωτατοςβροτων

FR. 158.

RESPICIT H. V. CLEARCHUS ATH. XII, ρ. 524C, εἴτα πάλιν ἐγένοντο
πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν. (UNDE εἴτ' αὖθις πάλιν / ἐγένετο
πάντων ἀθλιώτατος βροτῶν TEMPTABAT NAUCK)

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.198. NK²

I εἰ δ' εὐτυχῶν τις καὶ βίον κεκτημένος
 μηδὲν δομοισὶ τῶν καλῶν πειράσεται,
 3 ἐγὼ μὲν οὐποτ' αὐτὸν ὄλβιον καλῶ,

FR.223. NK²

I Δίκα τοι Δίκα χρόνιος, ἀλλ' ὅμως ὑποπεσοῦς'
 2 ἔλαθεν, ὅταν ἔχη τιν' ἀσεβῆ βροτῶν.

FR.198 CITAT STOB.FL.I6,4. 2 πειράσεται CODD. :

θηελε[Π : θηράσεται KOCK : πεπάσεται COBET οὐποτ'
 αὐτόν STOBÆI S : αὐτόν οὐποτ' STOBÆI M A ET UT VID. Π

FR.223 CITAT STOB.ECL.I,3,25. I ὑποπεσοῦς' CODD. : ὑπο-

ΑΝΤΙΟΠΗ

τις και βιον κεκτημενος I

των καλων θελκε

ον ουπ[]ολβιο[3

Δικ[]χρονιος αλλ ομως επεσεν I

ελαβεν οταν ι[]ηι[]ινα ασεβη βροτων 2

πεσοῦσα < σῖγ' > USENER : ἐπιπεσοῦσ' F.G. SCHMIDT :

επεσεν Π : EIECIT WILAMOWITZ 3 ἔλαθεν CODD. :

ελαβεν Π ἔχη CODD. : ἴδη MEINEKE Π : ἔλη FIX

τιν' CODD. :]να Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ.

FR.245. NK²

- I ἐν δέ σοι μονὸν προφωνῶ, μὴ ἐπὶ δουλείαν ποτὲ
2 ζῶν ἐκὼν ἔλθῃς παρὸν σοὶ καταθανεῖν ἐλευθέρῳ
-

FR.9II. NK²

- I χρύσεαι δὴ μοι πτέρυγες περὶ νύτῳ
 καὶ τὰ Σειρήνων πτερόμεντα πέδιλ' [ἀρμόζεται] ,
3 βάσσομαι τ' εἰς αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς.
-

FR.245 CITAT STOB.FL.7,5. FR.9II CITAT CLEM.ALEX.

STROM.IV,642. 2 ἐρόμεντα CODD. : πτερόμεντα GROTE Π

ἀρμόζεται CODD. Π (CLEMENTIS ESSE SUSPICABATUR NAUCK)

3 τ' CODD. : δ Π ἐς CODD. : εἰς HERGK : OM. Π

ΑΡΧΕΛΛΑΟΣ

]νον προφανῶ[I

]ελθης παρον-σο[2

χρυσε I

αιδημοιπτε

ρυγεσπερινω

τω[]καιταζει

ρη[]νιπτε

]ταπεδ[]λ

]ζετα[

]μαιδα[

]πουλυ[

]ις[3

αίθερα πολὺν ἀερθεῖς CODD. : αἰθέρα πουλὺν ἀερθεῖς

BERGK Π : αἰθέρα πολὺν ἀερθεῖς DOBREE : αἰθέρ'

ἄπειρον ἀερθεῖς HEINSOETH : αἰθέριον πόλον ἀρθεῖς

GOMPERZ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.324, NK²

I ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
 ὥς οὔτε μήτηρ ἡδονας τοιάσδ' ἔχει,
 οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ,
 οἷας σὺ χοῖ σε δώμασιν κεκτημένοι.
 εἰ δ' ἡ Κυπρὶς τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ,
 6 οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρλούς αὐτὴν τρέφειν.

FR.324 CITANT STOB.FL.9I,4. ATHENAEUS IV,159, SEXTUS
 EMP. 663,23 ET 570,14, ATHENAGORAS LEG.25,II7, DIODORUS (EXCL.
 VAT.ρ.135), LUCIANUS TIM.4I,1,153 ET SOMN.14,2,725. SPECTANT
 SENECA EPIST.II5, TZETZES EPIST.43,38, GREG.NYSS.EPIST.II,6,614C.
 I δεξίωμα TZETZES II : INTER δεξίωμα ET δεξίωμα FLUCTUANT
 LIBRI ATHENAEI, LUCIANI, ATHENAG. κτέρας LUC.SOM. : βροτοῖς
 RELL. II 2 οὐδέ STOBÆUS : οὔτε RELL. II τοῖας STOBÆI S

ΔΑΝΑΗ

]	εξιαμα καλλιστον βρ[	I
]	τε μητηρ ηδονας τοιασδ εχει	
]	ς ανθρωποισι ου φιλος πατηρ	3
]	ς τοιουτον οφθαλμοις οραι	5
]	τας μυριους αυτην εχε[	6

SEXTUS : τοιζας STOBÆI M : τοιάσδ' STOBÆI A

ATHENÆUS ATHENAG. II ἔχει CODD. II : ἄγει MALIT

F.G. SCHMIDT 3 ἐν δόμοισιν ATHENÆUS : ἀνθρώποισιν

RELL. : ανθρωποισι II : ἀνθρώμοισιν F.G. SCHMIDT

4 OM. STOBÆUS ATHENÆUS SENECA II 5 ὀφθαλμοῖσιν

STOBÆI S : ὀφθαλμοῖς RELL. II 6 τρέφειν STOB. :

ἔχειν ATHENÆUS II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.333. NK² 2

οὐκ ἂν γένοιτο χρηστός ἐκ κακοῦ πατρός.

FR.333,2 CITANT STOB. FL. 90,5, CHRYSIPPUS I5,II.

ΔΙΚΤΥΣ

Οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

2

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.403. NK²

- I τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κακὸν μέγα
 βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
 ποῦ καὶ ποτ' οἴκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
4 ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν ἢ παρ' ὄμματα

FR.420. NK²

- I ὀρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὔξημένους,
 ὥς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μὲν ἡμέρα
 τὰ μὲν καθεῖλεν ὑφόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
 ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,

FR.403 CITAT STOB.FL. 38,8. 3 ποῦ καὶ ποτ' οἴκεῖ
CODD. : οπου ποτ οικει Π : τί δὴ ποτ' οἴκεῖ VALCKENAER :
τί ποτε κατοικεῖ COBET : τί καὶ ποτ' οἴκεῖ VEL ποῦ ποῖον
οἴκεῖ WECKLEIN : ποῦ καὶ τί θακεῖ MEKLAR 4 παρ' CODD. Π :
κατ' HERWERDEN FR.420 CITANT STOBÆUS FL. 105,1, PLUT.

IND

]σε τον δυσωνυμον[2

οπουποτοι > 3

κλεισματος

λαχωνμερος

ενχερσι[]ν

σπλαγχν[

σινηπαρ[]μ

ματα 4

ορᾶς[]α μακρ[I

ὡς μικρα τα σφάλλοντα, και στιγ[2

ὑπόπτε[]οὔτος· οἷς γαρ ἦν π[]ι 4

MOR.104^A. RESPICIT PHILO IND.I,644 ET IUD.2,85

2 ὡς μικρά STOB. : μικροτατα PLUT. μί' ἡμέρα

CODD. : στιγ[μη μία UT VID. II (v.3 OMISSO) 4

ποτε CODD.(OM. STOBÆI A) : π[άλα]ι II

ΕΥΡΗΠΙΑΟΥ

5 ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὀρῶ.

5 ἐξ ἐλπίδων CODD. II : ἐξ ὀβρίων HERWERDEN :

ἐξ ἀντύγων F.G. SCHMIDT : ἐξάπιν' ἰών WALKER πίπτοντας

INQ

ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπέρους ὁρῶ.

5

ὑπέρους CODD. II : πεπῶστας ὑπέρους θ' WALKER ὁρῶ

CODD. II : ὁρᾶς VEL ὁρᾷ MEKLAR

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

FR.48I. NK²

- I Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,
2 Ἕλλην' ἔτικτεν.
-

FR.48I CITANT GREG.COR.RHET.7, I3I2, SCHOL. AD AR.

RAN.I244, PLUT.AMATOR.I3,756^C. HERMOGENES RHET.3,434.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΣΟΦΗ

Ζεύς, ὥς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο I

Ἕλλην' ἔτιχθ' ὃς ἐξέφυσεν Αἴολον· 2

2 ἔτικτεν CODD. : ἔτιχθ' Π

ΕΥΡΗΠΠΙΔΟΥ

FR.492. NK²

- 6 οἰκοῦσιν οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
7 ἔσω δόμων σώζουσι.

FR.494. NK²

- I τῆς μὲν κακῆς κάκιον οὐδὲν γίγνεται
γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐδὲν εἰς ὑπερβολὴν
3 πέφυκ' ἄμεινον· διαφέρουσι δ' αἱ φύσεις.

FR.495 NK²

- I ἐγὼ μὲν < οὖν > οὐκ οἶδ' ὅτῃ σκοπεῖν χρεῶν
τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν

FR.492 CITAT ATHENAEUS XIV,613^D 6 οἰκοῦσι δ' CODD. :

οἰκοῦσιν MEINEKE : νεμουσι δ Π^{II}76 6-7 καὶ τὰ ναυστολούμενα
ἔσω δόμων σώζουσι (κομίζουσι C^{A.C.}) CODD. Π^{II}76 Π⁹⁷72 : καίγαν'
ὑπολούμενοι ἔσω δόμων ὥζουσιν WALKER FR.494 CITANT STOB.FL.
69,II, PORPHYRIUS APUD EUSEB.FR.EV. X,466^D I οὐδὲν γίγνεται

ΜΕΛΑΝΙΠΠΗ Η ΔΕΣΜΟΤΙΣ

] ναυστολούμενα 6

νε 6

μουσιδοίκους

καιτανασ[

λουμενα[

δομώνσωζου

σιν 7

τῇ[] μὲν κακῆς κα[] ον οὐδὲν γίνεται I

γυναικός, ἐσθλῆς δ' οὐθὲν εἰς ὑπερβολήν

π[]φυκε ἄμεινον· διαφέρουσι δὲ αἱ φύσεις. 3

]οιδ' ὁτωισκοπεινηρκων I

]υςγαρανδρειουςφυσιν

STOBAEI A : οὐδὲν γίνεται EUSEB. STOBAEI S M : οὐκ ἔνεστ'

ἰδεῖν TEMPTABAT NAUCK 2 οὐδὲν CODD. : οὐθὲν Π 3 πέφυκ'

CODD. : π[έ]φυκε Π δέ Π : δ' CODD. αἱ EUSEB. Π

STOBAEI S A : αὖ STOBAEI M FR.495 CITAT STOB.FL.86,9.

I οἷδ' ὅπως δὴ CODD. : οἷδ' ὅτω NAUCK Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,

4 καὶ ὥσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

I μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν φόγος

FR.499. NK²

φάλλει, κενὸν τόξευμα, καὶ κακῶς λέγει.

3 αἰ' δ' εἴς' ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω.

3 τέκνων CODD. : κενῶν GESNER II FR.499 CITAT

VITA EURIPIDIS IN WESTERM. Βιογρ.136,73. 2 καὶ κακῶς λέγει

COD. : καὶ λέγει κα[κ]ῶς II : καὶ κακᾶς λέγει ENGER :

ΜΕΛΑΝΙΤΣΗ Η ΔΕΣΜΟΤΙΣ

] νηενωνδοξασματων

] εστερου λεγω

4

] ἄνδρῶν φ[

I

Ἰξευμα καὶ λέγει κα[.]ως·

ἁ[]ένων. δεῖξ[ω δ' ἐγ[ώ]

3

καθολικῶς φέγει F.G. SCHMIDT : καὶ ἐπίσκοπον WECKLEIN

3 ἐγὼ λέγω COD. : ∴ δεῖξ[ω δ' ἐγ[ώ SIC Π-APUD B.K.T.5,2 :

ἐμῷ λόγῳ FRITZSCHE : ἔγνωκ' ἐγώ MEKLER : ἔγνωκ' ἐγώ

VITELLI : ἡ ἐγὼ λέγω NAUCK.

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

I σὲ τὸν αὐτοφυᾶ τὸν ἐν αἰθερίῳ
 ρύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξανθ'
FR.593. NK² ὃν περὶ μὲν φῶς, περὶ δ' ὀρφναία
 νύξ αἰολόχρως, ἄκριτός τ' ἄστρον
5 ὄχλος ἐνδελεχῶς ἀμφιχόρευει.

FR.593 CITANT HESYCHIUS, CLEMENS ALEX. STROM. V, p.717,
EUSEBIUS PR. E. p.681^B, EUSTATHMUS, SCHOL. AD EUR. OR. 970 (vv.
I-2) I τὸν ἐν αἰθερίῳ HESYCH., CLEMENS, EUSEB., EUSTATH., II :

ΠΕΡΙΠΙΘΟΥΣ

τονεναιθε[

I

ωιρυμβωιπ[

τωνφυσινε[

πλεξανταον

περιμενφως

περιδ[

νυξαι[

ακ[

σ[

x x x

5

πάντων θεῶν αἰθέρα SCHOL. AD AP. RH. 2 ῥύμβω HESYCH.

EUSTATH. Σ AD AP. RH. II : ῥόμβω EUSEB. Σ AD EUR. OR. :

ὄμβρω CLEMENS ἐμπλέξανθ' CODD. : ε[] πλεξαντα II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

I ὅστις δὲ πάσας συντιθεῖς φέγει λόγῳ
FR.657. NK² γυναῖκας ἐξῆς, σκαιὸς ἐστὶ κού σοφός·
πολλῶν γὰρ οὐσῶν τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
4 τὴν δ' ὥσπερ αὕτη λῆμ' ἔχουσιν εὐγενές.

FR.657 CITAT STOBÆUS FLOR. 69,9 I δέ S M Π : OM. A
φέγει M A S^{C.}(MAN^I) Π : φόγω S^{A.C.} 2 κού CODD. : καὶ οὐ Π⁹⁷⁷²

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ

ὅ[]τις δὲ πάσας συντιθεῖς φέγει λόγῳ I
 γυναῖκας ἐξῆς, σκαιὸς ἐστὶ καὶ οὐ σοφός.
 πολλῶν γὰρ οὐσῶν, τὴν μὲν εὐρήσεις κακὴν,
 τὴν δ' ὥσπερ ἥδ[^εη], λῆμα ἔχουσιν εὐγενές. 4

γυναῖκας ἐξ[2
 π[]λλῶν γὰρ οὐσ[
 τὴν δ' ὥσπερ ἥ[4

3 πολλῶν CODD. Π⁹⁷⁷² : πολλῶν Π⁹⁷⁷³ 4 αὐτῇ S : αὐτῇ
 M : αὐτῇ VEL αὐτῇ A : αὐτῇ TRICL. : ἡδῇ Π⁹⁷⁷² A.C. :
 ἥδε UT VID. Π⁹⁷⁷² C. Π⁹⁷⁷³ λῆμ' CODD. : λῆμα Π⁹⁷⁷²

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.678. NK²

I

ἔστι τοι καλὸν

2

κακοὺς κολάζειν.

FR.678 CITAT STOB. FL. 46, 10. 2 τοὺς κακοὺς CODD. :

ΣΚΕΙΡΩΝ

I

κακούς κολαζειν.

2

κακούς GROTIUS II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

- I ὦ γαῖα πατρίς, ἣν Πέλοφ' ὀρίζεται,
 χαῖρ', ὅς τε πέτρον Ἀρκάδων δυσχείμερον
 < Πάν > ἐμβατεύεις, ἔνθεν εὐχομαι γένος.
 Αὔγη γὰρ Ἀλέου παῖς με τῷ Τιρυνθίῳ
 τίκτει λαθραίως Ἑρακλεῖ· ξύνοιδ' ὄρος
 Παρθένιον, ἔνθα μητέρ' ὠδίνων ἐμὴν
 7 ἔλυσεν Εἰλείθυια.

FR.696. NK²

- FR.707. NK² I καλῶς ἔχοιμι· Τηλέφῳ δ' ἀγὼ φρονῶ.

FR.696 CITAT DIONYSIUS HAL. DE COMP.VERB. 26,5,219.

- I ἣν Πέλοφ' ὀρίζεται CODD. : ἡμ Πελωφ ουριζεται Π : ἣν
 Πέλοφ οἰκίζεταί TEMPTABAT NAUCK 2 ὅστε CODD. : ὅς τε
 NAUCK : ὥστε Π πέτρον CODD. : πετραν Π δυσχειμέρων
 Ἀρκάδων CODD. : Ἀρκάδων δυσχειμέρων SYLBURG : Ἀρκάδων
 δυσχείμερον MUSGRAVE : Αρχαδων δυχιμερον Π 3 Πάν
 CONI. MUSGRAVE Π : OM. CODD. ἐμβατεύεις CODD. : εμπατευεις
 Π εὐχομαι γένος CODD. : ευχωμαι γενος Π : εὐχομαι γεγώς

ΤΗΛΕΦΩΣ

ωγα[] ημΠελωψ I
 ουριζεται αιρεωσ τε πετραν
 Αρχαδωνδυχιμερον Παν
 εμπατευει ζενθεν ευχω
 μαιγενος Αυγηγαρ Αλευου
 παις με τον Τυρινθια τικτει
 λαθραιως Ηρακλης συνοιδεορος
 Παρθενιον ενθα μητερα
 οδινωνε μην τικτι Ιλυθια 7

Τηλεφωι δ αγ[I

LOBECK 4 αύτή CODD. : Αύγη LEOPARDUS Π 'Αλέου
 CODD. : Αλευου Π τῷ Τυρινθίῳ CODD. : τον Τυρινθια
 Π 5 'Ηρακλεῖ CODD. : Ηρακλης Π ξύνοιδ' CODD. :
 συνοιδε Π 6 μητέρ' CODD. : μητερα Π ὠδίνων
 CODD. : οδινων Π 7 ἔλυσεν Εἰλειθυια CODD. : τικτι
 Ιλυθια Π FR.707 CITAT SCHOL. AD AR. ACHARNENSES
 446.

ΕΥΡΗΠΗΔΟΥ

FR.884. NK²

I

τηλοῦ γὰρ οἰκῶν βίοντον ἐξιδρυσάμην

FR.884 CITAT SCHOL. AD AR. NUBES 138 I οἴκων

CODD. : οἰκῶν VAGNER : οἰκων II : οἰκεῖν F.G. SCHMIDT

ΤΗΛΕΤΙΟΣ

τηλουγαροικωνβιετονηξυδρυσαμην

I

βίοτον έξιδρυσάμην CODD. : βιέτον ηξυδρυσάμην II

ΕΥΡΗΠΙΔΟΥ

FR.752, NK² 2 καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα

FR.757, NK²

I ἄ γ' οὖν παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.
ἔφν μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ πονεῖ βροτῶν,
θάπτει τε τέκνα χᾶτερα κτᾶται νέα,
αὐτὸς τε θνήσκει· καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί,
εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει
βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
8 στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;

FR.759, NK²

I πρὸς τὰς φύσεις χρη καὶ τὰ πράγματα σκοπεῖν
καὶ τὰς διαίτας τῶν κακῶν τε κάγαθῶν,
πειθὲ δὲ τοῖς μὲν σώφροσιν πολλὴν ἔχειν,

FR.752,2 CITANT AR.RANAE I2II, SCHOL. AD AR.RANAE I2I3,

MACROBIUS SAT.I,18,4, ETYM.MAGN.I,38. FR.757,I-8 CITANT

CLEMENS ALEX.STROM.IV,587, PIUT.MOR.IIO^F, STOB.FL.I08,II, MARC.

ANTON.7,40(v.6) ET II,6(v.6). I ἄ γοῦν CODD. : ἄ γ' οὖν

MATH. : ἄ δ αὖ II 3 θάπτειν STOB. II : θάπτει RELL. 4

ΥΨΙΠΥΔΗ

] πτὸς ἐν πρύ-
]

2

ἀδανπαραινῶντ[

I

ἐφυμενουδελσο[

θαπτελντετεκ[

αυτοί τε θνήσκε[

εἰ^ς γῆν φεροντες[

βλονθεριζεινω[

καί τον μενει[

στενει ναπε[

8

] ροσταςφυσεις[

I

καί τας δλαι τας τω[

π[] θῶδε τοις με[

αὐτοὺς δέ STOB. : αὐτὸς τε RELL. : αυτοί τε II 5 εἰς

CODD. II^C. : εἰ II^{A.C.} 6 βίου M.ANT.II : βίον RELL. II

7 τό ... τό M.ANT. : τόν ... τόν RELL. II 8 στέγειν CLEM. :

στένειν RELL.II FR.759 CITANT ORION FL.7,5,5I,IO, FL.MONAC.

IO4,6,587. I χρήσεις ORION : φύσεις FL.MONAC. II

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

4 τοῖς μὴ δίκαιοις δ' οὐδὲ συμβάλλειν χρεῶν.

FR.770, NK²

I.

νεαρός

FR.350, NK²
ADESPOT.

I

τί δῆτα θύειν δεῖ σε κατθανούμενον;

2

ἄμεινον οὐδεὶς κήματος εὐσεβεῖν θεούς.

FR.770 CITAT ANTIATT.ρ.Ι09,Ι5 I νεαρός COD. :

νεαρωι II FR.350 ADESPOT. CITAT PLUT.DE AUD.POET.4,20^D

ΥΨΙΠΥΑΗ

το[]αίοις[

4

]αίοιςπρεπεινεαρωι

I

]ταθουειν[

I

]ι. x x [

2

I ούσιν VEN. : ούσι RELL. : θύειν COBET Π

ΕΥΡΥΠΠΙΔΟΥ

19 ΧΟΡ στρ. α

. κατὰ γᾶν

. . α

.

μέλπει δ' ἐν δένδρεσι λεπτὰν

ἀηδῶν ἀρμονίαν

25 ὀρθρευομένα γόοις

"Ἴτυν "Ἴτυν πολύθρηνον·

σύριγγας δ' οὐριβάται ἀντ. α

κινουῖσιν ποιμένας ἐλαταί·

ἔγρονται δ' εἰς βοτάναν

30 ξανθᾶν πῶλων συνζυγαί·

ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ

στείχουσιν θηροφόνοι,

πηγαῖσί τ' ἐπ' Ὠκεανοῦ

FR.775 CITAT CODEX CLAROMONTANUS (PAR.107) 23

δὲ δένδρεσι λεπτάν COD. (TESTIBUS BEKKER ET BLASS) Π^C : δὲ

δένδρων κλεινὴν APUD COD. LEGIT HASE : δένδρεσι λεπτάν

Π^{A.C.} : δ' ἐν δένδρεσι λεπτάν NAUCK : δ' ἐν δένδρῳ ἐλεινὰν

BURGES 27 οὐριβάται COD. Π^C : οριβαται Π^{A.C.} 28

ΦΑΕΘΩΝ

ηδ_·κμεναρτιφανησεω[19
 υπερδεεμασκεφαλ_·αςΠλει_·α[
 μελπει^{δε}δενδρεσιλεπτανηδωνα_·ρμ[
 ομεναγο_·ριςΙτυνΙτυνπολυθρηνον[25
 ο_·ριβ_·αταικινουσιποιμ_·νανελαται[
 1 δει_·ςβο_·τανανξανθαν[]ων_·συζ[30
]κ[]οι_·θ[]ει_·χουσι[

κινου_·σιν ποι_·μνας COD. : κινουσι ποιμ_·ναν Π : πνε_·λουσιν
 ποι_·μνας HERWERDEN 30 ξαν_·θαν COD.^{C. (MAN²)} Π : ξαν_·θ_·ων
 COD.^{A.C.} συν_·ζυγ_·λ_·αι COD. : συζ_·[υγ_·λ_·αι Π 32 στε_·λ_·χουσιν
 θη_·ροφ_·νοι COD. : θ_·[ηροφ_·νοι στ]ει_·χουσι[ν UT VID. Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

μελιβόας κύκνος ἀχεΐ.

35 ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας στρ. β :

ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις

ἀνὰ δ' ἰστία

.

.

40

.

σινδὼν δὲ πρότονον ἐπὶ μέσον πελάζει.

τὰ μὲν οὖν ἑτέροισι μέριμνα πέλει. ἀντ. β

κόσμον δ' ὑμέναίων δεσποσύνων

45 ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως

ὑμνεῖν· δμῶσιν γὰρ ἀνάκτων

34 μελιβόας COD.^{C.}(MAN²) UT VID. Π : μελιβυας

COD.^{A.C.} 35-6 ειρεσειουαισινοις SIC COD.^{A.C.} : εἰρεσίας

ἀνέμων τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις COD.^{C.}(MAN²) : εἰρεσίας ἀνέμων

τ' εὐαέσσιν ῥοθίοις BOTHE : ειρεσειαις [ευ]ατ[εσσιν ροθιοις]

(TESTE WILAMOWITZ) VEL ειρεσειαις [ανε]μω[ν ροθιοις] (TESTE

SCHUBART) Π 42 μέσον COD. : με]σομ Π 43 ἑταροισι

μέριμνα πέλει COD.^{A.C.} : ἑτέροισι μέριμνα πέλει COD.^{C.}(MAN²) :

]λιβοα[
 ταυπειρεσιαις[]κατ[]-αν[35
αειραμενοιαχεουσιν[]τυλιαυρ[
 ακυμονιπομπαισιγωντωνανემων[40
 ~ τεκαιφιλιαςαλοχους -σινδωνδεπ[
σομπελαζει -ταμ[]νουνετερωνετε[
 κοσμειν -υμεναι[]νδεαειδεαειδεσποσυνω[
]οναγεικαιερ[]νειν -δμωσι[45

ἑτέρων ἑτέ[]ροις μέλει (SIC RUBENSOHN) Π 44 κόσμειν
 ὑμενάων δὲ δεσποσύνῃ COD. A.C. : κόσμειν ὑμενάων δε
 δεσποσυνῃ (NISI δεσποσυνῃ VULG) COD. C. (MAN²) : κοσμειν -
 υμεναι[ω]ν δε αει δεσποσυνω[ν] Π : κῶμον δ' ὑμενάων
 δεσποσύνων HERMANN : κόσμον δ' ὑμενάων δεσποσύνων FR.V.
 FRITZSCHE 45 ἑάγει COD. : ἄγει BURGESS Π 46 υμιν
 COD. A.C. : ὕμνειν COD. C. (MAN²) Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

εὐάμεροι προσιοῦσαι

μολπᾶν θράσος αἵρους'

ἐπὶ χάσματ'· εἰ δὲ τύχα τι τέκοι,

50

βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπειψεν οἴκοις.

ὀρίζεται δὲ τόδε φάος γάμων τέλος,

τὸ δὴ ποτ' εὐχαῖς ἐγὼ

λίσσομένα, προσέβαν

ὑμεναῖον ἀεῖσαι

55

φίλον φίλων δεσποτᾶν.

47 εἰάμεροι COD.^{A.C.} : εὐάμεροι COD.^{C.}(MAN²) :

]υήμεροι Π : εὐαμερίαι M. SCHMIDT 48 μολπαὶ θράσος αἵρους'

COD. : μολπαὶ θράσος ἄγους' KAIBEL : μολπαὶ θαρσ[Π :

μολπᾶν θάσος ἄγους' WILAMOWITZ : πολπᾶν θράσος αἵρους'

M. SCHMIDT 49 χάσματα COD. : χάσμα]τά τε Π : χάσματ'

ΦΑΕΘΩΝ

]υμεροίπροσι[]υσαιμολπαιθαρσ[
]τατε -ειδετυχατιτεκηι -βα[
]επειμφενοικοις -οριζεταιιδετοδ[50
]ντελει -τοδ[]ποτευχαι[]λίσσο[
 [] 55

NAUCK : εἰ δέ COD. Π : ἐπεὶ δέ BLASS τύχα COD.^{C.}(MAN²)

Π : τύγχα COD.^{A.C.} τέκηι COD.^{A.C.} Π : τέκοι

COD.^{C.}(MAN²) 51 τόδε COD.^{C.}(MAN²) Π : τό COD.^{A.C.}

τέλος COD. : τελει Π 52 εὐτυχαις COD.^{A.C.} : εὐχαῖς

COD.^{C.}(MAN²) Π

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.8I2 NK² 8 οὐ πάποτ' ἠρώτησα, γιγνώσκων ὅτι
9 τοιοῦτός ἐστιν οἷσπερ ἦδεται ξωνών.

FR.8I7 NK² 3 οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἥδιον πέδον.

FR.8I2,8-9 CITANT AESCHINES IN TIM., JOH.DAMASC.(POST
STOB.ECL.706,3), DEMOSTH.DE F.LEG.245, SCHOL.AD DEMOSTH.94^a 23,
ANECD.OXON.4,144, TZETZES ANECD.OXON.4,145,2, DIOD.SIC.I2,I4,
HERMOGENES RH.I,25, DOXOPATER RH.2,288. 9 ἐστιν οἷσπερ DIOD.,
STOBAEUS, PLINIUS, NONNULLI CODD. AESCHINIS ET DEMOSTHENIS, UT VID.
II : ἐστιν ἑκάστος οἷσπερ RELL.(UNDE τοῖσδ' ἑκάστος οἷσπερ

ΦΟΙΝΙΣ

ού

8

πίποτ' ἢ[]γι-

νώσκων[]οὔ-

τός ἐστίν[]ἥδε-

ται ξυνώ[

9

Οὐκ ἔστι τοῦ θρέφαντος ἥδιον πέδον.

3

NAUCK : τοιοῦτός ἐσθ' οἷσις περ WOLF : εἰκαστός ἐστίν

οἷσις περ F.G. SCHMIDT FR.817,3 CITANT STOBÆUS FL.39,9,

CHRYSIPPUS Περὶ ἀποφ.Ι7,Ι2.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

FR.913, NK²

I τίς τάδε λεύσων θεὸν οὐχὶ νοεῖ,
 μετεωρολόγων δ' ἑκάς ἔρριψεν
 σκολιάς ἀπάτας, ὧν ἀτηρὰ
 γλῶσσ' εἰκοβολεῖ περὶ πῶν ἀφανῶν
 5 οὐδὲν γνώμης μετέχουσα;

FR.913 CITAT CLEMENS ALEX.STROM.V,732. I ὅς COD. :

τίς COBET (τις [ἀτιμ]οθεος [κ]αι [πα]ραδαιμ[ων ὅς] UT VID. II)

λεύσων COD. : λεύσων SYLBURG UT VID. II θεὸν οὐχὶ νοεῖ

COD. : οὐ προιδάσκει φυγὴν αὐτοῦ θεὸν ἡγεῖσθαι II 2 μετεωρο-

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

] τὰδελευσ

I

] νουπροδι

] ασκειφυχην

] υτουθεονη

I(α)

] σθαιμετε

] ολογωνδε

] σερριφεν

] σαπα

] τολ

] ωσσει

] ει[] κ[

] φα[

5

λόγων COD. II : μετεωροπόλων MALIT NAUCK δ' COD.

II : δ' WAGNER 3 άτειρά COD. : άτηρά POTTER :

τολ] μηρά UT VID. II 4 γλώσσα COD. : γλώσσ' POTTER II

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

FR.1024, NK²

I

φθεύρουσιν ἥθη χρήσθ' ὁμιλεῖν κακὰ.

FR.1024 CITANT SOCRATES HIST.ECCL.3,16,189^D, PAULUS
EPIST.AD COR.I,15,33, CLEMENS ALEX.PAED.II,198 ET STROM.350,
GREG.NAZ.2,191^B, CYRILL C.JUL.I,3^C, EUSEB.P.E.VI,249^A,
THEODORETUS 2,1343, ISIDORUS PELUS EPIST.4,35, ATHANASIUS I,

ΑΛΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

φθειρουσιν ηδ[

I

914^A, PHOT. AD AMPHIL. CHRYSOSTOM. (IDENTIDEM), MEN. MON.

738, ANECD. OXON. 4, 303, 27, DIOD. SIC. 16, 54, PHOTIUS AD

AMPHILOCH. HIERONYMUS 3, 148^D. LATINE REDDIDIT TERTULLIANUS

EURIPIDES

Medea.

5. The reading of the mss, οὐ τό, is clearly superior to the new variant in the papyrus. The definite article is necessary with πάγχρυσον δέρος, and the natural continuity of the optative construction into the following sentence οὐ γὰρ ἂν ... remains unaffected by the relative clause, where an indicative main verb would cause a harsh if not impossible interruption. A more obvious example of the same error may be observed in 1.8, θυμῷ δ for the mss reading θυμόν.

Of the many types of vowel confusion recognisable in this small fragment there is not one example of confusion between -ος and -ας. The evidence indicates that even in words where corruption of vowels has occurred the termination in -ας is normally preserved; cf. 1.7, Εἰολκίας, 1.9, Πελεϊάδας, πίας, κουράς. The form δέρος must, therefore, be recognised as a presumptive variant existing at least as early as the 2nd Cent. B.C.

12. D.L. Page defends the reading of the mss, φυγῇ πολιτῶν ὧν ἀφίκετο χθόνα, as an example of a dative noun attracted into the genitive by the following relative pronoun: only two other examples of this idiom are known, both from Sophocles. Whilst admitting that the absence of more parallel examples is a weakness in his argument, Page feels that the slight amount of evidence available must not be ignored.

Page's list of "verbs of pleasing" used in conjunction with synonyms of πολίταις should be regarded with caution. Although not adduced as direct evidence, it serves to direct the reader to an interpretation of the text which presupposes

a connection between ἀνδάνουσα and πολιτῶν : yet in not even one of the examples cited is the recipient dative πολίταις to be found. Page, furthermore, feels obliged to support his interpretation of the text by reference to the scholiast of Pindar Ol.XIII,74; we may however allow that a specific reason for Medea's good standing at Corinth is not essential. A more serious objection lies in the undoubted fact that the primary significance of a genitive following φυγῇ is one of separation: cf. Aesch. Supplices 395, Soph. Antigone 364, Eur. Helen 799 and Plato Tim.69D. Canter, Verrall and possibly the corrector of V acknowledging this difficulty have variously emended φυγῇ πολιτῶν.

A fresh solution is indicated by the papyrus, which reads χθόνος in the relative clause to produce at least grammatical consistency with the more obvious meaning of φυγῇ πολιτῶν. The use of πολιτῶν to refer to Medea's home is unparalleled, but not impossible in view of its fuller definition in the relative clause. In support of this interpretation we may compare ll.31-35, where the occurrence of both ἀφίκετο and χθόνος may be observed. A serious difficulty in the reading of the papyrus is the lack of an indirect object for ἀνδάνουσα which must be supplied from the coordinate clause αὐτή τε πάντα ξυμφέρουσ' Ἰάσονι. The separation of participle and indirect object in this way is undeniably harsh.

In Page's interpretation of the mss text reference is made to Medea's popularity at Corinth, the subsequent alienation of which is an important feature of the drama. This reference is lost in the papyrus, where the coordinate clauses simply elaborate on the facts already mentioned, ἀνδάνουσα μὲν referring to Medea's flight from Colchis mentioned in ll.6-7, and αὐτή τε ... ξυμφέρουσ' to her subsequent services to Jason

specified in 11.8-10. This is not inconsistent, however, with the central theme of the opening paragraph, which recounts Medea's love and devotion to Jason, concluding in 11.14-15 with the generalisation:- ἥπερ μέγιστη γίνεται σωτηρία, ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.

57-8. The remains of the papyrus seem to support the majority of the mss in the reading μ' ὑπῆλθε ... μολούσῃ. Page compares Soph. O.T. 350 and Eur. I.A. 491.

513. The new reading of the papyrus]μενοῖς may simply serve to confirm the word-order, μόνη μόνοις, against the inversion found in Zonaeus and some of the mss of Herodianus: cf. Soph. Electra 363, where Erfurdt's conjecture λυποῦν μόνον is corroborated by the indefensible reading λυπούμενον in P.Vat.II,17,30. It is possible, however, that the papyrus concluded the line with a genuine participle in agreement with τέκνοις: the present passive participle μονοῦμένοῖς would make tolerable Greek, and is palaeographically close to the mss reading μόνη μόνοις. J.D. Denniston, in his note on Eur. Electra 337, cites this passage as "an effective, or at least legitimate use of the figure."

514. The remains of the papyrus are consistent with the readings of both B and P. Page reconstructs the process of corruption as follows:- First ΤΩΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩ as in B, then ΤΩΝΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩ as in P, and finally ΤΩΝΝΕΩΣΤΙΝΥΜΦΙΩΝ in the hyparchetype of A V L.

710. τῶν read by A L and the papyrus is required by the metre. Its omission from the text of V B P is due to an error of haplography.

835. C.H. Roberts suggests that the 1st. hand correction επ[ι from an original reading απ[ο is an indication that P.Antinoe 23 was copied from an exemplar in the tradition of

A V B, and corrected by the original copyist against an exemplar in the tradition of L P. It would be dangerous, however, to accept this theory without more conclusive evidence. If ἐνί is the correct reading, there is no reason to believe that it was the monopoly of any single group of mss in antiquity. The correction could with equal probability be derived from a [superior] manuscript of the group A V B or from some other group of mss no longer known to us. Even the possibility of an emendation by the copyist himself should not be excluded. In 1.867 of the same fragment of papyrus we find the correction, ^αχουσομαι; had the text of 1.835 been preserved in full, a similar correction ^εἐν[ι]κρητοῦ might have been revealed. In short, the great variety of alternative inferences which may be drawn from the evidence available, and the special difficulty which Roberts acknowledges in the case of ἡδυνόους render the suggestion valueless as a basis for critical examination of the text.

839. Adjectives with the ending -ιος are very frequently used in two terminations even in Attic prose; and the existence of a two-termination form of μέτριος -ov is guaranteed by Plato Tim. 59D. It is nevertheless surprising that no support for the variant μετρίους is to be found in any of the mss, although the papyrus is dated as late as the 5th.-6th. Cent. A.D. Absence of confirmation would be even more surprising, if the relationship between mss and papyrus which Roberts seeks to establish were in fact correct. It may be observed that in Eur. Andromache 956 and Aesch. Septem 626, where similar two-termination adjectives are recorded by papyri of the late 2nd. and 5th. Cent. A.D., both variants are supported by a section of the mss. It is possible that μετρίους has assimilated the ending of ἡδυνόους

with which it is co-ordinate.

846. The inverted word order πο]ταμῶν ἱερ[ων in the papyrus does not affect the metre. N. Lewis suggests that the inversion is due to the influence of 1.410, ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χώρουσι παγαί, on which Hesychius has the following note: παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γιγνομένων· κέχρηται καὶ Αἴσχυλος καὶ Εὐριπίδης. The word order of the mss is inverted no less than seven times in the Medea fragments of the Strasbourg papyrus. In 11.III3-4 and I275-6 as in 1.846 the inverted order is metrically equal to that of the mss.

862. The papyrus supports A V Σ in the reading φόνου; οὐ. The second οὐ is omitted by haplography in the papyrus.

864. Lewis restores the text of the papyrus, φοινίῳ τλάμο]νι τε θυμῷ. Page points out that this reconstruction gives satisfactory resposion with the mss reading of 1.855, τέκνα μὴ φονεύσης. There is no manuscript support, however, for the proposed dative φοινίῳ. The marginal gloss φ[ο]νῶ χε[ρα] μολυν(αι) in P. Antinoe 23, despite the dative, clearly supports τέγγαι χέρα φοινίαν.

981. The papyrus appears to read αὐτ]α with L and P.

1048. The accent on χαί[suggests that the copyist of P. Harris 38 read χαίρετ' ὦ βουλευματα. This may be due to the frequent occurrence throughout the play of the vocative plural τέκνα (and ὦ τέκνα) with verbs in the 2nd. person plural, and especially in the imperative mood: v. 11.89, 894-5, 901-2, 969-72, 1021-3, 1040-1 and 1069-70.

1089. Elmsley's conjecture οὐκ for the mss reading κούκ is confirmed by the papyrus.

1094. For the mss reading οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι Reiske proposes μέν γ' and Porson μέν. Both emendations are acceptable from the metrical point of view, but that of Reiske is palaeographically

nearer to the reading of the mss, and is now confirmed by the Strasbourg papyrus of the 3rd. Cent. B.C., which reads μέγε. Page objects that it is doubtful whether the combination μέν γε ever occurs in serious Attic poetry. It is found frequently, however, in serious Attic prose; v. Thucydides I,40, III,39 and VI,86. Compare also μέν γέ που in Plato Resp. 559B and Theaet. I47A. The use of μέν γε by Aristophanes in Ach. I54, τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές, recalls the language of serious dialogue, and lends a tone of mock seriousness. In short, the phrase seems perfectly adapted to introduce a generally agreed or acceptable statement of fact into speech of a didactic or philosophical nature. It is doubtful whether we can deny to Euripides the use of a figure of speech perfectly suited to his needs, especially in view of the direct support of the papyrus and the strong presumptive evidence of the mss.

II01. The papyrus confirms Brunck's emendation ὅπως θρέφουσι.

II08. The new reading ἦλθεν in the papyrus is metrically equal to ἦλυθε in A V B 1.

III3-4. For the inverted order of the papyrus, τέχνδ' ἔτ]ι λύπην πρὸς τοῖς ἄλλοις see l.846.

II58. Both the Strasbourg papyrus and P.Oxy. 2337 support B P 1 in the reading παῖδας σέθεν. The discovery of these two fragments considerably weakens the case for Murray's conjectures which were prompted mainly by the absence of σέθεν from L and possibly also from Σ. The evidence of the Strasbourg papyrus was known to Page whose conjecture τέκνω is based on τέκνα the unmetrical reading of A V.

II59. P.Oxy. 2337 confirms the doubly-augmented form ἡμπέσχετο. The doubly-augmented verbs are discussed by Page in his commentary on Medea ll.II56 and II59, and by Schwyzer, Griech. Gramm. I,656c.

II72. The papyrus C.Q. 32 supports the reading of the mss, ἡ τινος θεῶν μολεῖν. The remains of P.Oxy. 2337,]ς μο[are consistent with Usener's conjecture ἡ θεῶν Μητρὸς μολεῖν, but may with equal probability represent an inversion of the mss reading, τινὸς θεῶν.

II73. The preposition κατὰ read by L P and the scholiast is strongly supported by both papyri. Editors for the most part prefer the reading of A V B διὰ στόμα, a phrase used frequently by Homer and occurring in Hesiod and the tragedians. On the analogy of these examples it appears that διὰ must be translated "through the mouth." In this respect it is surely inferior to κατὰ which is more strictly parallel to the idiom "foaming at the mouth": v. Liddle and Scott s. κατὰ B,2.

II76-7. The reading of the mss, εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κωκυτόν, recalls Soph. Ajax 851, ἦσει μέγαν κωκυτόν. The substitution in the papyrus of the substantive μέλος for the adjective μέγαν has two important effects. The smooth structure of the sentence is broken by a pause before κωκυτόν, which becomes an almost redundant synonym of the new substantive to which it is in apposition. The adjective ἀντίμολπον, which is predicative in the text of the mss, is reduced in the papyrus to the role of an attributive adjective.

Little can be said in favour of the new variant, unless perhaps we may detect the figure oxymoron in the phrase ἀντίμολπον ... ὀλολυγῆς μέλος, "a tune discordant with her former shout of joy". Clearly, however, the disadvantages attendant upon the new variant outweigh its one possible merit.

II80. Page makes the following analysis of δρόμημα and δράμημα: "Weight of mss evidence is equally divided. δράμημα: Hdt. VIII,98,2, Aesch. Pers. 247, Soph. O.T. 193, Ichn. 74, Eur. Or. 1005 (in M A B), Ion, Fr. I.I. δρόμημα: Eur. Troades

693, Phoen. I379, Medea II80, Or. I005 (in V L P), Bacch. 872 and I09I." To this must be added the more recent evidence of P.Oxy. 2337 for δραμήμασιν in Medea II80. It should be noted, furthermore, that our only evidence for the text of Bacchae 872 and I09I is P, and of Troades 693 V P. Finally the agreement of the Ichneutae and Medea papyri, both of the 1st.-2nd. Cent. Oxyrhynchus, on the form δράμημα is a valuable indication of the reading of the Alexandrian texts.

II8I-2. The papyrus appears to agree with the mss in the almost certainly corrupt verb ἀνθήπτετο. This fact considerably detracts from the value of the evidence of the papyrus in support of ἐκπλεθρον (or ἐκπλεθρον). Nevertheless, in so far as the papyrus and mss are unanimously agreed upon an intelligible reading, emendation should only be admitted if a distinct improvement in the text is apparent: this is not to be found in the conjecture ἐκπλέθρου to which Page has been won by the arguments of J.U. Powell in C.R. 47, pp.210-I.

Powell begins with a discussion of the ἐκπλεθος δρόμος, which he shows conclusively to be unsuitable for the required comparison. When he turns to the question of whether to accept ἐκπλεθρον or the entirely unsupported conjecture of Reiske ἐκπλέθρου, Powell proposes a new interpretation of the phrase κῶλον ἐκπλέθρου δρόμου for which there is no adequate evidence, and the choice between text and conjecture is reduced to a matter of personal preference for a period of ten seconds rather than twenty taken by the princess to regain consciousness. The new interpretation hangs upon the assumption that, if a δρόμος of 400 yards is divisible into κῶλα of 200 yards, there is no reason why a δρόμος of 200 yards should not similarly be divided into κῶλα of 100 yards each. The error lies in the ambiguity of δρόμος and the completely unprecedented use of κῶλον.

For the sprint, known as the ἔκπλεθρος δρόμος or στάδιον, must be distinguished from the διαύλος the medium-distance race up and down the course. It is only when δρόμος is synonymous with the latter that it may be said to have κῶλα. v. Aesch. Agamemnon 344, κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. In modern sports terminology "leg" and "lap" are similarly restricted to medium and long distance events. The evidence of Eur. Electra 883-4 adduced by Powell does not in any way support his case. As he points out, ἔκπλεθρον δραμῶν ἀγῶνα indicates the sprint or ἔκπλεθρος δρόμος: there is no mention of "half a sprint", nor of a "half-way stage" in the sprint. Our synonyms for the sprint are now three in number, στάδιον, ἔκπλεθρος δρόμος and ἔκπλεθρος ἀγῶν. In Medea II81 we must surely have a fourth, κῶλον ἔκπλεθρον δρόμου: for the runner is a sprinter, ταχὺς βαδιστής, and his distance is "a 200 yard length of the track." Euripides simply pictures the shorter race as a κῶλον of the longer.

II83. The pronoun ἡ δ' is otiose when used in conjunction with ἡ τάλαιν' in the following line, and may be due to the influence of ἡ δὲ δ' in l. II81. The temporal conjunction ὅτ' read by the papyrus makes the point of comparison clearer.

II89. λέπτην read by the majority of the mss is probably derived from the preceding line, which begins, πεπλοὶ δὲ λεπτοί. The phrase is repeated in l. 949 λεπτόν τε πέπλον and l. I214 λεπτοῖσι πέπλοις. With the reading of B Haun. and P. Oxy. 2337 compare l. 923, στρέφασα λευκὴν ἔμπαλιν παρηίδα and l. II48, λευκὴν τ' ἀπέστρεφ' ἔμπαλιν παρηίδα.

I256. Page suggests that the remains of the papyrus reading]εντετλα[may be evidence of a new variant γενέθλαν. Compare the corruption γηγενεθλαν in the papyrus text of Phoen. I28 of similar date to the Strasbourg papyrus. In both instances γενέθλα appears to have been supplanted by an intrusive gloss.

I26I-2. The papyrus is obviously of little value for establishing the text of these lines. Even the apparent confirmation of Musgrave's conjecture μάταν ἄρα is not conclusive, since the lacuna may suitably be filled by the reading ματην ἀρα [ματην τε]κνων.

I265-6. Although it is seriously corrupt in other respects, the Strasbourg papyrus undoubtedly supports the reading of the mss, φρενῶν βαρὺς χόλος against Seidler's conjecture φρενοβαρὺς χόλος. The evidence of the papyrus constitutes a serious obstacle to the acceptance of Page's proposed text of this line and of the corresponding line I255 in the strophe.

Page wishes to read καὶ τάδε δυσμενὲς φόνος ἀμείβεται, transposing the hypermetrical reading τάδε from the preceding line of the papyrus. The transposition furnishes an object for ἀμείβεται, and gives approximate responsion with the proposed new reading of l.I256. The most obvious weakness in Page's conjecture is the doubtful nature of the evidence for τάδε. The papyrus is grossly corrupt at this point reading ^{λα} αλδηταδε for δειλα(α) and the decision to transpose τάδε after καὶ in the following line is purely arbitrary. It is clearly an inconclusive argument that satisfactory responsion is achieved with the emended text of l.I256: the conjecture γενέθλαν is itself most uncertain. Finally it is not universally agreed that ἀμείβεται does require an object; apart from Murray's interpretation which Page rejects, we may read καὶ δυσμενὲς φόνος ἀμείβεται, "and cruel murder comes in its turn."

I270-5. Murray's conjecture Παῖδες ἔνδοθεν: αἰαῖ is partly confirmed by the papyrus which reads ωιμοι. The exclamation is incorporated into the metrical structure of the papyrus text by omitting ἀκούεις τέκνων from l.I273a and the second μέαν from l.I282, the corresponding line in the antistrophe.

The repetition in the papyrus of ll.I273a-4 before l.I27I confirms Schenkl's transposition of these lines.

I275-6. The most probable reconstruction of the papyrus is τέκνοις δοκ]εῖ μοι φόβ[ου]ς. The plural φόβους is an inferior variant. Its transposition with τέκνοις may be a deliberate attempt to avoid the undesirable proximity of φόβους and δόμους in one line. For other metrically acceptable inversions of the mss text in the Strasbourg papyrus see 1.846.

I277-8. Lewis considers the omission of these two lines from the text of the papyrus a distinct improvement. The corresponding lines, I288-9, which are also omitted by the papyrus, are inconsistent with the version of the myth in Ovid Metamorphoses IV,512-530, where Ion is said to have thrown herself into the sea with Melicerta only, the other son Learchus being slain by his father. A later fragment P.Harris 38 of the 2nd. Cent. A.D. contains ll.I288-9.

I28I. Seidler's conjecture ὄν for the mss reading ὤν is confirmed by P.Harris 38.

Lewis restores τ[ολ]μαί in the Strasbourg papyrus. P.Harris 38, reading μοῖρα, is once again in agreement with the mss.

I282. Snell points out that the omission of μέαν from the Strasbourg papyrus gives responsion with l.I273a, and is therefore probably the result of deliberate interference with the text. The omission of the same word by the copyist of A is almost certainly not significant, unless we are to believe that A preserves readings independent of the hyparchetype of B V L P and P.Harris 38.

In the margin of P.Harris 38 is a variant μων δὲ, which Powell interprets as an abbreviation for μων δέ (or δειπῶς). Snell suggests that δὲ may simply be a misspelling of δή, in which he is partly supported by the unusual spelling δη in

the text of this line and ἡδῆ in l.I292. There is no reason, however, to prefer either interpretation of this variant to the reading of the mss, which is supported by the text of both papyri.

I285. The process of corruption may be traced by arranging the variants in chronological order. The correct reading αλαι is preserved by the Ptolemaic papyrus. The iota adscript may have been mistaken subsequently to represent a nominative plural, and emended by the addition of ς to αλαις, the reading of the first hand in P.Harris 38. The dative singular is required, however, and has been restored by a second hand in the form αληι, which is also the reading of the mss.

P.Harris 38 shares the inconsistency of the mss in the choice of α and η forms in lyric passages, reading σίδηρος in l.I279 and ἄ in l.I286. The use by A and B of ἡ in l.I284 and of ἄ in l.I286 appears to be particularly arbitrary, yet is accepted by both Murray and Page.

I288-9. For the omission of these lines by the Strasbourg papyrus see ll.I277-8.

Powell considers the present participle ὑπερτείνουσα, read by P.Harris 38 and supported by ὑπερτείνῶσα in H, in no way inferior to the aorist participle in the other mss.

I290. Elmsley's conjecture τί δῆτ' οὖν for τί δῆ ποτ' οὖν is partly confirmed by the new variant τί δῆτ' οὐ. The only other extant example of δῆτ' οὖν is cited by Page from Ar. Nubes 423, ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἢ δὲ θεὸν οὐδένα, where R is corrupt and οὐ is read by some recentiores. The evidence in support of δῆτ' οὖν is therefore not entirely conclusive, since in both examples οὐ would be equally acceptable.

I296. The papyrus confirms Elmsley's conjecture γε.

I308. The original reading of the papyrus οὐ που was conjectured

by Barthold. The value of this confirmation is reduced by the correction of a second hand which supports the mss reading ἡ σου. However, at least two other distinctive features of the papyrus, the variant ἄλκις in l. I285 and the omission of l. I300, which Page associates with a peculiarity in the text of the scholiast, support the belief that the exemplar belonged to a tradition independent of the mss. If therefore the first and second hands in the papyrus represent two entirely independent sources, οὗ σου and ἡ σου must be considered as presumptive variants.

Hippolytus.

262. The order of the mss, σφάλλειν ... τέρπειν appears to have been inverted in B.K.T.5005. The same copyist has a similar inversion of the mss reading ἦλθε δ' ἄρτι at 1.510.

272. Wilamowitz and Schubart do not consider Kirchhoff's reading of the parchment codex B.K.T.5005 to be certain, and prefer to mark the lacuna after the τ of πηματ[ων. The traces of ink, which Kirchhoff deciphered as σ would be consistent with the first stroke of ω. The support of this text for the majority of the mss against M is valuable in view of the close connection between these two sources, which is demonstrated by the distinctive errors ἀνακρίνασθαι in 1.254 and αὐθι in 1.312.

273. The support of B.K.T.5005 for M V B and the two scholiasts adds little to the weight of evidence for ἦμαι, if the variant ἦμεις in A L P may be dated earlier than the 6th. Cent. The phrase ἐς ταῦτόν ἦμεις is used by Agamemnon in Eur. Hecuba 748, to indicate that Hecuba's wishes are in agreement with his own. It is clear, however, that the nurse does not use the phrase in the same way. She has been asked what Phaedra's sickness is, and to this she has replied that she does not know. The chorus now try an easier question: perhaps the nurse might know the cause of her trouble, but she replies, "You have come (It comes) to the same thing." By this the nurse presumably means that she can no more answer the second question than she could the first. Hecuba 748 is therefore unreliable support for the personal form ἦμεις in Hipp.273.

The lengthening of ι to ει in σ]ειν[α̃ is paralleled in 1.381 by the unusual spelling ἀργεας.

284. The support of the papyrus for the reading of A L P, πάντ, is once again significant. In the absence of accents, however, the confirmation is of individual letters rather than of the word as a whole. It is possible to divide the papyrus text εἰς πᾶν τ' ἀφῖγμαι καὶ ... , and so obtain a closer measure of agreement with M V B. The interpretation of the scholiast, πολλοὺς τρόπους, favours πᾶν, and the idiom εἰς πᾶν ἀφικνεῖσθαι also occurs in Xen. Hellenica 6,I,I2 and Herodotus 7,II8. The omission of τ' from M V B would be more consistent with the close connection observed to exist between B.K.T.5005 and M, and has a parallel in the omission of γ' from l.274 by M V and A.

302. Kirchhoff's reading τῶν is not absolutely certain. In view, however, of the scholiast's note, τοῖς πρὶν ῥήμασιν, the dative may be accepted with a certain measure of confidence. The substitution of a genitive with ἰσὺν for the more usual dative is pointless, nor are there any special circumstances which demand the use of the plural.

303. The reading of the scholiast ἐπέθεθ' is surely a gloss rather than a serious variant. The mss fall into two main divisions, M A B B.K.T.5005 and γρ. L² reading ἐτέγγεθ' V L² P and B² reading ἐθέλγεθ'. Both verbs may be used as synonyms of ἐπέθεθ', but θέλω has associations which are unsuitable to this context.

316. The parchment confirms M A in the superior reading φορεῖς. The root verb φέρω is always admissible where the frequentative form φορῶ may be used. The natural tendency is towards simplification by substituting the common verb for the more specialised frequentative form.

322. The reading τοῦτο is probably not intended as a serious variant for the mss reading τοῦθ' ὅ. Compare l.319

where the same copyist reads ουκ ἐκ[ων for οὐχ ἔκων of mss.

323. B.K.T.5005 reading λελιφομαι supports λελεῖφομαι in M A B L P rather than λελήφομαι in V A². Compare 1.380, ἐγίνατο 1.345, λ[εξι]ας, 1.410, θηλιαισι and 1.423, κλινων.

326. The superior reading κού preserved by M is confirmed by B.K.T.5005.

344. The remains of B.K.T.5005 do not agree with the mss reading, οἷδ' ἄ. The copyist may possibly have been influenced by the occurrence of τοῦθ' ὅ in 1.322 and even more closely in 1.347 to read, οὐδέν] τι μᾶλ[λον το]ῦ[θ' ὅ βο]ύ[λομαι κλύειν. In a text lacking accents and any form of punctuation ΟΙΔΑ would naturally present some difficulty.

359. The majority of the mss are supported in the reading κακῶν. κακῶς read by B V² N and Haun may be an emendation designed to balance two constructions, οὐχ ἔκοντες, ἀλλ' ὁμῶς κακῶς, both modifying ἐρῶσι. This is, however, a simplification of the true construction, which achieves effect by ellipsis :: οἱ σάφρονες οὐχ ἔκοντες κακῶν ἐρῶσι, ἀλλ' ὁμῶς κακῶν ἐρῶσι. For such a context the neuter plural adjective used substantively is more idiomatic.

364-5. The remains of the papyrus are indistinct, but almost certainly support κατανύσαι. The traces of φρενῶν suggest that the lacuna contained the reading of M A V, πρ[ὶν σὰν φίλῶν. The metrical difficulty may be avoided by reading, ὁλοῖμαν ἔγωγε, πρ[ὶν σε φίλῶν] κατανύσαι φρενῶν.

390. The original reading of B.K.T.5005, γ' ἔμπαλιν, was corrected by the first hand, presumably to agree with the mss reading, τοῦμπαλιν, although only ε of the original reading has been deleted. Compare the correction of Soph. O.T. 434 in P.Oxy. 2180.

393. Final N is indicated in B.K.T.5005 by a horizontal

bar over the preceding vowel. Its omission above the υ of $\text{o}\tilde{\upsilon}\nu$ may be due to the suprascript correction o .

403. The papyrus B.K.T.9772 introduces a new variant $\mu\acute{\epsilon}\nu$ for $\gamma\acute{\alpha}\rho$, which is read by all the mss and the parchment codex B.K.T.5005. The use of $\mu\acute{\epsilon}\nu$ without a corresponding $\delta\acute{\epsilon}$ is common in the Attic dramatists, especially when preceded by a pronoun: cf. Soph. Phil.1218, Ant.634, Eur. Medea 676, 1129. B.K.T.9772 is not, however, a fragment of papyrus codex, but simply an anthology of tragic and comic lections which include Hippolytus 11.403-423. Obviously $\gamma\acute{\alpha}\rho$ is not a suitable conjunction with which to introduce this short extract, and has been replaced by a more acceptable substitute.

407. Both fragments B.K.T.5005 and 9772 read $\omega\sigma\tau'$ in support of M A B. $\omega\sigma\tau\epsilon$ is used frequently with the imperative to mark a strong conclusion; and on the analogy of this construction the optative $\delta\lambda\omicron\iota\tau\omicron$ would be intelligible. Normally, however, the association of $\omega\sigma\tau\epsilon$ and optative denotes a supposed consequence. In support of $\omega\varsigma$ read by V B² L P we may compare 11.18,107, $\omega\varsigma$ $\epsilon\pi\iota\varsigma$ $\acute{\alpha}\pi\delta\lambda\omicron\iota\tau\omicron$, Od.1,47, $\omega\varsigma$ $\acute{\alpha}\pi\delta\lambda\omicron\iota\tau\omicron$ $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\varsigma$ and Soph. Electra 126, $\omega\varsigma$ $\acute{\omicron}$ $\tau\acute{\alpha}\delta\epsilon$ $\pi\acute{\omicron}\rho\omega\nu$ $\delta\lambda\omicron\iota\tau'$.

The variant $\delta\lambda\omicron\iota\tau\omicron$ in the papyrus is inconsistent with the verb of the relative clause, $\eta\rho\epsilon\alpha\tau'$.

408-9. The papyrus B.K.T.9772 contains two new readings against the mss and B.K.T.5005. $\pi\rho\acute{\omega}\tau\omicron\upsilon\varsigma$ is certainly an error, the adjective being attracted from the original $\pi\rho\acute{\omega}\tau\eta$ by the following noun $\theta\upsilon\rho\alpha\acute{\iota}\omicron\upsilon\varsigma$. The singular $\lambda\acute{\epsilon}\chi\omicron\varsigma$, however, seems to be more suitable to the singular subject.

411-2. There is no apparent reason for the rejection of these lines, which are omitted by B.K.T.9772. The same copyist omits 1.405 and inserts a line of markedly inferior quality

after 1.407.

The present indicative, *δοκεῖ*, read by B.K.T.5005 is an inferior variant, but may be regarded as evidence in support of the future indicative, *δοξει*, in A² B² against the aorist subjunctive in M A V B.

4I6-8. B.K.T.9772 has the forms *συνευνετῶν* and *συνεργάτην* against all the mss, which preserve the Attic prefix *ξυν-*. The papyrus also reads *τέραμνα* in agreement with L against *τέρεμνα* in the majority of the mss and B.K.T.5005. The form *τέρεμνα* is read also by P.Oxy.1370 at Eur. Orestes 1371.

422. Yet another new reading is preserved in B.K.T.9772, *οἰκωσονπεδον*. B.K.T.5005 supports the reading of the mss, *οἰκοῖεν πόλιν*. Wilamowitz and Schubart are of the opinion that the exemplar from which the papyrus is derived read, *οἴκωσ' ἔνπεδον*: but this is scarcely an improvement on the text of the papyrus, since no account is taken of the genitive *κλεινῶν Ἀθηνῶν*. More probably the exemplar read, *οἰκῶσιν πέδον κλεινῶν Ἀθηνῶν*, the verb ending -ov being assimilated from the following noun.

424. The variant *παρ'* read by B.K.T.5005 is palaeographically close to the mss reading *γάρ*. For the use of *παρά* with the accusative, meaning, "in comparison with", see Herodotus 7,20, Xen.Comm.I,4,14 and Plato Phaedrus 236D. The loss of *γάρ* however, is undesirable, and there is the further difficulty that an object for the transitive verb *δουλοῖ* must be supplied from the following concessive clause.

430. As in 1.424 the new variant, *μὴ προσοφθείην*, is palaeographically similar to the reading of the mss *μήποτ' ὀφθείην*. For the use of *προσοφῶ* as an alternative to the simple verb *ὀρῶ* see Eur. Bacchae 737. Compare however the variants *ποτε βλέφασα*

and ποτ' ἐμβλέψασα in Soph. Electra 995.

456. B.K.T.5005 reads εἶνεκ' against all the mss, supporting the view that εἵνεκα rather than οὕνεκα should be read as the correct prepositional form. It should be observed, however, that at l.495 οὕνεχ' is read with the other mss against ἐνεχ' in P.

498. B.K.T.5005 supports A in reading the true Attic form συγκαλήσεις.

500. The support of B.K.T.5005 for κακῶν read by M and V before correction must be regarded with suspicion. The same copyist follows the mss into error in l.33I with the reading ἐσθλῶν αἰσχρά, and the forms κακός and καλός are confused in ll.403 and 407 by the copyist of B.K.T.9772. It is probable that κακῶν is a similar error. The following lines, κρεῖσσον δὲ τοῦργον, εἴπερ ἐκασέει γέ σε, ἢ τοῦνομ' favour a contrast between αἰσχρά which will save Phaedra's life and καλά which will preserve her good reputation. It is possible, however, to interpret τῶν κακῶν as "your misfortunes", and understand the line as a reference to a current topic of moral philosophy:- In misfortune, is it better to act shamefully or to suffer nobly? Such a question would certainly be discussed by the sophists, and Euripides gives a definite answer to it in the dénouement of the Hippolytus.

585. The papyrus P.Oxy. 2224 supports H. Weil's emendation ἰάν, which is based on the scholiast's reading ἰών. The marginal sign γ may indicate that some variant was known to the corrector.

592. μνήσομαι read by A is unacceptable in this context, but closely resembles μήσομαι, which is read by L P N D Σ and the papyrus. The variant μητίσομαι in M V and A suprascript has exactly the same meaning as μήσομαι, but must be rejected

for metrical reasons, besides its being otherwise unattested in tragedy.

597. The extent of the erasure in L, a text which is frequently found in agreement with P, indicates that the original reading may have been φίλως, καλῶς δ' οὐ as in A B P and the papyrus. The absence of μέν from the common formula μέν ... δ' οὐ has obviously caused some difficulty in the remaining mss. In M and V μέν has been added hypermetrically, whilst in the reading of L² we may detect a more scholarly attempt to incorporate the same particle.

600. The paragraphus in the papyrus is not required. The role of the chorus in the dialogue is to prompt Phaedra into revealing first her betrayal and finally her resolve to die. The attribution of this line to the chorus would destroy the impersonal mood, and imply the chorus' agreement with Phaedra's intention.

620. The ς of ἐντιθέοντας has been lost by an error of haplography. The prefix ἐν- may be due to accommodation with the prepositional phrase ἐν ναοῖς. It is improbable that the rare use of ἀντιτίθημι in the mss should be an early corruption.

II72. The apparent support of P.Lit.Lond. 73 for the variant αἰσχύναντά με is not reliable. This fragment follows the practice, common in the papyri, of retaining elided vowels: cf. l.II69, ἦσα for the mss reading ἦσθ'. The evidence is, therefore, equally consistent with the variant αἰσχύναντα ἐμέ. in M and A.

II76. A future tense, either indicative as in L or optative as in B P D N, is required by the context. The present optative ἀναστρέφοι in the remaining mss and papyrus should be regarded as evidence in support of an original future optative.

II94-5. The reading πῶλους confirms the connection observed

in l.II76 between the papyrus and M V O. The papyrus also introduces a new and interesting variant ὑπῆγε H.J.M. Milne is possibly correct in his interpretation, "to touch up the horses." ὑπάγω indicates slow steady movement, and is in this respect superior to ἐπάγω, which implies a more vigorous action. Translate: "Meanwhile, whip in hand, he kept the horses moving steadily forward together." This agrees well with the messenger's next statement, that the attendants were walking alongside the bridles.

The papyrus wrongly preserves the epic form ἀμαρτῆ.

Andromache.

7. The omission of this line from the papyrus confirms the statement of the scholiast that it is an interpolation of the actors.

9. The most probable reconstruction of the papyrus is, παῖδα θ' ὃν τί[κ]τω πόσει, the verb ending being attracted to the form of the 2nd. declension dative singular by πόσει.

10. P.Oxy. 449 supports the majority of the mss in the reading ῥιφέντα against ῥιφθέντα in L P. The form ῥριφθην is found more frequently in tragedy, but ῥριφθην is read by all the mss of Eur. Hecuba 335 and Fr. 489, quoted by Stephanus of Byzantium.

17. The mss reading Φαρσαλίας / σύγχορτα ναῖω πεδί' , ἔν' .. has a parallel in Fr. 179, Οἶνός / σύγχορτα ναῖω πεδία ταῖς τ' Ἐλευθεραῖς . Traces of two letters]*ρ after an excessively large lacuna are thought to indicate that the first half of the line in the papyrus text diverged seriously from the reading of the mss. In other respects, however, the text is conservative, and it may be observed that a simple reconstruction, σύγχορτα ναῖω πεδία , πρὶν ἢ θαλασσία .., would explain perfectly both the size of the lacuna and the traces of]*ρ immediately following. The substitution of πρὶν for ἔν' , which is used in its less common form as a relative adverb, is an error comparable with that already observed in 1.9.

27. The new variant in the papyrus, τ[ε]χθέντ[ος] appears to have assimilated the stem of the following noun τέκνου . The passive ἐτέχθην is not found in Attic until prose writers of the 4th. Cent. B.C. The copyist is guilty of a similar error in 1.910, reading ἐμηνάμην a late form of the verb

μαίνομαι for the mss reading ἡμυνάμην.

34. It is clear from the accent on τά that the copyist misunderstood τά κ[έλνης to be two separate words. The metre requires a long vowel, which is produced in the mss by crasis in τάκελνης. In 1.47 ὑπεκπέμπω is similarly divided υπ[εκπέμπω .

956. P.Oxy. 2335 appears to read γυναικέους with B O P and H. Other examples of the two-termination form γυναικέος -ov occur at Aesch. Septem 626 and Eur. Medea 839.

962. The repetition of ἐκφοβηθεῖς' .. φόβω in the mss and scholiast is weak. Lenting's emendation φόνω must be understood as "attempted murder", for which there is no satisfactory parallel. The papyrus preserves a distinctly superior variant φ[όνω.

980. The doubly-augmented form ἠνείχόμεν in the mss is supported by the papyrus against Dindorf's conjecture ἐνείχόμεν. See D.L. Page's note on Eur. Medea 1156 and 1159.

981. The ending of this line in the papyrus is not consistent with any of the variants recorded by the mss.

984. The papyrus contains a new and entirely unexpected variant, ἐς οἶκ[ον. C.H. Roberts points out that the text of papyrus may be conveniently translated, " I will take you home ... , " but his suggestion that one might expect τῶνδε in the mss reading is answered in 1.991 by the phrase οἶκους μ' ἐξερημοῦσαν. It is possible, however, that the genitive of separation in the mss may be due to the frequent references to this theme, made both by Orestes and Hermione: cf. 1.963, οἶκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις, 1.966, πέμψων σ' ἀπ' οἶκων τῶνδε, 1.989, τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων, 1.991, οἶκους μ' ἐξερημοῦσαν and in 1.981 of the papyrus, ...]εῖν δόμων.

991. The beginning of this line is missing from the text

of M A V L and P. The variant οἴκους τε τοῦσδ', added by a 2nd. hand in V is unmetrical; οἴκους τε τοῦσδε μ' in Hauniensis 417 is a later elaboration of the same reading. There remain two superior variants, ἡ παιδος οἴκους, added by a 2nd. hand in P, and ἡ πρόσβυς οἴκους in O D Apograph.Par.2818 and P.Oxy.2335. For the use of παῖς with reference to a grandchild compare 1.II36. A close similarity may be observed between ἡ πρόσβυς (οἴκους) and μὴ...πρόσβας (δῶμα) in the preceding line: a confusion of these two lines might produce μὴ προσβὰς οἴκους or some similar corruption, the detection and removal of which would explain the lacuna in the hyparchetype of M A V L P.

1002. The papyrus supports the majority of the mss in the reading πικρῶς against πικρός in M and P.

1014-6. The papyrus does not divide words indiscriminately between lines: the only division apparent is in the compound adjectives εὐ-τειχῇ 1.1009 and εὐ-ίππους 1.1019. The first word of 1.1016 must, therefore, be Εὐ[υαλιῶι, confirming the text of the mss against Bothe's inversion χέρ' 'Ενυαλίῳ τεκτοσύνας.

The first word of 1.1015 cannot be restored in the papyrus with certainty. If αλ[is correctly deciphered, a new reading is indicated; but the unsure Λ may simply be the first two strokes of an original Ν obscured by the lacuna. If the line does in fact begin αν[, in view of the system of line-division noted above, the papyrus must be assumed to support Murray's conjecture ἄν.

1136. The papyrus reads παιδός with the majority of the mss. The variant ποδός in M L O may have been suggested either by ποδῶν πάρος in 1.1134 or πυρρίχας in 1.1135.

The papyrus also records the correct form νιν with L and V².

The Ionic form μιν is not used by the Attic tragedians.

II42. The masculine plural πολλοί read by the mss is undoubtedly correct. The new variant πολλάί in the papyrus has probably been assimilated in error to the noun in the preceding simile, ὅπως πελειάδες.

II7I. G. Manteuffel reconstructs the papyrus, αὐτὸς [δὴ πῆ]μασι κύρσας: but there is no mss evidence in support of δὴ, nor is a paroemiac required. A more probable reconstruction is, αὐτός [τε πῆ]μασι κύρσας. The omission of κακοῖς, as of ἤδη l.II66 and καί l.II69, may perhaps be attributed to carelessness rather than explained by metrical analysis.

I274. The papyrus contains a new variant, καὶ τὰδ' for the mss reading, ταῦτα δ' . Compare Hecuba l.I276.

Hecuba.

255. ζητεῖτε read by the ostrakon is an inferior variant for the mss reading ζηλοῦτε.

The ostrakon text is divided, γινώσκεισθ' ἐμοί against the mss reading, γινώσκεισθέ μοι. The form γινώσκω is not found in Attic of the 5th. Cent.

256. L and P are supported in the correct reading φροντίζετε. The variant γινώσκετε in M A is almost certainly to be attributed to the influence of γινώσκεισθε in the previous line. The use of the form γινώσκετε may be evidence of the late origin of this variant.

740. The reading of the first hand in B, κραθέν, occurs also in the papyrus. The existence of this corrupt form of the participle κραθέν is therefore established at least as early as the 5th. Cent. κραθέν read by M A B² L and P is an easier variant, perhaps originally a gloss, which has been introduced into the text after the corruption of the more difficult variant. Euripides also uses τὸ κραθέν in Ion 1.77 and φηρόν τε τὴν κραθεῖσαν in Hecuba 1.219.

I271. The papyrus supports A B L in the superior reading αῶ. The corruption in M V P and O is due to the separation of noun and possessive adjective.

I272. The use of ἐπαδόν in this context is without parallel, and the intrusion of ἦ τ' in the reading of the mss is weak. Nauck avoids both difficulties with the emendation ἐπώνυμόν τι. The papyrus supports the mss reading ἐπαδόν, but appears to introduce a new variant μ[ῆ] τι. If sound, this new variant would avoid the unevenness of the mss construction, whilst remaining much nearer to the mss palaeographically than Nauck's emendation. The loss of M from ΕΠΙΔΑΟΝΜΗΤΙ is virtually an error

of haplography. On the score of interpretation, however, it is doubtful whether μή τι is admissible. μή τι introduces a forceful question implying an anticipated negative reply, and lending a tone of indignation or sarcasm: cf. Aesch. Prometheus 959-960, μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς. It is indeed possible to interpret Hecuba's question in this way, with a suggestion of sarcastic disbelief, but this would not accord with the credulous manner in which she accepts the other prophesies of Polymestor. The question also loses force through the postponement of μή τι to the middle of the sentence.

I276. The lacuna in the papyrus is sufficient for three letters only. The text most probably reads αὐτῷ [σοι] δίδωμι εἰ[χεῖν ταδε].

I279. The traces of ink in the papyrus are consistent with γε, the reading of L. Confirmation is not, however, absolute.

Supplices.

270. The infinitive εὐδαιμονεῖν in the papyrus is most probably due to a misinterpretation of ἔστιν as an alternative form of the impersonal verb ἔξεστιν. Compare, however, Horace Odes II, 27, Nihil est ab omni parte beatum, where the adjective beatum appears to translate the participle εὐδαιμονοῦν. Compare also Eur. Fr. 273, 3 NK², κούδεις διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ, and Eur. Fr. 661, 1 NK², οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

The corruption of the neuter present participle in -οῦν to the form of the present infinitive occurs also in Soph. Electra 363, where Erfurdt correctly restores the participle λυποῦν for the mss reading λυπεῖν.

Heracles.

I092. The adverb δεινῶς in the papyrus is inferior to the adjective read by the mss. The point of Heracles' speech is to describe his present condition, not to bewail the dreadful manner in which it has come upon him.

The text of the papyrus continues, πνοὰς δ[εινὰς πνέω or possibly even, πνοὰς δ[εινῶς πνέω.

I094. The papyrus reading οινισ[μενος is a meaningless corruption of ὀρμισμένος. The mss reading is supported by a parody in Ar. Thesm. II05-6:- ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον θαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὀρμισμένην. See Eur. Fr. I25, I-2 and note.

I096. The papyrus gives valuable support to Elmsley's emendation, πρὸς ἡμιθραύσῳ.

The remainder of the line reads λαίῳ τειχίσματι in the mss, and λαίων στο×[in the papyrus. The genitive λαίων is an improbable reading, especially in view of the support given by the papyrus to ἡμιθραύσῳ. The emendation τυκίσματι by Fix is probably correct; the variants in both papyrus and mss may well be corruptions of this uncommon word. Compare Eur. Fr. I25,3, ἐξ αὐτομόρφων λαίων τειχισμάτων, where Jacobs conjectures τυκισμάτων. The similarity of structure and vocabulary apparent in these two lines is of particular interest in view of the parody in Ar. Thesm. II05-6, which combines the first two lines of Fr. I25 and Heracles l. I094.

I098. The papyrus confirms Canter's emendation τ'.

I338-9. These lines are rejected by Nauck and Wilamowitz on the grounds of their similarity to Orestes ll.667-8, and because of the irregular spondaic 5th. foot in l. I338. The

citation by Favorinus, however, establishes their existence in the text by the end of the 1st. Cent. A.D.

The new variant in the papyrus ὃν ἄν avoids the repetition of the temporal conjunction ὅταν in consecutive lines. The temporal clause is supported, however, by the parallel participial phrase ὡφελεῖν θέλων in Orestes 668.

Troades.

879. The text of the papyrus is not certain. But whether $\omega\sigma\omega\nu$ or $\epsilon\sigma\omega\nu$ is read, the evidence supports the reading of V, $\acute{\omicron}\sigma\omega\nu$. Editors, however, prefer Canter's emendation $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota\varsigma$ based on $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota$ the reading of P. There is no reason, however, to reject a reading which makes perfectly good sense, and has the support of the two oldest authorities. $\kappa\omicron\iota\nu\eta$ is used frequently with the genitive: cf. Od. 23, 312, Herodotus 2, 134 and 7, 134. Internal accusatives $\kappa\omicron\iota\nu\eta\nu$ and $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ followed by the genitive are found in Il. 21, 28-9, $\delta\upsilon\acute{\omega}\delta\epsilon\kappa\alpha$ $\lambda\acute{\epsilon}\xi\alpha\tau\omicron$ $\kappa\omicron\upsilon\acute{\rho}\omicron\upsilon\varsigma$, $\kappa\omicron\iota\nu\eta\nu$ $\Pi\alpha\tau\rho\acute{\omicron}\kappa\lambda\omicron\iota\omicron$ and Soph. Electra 563-4, $\acute{\epsilon}\rho\omicron\upsilon$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\tau\eta\nu$ $\kappa\upsilon\nu\alpha\gamma\omicron\nu$ "Ἀρτεμιν τίνος $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ $\tau\acute{\alpha}$ $\pi\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}$ $\pi\nu\epsilon\acute{\upsilon}\mu\alpha\tau'$ $\acute{\epsilon}\sigma\chi'$ $\acute{\epsilon}\nu$ $\text{Α}\acute{\upsilon}\lambda\iota\delta\iota$. We may, therefore, with confidence read, $\acute{\epsilon}\mu\omicron\iota$ δ' $\acute{\epsilon}\delta\omicron\chi\epsilon$... $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota$ $\delta\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$ $\kappa\tau\alpha\nu\epsilon\iota\nu$, $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ $\acute{\omicron}\sigma\omega\nu$ $\tau\epsilon\theta\nu\acute{\alpha}\varsigma'$ $\acute{\epsilon}\nu$ $\text{Ι}\lambda\iota\omega$ $\phi\acute{\iota}\lambda\omicron\iota$, and translate, "I decided ... to hand her over there to be put to death, in requital for those of our allies who fell at Troy."

Canter's emendation $\acute{\omicron}\sigma\omicron\iota\varsigma$ offers two possible interpretations. The dative may be understood as the recipient of $\delta\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$: but the removal of Helen from Troy to Greece surely implies that retribution is to be given to the kinsmen of those who have died. More probably then a rather indefinite dative of advantage is intended, implying satisfaction or some other unspecified benefit to the dead as a result of the retribution exacted by their kin: but such a construction with $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\alpha}\varsigma$ is without parallel, and at the cost of ambiguity adds little that is not already implicit in the genitive.

Electra.

373. The new reading of the papyrus $\delta\iota\omicron\pi\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$ is equal to the mss reading in meaning and metre.

374. The papyrus gives a long syllable by crasis in $\tau\acute{\alpha}\rho\alpha$. The reading of the mss $\gamma' \acute{\alpha}\rho\alpha$ is metrically unsuitable.

376. The conjunction δ' read by L and the papyrus is necessary. γ' read in error by P may be due to the position of $\kappa\epsilon\nu\acute{\iota}\alpha$, first word in the line, and the implied subject of the sentence, although its primary function is that of subject to the preceding sentence.

388-9. The papyrus supports $\delta\acute{o}\rho\upsilon$ read by Stobaeus against $\delta\omicron\rho\acute{\iota}$ in the two mss, L and P.

The mss reading $\mu\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota$ with the special meaning, "to stand and face steadfastly," is more consistent with the reference to $\epsilon\acute{\upsilon}\phi\upsilon\chi\acute{\iota}\alpha$ made by Orestes in the following line. He is maintaining that noble birth is no guarantee of superior character, nor is great stature a guarantee of superior courage in the face of the enemy. The variant in the papyrus, $\delta\acute{o}\rho\upsilon \dots \phi\acute{\epsilon}\rho\epsilon\iota$, and Tyrwhitt's clever emendation of the mss, $\delta\omicron\rho\acute{\iota} \dots \theta\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota$ are open to the serious objection that neither describes a real act of $\epsilon\acute{\upsilon}\phi\upsilon\chi\acute{\iota}\alpha$.

Iphigenia in Tauris.

175. The papyrus appears to read τηλό]θι, a variant which may possibly be superior to τηλόσε in L P. Compare τηλόθι πάτρης at Il.I,30 et passim.

177. The papyrus confirms Markland's conjecture σφαχθεῖσ' ἅ

252. Reiske's conjecture κἀντυχόντες is similarly confirmed.

587. In the reading of the papyrus]τα τ[ο]υ θεου τ[the graphic attraction of the article from τῆς to τοῦ is understandable. Hermann's emendation τὰ appears to be confirmed, but this does not necessarily imply complete support for his proposed reading, τὰ τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγούμενος. M. Platnauer rightly expresses doubt as to the possibility of inserting the direct object τάδε into a predicative phrase. The papyrus is equally consistent with Murray's interpretation of τὰ τῆς θεοῦ, "the victims of the goddess," as subject of the infinitive θνήσκειν.

The remainder of the line is missing from the papyrus. Grenfell and Hunt, however, in P.Hibeh 24 ad loc., suggest the modification of Murray's text with the conjecture ἡγουμένου. If however the mss reading is to be rejected, it may be pointed out that no argument has been advanced in favour of ἡγουμένου, which could not with equal validity support ἡγούμενος, by no means an inferior reading. Platnauer furthermore objects to the use of νομός as subject of the verb ἡγοῦμαι.

618. The papyrus supports Bothe's conjecture τήνδε.

The mss reading προστροπήν is suspect. The new variant of the papyrus συμ[φο]ράν reveals that corruption had taken place in at least one group of mss as early as the 3rd. Cent. B.C. Weil restores πρόσφοράν, which Platnauer rejects on the grounds of the difficulty of interpreting "this offering" as meaning

"the duty of offering this." But the error may lie rather in the literal meaning attributed to προσφοράν. Clearly Iphigenia's function is not "to offer"; she is simply the instrument of sacrifice, and as such she has a "service" for the goddess. The use of προσφορά with the meaning "beneficium" or "munus" is found in Soph. O.C. 581, ποῶ γὰρ ἡ σὴ προσφορά δηλώσεται. Compare also the use of τὰ πρόσφορα with the genitive in Aesch. Choe. 710 and Eur. Hel. 515.

621. It is not necessary to read θείνουςα with Mähly. Platnauer does not do full justice to the reading of the mss, θύουςα, making one solitary comparison with Aesch. Agamemnon 137, "where Aeschylus uses the verb (in the middle voice) of eagles killing hares". Fraenkel points out that θυόμενοισιν is particularly appropriate in that context to prepare our minds for the sacrifice of Iphigenia, the ἑτέρα θυσία of 1.151. In Homer θύειν is restricted to mean "offer by burning", but the natural extension of this basic idea to include "slaying as a sacrifice" is testified by numerous examples: cf. Herodotus I, 216, Pindar Ol. 13,96, Aesch. Ag. 1417 and Soph. Electra 532.

Since Aristarchus commented upon the limited use of θύειν in Homer, it may be that the variant κτείνουςα read by the papyrus is an emendation of the early Ptolemaic period.

what is
logic
around
this?

622. The lacuna in the papyrus allows room for οὐκ only. The mss have the unmetrical reading οὐκουν.

Helen.

633. The perfect indicative ἀνεπτέρωκα in L P may have been attracted by γέγηθα in the preceding line, which is perfect in form rather than meaning. C.H. Roberts points out that the variant of the papyrus, ἀνεπ]τέρωσ[α, may be regarded as co-ordinate with ἔβαλον. Compare the combination of the aorist expressing instantaneous action and the present indicative in 1.673, κατεδάκρυσα καὶ βλέφαρον ὑγραίνω δάκρυσιν.

634-5. The papyrus confirms Elmsley's conjecture χέρας. Confirmation of Elmsley's transposition of the mss order ὡς λάβω ὧ πόσις is less certain: although the most obvious supplement to 1.635 is ὧ πόσι]ς, the lacuna in 1.636 remains to be accounted for.

The papyrus reading ἡδονῆ surely represents a dative rather than an accusative, since the omission of iota adscript is a regular feature of papyri of the 1st Cent. B.C. and even earlier. The exemplar may have read ἡδονῇ / ὧ πόσι σ' ὡς λάβω. In support of the mss reading ἡδονὰν ... λάβω, compare Soph. Trachiniae 819-20, τὴν δὲ τέρψιν ... τήνδ' αὐτὴ λάβοι, and O.T. 1004, χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις.

636. The papyrus preserves the correct form φιλτάτα.

637. The papyrus agrees with L and P showing that the corruption is of a very early date. Schaefer's emendation τῆς for τοῦ is almost certainly correct.

Murray's text is obtained with a minimum of interference with the traditional reading, but the elision of τε is an acknowledged weakness. Wilamowitz's conjecture ἔχω τὰ τῆς Ἀΐδας Διὸς τε λέκτρα is more radical than necessary, and leaves no clue as to the possible cause of corruption. An identical metrical structure may be obtained by simply inverting the order

of the mss and papyrus to read, ἔχω τὰ τῆς Διὸς Λήδας τε λέκτρα.
The confusion of ΛΕΚΤΡΑ and ΛΗΔΑΣΤΕ would have a parallel in the inversion of ὦ πόσις and ὡς λάβω observed in 1.635.

640-3. Roberts' suggestions for the reconstruction of P.Oxy. 2336 are unsatisfactory. On the purely arbitrary assumption that ὦλβισαν may have fallen from the text by haplography it is suggested that τὸ πρόσθεν may have been transposed to 1.640 and that 1.641 may begin ἐνόσφισα]ν. The content of the succeeding line is left entirely unexplained. The text arrived at by this eclectic procedure has little in common with the mss. A less radical reconstruction may be made as follows:-

ἄν ὑπὸ λα]μπάδων κόροι
λεύκιπ]ποι ξυνομαίμονες
ὦλβισαν, ὦ]λβισαν ἐμέ σέ τε μάταν.
τὸ πρόσθε]ν
δ' ἐνόσφισα]ν
πρὸς ἄλλα]ν γ' ἐλαύνει θεὸς
συμφορὰν * *] κρείσσω.

The new variant ἐμέ σέ τε μάταν is more probably the direct object of the second ὦλβισαν than of ἐνόσφισαν as Roberts implies; the analogy of Pindar Nem.6.63, indicated by Roberts is in any case false. The omission of θεοί from 1.641 is in agreement with the opinion of modern editors. The omission of ἐκ δόμων and σ' ὁμοῦ (or more probably σ' ἐμοῦ) from the same line is unexpected.

Roberts correctly points out that the restoration of ἐνόσφισα]ν implies the support of the papyrus for the co-ordinate construction. The variant ἄλλαν γ', however, with equal certainty supports Elmsley's suspicions of the conjunction δ'. The papyrus in fact appears to represent a transitional stage in the process of corruption: the verb has already been attracted into the indicative by the preceding verb ὦλβισαν, but the alteration of γ' to δ' has not yet taken place. Read:- τὸ πρόσθεν δὲ νοσφίσας, πρὸς ἄλλαν γ' ἐλαύνει θεὸς συμφορὰν

644-5. The mss reading πόσιν χρόνιον used in apposition to the second of two closely connected pronouns, σέ τε καί με, is possible, but harsh. It is doubtful, furthermore, whether we may translate, "your long-delayed husband". χρόνιον in its more usual sense "long-lasting", would be more appropriate to, τὸ κακὸν ἀγαθόν. Hermann therefore proposes to read the vocative πόσι, attributing these lines to Helen. A more sweeping emendation, συνάγαγεν ὦ πόσι, is proposed by Dindorf. Some measure of support is given to this by the new variant of the papyrus συνάγαγεν πόσει, where the vocative rather than the dative is surely intended: cf. Eur. Hippolytus 273.

665. Roberts restores δ]ιδασκέ με in the papyrus for the mss reading ὅμως δὲ λέξον. Cf. Melanippe Desmotis fr.499,2.

670-I. The papyrus indicates a slightly larger lacuna in the text of the mss than was at first believed. It is now apparent that a line has been lost, possibly by reason of homoeoarchon: cf. ll.66I-2, and 667-8.

Phoenissae.

40. P.Vat. II supports M A B V in the reading ξέβε against the variant form ξεῖβε in L and P.

I28. The ostracon fragment P.Lit.Lond. 75 which contains twenty six lines of Eur. Phoenissae diverges from the text of the mss in no less than thirty two readings. At first sight, therefore, this fragment would appear to be of slight value to the textual critic; but it should be observed that by far the greater number of errors consist of relatively unimportant corruptions due to assimilation, syncopation, or simple confusion of both vowels and consonants. The unusually high proportion of such errors may indicate a school dictation exercise. If we are correct in interpreting the evidence of l.I36 to indicate a superior variant in the text of the ostracon, it must follow that the differences between mss and ostracon arise at two distinct levels; by far the greater number must be attributed to a schoolboy who "did not understand much of what he was writing", but one at least indicates an exemplar of independent and not entirely inferior tradition.

The text of the ostracon at l.I28, γεγονοτα γηγενεθλαν, is of interest. The variant is further removed from the reading of the mss than any other of the acknowledged false variants in the ostracon; indeed, γεγονοτα bears a closer resemblance to γηγενέτα than to γίγαντι, whilst γηγενεθλαν suggests the possibility of a new variant γενέθλα for γηγενέτα. It is at once apparent that γίγαντι may be an intrusive gloss upon the restored variant γηγενέτα γενέθλα. Furthermore, a chiastic balance may be observed between the phrases γηγενέτα γενέθλα προσόμοιος and οὐχὶ πρόσφορος ἀμερίω γέννα in ll.I28-I30. The variation of γενέθλα with γέννα has a parallel in Eur. Medea 419-429 in the phrases γυναικείω γένει and ἀρσένων γέννα which occur in responding lines of strophe

and antistrophe.

The mss reading γίγαντι γηγενέτα finds support in Phoenissae II3I, γίγας ... γηγενής. This parallel within the same play, however, is inconclusive evidence, since the parallel itself may have been used as a source of emendation, especially if, as has been suggested above, the text was already corrupt through the intrusion of a marginal gloss. A further parallel in Soph. Trach. IO58, ὁ γηγενής στρατός Γιγάντων, loses force in that the noun in agreement with γηγενής is στρατός not γίγας, whilst the genitive is added purely by way of clarification: the whole phrase is in no way inconsistent with the restored variant and gloss, γηγενέτα γενέθλα i.e. γίγαντι.

The metre of neither variant is entirely satisfactory. A.M. Dale analyses the mss reading as a blunt inversion of the enoplion which, though extremely rare, occurs in Eur. Medea 206 and possibly in Bacchae II90. The proposed emendation has the following metrical scheme:- γηγενέτα γενέθλα προσόμοιος I28

ἀστερωπὸς ἐν γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορος

ἀμερῶ γέννα.

I30

A run of 'lyric' dactyls ending with a trochee, which may possibly be regarded as an extended Versus Adonius, is equally uncommon; but compare Eur. Herc. Furens ll. II99-I20I. Nevertheless, a balance in the metrical structure of ll. I28-I29 is here apparent which the text of the mss does not possess.

I36. The reading αὐτοκασίγνητα preserved by the ostrakon lends support to Reiske's emendation, αὐτοκασίγνήτα. The value of such confirmation is impaired by the occurrence of no less than seven undoubtedly false case endings in ll. IO6, IO7, IO8, I28, I3I, I32 and I34. If, however, a dative singular was genuinely intended, there is reason to suppose that the exemplar upon which this generally inferior text is based may be in certain instances

superior to the mss tradition.

I38. From the confused reading of the ostrakon we may restore ὡς δ' ἀλλόχρως ὄπλοισι, μιξοβάρβαρος. The insertion of δ' may be correct.

I71. For the unmetrical reading τίς πόθεν κυρεῖ of the mss Valckenaer proposed τίς κυρεῖ. The correct reading, τίς πόθεν, was subsequently recovered from P.Oxy. II77. A similar ellipsis of κυρεῖ or ἐστίν occurs in l.I80, ποῦ δ' ὅς

I79-I80. The papyrus must be restored as follows:-

ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῇ]δ' ἐφυβρίζει πόλει,

Καπανεύς;

Πα. ἐκεῖνος προσβάσ]εις τεκμαίρεται.

The division of l.I80 and the relatively small lacuna of the second half line together support Valckenaer's text.

226. P.Oxy. II77, which is of the early Roman period, preserves the form ὦ read also by the Byzantine texts and strongly favoured by Wecklein.

337-9. The papyrus reads γάμ]οισιν and δόμοι]σιν in error. The dative plural ending in -οισιν has been assimilated from ξένοισιν in l.339.

363. The Attic form ἄστεως restored by Murray is confirmed.

403. P.Vat. II is in complete agreement with the mss and scholiast on the reading ἦν τις δυστυχῇ. Most editors prefer Elmsley's conjecture ἦν τι δυστυχῆς.

534. A new variant εἰσῆλθε καὶ εἰσῆλθε recorded by a school manual of the 3rd. Cent. B.C. is dismissed lightly by Schubart, K.F.W. Schmidt and others. A plausible interpretation is suggested by Gueraud and Jouguet who translate:- "Bien des fois dans des maisons et des villes florissantes on l' a vue entrer— et entrer pour la ruine de ceux qui lui ont obei."

A papyrus fragment of later date, P.Vat. II, reads simply

ε[ίσ]ῆλθε, an error which would be more readily understandable if the exemplar read εἰσῆλθε καὶ εἰσῆλθε in agreement with the older papyrus. The root verb -ῆλθε is, however, common to both compounds read by the mss, and homoeoteleuton would constitute sufficient explanation for the error in P.Vat. II.

652. P.Ryl. 547 supports the mss in the reading ἔλικτός, a form which occurs also in Soph. Trach. I2, Eur. Ion 40, Electra I80, and Andr. 448. Hermann's emendation ἔλικος accepted by Murray is purely arbitrary. The form ἔλικος is attested only in Call. Fr. 290 and Epigr. Gr. I028,65. Moreover, there can be no absolute certainty that a catalectic dimeter is required.

777. It is observed by Barns Rees and Bell that the variant φίλοις in the papyrus for φίλων is due to a misunderstanding of καὶ ἐν as a crasis of καὶ ἐν.

778. This line, already suspected by Kirchhoff, is omitted by the papyrus.

781. The omission of this line by the papyrus is undoubtedly wrong. The suggestion that this may be due to partial homoeoteleuton of νικηφόρῳ with δορός in the preceding line is not convincing. A more obvious instance of actual homoeoteleuton exists between νικηφόρῳ and the inferior variant θεῶ in l.782.

783. Murray's restoration of προσευχόμεσθα is confirmed.

786. It is suggested that the variant of the papyrus, καλλιφόροις is due to the association of στεφάνοισι with the στεφανοφορία. Such an explanation supposes a reasonably scholarly copyist. Alternatively we may attribute the error to the attraction of ὀλοφόροις in l.789. In l.I022 for πολύφορος P.Oxy. 224 reads π]ολύφορος.

788. Barns, Rees and Bell are almost certainly correct in attributing the false variant αἰς in P.Mert. 54 to a misunderstanding of the lyric dative singular ᾧ in the exemplar. Compare Eur. Medea I285.

800. The papyrus may be correct in omitting this line to which there is no corresponding line in the antistrophe.

IO19. P.Oxy. 224 supports B in the superior reading, *περοῦσα*. The same form is read in l.I042 with the support of other mss.

IO2I. It is apparent from the evidence of *χρονωι* in l. I043 that the copyist of this fragment employs the iota adscript. It is by no means certain, however, that this practice was followed exclusively; and indeed occasional use only of the adscript is a regular feature of papyri of the Roman period. The evidence of P.Oxy. 224 will, therefore, readily admit interpretation as a vocative singular, *ἀρπαγά*, but is in no way inconsistent with the dative *ἀρπαγῇ* read by the mss and scholiast.

IO35. The two papyri, P.Oxy. 224 and P.S.I. II93, are in agreement on the inferior variant *ἐστέναξαν*. P.Oxy. 224 also substitutes *ἐπωτότυξε* for *ἐπωτότυζε* in l.I038 where the text of P.S.I. II93 is fragmentary.

IO36-7. The papyri are again found in agreement in the new readings *ἱηήιον βοάν* and *ἱηήιον μέλος* where the mss are defective. The error is seen to lie in haplography of the first syllable of *ἱηήιον* not of *βοάν* and *μέλος* as was formerly believed.

IO38. The agreement of both papyri and all the mss upon the unmetrical reading *ἄλλον* indicate corruption in the archetype which must be of a date earlier than the 2nd. Cent. A.D.

IO40. Grenfell and Hunt interpret *αχαί* in P.Oxy. 224 as supporting the unsatisfactory dative singular *ἀχῇ* read by the mss. The use of the acute accent by the same copyist in *περόυσα* for *περοῦσα* at l.I042 is not strictly parallel. A nominative plural, *ἀχαί*, is more probably indicated, and may even be the correct reading. The plural *ἱαχαῖς* occurs in

Eur. Bacchae I49.

The other papyrus fragment, P.S.I. II93, does not preserve any reliable evidence. The restoration of $\alpha\chi\alpha[\iota\tau\eta\nu]\omicron\mu[\omicron]\iota\omicron\varsigma$ by Norsa and Vitelli may well be correct in view of the many other points of similarity apparent between the two papyri. The lacuna would, however, admit $\alpha\chi\alpha[\iota\tau\eta\nu]\omicron\mu[\omicron]\iota\omicron\varsigma$.

I041. The corruption $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon$ in P.S.I. II93 may be due to the influence of the following line which begins, $\alpha\pi\epsilon\rho\omicron\epsilon\sigma\sigma\alpha$.

P.Oxy 224 confirms Porson's emendation $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omicron\varsigma$. Surprisingly P.S.I. II93 agrees with the mss in the unmetrical reading $\pi\acute{o}\lambda\epsilon\omega\varsigma$: this may serve as a warning against an overconfident reconstruction of this papyrus in l.I040.

I042. The correct form $\pi\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\sigma\alpha$ is found once again in P.Oxy 224 in support of A and B. The double sigma is also attested by P.S.I. in the uncontracted form $\pi\epsilon\rho\omicron\epsilon\sigma\sigma\alpha$.

I047. The lyric form $\mu\alpha\tau\rho\acute{\iota}$ in A and L is supported by P.S.I. II93.

I086. P.Berol. II868 confirms the emendation Ἀργεῖον by Fix.

I092. The dative $\lambda\alpha\iota\mu\omega\iota$ read by the papyrus is unacceptable, but lends support to the more difficult variant $\lambda\alpha\iota\mu\omega\acute{\nu}$ in M V and B^I. Compare Eur. Ion I064-5 where Scaliger is almost certainly correct in reading, $\eta\ \theta\eta\kappa\tau\acute{o}\nu\ \xi\acute{\iota}\phi\omicron\varsigma\ \eta\ \lambda\alpha\iota\mu\omega\acute{\nu}\ \acute{\epsilon}\xi\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\ \beta\rho\acute{o}\chi\omicron\nu\ \acute{\alpha}\mu\phi\acute{\iota}\ \delta\epsilon\iota\rho\eta\nu$. In both cases the use of the plural with the meaning of the singular has given rise to corruption in the mss.

I095. The restoration of $\sigma\iota\rho\alpha\tau\acute{\iota}\omega\tau\alpha\varsigma$ by G. Manteuffel in P.Berol. II868 is not certain. The proposed variant is unmetrical, and, as the I could well be the second vertical stroke of Π obscured by the lacuna, depends entirely upon the substitution of ω for $\omicron$. Compare the papyrus reading $\epsilon\lambda\theta\omega\sigma\alpha$ for $\acute{\epsilon}\lambda\theta\omicron\upsilon\sigma\alpha$ in l.I089.

II00. The superior form $\tau\epsilon\upsilon\mu\eta\sigma\sigma\acute{o}\nu$ in M and Σ^B is supported by the text of the wooden tablet, Raineri M. 34.

II01. P.Berol. II868, in agreement with the scholiast, reads ξυνῆσαν, a variant which preserves the old-Attic prefix ξυν-, and employs a 3rd person plural ending, as often, with a collective singular subject implied from the preceding clause.

II04. Unger's conjecture, Νηίσταις πύλαις, is confirmed.

II30. The new variant in the papyrus, ἀσπίδος κύκλοις ἐπὶν, is reminiscent of Aesch. Septem 1.489, ἀσπίδος κύκλον λέγω, and 1.591, σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλῳ. The adjective σιδηρόνωτος which in the mss is found in agreement with the variant reading τύποις has been attracted into agreement with ἀσπίδος in the papyrus.

II32. The papyrus preserves the superior reading ἐξανασπᾶσας βάθρων which is also recorded as a marginal variant in M. Compare Eur. Supplices II98, ἐξαναστήσας βάθρα.

I501. The Strassburg Papyrus, Et. Pap. 52, supports one of the later correctors of V in reading the deliberative subjunctive, ἀνακαλέσωμαι, from which Murray restores ἀγκαλέσωμαι. The main body of mss read the future indicative.

I508. The papyrus omits πάτερ, supporting Hermann's deletion of this word.

I510. The correct reading, προπάροιθ', is restored by Murray from προπάροιθε in M and the papyrus. Retention of the elided vowel is particularly common in the older papyri; cf. 1.I503, χαρματα, 1.I511, τοσῶδε, 1.I513, τοιαῶδε, 1.I519, ὁδυ]ρημα, 1.I529, οὐ]λομενα, 1.I561, δια, 1.I566, ταλαινα, 1.I576, ελαχε, 1.I716, γενομεθα, 1.I725, δ]εινα and 1.I733, εὐτυχη]ματα.

I511. The text of the mss at this point is doubtful. It is evident from the size of the lacuna in the papyrus at 1.I511 that the reading preserved was greater by approximately eleven letters than that of the mss.

I512. The new variant αἵματος ἔνθ' ἀμερίου gives a more satisfactory metrical structure. The suitability of the adverb

might perhaps be more obvious, if the content of the preceding lacuna were known.

I5I3. A complete trochaic dimeter is obtained in the papyrus by the repetition of φανερά.

I5I4-20. The mss are not entirely satisfactory at this point; and some new variant readings are indicated in the papyrus, especially in l.I5I7 where the possibility of corruption appears to be greatest. N. Lewis restores μονο[μάτωρ * * * * * ὀδυ]ρμά, suggesting that the most probable content of the lacuna may be a participle. Note, however, that μούνα, a perfectly sound lyric form of the adjective μόνος, and occurring at the end of its line in the papyrus, has every appearance of being complete. Moreover, it is probable that τάλαιν' is not simply a gratuitous exclamation, but rather an anticipation of the main clause from which it is separated by the comparative clause, ὥς ἐλελίζῃ τις ἄρ' ὄρνις If this is so, an indicative main verb would be more acceptable in the lacuna than a participle; ὀδυροῦμαι would be as readily restored from ὀδυ]ρημα as Lewis's proposed ὀδυρμά, and its synonym ἰαχῆσω has been introduced into the text of the mss at the end of l.I522. The remaining lacuna would admit the whole of Lewis's conjecture μονομάτωρ. The papyrus may, therefore, be restored as follows:-

τάλαιν', ὥς ἐλε]λίζῃ
τις ἄρ' ὄρνις δρυὸς ἢ
ἐλάτας ἀμροκόμοις ἐν πετάλοις,
μούνα [μονομάτωρ ὀδυ]ροῦμαι
έμοῖς ἄχεσι συνψό[ς]
αἴλινον αἰάγμασιν ἄ
τούσδε προκλαίω

Several minor differences exist between the papyrus and mss:-

The subjunctive, ἐλελίζῃ, was anticipated by Schroeder. The omission

of ἦ before δρυός, as in some Byzantine mss, is metrically defensible, but surely inferior to the completely regular pattern preserved by the main body of mss. The new variant ἐν πετάλοις is equal in every respect to the mss reading ἀμφὶ κλάδοις. The loss of ἐξομένα does not perceptibly affect the sense of the passage, and the omission of this same word from the text of B lends support to the papyrus. The accusative τούσδε as direct object of προκλαίω may well be correct.

I522. The papyrus preserves δακρύοις the reading of Schroeder and Wilamowitz. The papyrus similarly favours the dative plural ending in -οις in l.I526 διδύμοις, wrongly, and l.I527, μαστοῖς.

ἰαχήσω, deleted by Burges, is omitted from the text of the Strassburg papyrus. It has been suggested above that this word may be an intrusive gloss upon ὀδυροῦμαι tentatively restored in l.I517 of the papyrus.

I527. The papyrus supports some of the recentiores in the metrically superior form μαστοῖς. See also l.I522.

I529. The papyrus appears to read ἀδελφῶν οὐ]λόμενα ἀπείσματα δισσωῖν. It is highly probable that the meaningless variant απεισματα is a corruption of παίσματα which may be preferred to the mss reading αἰκίσματα. Note also the cognate noun πῶμα, which occurs in Eur. Orestes II96, 'Ελένης Μενέλεως πῶμ' ἰδών, Phoenissae I482, πῶματα νεκρῶν τρισσῶν and Phoenissae I697, 'Ερεκλέους δὲ πῶμα Πολυνείκους τε ποῦ;

The variant δισσωῖν preserved in the text of P and in the margin of M is supported. The other mss read νεκρῶν. Either of these variants may have been suggested by the parallel phrase cited above from l.I482.

I535. The papyrus has an inferior reading, μακρόπουν : agreement with some of the recentiores on this point could well be a matter of coincidence.

The superior variant ζόαν in V is supported.

I539. N. Lewis restores τὸ ἐμ[έ παρθένε as the reading of the papyrus after correction. The new variant is metrically equivalent to the mss reading, τὸ μ' ὦ παρθένε.

I542-3. Lewis points out that the lacuna would suit perfectly the mss text with the omission of ἀφανές which Hartung and Wilamowitz reject as an intrusive gloss upon πολιόν. A further lacuna, however, following ὄνε[ιρον would be adequately filled by this same word. It seems probable, therefore, that the papyrus may simply contain a variation of the mss word order. No less than seven such variations of the mss word order are found in the Medea fragments of this same papyrus: v. Medea 846.

I548. The papyrus supports the superior variant παραβάκτροις in O. Virtually the same reading is indicated by the minor corruption παρὰ βάκτροις in B and P.

I553-4. The duplication of the interrogative in the forms ποῖα μοῖρα and πῶς appears to have been an early source of difficulty. Evidence of attempted emendation is preserved in the marginal variant of B, μιᾷ μοῖρα. The papyrus reading, ποῖα μοῖρα πῶς ἔλιπον may represent a similar conscious emendation; or it is possible that πῶς corrupted to φῶς may have been mistaken as a genuine variant for φάος: cf. Aesch. Agamemnon 23.

The metrical structure of the remainder of the line is restored by the reading τάδε μοι, τέκνον, αὖδα.

I556. The papyrus confirms the text of Triclinius in omitting the article before σός.

I569. The papyrus preserves the feminine substantive ἱκέτιν in support of M and P. It is most probable also that the papyrus read ὁπο[μένα a superior variant known to the scholiast, and strongly supported by ὁπομένα in the text of M.

I575. With the mss almost equally divided between the variant forms φονίαν and φοινίαν, the papyrus introduces the new

reading $\varphi\omicron\nu\lambda\omicron\nu$: a further example of the use of $\varphi\omicron\nu\lambda\omicron\varsigma$ as an adjective of two terminations occurs in Eur. Electra, 1324, $\varphi\omicron\nu\lambda\omicron\iota$ $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\rho\alpha\iota$. To preserve the dactylic rhythm we should perhaps restore $\varphi\omicron\nu\lambda\omicron\nu$.

I578-9. It is of interest that the papyrus shares the corrupt readings of the main mss tradition where P preserves two obviously superior variants $\epsilon\beta\alpha\varphi\epsilon\nu$ and $\sigma\upsilon\nu\acute{\alpha}\gamma\alpha\gamma\epsilon\nu$.

I580. The new variant $\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\sigma\iota\nu$ $\acute{\alpha}\chi\eta$ $\mu\epsilon\lambda\acute{\alpha}\theta\rho\omicron\iota\varsigma$ is exactly equal in both sense and metre to $\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\sigma\iota$ $\delta\acute{o}\mu\omicron\iota\sigma\iota\nu$ $\acute{\alpha}\chi\eta$ read by M B and P.

The omission of $\theta\epsilon\acute{o}\varsigma$ from the papyrus is due to homoeoteleuton with the relative.

I716. The lyric form $\gamma\epsilon\nu\acute{o}\mu\epsilon\theta\alpha$ $\gamma\epsilon\nu\acute{o}\mu\epsilon\theta'$ in M B and L is supported.

I718-9. N. Lewis restores the papyrus as follows:-

$\kappa\omicron\upsilon$, $\theta\upsilon$ [$\gamma\acute{\alpha}\tau\epsilon$] ρ , $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu'$ $\acute{\iota}\chi\nu\omicron\varsigma$;

$\beta\acute{\alpha}\kappa\tau\alpha$ $\pi\acute{o}\theta\iota$ $\varphi\acute{\epsilon}\rho\omega$, τ [$\acute{\epsilon}\kappa\nu\omicron\nu$];

The restored text is metrically superior to the mss in l. I718, and shows an overall improvement in sense. The process of corruption in l. I719 seems to have been $\Pi\omicron\theta\iota/\Phi\epsilon\rho/\text{TEKNON}$ to $\Pi\omicron\tau\iota\Phi\epsilon\rho/\omega/\text{TEKNON}$ and finally $\Pi\rho\omicron\varsigma\Phi\epsilon\rho/\omega/\text{TEKNON}$.

I725. The lacuna in the papyrus indicates the repetition of $\delta\epsilon\iota\nu\acute{\alpha}$ as in P.

I728. Lewis points out that the evidence of the papyrus indicates exactly the same reading as that suggested by the scholiast, $\acute{o}\delta'$ $\epsilon\acute{\iota}\mu'$ $\acute{o}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}$] $\mu\omicron\upsilon\sigma\alpha\nu$. Note, however, that the rearranged text is nothing more or less than the normal prose word order, which would be natural to the scholiast, and an understandable corruption in the text of the papyrus. The apparent agreement of the two may, therefore, be entirely a matter of coincidence.

I736. A portion of unused papyrus following this line indicates

that the drama, or at least the choral lyric, ended at this point in the text of the Strassburg Papyrus. Wilamowitz and Schroeder both reject ll.I737-I763 as a repetition of ll.I710-I736. It is of interest that the two passages are of exactly identical length.

Orestes.

59. The papyrus confirms Murray's reading πέτρων, which formerly rested on the ambiguous evidence of B which reads πέτρων.

61. The new variant συ]μφοράς read by the papyrus is no less appropriate than the singular.

91. It is highly probable that P.Oxy. I616 joins M and the scholiast in the correct reading ἀπέληκεν κακοῖς, against the reading of the remaining mss, ἀπέληκεν ἐν κακοῖς. The papyrus indicates elision of the final vowel in 1.58, μεθ', 1.60, δῶμ' and 1.92, κίθο]ι'. In line 96 the vowel is retained in φέρουσα ἐμάς. The only apparent failure to indicate elision occurs in 1.91, ωσ]τ' ἀπέληκεν, where the letters immediately after the lacuna are uncertain and in view of the similarity of T and E we ought possibly to read ωσ]τ' ἀπέληκεν on the analogy of 1.96.

216. The papyrus has an inferior variant ἀπολειφθ]εῖς ἄκων. The reading of the mss, τῶν πρὶν ἀπολειφθεῖς φρενῶν, is a more appropriate description of amnesia following upon an attack of madness.

224. The papyrus appears to read νόσ]ω, an inferior variant which is found in the margin of M and known to the scholiast.

231. The first hand in the papyrus records the variant αὐτίς. The same variant occurs in 1.910 in the text of P.Oxy. 1370, and in P.Oxy. II74, fr. IX, 20 of Soph. Ichneutae. Besides the evidence of the papyri, there are occasional examples of αὐτίς in the mss of the tragedians, and it is now generally recognised as a genuine Attic form.

C.W. Keyes is certainly correct in rejecting the emendation of the second hand. αὐτή would be pointless in association with the imperative, and αὐτη would be unusually brusque.

238. The papyrus supports B V L and P in the reading ἔωσι
σ' εὖ.

240. Although Keyes finds the accusative object βλάβην
read by the papyrus in accord with Euripidean usage, the
adverbial phrase ἐς βλάβην in the mss gives a more satisfactory
balance with the adverb εὖ of the co-ordinate conditional
clause.

338-340. The transposition by Kirchhoff of 1.339 and 1.340
gives an improvement in both metrical and structural balance
between 1.324 and 1.339. The text of the papyrus, which transposes
ll.338-9, lacks the balance achieved by Kirchhoff's emendation,
and, moreover, disturbs the partial correspondence of the irregular
dochmiacs of ll.322 and 338 preserved by the mss.

E.G. Turner, in J.H.S. LXXVI (1956), pp.95-6, defends the
reading of the papyrus on the following grounds:- (1) It is now
clear that the papyrus is of the Ptolemaic period, and "divergencies
from the accepted text that are found in early Ptolemaic 'wild'
papyri are in general intelligible Greek, that is, they are at
least possible variants". (2) Correspondence between the second
dochmiac of ll.322 and 338 is not absolute. (3) Structural balance
between 1.324 and 1.339 is not essential. (4) The music, in both
pitch and rhythm, should help to fix the text.

Appeal to the authority of Ptolemaic papyri in general is a
fallacious argument. The Ptolemaic Strassburg papyrus of Medea
has no less than seven examples of inversion, all of which may
be regarded as intelligible Greek; of these, four must be rejected
on metrical grounds, and it is generally agreed that at least two
of the remainder are inferior. Secondly, whilst the correspondence
of ἀμύλλεσθ' αἵματος and ὁ σ' ἀναβαλκεύει is not absolute, both
dochmiacs share the distinctive feature of having one long
syllable substituted for a short one. The position is by no

means improved if we attempt to match each of these in turn with a regular dochmiac. Thirdly, whilst it is true that structural balance between 1.324 and 1.339 is not essential, it is nevertheless to be expected, and surely inevitable where the line order is so obviously flexible. Finally, the metrical pattern of the ode is so regular that neither pitch nor rhythm may be regarded as furnishing an absolute guarantee of the line arrangement. Moreover, a certain measure of repetition in the musical theme may be detected at the beginning of 11.340 and 341, and at the end of 11.338 and 339.

It is surely more reasonable to interpret the evidence of the papyrus as simply confirming the opinion of modern scholars that 1.339 has been misplaced in the text of the mss. We may perhaps conjecture that 1.339 was omitted early in the transmission of the play, and subsequently inserted in the margin opposite 11.338-40 without a sufficiently clear indication of its correct position.

344. The papyrus confirms the reading of M and B ὀλεθροῖσιν. The variant ὀλεθροῖς in A V L and P is metrically unsuitable, and the omission of *iv* before ἐν is virtually an error of haplography.

508. σύλλεκτρος and ὁμόλεκτρος are both Euripidean. The text of the papyrus requires emendation to avoid a spondee in the 4th foot. There is no reason, however, to believe that the papyrus reading ἀποκτεῖ]νιεν is a slip for ἀποκτείνειε as Grenfell and Hunt presume. It appears rather, that the papyrus and mss are in complete agreement in retaining the final *v*, and this evidence in support of the mss reading should not be ignored. It is suggested by Grenfell and Hunt that ὁμόλεκτρος γυνή is simply a reminiscence of ὁμόλεκτρον κάρη in 1.476.

756. The papyrus Et.Pap.56224 confirms M B P in the reading ἀμφ'. The variant καθ' in A V is unacceptable since the use of κατά = de is not found in Attic until the prose writers of the 4th Cent.

761. The papyrus supports L in the reading ἄστεως, a form which is confirmed by Attic inscriptions. L joins the other mss in the false reading ἄστεος in l.729.

814. Although the papyrus appears to support the mss at this point, it is possible to restore οἱ]τροτάτα[ἐς in agreement with Weil's conjecture.

910. For the new variant αὐτ[ς see l.231.

946. The agreement of the papyrus and M on the variant πετρούμενος is unexpected. It is generally held that πετρουμένους in A B V L P is the superior reading, yet there is no other instance of M and the papyrus being in agreement on a manifestly false reading; rather in ll.448,472,909 and I335 the papyrus is found to be in agreement with the other mss, and especially with A, against inferior variants in M.

1064. The papyrus supports V in the variant βουλευμάσιν.

1072. The agreement of the papyrus with Porson's ms L in the reading δῆ is not necessarily significant, and should certainly not be regarded as establishing the value of this ms as being independent of M A B V L P.

1073. The lacuna in the papyrus before μητέρα which would admit not more than two letters, appears to support σύ, a reading restored by Hermann from one of the recentiores.

1076-81. The papyrus is almost certainly in agreement with the majority of the mss against variants read by V in ll.1076, 1078 and 1081. The evidence of the papyrus is particularly valuable in view of the agreement between V and the papyrus observed in l.1064.

I082. The papyrus confirms the superior variant ποθεινὸν ὄμμ' read by V and L. The reading of the remaining mss ποθεινὸν ὄνομ' is perhaps due initially to dittography of the ov of ποθεινόν.

II55. The reading of B, ἀντὶ ἀληθείας, and the marginal note in M, καὶ ἀληθείας γρ., indicate that ἀληθείας was originally a marginal gloss (σαφῆς ἀντὶ ἀληθείας), which was subsequently misinterpreted as a variant, and is found as the established reading of H. With the reading of the remaining mss, οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον ἢ φίλος σαφῆς, compare Menander Dusc. 2, 15, πολλῶ δὲ κρεῖττον ἔστιν ἐμφανῆς φίλος.

I315. The papyrus preserves a new and interesting variant, ἐσπεσοῦσα δικτύων βρόχους: cf. Eur. Ion II96, ἐσπίπτει δόμοις. Observe, however, the dative plural δόμοις read by the same copyist in l. I335.

I320. Grenfell and Hunt suggest that the papyrus may have contained an intrusive gloss τὰν δόμοις] κατὰ upon the reading of the mss, τάξειργασμένα.

I335. The traces of this line in P.Oxy. I370 are consistent with the reading adopted by Murray, ἐπ' ἀξίοισι τάρ'.

There is little to commend the reading ἀνεύφημεῖς δόμοις reconstructed in P.Oxy. II78 by Grenfell and Hunt. The 2nd. person singular has no mss support, and the change of verb ending does not affect the suitability of δόμοις in this context.

I340. P.Oxy. I370, a fragment of the 5th Cent., supports Weil's conjecture ἄγ', whilst P.Oxy. II78 of the early 1st Cent. B.C. reads ἄλλ' in agreement with the mss.

I347-52. The absence of a paragraphus in the papyrus between ll. I348-9 supports the view held by Lachmann that Electra is the speaker from σιγᾶν χρεῶν in l. I347 to the end of l. I352.

I350. The papyrus reads βαλόντες in support of A B and P

against the present participle βάλλοντες in M and L. If ἡσυχάζεθ' means "stand fast", the aorist participle is surely superior.

I360. The papyrus appears to read τὰς μὲν [γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς with the overwhelming majority of the mss, or possibly τὰς μὲν [γὰρ οἶδα συμφοράς, τὰς δ' οὐ σαφῶς. In either interpretation the spondaic 5th foot is unacceptable.

I37I. P.Oxy. I370 supports A L P in the reading τέρεμνα. See also Eur. Hippolytus 418.

Bacchae.

466. C.H. Roberts points out that the new variant $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma \mu'$ has more dramatic force than the mss reading, $\eta\mu\acute{\alpha}\varsigma$. E.R. Dodds observes that if $\alpha\upsilon\tau\acute{o}\varsigma$ fell out through homoeoteleuton it would be natural to restore the metre by emending μ' to $\eta\mu\acute{\alpha}\varsigma$.

Abresch's conjecture $\epsilon\iota\sigma\acute{\epsilon}\beta\eta\sigma'$ is confirmed.

468. The papyrus may be restored $\sigma\acute{\upsilon}\kappa,] \acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha} \Sigma\epsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\nu \acute{\epsilon}\nu\theta[\acute{\alpha}\delta'$ $\acute{\epsilon}\zeta\epsilon\upsilon\zeta\epsilon\nu \gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\iota\varsigma$ in agreement with the emendation of Canter and Elmsley. Dodds considers that $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ may have been the reading of L also, before correction. The relative clause indicated by the mss and the participial phrases conjectured by Stephanus Musgrave and Kirchhoff are alike inferior replies to the question $\text{Ze}\acute{\upsilon}\varsigma \delta' \acute{\epsilon}\sigma\tau' \acute{\epsilon}\kappa\epsilon\iota \tau\iota\varsigma, \acute{\omicron}\varsigma \dots$; and surely imply $\sigma\acute{\upsilon}\kappa \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu, \acute{\alpha}\lambda\lambda' \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota} \text{Ze}\acute{\upsilon}\varsigma \tau\iota\varsigma \acute{\omicron}\varsigma \dots$. The full implication of the papyrus seems to be, $\sigma\acute{\upsilon}\kappa \acute{\epsilon}\sigma\tau\acute{\iota}\nu, \acute{\alpha}\lambda\lambda' \acute{\omicron} \text{Ze}\acute{\upsilon}\varsigma \Sigma\epsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\nu \acute{\epsilon}\nu\theta\acute{\alpha}\delta' \acute{\epsilon}\zeta\epsilon\upsilon\zeta\epsilon\nu \gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\iota\varsigma$.

469. The papyrus supports L in omitting σ' .

502. The new variant $\sigma\acute{\upsilon}\delta'$ in the papyrus is the lectio difficilior: cf. Lysias 99, II, $\tau\omicron\upsilon\tau\omega \mu\acute{\epsilon}\nu \sigma\acute{\upsilon}\delta\epsilon \delta\iota\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\tau\omicron$.

503. The papyrus supports l and the scholiast of Ar. Ranae IO3 in the correct reading, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\rho\omicron\nu\epsilon\iota \mu\epsilon \kappa\alpha\iota \theta\acute{\eta}\beta\alpha\varsigma \acute{\omicron}\delta\epsilon$. Dodds attributes the genitives in L and P to "a Byzantine copyist who knew a little grammar but no metric".

506. The traces of this line in the papyrus are sufficient to confirm Reiske's emendation $\acute{\omicron}'\delta\rho\acute{\alpha}\varsigma$ of the mss reading $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$. Roberts suspects that the papyrus may have been corrected from an original reading $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$. The variant $\sigma\acute{\upsilon}\kappa \dots \sigma\acute{\upsilon}\theta' \dots \sigma\acute{\upsilon}\theta'$ had not been anticipated; Dodds, however, citing Soph.Tr. IO58 ff, Eur. Medea I354 ff, and Bacchylides fr.2I finds the construction possibly defensible. Perhaps the strongest evidence in favour of the reading $\sigma\acute{\upsilon}\theta' \dots \sigma\acute{\upsilon}\theta'$ lies in the probability that the two variants in L P, $\sigma\acute{\upsilon}\delta'$ and $\acute{\omicron}'\rho\acute{\alpha}\varsigma$, are the result of a single

scribal error, the substitution of οὐδ' ὄρῃς for οὐθ' ὀδρῃς.

I081. The pronoun ἐμοί read by P.Oxy. 2223 is redundant; the persons for whom vengeance is to be taken are clearly indicated in the line and a half immediately preceding, ἄγω τὸν ὑμᾶς κἀμὲ τάμ' αὖτ' ὄργια γέλων τιθέμενον. The ms preserves the superior reading τιμωρεῖσθαι νιν.

I083. Dodds considers that Eur.Phoen. II75, τὸ σεμνὸν πῦρ .. Διὸς tends to support the reading of P and Chr.Pat., φῶς σεμνοῦ πυρός. Compare also Pindar Pyth.I,9, κεραινὸς ἀενάου πυρός. The papyrus reads φῶ[ς] σεμνὸν πυρός.

I084. The lacuna in P.Oxy. 2223 would admit only ὕλιμος, a reading restored from Chr.Pat. 2260.

I085. Dodds, in his commentary ad loc., establishes the superiority of the variant βρόμον in the papyrus.

I087. The error δικηνεγκαν in the papyrus is paralleled by πναπη in l.I084.

The new variant κᾶρα preserved by the papyrus is supported by Chr.Pat. 673. Dodds would attribute the reading of the ms to the influence of κόραι at the end of l.I089; moreover the repetition of κόρας...κόραι with two entirely different meanings at the end of alternate lines is not desirable artistically.

I090. The copyist of the papyrus may have read εἴξα]ν πελείαις ὠκύτητ' in error.

The reading οὐκ η[σσονε]ς is almost certainly not significant. Compare l.II02 and Eur.Hippolytus 319.

I091-2. Both these lines are omitted by the papyrus to the general improvement of the text.

I098-II00. The conjectures τ' by Hermann and στόχον by Reiske are both confirmed by P.Oxy. 2223.

II02. The papyrus, reading καθη]στοιτημων, gives some measure

of support to Brunck and Musurus, confirming the emendation τλήμων. The traces of καθῆ]στο are consistent with the reading of the ms, but may also be interpreted καθῆστ' ὁ on the analogy of the unaspirated κ of οὐκ in l.1090 of the same papyrus. Dodds has established that usage favours the article before τλήμων.

Musgrave's conjecture λελημμένος is also confirmed.

II04. The papyrus supports Murray's emendation ἀνεσπάρασσον.

III3. The more difficult variant δ' ἄρ' read by the papyrus for γάρ in P may be correct.

III8. Roberts considers the most probable reconstruction of the papyrus to be παῖς ὁ [σός. The variant may be due to the influence of l.1121 which reads παῖδα σόν. In Eur. Rhesus 90 P. Achmim 4 supports V and O in the reading δέμας σέθεν where L and P have the variant δέμας τὸ σόν.

II25. The papyrus, reading ωλεν[α]ισι, lends support to the seriously disputed dative plural ὠλέναις in P. The papyrus does in fact furnish a metrically acceptable line, λαβοῦσα δ' ὠλέναισ' ἀριστεράν χέρα which Dodds condemns as a rather artificial device for providing a caesura; he does, however, point out two other instances of Euripides' use of this device. A more satisfactory metrical arrangement may be achieved by a simple inversion of the last two words to read, λαβοῦσα δ' ὠλέναισι χεῖρ' ἀριστεράν: any more radical emendation does not seem justifiable.

A further objection is raised against the reading of the ms and papyrus that it inverts the common usage of χεῖρ = hand and ὠλένη = arm. In defence of the usage ὠλένη = hand Dodds is able to cite Eur. I.T. 966, H.F. 1381-2 and the anonymous fragment G.L.P. I,32,7. But such an apology is unnecessary and surely a misrepresentation of this graphic scene in which

Agave is depicted with foot braced against her son's body and forearms locked about his right arm as she exerts the violence of her Bacchic frenzy.

II26. The papyrus reads $\kappa\lambda\epsilon\upsilon\pi\omicron\tau\omicron\iota\upsilon\nu$ supporting Elmsley's theory that the neuter form only of this word occurs in the plural; v. Elmsley on Heracl. 824 and Porson on Hecuba 826 and Orestes 223. It may be observed that P invariably reads the feminine form, even against the evidence of the other mss. Note, however, that in l.II35 the papyrus reads $\kappa\lambda\epsilon\upsilon\pi\acute{\alpha}\iota$ in agreement with P.

II31. Roberts suggests that the papyrus should be restored $\pi\alpha\varsigma\ \lambda\omicron[\varsigma\ \tau\epsilon\ \pi\alpha\varsigma$ on the very reasonable assumption that the copyist repeated the end of the previous line. It is evident, however, that the copyist of P.Oxy. 2223 regularly retains elided vowels: cf. l.I073, $\alpha\iota\theta\epsilon\rho\alpha$, I080, $\tau\alpha$, I085, $\phi\upsilon\lambda\lambda\alpha$, II08, $\theta\eta\rho\alpha$, II23, $\epsilon\lambda\iota\sigma\sigma\omicron\upsilon\sigma\alpha$ and $\phi\rho\omicron\nu\omicron\upsilon\sigma\alpha$. We should, therefore, expect the reading $\pi\tilde{\alpha}\sigma\alpha\ \delta\omicron\mu\omicron\upsilon\ \beta\omicron\eta$. The traces of this line in the papyrus diverge from the reading which might reasonably be expected only in the omission of the horizontal bar from the final A of $\Pi\tilde{\alpha}\Sigma\tilde{\Lambda}$. Such a slight error does not entirely warrent the assumption that more serious corruption has taken place, as both Roberts and Dodds believe.

II32-3. The papyrus supports Musurus in the readings $\sigma\tau\epsilon\nu\acute{\alpha}\zeta\omega\nu$ and $\acute{\omega}\lambda\acute{\epsilon}\nu\eta\nu$, and Duport's conjecture $\acute{\epsilon}\phi\epsilon\rho\epsilon$.

II36. Murray's emendation $\delta\iota\epsilon\sigma\phi\alpha\acute{\iota}\rho\iota\zeta\epsilon$ is also confirmed.

II55. Dodds interprets the support given to the word order of the mss by the Antinoe papyrus as an indication of a pre-Byzantine corruption.

II57. J.W.B. Barns considers the most probable reading of the papyrus to have been, $\pi\iota\lambda\lambda\omicron\nu\alpha\iota\delta\alpha$. The conjecture $\acute{\alpha}\iota\delta\alpha$ by Wilamowitz is thus confirmed, and a doubtful reading in P

πιστόν is supported, suggesting the probability of another pre-Byzantine corruption.

II84. The papyrus confirms Wilamowitz's emendation τλα̃μον.

Rhesus.

49. Although the papyrus P.Achmin 4 is of comparatively late date, it shows no evidence of affinity with any single group of mss; v. 11.65-6. Therefore its support for the reading of M V and O, σοὶ δ', is valuable evidence of the text of the archetype.

51-2. The papyrus retains the metrically unsound reading μήποτε τινα μέμψιν εἰς ἔμ' εἴπης in agreement with the mss, but preserves a new and possibly superior variant, ἐς καὶ τὸν ἥκεις. Other new variants occur in 11.60, 63 and 78 of the papyrus.

54. The corrupt form ἀπελοῦθαι lends support to Wecklein's emendation ἀπεῖσθαι.

59. The papyrus supports the mss in the reading ξυνέσχοι. It has been observed in 11.51-2, however, that the papyrus and mss share at least one certainly false reading. Moreover, the explanation of ξυνέσχοι suggested by Kirchhoff may be applied with equal validity to the confused word order of 11.51-2; (Bothe's emendation, accepted by Murray, implies that the copyist jumped from the ε of μήποτε to the ε of ἔμει.) It is therefore possible that these two examples reveal a characteristic error of the archetype.

60. The papyrus contains a superior variant οὐτάν for the easier reading οὐκ ἄν in the mss.

63. The papyrus retains the old-Attic form of the imperfect, ἦ.

65-6. The papyrus avoids peculiar errors of both main divisions of the mss tradition, reading με ... ἔκεισαν with L P, and μεῖναι with V O.

72. The genitive singular νεώς read by L and P is supported.

75. The reading of the papyrus is almost certainly γαρονεῖν

with O. The marginal note γε may be a corruption of γη(κονεῖν) a variant in L P.

78. The correct reading is preserved by the papyrus, πύρ' αἶθεν, with the support of a suprascript πυρὰ αἶθεν in L. The main body of mss, reading πυράθαι, are possibly influenced by the compound verb γακονεῖν in 1.75.

90. The papyrus reads the active imperative πύκαζε with P, L and Christus Patiens 91. The reading of V O, πικάλου τεύχεσιν δέμας σέθεν, may be a conscious reminiscence of Heraclidae 724-5, ἐν τάξεσιν κόσμῳ πικάλου τῷδ'.

The papyrus supports V and O in the reading σέθεν against τὸ σόν in L P: cf. Eur. Bacchae III 18.

95. The intended reading of the papyrus appears to have been πάσης νύκτος.

Alexander.

Fr.960, I-2. The papyrus reveals that the confusion arising over this line is due to an unsuspected corruption of τί μάταν in the text of the mss which read τιμᾶν τὰν. Nauck's proposed emendation πέπασθε for τέτασθε is also confirmed.

It is now apparent that Plutarch preserves a very free adaptation of the original text. On the more reliable evidence of the papyrus D.L. Page restores:-

τί μάταν βροτοὶ δ[έ] πολλ[ὰ]
π]έπασθε, πλο[ύτ]ωι δὲ δοκε[ῖτ']
ἀρετὰν [κατε]ργάσεσθαι;

preferring, however, the conjunction δέ of Plutarch to τε the reading of P.Oxy. II76.

Antigone.

Fr. I57, I. The papyrus supports Dio Chrysostom and the scholiast of Aesch. Septem 775 in the reading εὐτυχῆς ἀνὴρ. Nauck prefers the evidence of Ar. Ranae II82, reading Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ. Consider, however, the text of the mss of Ranae II83-6, μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει ... πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχῆς ἀνὴρ, where Brunck conjectures εὐδαίμων ἀνὴρ to obtain agreement with l. II82. In view of the agreement of Dio, the scholiast of Aesch. Septem and the papyrus with the mss reading of Ranae II86, it would appear more reasonable to emend l. II82. The intrusion of εὐδαίμων is very probably due to attraction of the form κακοδαίμων in the following line.

Antiope.

Fr.198,2. The traces in the papyrus, ΘΗΕΛΑ*Ε[ΤΑΙ, are palaeographically nearest to Kock's conjecture ΘΗΡΑΣΕΤΑΙ.

3. The papyrus supports M and A in the reading αὐτ]ὸν οὐποτ' ὀλβιο[ν καλῶ.

Fr.223,1-2. The papyrus indicates the probable source of corruption. ἔπεσεν a variant reading or gloss has been incorporated with the text. A further stage of corruption is represented in the mss of Stobaeus, where ἔλαβεν has been supplanted by ἔλαθεν, and the inevitable emendation ὑποπεσοῦς' has been made. The text was restored by Wilamowitz.

Meineke's conjecture ἴδη is supported.

Archelaus.

Fr.9II,2. Grote's emendation $\pi\epsilon\rho\acute{o}\epsilon\nu\tau\alpha$ is confirmed.

3. The papyrus supports Bergk's simple emendation $\alpha\iota\theta\acute{\epsilon}\rho\alpha$
 $\pi\omicron\upsilon\lambda\acute{o}\nu$ $\acute{\alpha}\epsilon\rho\theta\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ against more radical conjectures by Dobree,
Heimsoeth and Gomperz.

Ino.

Fr.403,3. The indirect interrogative adverb ὅπου is rejected by Grenfell and Hunt as an impossible variant. The new variant is acceptable, however, if read in conjunction with Herwerden's conjecture, ὅπου ποτ' οἶκεῖ ... εἴθ' ἦσμεν.

Fr.420,2-4. The papyrus contains two interesting variants, σιγ[μὴ μία for μί' ἡμέρα and π[άλα]ι for ποτέ.

Melanippe Desmotis.

Fr.492,6-7. R.J. Walker, Euripidean Fragments ad loc., especially invites the attention of textual critics to his emendation of this fragment, which, he observes, puts his methods to a singularly crucial test. It is evident, however, that both B.K.T. 9772 and P.Oxy. II76 support Athenaeus XIV, 613 in the reading καὶ τὰ ναυστολούμενα ἔσω δόμων σώξουσιν against Walker's conjecture, καίγαν' ὑπολούμενοι ἔσω δόμων ὥξουσιν.

Fr.495,1-3. The papyrus confirms Nauck's emendation οἷδ' ὄτω, and Gesner's emendation κενῶν.

Fr.499,2-3. The papyrus inverts the word order at the end of 1.2, reading καὶ λέγει κα[κ]ῶς, and avoids the harsh repetition of λέγει ... λέγω at the end of consecutive lines with a new variant δεῖξ[ω δ' ἐγώ]. The correction was partly anticipated by Mekler's conjecture ἔγνωκ' ἐγώ.

Protesilaus.

Fr.657,4. The mss of Stobaeus are confused, but certainly support Triclinius in the reading αὐτῇ. The papyri, B.K.T. 9772 and B.K.T. 9773, both read ἡδε.

Telephus.

Fr.696,I. The text of Dionysius, ὧ γὰρ πατρίς, ἣν Πέλοφ
ὀρίζεται is supported by Aesch. Supplices 256, ὀρίζομαι δὲ
τὴν τε Περραιβῶν χθόνα. It is clear also that vowels in the
papyrus text are confused and unreliable evidence; observe
especially the insertion of υ in Αλευου at l.4. A. Calderini
may, therefore, be justified in rejecting the new variant in
the papyrus, οὐρίζεται. Nevertheless, compare the reading of
Eustathmus, P.Oxy.I369 and some recentiores at Soph. O.T.
694-5, ὅς τ' ἐμὴν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις σαλεύουσιν κατ' ὀρθὸν οὐρίας.

2-3. The papyrus is surely correct in reading πέτρον.
The two-termination adjective δυσχεύμερον may have prompted
the substitution of the masculine form πέτρον in the text of
Dionysius.

Musgrave's emendation Ἀρκάδων δυσχεύμερον Πάν is confirmed.
Walker compares Soph. Ichneutae, from which all mention of
the Arcadian Pan has been deleted by a Pan devotee of Panopolis,
and frequently adjacent words have been disturbed to frustrate
emendation. Assured!

4. The papyrus confirms the emendation of Leopardus, Αὔγη.

Hypsipyle.

Fr.757,I. The papyrus contains a new variant, ἀ δ' αὖ
παραινῶ.

2-5. The papyrus apparently agrees with Stobaeus against the majority of the ancient citations, reading the infinitives θάπτειν ... κτᾶσθαι ... θνήσκειν. For the accusative αὐτούς of Stobaeus the papyrus reads the nominative plural αὐτοί, and retains τε in common with Clemens and Plutarch. The text of the papyrus may be restored as follows:-

ἔφν μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐ ποιεῖ βροτῶν.

θάπτειν τε τέκνα, χᾶτερα κτᾶσθαι νέα,

αὐτοί τε θνήσκειν, καὶ τὰδ' ἄχθονται βροτοί,

εἰς γῆν φέροντες γῆν.

Fr.Adesp.350, I-2. Identification of this fragment by Italie rests principally upon the coincidence in l.I of δῆ]τα
θυεῖν[with Cobet's conjecture.

It is now apparent that the uncertain I is in fact the final stroke of N in ἄμεινον.

Phaethon.

Fr. 775, 30. The form συζ[υγίαι preserved by the papyrus is surely correct.

32. B.K.T. P977I of the 3rd Cent. B.C. wrongly inverts the ms reading στείχουσιν θηροφόνοι. It has been observed in Eur. Medea 846 and Orestes 338-340 that inversion appears to be a characteristic error of Ptolemaic texts of Greek drama.

43-4. The ms and papyrus are agreed on the reading κόσμειν, and the copyist of the papyrus specifically indicates that this word is associated at least grammatically with 1.43. It is also to be observed that the reading of the papyrus, ὕμεναίω δ' αἰ δεσποσύνων constitutes a complete metrical unit. The omission by the ms of αἰ between δέ and δεσποσύνων is an understandable error. The new evidence, therefore, suggests a greater degree of corruption in 1.43 than had formerly been recognised. It seems probable that μέριμνα a reading peculiar to the ms, and ἑτέρων which is peculiar to the papyrus, are both intrusive glosses upon some rather indefinite substantival phrase, i.e. τὰ μὲν. We may regard μέλει - πέλει as common to both texts. Admitting κόσμειν to 1.43 we may reject the conjectures of Hermann and Fritzsche, reading as follows:-

τὰ μὲν οὖν ἑτέροις μέλει κόσμειν.
ὕμεναίω δ' αἰ δεσποσύνων
ἐμὲ καὶ τὸ δίκαιον ἄγει καὶ ἔρως
ὕμνειν.

The intransitive use of ὕμνειν is supported by Thuc. I, 21 and Xen. Agesilaus II, 2. The genitive plural ὕμεναίω ... δεσποσύνων to which editors appear to hold particular objection, must surely be causal.

47-9. The papyrus appears to support the conjecture of

Wilamowitz, θάρσ[ος ἄγους' , and preserves an unexpected reading ἐπιχάρμα]τα τε. Schubart accepts the metrically necessary emendation εὐαμερίαι, but otherwise follows the evidence of the papyrus, reading εὐαμερίαι προσιοῦσαι μολπῇ θάρσος ἄγους' ἐπιχάρματά τ' .

51. The dative of purpose τέλει read by the papyrus is possibly superior.

Incerta fabula.

Fr.9I3,I. The relative pronoun ὃς read by Clemens is confirmed by the papyrus. Cobet's conjecture τίς is misplaced.

For the ms reading θεὸν οὐχὶ νοεῖ the papyrus substitutes a new variant οὐ προδιδάσκει ψυχὴν αὐτοῦ θεὸν ἡγεῖσθαι.

3. Wilamowitz restores τολ]μηρὰ γλῶσσ' in the papyrus. The ms of Clemens has the improbable reading ἀτειρά for which Potter proposed the emendation ἀτηρά.

LV

Aristophanes

ARISTOPHANIS COMOEDIAE

Acharnenses.

345.

P.Oxy. 15,1801.

1st. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

593-595, 631-633,
747-758, 762-764,
768-780, 791-803,
807-809, 813-825,
904-937, 941-975.

B.K.T. 5,2. Nr.231.

5th.-6th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

Equites.

6-15.

P.Oxy. 11,1373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

37-46, 86-95.

Mel. Nicole

4th.-5th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

529-530.

P.Oxy. 11,1402.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

655-656.

P.Oxy. 15,1803.

6th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

1013-1017, 1057-
1062.

P.Oxy. 11,1373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Nubes.

I-II, 38-48.

P.Oxy. 11,1371.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

177-180, 207-209.

B.K.T. 5,2. Nr.225

5th. Cent. A.D.

235-237, 265-267.

B.K.T. 5,2. Nr.226

5th. Cent. A.D.

577-635.

P.S.I. 10,1171.

3rd. Cent. A.D.

936-942.

B.K.T. 5,2. Nr.226

5th. Cent. A.D.

945-947, 955-988.

B.K.T. 5,2. Nr.219

5th.-6th. Cent. A.D.

959-973.

B.K.T. 5,2. Nr.226

5th. Cent. A.D.

967.

P.Oxy. 13,1611.

Early 3rd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

1007-1015.

B.K.T. 5,2. Nr.219

5th.-6th. Cent. A.D.

1372-1391, 1407-
1428.

Hermes 35.

5th.-7th. Cent. A.D.

Vespaee.

443-467, 486-513,
558-577, 607-626,
746-760, 790-808,
814-819, 825-830,
863-869, 875-880.

P.Oxy. II, I374.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

I435-I440.

P.S.I. II, I22I.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Pax.

72I-747, 749-768,
775-802, 805-827.

P.S.I. 6, 720.

3rd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

I326-I334.

P.Oxy. II, I373.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Aves.

28.

B.K.T. I. Nr. 9780

2nd. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

382-384, 460-46I

C.Q. 46.

5th. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

819-829, 860-865.

B.K.T. 5, 2. Nr. 23I.

5th. - 6th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

882.

P.Flor. 2, II2.

2nd. - 3rd. Cent. A.D.

I057, I063-I066,
I069-I070, I078,
I080, II06-II07,
III0, III2, III8-
II20, II23.

Rev. Phil. 6.

6th. Cent. A.D.
Arsinoe.

Lysistrata.

354.

P.Oxy. I5, I80I.

Ist. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

433-447, 469-484.

Mel. Nicole.

4th. - 5th. Cent. A.D.
Hermupolis Magna.

Thesmophoriazusae.

I39-I44.

S.I.F.C. 27-8, 48.

2nd. Cent. A.D.

I45-I56, 237-245,
273-288.

P.S.I. II, II94.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

335-337, 374-375.

P.Oxy. 9, II76

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

594-596, 804-809

P.S.I. II, II94.

2nd. Cent. A.D.
Oxyrhynchus.

Ranae.		
44-50, 85-9I.	P.Oxy. II, I372.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
234-245.	B.K.T. 5, 2. Nr. 23I.	5 th . - 6 th . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
237.	B.K.T. I. Nr. 9780.	2 nd . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
249-263, 273-300, 405-4I2, 607-6II.	B.K.T. 5, 2. Nr. 23I.	5 th . - 6 th . Cent. A.D. Hermupolis Magna.
840-86I, 879-903.	P.Oxy. II, I372.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
I2I7.	P.Par. 2.	3 rd . - 2 nd . Cent. B.C. ?
Plutus.		
I-25, 32-56.	P.Oxy. I3, I6I7.	5 th . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Thesmophoriazusae Secundae ?		
Fr. 599.	P.Oxy. 2, 2I2.	I st . - 2 nd . Cent. A.D. Oxyrhynchus.
Fabula Incerta.		
Fr. 665.	P.Amh. 2, I3.	Early 3 rd . Cent. A.D.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

345 ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.

593 Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

595 Δι. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,

631 ὡς κωμῶδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

633 φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ ποιητής,

747 χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηριῶν.

ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιοπόλιν ὅπα·

Δικαιοπόλι, ἥ λῆς πρίσθαι χοιρία;

750 Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; Με. ἀγορασοῦντες ἴκομες.

Δι. πῶς ἔχετε; Με. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.

Δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νῆ τὸν Δι', ἣν αὐλὸς παρῇ.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Με. οἶα δῆ.

633 ἄξιός CODD. Π : αἵτιος BENTLEY 748 ἐγὼν

CODD. : ἐγω Π 750 ἴκομεν R : ἤκομεν RELL. :

ΑΧΑΡΝΗΣ

βελος Αριστοφανη(ς) εν Αχαρ[345

ταυτιλεγεις του τον στρ[] γονπτωχ[593

εγωγαρειμιπτωχο[
]ςπ[]χρησ[595

]τηνπολιν[]ωνκα[]ονδημο[]αθυβριζει 631

]ρος'Αθηναιουςμεταβουλους
]αξι[]νοποιητ[633

χησειτεφ[]ρ[]ων 747

εγωδεκαρ[

Δικαιοπ[

]εικομες 750

πωσεχετε:[]εσαε[]π[

αλλ'ηδυνητον[]αυλοςπα

τιδ'αλλοπραττ[]γαρης:οια[

ἵκομες ELMSLEY : εἰκομες Π 752 ἡδύ τοι νῆ τὸν Δί',

CODD. : ἡδυ νη τον[Π 753 νῦν CODD. : OM. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ὅνα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμεν,
 755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
 ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
 Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σά μάν;
 758 Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὦνιος;

-
- 762 ὅκκ' ἐσβάλητε, τῶς ἄρωραῖοι μῦες
 πάσσανι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
 764 Δι. τί δαὶ φέρεις; Με. χοίρως ἐγώνγα μυστινάς.

-
- 768 Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δὴ 'στι χοῖρος; Με. Μεγαρινά.
 ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
 770 Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῷδε τὰς ἀπιστίας·
 οὗ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μάν,
 αἶ λῆς, περὶδου μοι περι θυμιτιδᾶν ἀλῶν,
 αἶ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.
 Δι. ἄλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα
 775 ἐμά γα. τὸ δέ νιν εἶμεναι τίνος δοκεῖς;

754 ἐγὼν CODD. : εγώ Π 757 ἀπαλλάξεσθε CODD.
 ET Π : ἀπηλλάξεσθε COBET 758 τί δ' ἄλλο MEGARENSI
 CONTINUAT ALD. 762 ἄρωραῖοι CODD. :]ρουρα[Π 772

ΑΧΑΡΝΗΣ

οκαμενεγωτη[]ορε[]μα[

ανδρες[]ρ[

755

οπωςταχιστανα[

αυτιν'αρ'απαλλαξ[

τιδ'αλ[]γαρ[

758

[]ρουρα[

762

[]σεξορυ[

[]σεγων[

764

[]υποδα[

768

[]εσθ'α[]ινεται

[]σ[]απι[]ιας

770

[]μεναλλαμαν·

[]θυμι^{ιναν}[]τα^{ιναν}[]ναλων

[]ου[]χοιροςΕλλανωννομω

[]νθρωπουγε·ναιτονΔιοκλεα

[]τυδενινειμεναιτινοςδοκει[

775

θυμιτιδᾶν CODD. ET SUIDAE PLERIQUE (SED θυμιτίτων ET

θυμίτων PRIMITUS SUIDAE NONNULLI) : θυμιταν Π^{A.C.} :

θυμιτιναν FORT. SIC Π^{C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἡ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νῆ τοὺς θεοὺς
 ἔγωγε. Με. φώνει δὴ τὸ ταχέως χοῖρον.
 οὐ χρῆσθα; σιγῆς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
 πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδ'ις.

780 Κο. κοῖ κοῖ.

791 αἱ δ' ἄν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,
 κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτῃ θύειν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τ'ἀφροδίτῃ θύεται.

Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μόνῃ γὰρ δαιμόνων.

795 καὶ γίνεται γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
 ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.

Δι. ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθλοῖεν ἄν;

Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν καὶ κ' ἄνις γὰρ τῷ πατρός.

Δι. τί δ' ἐσθλὴν μάλιστα; Με. πάνθ' ἃ κα διδῶς.

800 αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε χοῖρε. Κο. κοῖ κοῖ.

777 σύ CODD. Π^{SUPRASC.} : τύ KUSTER : ται Π^{A.C.}

τὸ χοῖρον R : χοῖρίδιον RELL. Π : χοῖρον BENTLEY

778 οὐ χρῆσθα σιγῆς CODD. : οὐ χρῆσθα; σιγῆς AHRENS :

οὐ χρῆσθα σιγῆν GREG. COR. :]γης Π 780 κοῖ κοῖ

CODD. :]μοι κοῖ[]ῖ κοῖ η[Π 791 ἀλλ' ἄν R Π :

αἱ δ' ἄν RELL. : αἶ κα BLAYDES 794 δαίμονι B :

ΑΧΑΡΝΗΣ

]σαιφθεγγομ[]:νητουςθ[
]ωνειδ^{συ}ηταιταχεωςχοιριδι[
]γηςωκακιστ'απολου[]να
]ποισῶναιτονΕρμα[]αδ[
]χοικοῖ[]ἱκοῖη[

780

αλλανπαχυνθη[]ιχι

791

καλλιστοςεστα[]ν
 αλλ'ουχιχο[
]υχοιροςΑφρ[]ων
 καιγινετα[]ρης

795

αδις[]οναντ[
]ευτηςμη[]οιεναν.
]δακ'ανε[]ατρος
]αλιστα:π[]ιδιδως:
]χοι[]οῖκοῖ

800

δαιμόνων RELL. UT VID Π 795 γίνεταί R Π : γίνεταί
 RELL. 796 ἐς Γ Β : ἄν RELL. Π 798 Ποτείδαν Γ
 ALD. : Ποτειδᾶν BERGK : Ποτείδα A FORT. Π : Ποσειδῶ
 R κᾶνευ R : κ'ανε[Π : κᾶν ἄνευ RELL. : καί κ'
 ἄνις BLAYDES 799 καί CODD. UT VID. Π : κα PORSON

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.

Δι. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοὶ κοῖ.

803 Δι. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἂν; Κο. κοὶ κοὶ κοῖ.

807 οἶον ῥοθιάζουσ' ὧ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.

ποδαπαὶ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.

809 Με. ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

813 Με. τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκορδῶν τροπαλίδος,

το δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

815 Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.

Ἑρμᾶ ἔμπολαῖτε τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν

οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὴν τ' ἐμυτῶ ματέρα.

Συ. ὦνθρωπε ποδαπός; Με. χοιροπῶλας Μεγαρικός.

Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδί

820 πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν

ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ.

Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

Με. Δικαιόπολι Δικαιόπολι φαντάδομαι.

814 τὸ δ' CODD. : ο θ' Π 816 Ἑρμ' ἔμπολαῖτε

CODD. : Ἑρμᾶ ἔμπολαῖτε CONI. SCALIGER Π 822

ΑΧΑΡΝΗΣ

[]

]οἵκοι

]κοῖν[

803

]ολυ[

807

]ωςΤρα[

]τετρα[

809

]ωντρ[

813

οθ'ατερον[

]μον[

]νησομαισοι[

]υτου[

815

]ρμαμπολαιετανγ[

]υτωμ'απ δοσθαι·τ[

]θρωπεποδαπος·χοιροπ[

]χοιριδιατοιινυνεγωφανωτα[

]μιακαισε·τουτ'εκειν'ἵκειπαλ[

820

]περαρχατωνκακωναμινεφυ

]νμεγαρηειςουκαφησειςτον[

]πο[]Δικαιοπολιφантаζομα[

μεγαριεῖς CODD. Σ : μεγαρηεις Π 823 φαντάζομαι

CODD. : φαντάδδομαι VALCKENAEF

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
825 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;

Δι. ἐγῶδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε,
905 ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βο. νεὶ τῷ θιῶ
λάβοιμι μέντ' ἀν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
ἄπερ πίθαιον ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.

Δι. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Βο. μικρός γὰρ μάκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.

910 Νι. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; Βο. τῷδ' ἐμὰ
θελβαθεν, ἴττω Δεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. Βο. τί δὲ κακὸν παθὼν
ὄρναπετρίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;

Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βο. τί ἀδικεῖμενος;

915 Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν·
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.

Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδα;

824 σ' CODD. : OM. Π ἀγορανόμοι R A Γ :

ἀγορανόμοι ELMSLEY : αγορ[Π : οἱ δ' ἀγορανόμοι

ALD. : ὦ ἀγορανόμοι B 904 ξε Π^{MG}. 905 νεὶ

CODD. : νι Π σιώ CODD. Π : θιώ BLAYDES θη^β

ΑΧΑΡΝΗΣ

οφαινωνεστιναγορ
]σουθυ[]εξειρ[

825

Δι^κ εγ[]συκοφαντηνεξαγε

904

ως[]ενδησαμενος:νιτωσιω Θ^{ηβ}

λαβ[]ρδ[]γανπολυ

αιπ[]αλ[]λεων:

καιμ[]ικα[]φανω[

μικη[]κος[]ανηακον:

Νικαρ ταυ[]ι[

]ωδ'εμα

910

]ωτοιυννοδι Νικαρ^κ

]ιδεκακονπαθων Θ^{ηβ}

]ωκαιμαχαν: Θ^{ηβ}

]δε:τιλαδικελμενος

εγωφρ[]ιε[]νχα[

915

εκτων[]α:

Δι^κ επει[]αφ[]α:

Π^{MG.} 906 καλ CODD. : γ αν Π 911 Νικαρ^κ Π^{MG.}

912 δαλ CODD. : δέ Π Θ^{ηβ} Π^{MG.} 913 ήρα Α Γ :

ήρω R : ήρω VEL ήρω RELL. :]ω Π Θ^{ηβ} Π^{MG.}

916 θρυαλλίδας CODD. : θρυαλλίδα SUID. ET UT VID. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι· Δι. τίνι τρόπῳ;

920 Νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος

ἄψας ἂν ἐσπέμφειεν ἐς τὸ νεώριον

δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.

κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,

σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

925 σελαγοῖντ' ἂν ὑπο τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;

Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω

ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

Χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ

930 ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν

οὕτως ὅπως

ἂν μὴ κατὰξῃ.

Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ

τοι καὶ φοφεῖ λάλον τι καὶ

πυρορραγές

κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

919 Δι.^κ Π.^{MG}. 920 Βοιώτιος CODD. :]ουιωτος Π

931 μὴ καὶ ... κατὰξῃ DUO CODICES MOERIDIS : ἂν μὴ ..

	]	ωρι[]	ν	
		ινιτροπω.	Δι ^κ	
		]	οιωτος	920
		]	ωριον	
		]	αςμεγαν	
		]	υραπαξ	
σελαγο[		]	μενε	
σελαγοι[		]	δος:	925
μαρτυρ[		]	τοστομα	
δοςμο[		]	σαςφερω	
ωσπερ[		]	φερομενος:	
ο χ ρ ενδη[		]	ως	
τη[]	εμ[	]	αξη:	930
		]	ετ:	
		]	νεχθρον	⋮

.. κατ'αξη RELL. ET (]αξη) UT VID. Π 933 POST

φοφ]ετ PUNCT. HABET Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 935 Χο. τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;
 Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
 937 κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
-

- 941 κατ' οἰκίαν
 τοσδὸνδ' αἰὲ φοφοῦντι;
 Δι. ἰσχυρόν ἐστιν ὦγάθ', ὥστ'
 οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν

- 945 κατωμάρα κρέμαιτο.

Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

Βο. μέλλω γὰ τοι θερίδδειν.

Χο. ἄλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-

θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν

- 950 πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων

προς πάντα συκοφάντην.

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.

Βο. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἴσμήνιχε.

- 955 Δι. χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.

947 δέ Β : γέ R A Π : γά BLAYDES

ΑΧΑΡΝΗΣ

[
[
]ων

937

κατοικίαν

941

τοσονδ' []ειφο []ου []τ []
ἰσχυρον []ωσ
τ' ουκ αν []'ει
περεκπ []

κατωκα []το

945

Δι^κ ηδηκαλωσε []

Θη^β μελλωγετοιθ []

Δι^κ αλλ' ωξενων []

θεριζεκαιτουτ []

προσβαλ []'οπο []

950

[]ςπ []

μολ []ς []μενον

αιρουλαβ []

Θη^β ὑποκυπτεταν []

χ' ωπωςκατοις []

955

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πάντως μὲν οἷσιν οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
 κἂν τοῦτο κερδήνης ἄγων τὸ φορτίον,
 εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

Θεράπων Λαμάχου

Δικαιοπόλι. Δι. τίς ἔστι; τί με βωστρεῖς;
 960 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῆς
 ἐς τοὺς Χοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
 τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγχελυν.

Δι. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;

Θε. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα

965 πάλλει κραδαίνων τρισὶ κατάσκιος λόφοις.

Δι. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
 ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
 970 εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοφίχων.

Χο. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν
 ὑπέρσοφον,

961 ἐς CODD. : εις Π 964 ς SUPRASC. ET POSTEA

ΑΧΑΡΝΗΣ

παντωςμεν[		
καντουτοκερ[		
Δι ^κ ευδαιμονησ[		
Δικαι[] πολ[] τι[		
εκελευ[	] μης	960
ειςτουςχο[	] κιχλων	
τριωνδραχ[	] γχελυν	
Δι ^κ οποιοςουτ[	] ν	
θερ/ οδεινοςο ^{[[ς]]}	] ορα	
παλλει[	] λοφοις:	965
Δι ^κ ο[		
αλλ' επ[		
ηνδ' α[		
εγωδ' ε[		
εισειμ[		970
ρ ρ ε[		
πασαπ[		
[		

DELETUM (FORT. ὅς VULT) Π : ὁ CODD. Π^{PRIMITUS ET CORR.}

Γοργόνα CODD. :] ορα Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ
κατεσθίειν.

975

ΑΧΑΡΝΗΣ

σπελσ[

ω[

χ[

975

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

6 Νι. κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων .

αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;

Νι. κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρο δὴ πρόσσελθ', ἵνα

ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

10 Δη. καὶ Νι. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ

Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρῃν ζητεῖν τινα

σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ μὲν οὖν

μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.

16 Νι. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμὲ χρὴ λέγειν;

15 Δη. ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἴτα κάγῳ σοὶ φράσω.

37 Νι. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,

6 Παφλαγόνων CODD. Π^{C.}(MAN²) :]ον UT VID. Π^{A.C.}.

7 αὐταῖς R P ALD. Π : αὐταῖσι V A Γ Θ διαβολαῖς CODD.

Π^{C.}(MAN^I) : διαβολαῖσι Π^{A.C.} 8 δὴ R : νῦν VEL νυν

RELL. Π 9 νόμον CODD. Π^{C.}(MAN²) : νόμῳ EUSTATHIUS :

νόμος Π^{A.C.} 11 κινυρόμεθ' A Γ Θ : κινυρόμεσθ' R P :

ΙΠΠΗΣ

κακιστα δηθ' ουτος γε πρωτος Παφλα[]ων 6
αυταις διαβολαις: ω κακοδαιμον πα[]χεις
κακως καθαπερ συ: δευρο νυν προσε[]θ' ινα
ξυναυλιαν κλαυσωμεν Ουλυμπου ν[]μο^ν[]ς
μυμυ μυμυ μυμυ μυμυ μυμυ μυμυ I0
τι κρνυρομεθ' αλλως υκ εχρην ζη[]ιν τι[]α
σπηριαν νων αλλα μη κλαειν ετι
τι υν γενοιτ' αν λεγε συ: συ μεν ουν μ[]
ινα μη μαχωμαι: μα τον Απολλω γω[]
ε[]πε θα[]ων[]ι[]καγ[]ι φ[] I5

[]δ' αυτους[] 37

κρνυρομεθ' Π ούκ CODD. : υκ Π I2 νωϊν V A :
νωϊν R : νων RELL. Π I3 τες ούν CODD. : τί ούν
BEKKER : τι[]υν Π (LECTIO INCERTA) I4 ινα μή
R ALD. Π : ινα σοι μή V A I5 ET I6 TRANSP. SAUPPE
I5 άλλ' OM. R 37 αυτούς CODD. Π (υς VEL CORRECTAE
VEL REPICTAE ESSE VIDENTUR)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐπίδῃλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
 ἣν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.

- 40 Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῦν γάρ ἐστι δεσπότης
 ἄγροικος ὀργὴν κυαμοτρωξ ἀκράχολος,
 Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
 ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νομηνίᾳ
 ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέφην Παφλαγόνα,
 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
- 46 οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,

- 86 ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- Νι. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστὶ σοι;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνὴρ;
- Δη. ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
- 90 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπινοίαν λοιδορεῖν;
 οἶνου γὰρ εὖροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 ὀρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε

40 νῦν CODD. : νῶν Π (EX νωι CORR.^{MAN²}) 42-44
]ησθιον εν[/]ισι η οτι κυα[/]πολλακις α[Π^{MG.}
 45 πανουργότατόν CODD. Π^{C.}(MAN^I) : πανουργα[Π^{A.C.}
 διαβολ] (SIC Π APUD MEL.NIC.) CORREXI 46 οὗτος CODD. :

ΙΠΠΗΣ

]μιν τοις πρ[]ποισ[
]ι χαιρωσ[]οις πρ[
]μ[]η· νών γαρ ε[]σποτη[40
]ικος οργην κυαμοτρω[]κ[
]ημος πυκνίτης δυσκολ[
]ποικωφον· ο[]το[]τη προτ[
 επρίατο δουλο[]ρσοδέψ[
 πανουργότα[]ι δῖαβολ[
]ύτος καταγνο[]του γερον[46

]χρη[]βουλευσαίμ[86
]ατον[]ποτου γ' ούν[
]εθύων[]στὼν τι βουλ[
]υτος κρ[]οχ[]ρο[]υτρολη[
]λμᾶς ει[]πίνοιαν λοιδορ[]ιν 90
]τι πρακτικωτερον.

]ν ἄνθρωποι τότε

]ύτος Π 86-87 TRANSP. MEINEKE 87 γάρ V² : οὖν
 R : γ' οὖν V^I (VEL γοῦν) REL. ET Π^{MAN²} (V FORT. EX ε
 CORR.) : γ' ου UT VID. Π^{A.C.} 89 κρ[]οχυτρολη[
 Π^{A.C.} 92 ἄνθρωποι CODD. : ἄνθρωποι Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας

εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

95 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,

529 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν ἄωροϊ συκοπέδιλε,

530 καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος.

545 ὅτι σωφρονικῶς κούκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,

546 αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόδιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἑνδεκα κώπαις

655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις

656 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.

1013 ὥς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.

Κλ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

1015 φράζεο Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων

93]υ πραττουσι Π^{MG}. 545-546 κροθια / * *
 νυν * * / την Π^{MG}. 655 εἰσηγγελμέναις RELL. Π :

ΠΠΠΗΣ

πλ[]ουσι νι^κω[]κας

ευ[]ελουσι το[]λους

αλ[]αχεως ο[]χοᾱ: 95

αι[] 529

και[] 530

υᾱ[]ε[] 545

δεκα κῶ[] 546

ως εν Ἰππευσιν επι συμ 655

φοραις αγαθαισιν εισηγ

γελμεναις ευαγγελεια

θυειν 656

αιετος[] 1013

προσεχ[]

η λογιω[] 1015

ἡγγελμένος R (αι SUPRA α), UNDE ἀγαθαῖσι ταῖς ἡγγελ-

μέναις COBET 656 εὐαγγέλια CODD. : ευαγγελεια Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἴαχεν ἕξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.

ΙΟΙ7 σῶζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,

ΙΟ57 ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.

Κλ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο Δη. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;

Αλ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.

Δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;

ΙΟ62 Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

ΙΟΙ7 ἐκέλευσ' R V : ἐκέλευσεν A Θ : ἐκελευ'

CONT. BLAYDES, UT VID. Π ΙΟ58 φράσαι R Γ² M : φράσσαι

BRUNK :]σαι Π : φράζειν V A Θ ΙΟ60 φησί CODD. :

ΠΠΘΣ

]ο δια τριπ[
]υ' ἱερὸν[

IOI7

]αιτο[
].....[

IO57

]σαι πρ[

]ο Πυλοιο[

]ηισιν κ[

]δ αλ[λ]ουτ[

]ρ η[

IO62

φησίν EDD. :]ηισιν Π^{C.}(MAN^I)

IO6I ἄλουτος CODD.

Π^{C.}(MAN^I) : αλλουτ[Π^{A.C.}

IO62 REIECIT ZACHER

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I Στ. 'Ιού ἰού·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·

ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;

καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνης ἦκουσ' ἐγώ·

5 οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.

ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,

ὅτ' οὐδε κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.

ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας

ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται

ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

II ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

38 Φε. ἕασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.

Στ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

SUPRA I]κ· οἱ[]ς ν[]ν ο[/]αν· κα[]ουσι
 μεν ουν ο[/]γαγεν []να μαλλον αυ[]ς δειξη πασης /
]ιζοντων το βαθως καθευδειν. Π^{MG.} I ω Ζευ βασιλευ
 ουκ απλως χρη του[]ο νομιζειν ειρηκεναι τον ποιη[]ν
 εχεται γαρ ἱστοριας το ω Ζευ βασιλευ τοιαυτης τοις Αθην-
 αιοις πυθοχρηστον εγενετο καταλυσαι μεν τας βασιλειας.

ΝΕΦΕΛΑΙ

] I
] ν ὅσον·
] εται
] ἡκουσ' ἐγώ
] ν πρ[] τοῦ 5
]
]
]
]
]
]
] ν[II

Φειδιπ έασον ὦ δαίμονιε κατ[38
 συ δ' οὖν κάθευδε· τα δ[

προστησασθαι δε και σεβειν Δια βασιλεα ωστε το λεχθεν
 της ἱστοριας εχεσθαι ταυτης χρη νομιζειν. Π^{MG.} 9
 %ουδεποθ' ημερα γενησεται. τουτο και οργιζομενος και υπο-
 κρινομενος δυναται λεγειν· Π^{MG.} 10 κατακεκαλυμμενος
 Π^{MG.} 39 δ' οὖν R V A G Π : οὖν VEL μὲν οὖν RELL.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

40 ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέφεται.

φεῦ.

εἶθ' ὥφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,

ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·

ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βλός

εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,

45 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους

ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν ἐξ ἄστεως,

48 σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεικοισυρωμένην.

177 Μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν

κάμφας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν

ἐκ τῆς παλαίστρας θοίμάτιον ὑφείλετο.

180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν;

207 αἶδε μὲν Ἀθηναί. Στ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,

40 ἐς R Π : εἰς V 41 ὥφελ' R : ὥφελ' REIL. Π

ἡ CODD. : ἡ Π καθ' εαυτὸν λέγει Π^{MG.} 43 ἄγροικος

ἥδιστος CODD. : ἡδι[Π : ἄγροικος ἡσυχος NABER 44

ρυπαρος πλ[]θων Π^{MG.} 47 ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν CODD.

ΝΕΦΕΛΑΙ

ές την κεφαλὴν ἅπαν[40

φευ· εἴθ' ὠφελ' ἢ προμν[

ήτις με γῆμ' επῆρ[

εμοι γαρ ἦν ἡδι[

ευρωτιῶν ακόρ[

βρύων μελίτ' ταις[45

έπειτ' έγημα Με[

$\bar{\beta}$ άγροικος $\bar{\alpha}$ ων αδ[

σεμνήν τρυφω[48

κατα[177

καμφασοβελ[

]ηспаλαστρ[

]εἴνοντον[180

]υπι-θoμαι 207

Π^C.(MAN²) : άγροικος ων αδ[Π^{A.C.} την θυγατερα

του αδελφου Π^{MG.} 179 τραπέζης R^I : παλαίστρας

RELL.(R² IN RAS.) 207 πέλ-θoμαι CODD. : πι-θoμαι Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

209 Μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

235 Στ. τί φῆς;

ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;

237 ἔθι νυν κατὰβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,

265 λαμπρός τ' Αἰθήρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησι-

κέραυνοι,

ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναί τῳ φροντιστῇ μετέωροι.

267 Στ. μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τοῦτ' ἐτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

577 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,

δαιμόνων ἡμῖν μόλαις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,

αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἥ τις ἔξοδος

580 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότε' ἡ βροντῶμεν ἡ φακάζομεν.

εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέφην Παφλαγόνα

ἡνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν

235 τί CODD. : πῶς Π 577 ὠφελούσαι R :

ὠφελούσαις REll. Π 579 αἵτινες CODD. : οἵτινες Π

NEΦΕΛΑΙ

]μενους

]ντοχωρι[

209

πως[

235

ηφροντ[

]νυνκατ[

237

]κεραυνοι 265

]γτιστημετέω[

]ξωμαιμη[267

πλεισταγαρθεωναπαντ[]ελουσαιστηνπολιν 577

δαιμονωνημινμονο[]τουδεσπενδετε

οιτινεςτηρουμεν[]γαρητιζεξοδος

μηδενιξυννωι[]τωιμενηφακαζομεν 580

ειτατονθεοισι[]δεφηνΠαφλαγονα

ηνιχηρεισθεσ[]φρουξυνηγομεν

580 βροντῶμεν CODD. :]τωιμεν Π 582 συνήγομεν

CODD. : ξυνηγομεν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

κάποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
 ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος
 585 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
 ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 590 ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν·
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
 εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθις ἐς τάρχατον ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

595 ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
 Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν,
 ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
 600 οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
 ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς

586 στρατηγοῖη V (LEMMA SCHOL.) : στρατηγήσει

RELL. : στρατηγησοι Π 592 φιμώσητε CODD. :]ειμωσητε

ΝΕΦΕΛΑΙ

καπ[]ιουμεν[]ραγηδιαστραπης
]δουςοδηλιος
]νθρυαλλιδ[]ωςξυνελκυσ[585
]φανεινεφ[]στρατηγησοικλεων
]ομωσει[]φασιγαρδυσβουλιαν
]τηιπ[]ναιταυταμεντοιτουςθεους
]νυμεισεξαμαρτητεπιτοβελτιοντρεπειν
]τουτοξυνοισειραιδιωςδιδαζομεν 590
]ωνατονλαρονδωρωνελοντεςκαικλοπης
]ειμωσητετουτουτωιξυλωιτοναυ[]ενα
]σταρχαιονυμινειτικαξημαρτετε
]ελτειοντοπραγματηιπολειξυνοισεται
]μοιαυτεΦοιβαναξ 595
 ΔηλιεΚυν[]χων
 υψικεραταπετραν
 ητΕφεσουμακαιραπαν
 χρυσονεχειςοικονενωι
 κοραισελυδωνμεγαλωςσεβουσιν 600
]τεπιχωριοςημετεραθεος

Π 594 βέλτιον CODD. :]ελτειον Π 599 πάγχρυσον

CODD. : πανχρυσον Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

αίγιδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθήνα,

Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων

πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ

605

Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,

κωμαστῆς Διδόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,

ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,

πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·

610

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι

ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.

πρῶτα μὲν τοῦ μηνος ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,

ᾗ μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.'

615

ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·

ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε

ἡνίκ' ἂν φευσθῶσι δείπνου κάπλωσιν οἴκαδε,

604 πεύκαις CODD. : πευκη Π 605 ἐμπρέπων

CODD. : ενπρεπων Π 608 συντυχοῦσ' CODD. : ξυν-

τυχο[Π 609 Ἀθηναίοισι CODD. : Αθηναίοις] τε FORT.

SIC Π 612 ἡ CODD. : OM. Π 614 δᾶδ' CODD. : δεδ

ΝΕΦΕΛΑΙ

]δοσηνιοχος
]ουχοςΑθανα
]ανθοςκατεχων
]νπευκησελαγει
]λφισινενπρεπων 605
 κωμαστ[]υσος
 ηνιχημειςδευραφ[]παρεσκευασμεθα
 ησεληνηξυντυχο[]επεστειλενφρασαι
 πρωταμενχαιρειν[]τεκαιτοιςξυμμαχοις
 ειταθυμαινεινεφασκ[]επονθεναι 610
 ωφελουσυμαςαπαντ[]μφανως
 πρωταμεντουμηνος[]λαττονδ[]χημην
 ωστεκαιλεγειναπαντας[]περας
 μηπ[]ηπαιδεδεπειδη[]ιαςκαλον
 αλλατευδρανφασινκουκ[]τασημερας 615
]δενορθωσαλλανωτεκα[]ατωκυδοιδοπαν
]σταπειλεινφησιναυτηιτουςθεουςεκαστ[
 ηνικανψευσθωσιδειπνουκαπιωσινοικαδ[

Π 614 σεληναῖον CANT. 2614 : σεληναίας HARL. 5725

Π : σεληναίης RELL. 615 φησιν CODD. : φασιν Π

ὕμᾱς κούκ CODD. : ὕμᾱς δ' οὐκ BENTLEY : κουκ [υμας

UT VID. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 620 καὶ ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἥνικ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελαῖτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ἵπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 625 τὸν στέφανον ἀφῆρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.
 Σω. μα τὴν Ἀναπνοην μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
 630 ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
 ταῦτ' ἐπιλέλθεται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
 ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
 Στ. ἀλλ' οὐκ ἔως μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
 635 Σω. ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στ. ἰδού.

619 μὴ τυχόντες CODD. : μεν εχοντες Π 620

θύειν δέῃ CODD. : θυσιαν δειη Π 620 καὶ δικάζετε

CODD. : καδικ[Π 622 πενθῶμεν CODD. : πενημεν Π

ΝΕΦΕΛΑΙ

τησεορτηςμενεχοντεςκαταλογοντωνη[
 καθοτανθυσιανδειιστρεβλουτεκαδιη[620
 πολλακιςδημωναγοντωντωνθεωναπ[
 ηνικανπενημενητονΜεμνονηΣαρπηδ[
 σπενδεθυμειςκαιγελατανθωνλαχωνΥπ[
 τητεςιερομνημονεινκαπειθυφημωντω[]θεων
 τονστεφανοναφηρεθημαλλονγαρ[]τωσεισεται 625
 κατασεληνηνωσαγεινχρητουβιουτασημερας
 ματηνΑναπνοηνματοχαοςματονΑερα
 ουκ[]ωσανδραγροικονουδαμου
 ουδ[]ορονουδεσκαιονουδεπιλησμονα
 οστιςκαλαθυρματιαυταμικραμανθανων 630
 ταυτεπιλελησταιπρινμαθεινομωσγεμνην
 αυτονκα[]θυραζεδευριπροστοφως
 πουΣτρεφιαδηςεξειτονασκαντην[
 αλλουκεωσιμεξενεγεινoinο[
 ανυσαστικαταθουκαιπροσεχετ[635

628 ούδαμοῦ V Π : οὐδένα REll. 630 σκαλαθυρμάτι'
 ἄττα CODD. : καλαθυρματι αυτα Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

936 ἄττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.

Δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Αδ. κᾶγωγ' ἐθέλω.

940 Χο. φέρε δὴ πρότερος λέξει πρότερος;

Αδ. τούτῳ δώσω·.

942 κᾶτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη

945 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύζη,

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τῶφθαλμῶ

947 κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν

955 νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὥ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἦθεσι χρηστοῖς

στεφανώσας,

960 ῥῆξον φωνὴν ἧτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

937 ἀκούσας σφῶν CODD. Π^C. (MAN²) : ακουσασφων Π^{A.C.}

938 ἀντιλεγόντοιν CODD. :]οιντοιν Π κρίνας CODD. :

κρεινας Π 940 πρότερος R Π : τίς RELL. 947 ἀνθρηνῶν

NEΦΕΛΑΙ

1 αττ' ἐδιδασκες

936

]
] νακουσαςσφωλν

] οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ποιεῖν

ἰεθελω

$\left[\delta \eta \right] \left[\rho \sigma \lambda \epsilon \right]$

940

οὕτως·

not [

942

$$\left[\begin{array}{cccc} \times & \times & \times & \times \end{array} \right]$$

945

]ωφθαλμω

1. ឧទិស្សន័យ

947

αδε

955

Ἰφλας

[Eμ]

1

[εφαν]

ν[]αυτο[]φρ[] 960

CODD. : αθρηνηῶν Π 960 ἀντοῦ R V : σαυτοῦ REll.

ET UT VID. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὥς διέκειτο,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενό-
μιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·

εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ

965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεῖ κριμνωδὴ κατανεύφοι.

εἴτ' αὖ προμαθεῖν ᾄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέ-

χοντας,

ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορόν τι

βόαμα, '

ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμφειέν τινα καμπήν,

971 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρυγίαν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,

ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι

τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δελεῖαιαν ἀπηνές·

964 εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ.CODD. : εἰς κιθαρισ[]ου

ευτακτως Π 965 κεί CODD. Π^C. : κε Π^{A.C}. κρημνώδη

V Π : κριμνώδη RELL. 968 H.V. POST v.971 PONERE VELINT

HALL-GEILDART (λυμηνάμενος PRO ἐντειναμένους VEL ἐντυναμένης

LEGENTES) 969 OM. Π POST HUNC VERSUM BRUNCKIUS IN-

ΝΕΦΕΛΑΙ

]ωςδιε[]ιτο
]ωφροσυν[]νενομιστ[
]ηνγρυξα[]οσμηδενακο[
]σεισκιθαρισ[]ουευτακτως
]υς^ικεκρημνωδηκατανειφ[965
]ντωμηρωμηξυνεχοντας
]ανητηλεπορον[]βοαμα
]ανην[]ιπατερες[]ρεδ[]καν
]υτ[]ταςδυσ[]πτους 971
]ως^ωοστας^μΜουσ[
]τας^{τ ν}ομηρονδειπρο[]θαι
]εν^μηδενδειξαιαναπ[

TULIT VERSUM AB SUIDA ALLATUM : αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἁρμονίαις
 χιάζων ἢ σιφνιάζων 972 τυπτόμενος πολλάς CODD. : πολλας
 τυπτομεν]ος FORT. SIC Π ὡς CODD. Π^C : OM. Π^{A.C.} 973
 τόν CODD. Π^C : ο Π^{A.C.} ἔδει CODD. : δει Π 974 μη-
 δέν CODD. Π^C : ηδεν Π^{A.C.} δείξειαν CODD. : δειξαιαν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

975 εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμφῆσαι, καὶ προ-
νοεῖσθαι

εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

ἡλείφατο δ' ἂν τοῦμφοιοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ'
ἄν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν
ἐραστήν

980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀφοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ'
ἐναλλάξ.

Αδ. ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα

985 καὶ Κηκείδου καὶ βουφονίων. Δι. ἀλλ' οὖν ταῦτ'
ἐστὶν ἐκεῖνα,

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεφεν.

975 ἀνιστάμενον R V : ἀνισταμένους RELL. Π^{A.C.} :

]οις UT VID. Π^{C.} συμφῆσαι CODD. : συνψησαι Π 977

οὐδεὶς παῖς CODD. : ουδει]ς εἰ παῖς VEL ουδεις] σε παῖς Π

ὑπένερθεν CODD. : υπενερθε Π 980 τοῖς ὀφθαλμοῖς CODD. :

ΝΕΦΕΛΑΙ

] νους^ι συνψησαικ[] ονο[975
] ηςμηκαταλειπε[
] ξεπαισυπενερθετ[
] νουςωσπερμηλοιισινεπ[
] τηνφωνηνηπρος[
] ωντοινοφθαλμοινεβ[980
] τεξηνκεφ[] λ[] οντη[] αφ[
] θοντωνπ[
] φαγεινουδε[
] χαιαγεκαι[
 καιΚη^δ[[κ]]ιδου[985
 εξωνανδραςΜαρ[

τοιν οφθαλμοιν Π 981 κεφάλαιον τῆς CODD. Π :
 καὶ κεφάλαιον HALL-GELDART 985 Κηκείδου R A Θ Δ
 Π^{A.C.} : Κηδείδου (VEL Κηδ(δου) V PHOTIUS Σ Π^{C.}(MAN.²)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι
 988 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
 αὐτοὺς

959 ἄλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἦθεσι χρηστοῖς στε-
 φανώσας,

ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χάρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἶπέ.

Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,

ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενό-
 μιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
 εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
 965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἄθροους, κεῖ κριμνώδη κατανεῖφοι.
 εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἅσμ' ἐδίδασκεν τὼ μῆρὼ μὴ ξυνέ-
 χοντας,

ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορόν τι
 βόαμα,

ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.

966 ἐδίδασκεν CODD. Π²¹⁹ : ἐδίδασκε Π²²⁶

967 δεινὰν CODD. : διναν Π 968 H.V. POST v.97I

συδετουςνυν[

ωστεμ' απαγγε[

983

✕

α[

959

ρηξ[

λεξωτο[

οτεγωταδικ[

πρωτονμενεδ[

ειταβαδίζεινενα[

τουςκωμητας[] υμνους

965

] προμαθεινασμεδιδασκετωμ[

] ινδινανητηλεπ[

] ρμονιανη[] ερ[

PONERE VELINT HALL-GELDART (λυμηνάμενος PRO έντειν-
αμένους VEL έντυναμένης LEGENTES)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμφειέν τινα καμπήν,
οὔας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὥς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

973 ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι

967 ἡ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τῆλέπορόν τι
βόαμα,'

1007 μέλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλο-
βολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅποταν πλάτανος πετέλα φιθυρίζῃ.
ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,

1010 καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
ἔξεις αἰὲ

στῆθος λιπαρόν, χροιάν λαμπράν,
ὦμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.

1015 ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,

969 OM. Π²19 POST HUNC VERSUM BRUNCKIUS IN-

TULIT VERSUM AB SUIDA ALLATUM : αὐτὸς δέλεας ἐν θ' ἀρμ-

ΝΕΦΕΛΑΙ

]εύσαιτη[]μψ[]ιεντ[
]αςδύσκολοκαμ[]τους
]υσασαφανίζ-
]σθαι 973

]ριστοφάνης
]οιει λεγων 967
]π[]ρσε[]ο[

]κοςοζωννα[]πρ[1007
]νωραιχαιρων[
]ταυταποιης[
 καιπροστουτο[1010
 εξεισαιει
 στηθοςλιπαρον[
 ωμουςμεγ[
 πυγηνμε[]αλην[
 η[]α[]εροιινυεπ[1015

ονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων 972 αφανίζ- S . αφανίζων

Π 1011 ἀεί CODD. : αiei Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I372 ἀδελφὸς ὦλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
 κ' αὖ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
 πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κ' ἔντεϋθεν, οἶον εἰκός,
 I375 ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 κ' ἀπειτ' ἔφλα με κ' ἀσπόδει κ' ἀπνιγε κ' ἀπέθλιβεν.
 Φε. οὐκ οὐν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
 σοφώτατον; Στ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον ὦ — τί σ' εἴπω;
 ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νῆ τὸν Δί' ἐν δίκη γ' ἄν.
 I380 Στ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεφα
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
 εἰ μὲν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοῦς ἄν· πιεῖν ἐπέσχον·
 μαμμᾶν δ' ἄν αἰτήσαντος ἦκόν σοι φέρων ἄν ἄρτον·
 κακῶν δ' ἄν οὐκ ἔφθης φράσας, κ' αὖ λαβὼν θύραζε
 I385 ἐξέφερον ἄν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
 βοῶντα καὶ κεκραγὸθ' ὅτι
 χεζητιῶν, οὐκ ἔτλης
 ἔξω 'ξενεγεῖν ὦ μιαρὲ

I373 εὐθέως ἀράττω C : εὐθεως αρράττω Π : εὐθους
 ἐξαράττω REll. ταραττω Π^{MG}. I375 οὗτος CODD. :]υτως Π
 I376 κ' ἀπέθλιβεν V : κ' ἀπέθλιβε R S : κ' ἀπέτριβεν REll. :
 καπέτριβε Π I379 ἐν δίκη γ' ἄν R V REC. : ἐν δίκη γάρ

NEEAAI

] ρ * αν * * κλην I372

] * * ευθεως αρράτω

] υθενοϊονεικός

] υτωσεπαναπηδᾶ I375

] γεκαπέτριβε

] δηνεπαιν *

] * * * * * πω

] η * γαρ

] έθρεφα I380

] τινοοίης

] νεπέσχον

] λωνανάρτον

] λαβώνθύραζε

] μενυναπάγχων I385

] * * * * *

] * * * * *

] * * * *

Θ ELB. ET UT VID. Π (NISI γερ) : ένδίκως γάρ Α Φ

BODL.8 δικάως Π^{MG.} I383 φέρων CODD. :

] λων Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

I39I Χο. οἴμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντ.

I407 ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

Φε. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;

I410 Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἶπε δὴ μοι,

οὐ κάμει σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως

τύπτειν τ', ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρηὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,

τούμῳ δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.

I415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; ...

φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·

ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·

εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,

ὅσῳ περ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.

I407 ἵππων V : ἵππων REILL. II I409 πρῶτον V :

πρῶτ' REILL. II I410 ἔγωγέ σ' CODD. II^{C.}(MAN²) : εγωγε

II^{A.C.} : ἔγωγ' REC. I411 οὐκ ἂν ἐμέ V : οὐ κάμει REILL.

II I412 τύπτειν R : τύπτειν δ' V : τύπτειν τ' A ALD.

ΝΕΦΕΛΑΙ

] x x x x

] x x x x x

] ας[] αρδιας

I39I

x πτω[

I407

εκεῖσεδ' ὄθεν[

και πρωτ' ἐρήσομα[

εγω γε^σ εὐνοῶν[

I4I0

οὐκ ἄμεσοιδί καιονε[

τυπτειντ' ἐπιδηπερ^ε[

πως γαρ τομὲν σοι^ν σω[

του μονδεμὴ καιμ[

κλαίουσι π[

I4I5

κῆσεις νο[

κγωδεγ' αντ[

ε x κός τεμ[

οσω περεξαμ[

Π : τύπτοντ' REC. ἐπειδήπερ CODD. Π^C : επιδηπερ

Π^{A.C.} I4I3 σόν CODD. Π^C. (MAN²) : σοι Π^{A.C.} I4I5

κλάουσι CODD. : κλαίουσι Π I4I6 το τυπτεσθαι Π^{MG}.

I4I8 εἰκός τε R Π : εἰκός δέ V

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I420 Στ. ἄλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

Φε. οὐκ οὐν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὸς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον

ὥσπερ σὺ καὶ γὰρ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;

ἦττόν τι δῆτ' ἔξεστι καί μοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν

θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;

I425 ὅσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,

ἀφίμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.

σκεψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,

I428 ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καί τοι τί διαφέρουσιν

I42I ὁ CODD. : OM. II I426 ἀφίμεν CODD. :

~~ΝΕΦΕΛΑΙ~~

αλλ' ουδαμουν[

I420

ουκουνανηρτον[

ωπερσυναγωγα[

ηττοντιδητ'ε[

θειναινομοντο[

οσαςδεπληγας[

I425

αφ x ιμεν·καιδι[

ση x xαιδετου[

x x x x xατε[

I428

αφ x ιμεν· Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 443 πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλοι μεμνημένοι
διφθερῶν κάξωμίδων, ἅς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
445 καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὥ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνηθεῖς ὅθ' εὐρὼν τοὺς βότρυσ κλέπτοντά σε
450 προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτον εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην·
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἔν' εἰδῆσθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
455 ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
Βδ. παῖε παῖ' ὥ Ξανθία τοὺς σφήμας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῶ τῷ καπνῷ.
Σω. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.

444 διφθερῶν CODD. : δε[ι]φθερω[(VEL POSSIS δι[α]φθερω[)

Π 449 οὐτ' R : οὐδ' REL. Π 452 ἄνες CODD. Π : ἄφες

COBET 453 τούτων CODD. UT VID. Π : τούτω LEGERE VID. Σ

ΣΦΗΚΕΣ

]ος βιαν χειρουσιν[443
 δε[]φθερω[
 και κυ[445
 ωστε μ[
 ουδ' εν[
 ουκ αφη[
 ουδ' ανα[
]ροσαγα[450
]στε σε ζ[
 αλλ' ανε[
 αλλα τουτω[]μεν[
 ουκετ' εις μακραν[
 οξυθυμων και δικα[455
 παιε παι' ω Ξανθια τ[
 αλλα δρ[]τουτ' αλ[
 ουχι σ[]θ' ουκ εις[

454 ἐς CODD. : εις Π 456 παῦε R : παῖε RELL. Π

458 ἐς CODD. : εις Π

- Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
 460 ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ.
 Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
 εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
 Χο. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
 465 † ὥς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με, †
 εἰ σύ γ' ὦ πόνῳ πόνηρε καὶ κομηταμυνία
 467 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,

-
- 486 Χο. οὐδέποτε γ', οὐχ ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ᾔ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.
 Βδ. ὥς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστὶ καὶ ξυνωμόται,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πράγμα τις κατηγορεῖ,
 490 ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν.
 νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιοτέρα,
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
 ἦν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη,
 εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·

και συ[] οσθε[]
 αρ' εμ[] λομεν[] 460
 αλλα μα Δι' ου ρα[]
 ειπ[] τυχον τ[]
 βεβ[]
 αρα[]
 τοις[]
 [] 465
 ε[]
 τ[] 467

[] υδ'εποτε γ' ουχ εως[] 486
 [] τι μου λοιπον ηι
 [] ν επι τυρ[] ' εσταλης
 [] αι ξυνωμοται
 [] γμα τις κατηγορη
 [] ε πεντηκοντ' ετων 490
 [] ν αξιωτερα
 [] ν αγοραι κυλινδεται
 [] βραδας δε μη θεληι
 [] ν τας μεμβραδας

- 495 'οὗτος ὀφωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἡδυσμά τι,
 ἡ λαχανόπωλις παραβλέφασά φησι θατέρω·
 'εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
 ἢ νομίζεις τὰς 'Αθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;'
 500 Εα. κάμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
 ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὅξυθυμηθεῖσά μοι
 ἥρετ' εἰ τὴν 'Ιππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
 Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἤδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
 τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
 505 ὀρθροφαιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά.
 Φι. νῆ Δί' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
 510 οὐδὲ χαίρω βατσίιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἡδιον ἂν
 δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 Βδ. νῆ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἡδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·

497 παραβλέφασά φησι CODD. : φησι παραβλεφασα UT
 VID. Π 499 φέρειν CODD. : τρεφε[]ν Π (φησιν ὅτι διὰ
 σε φύουσιν αἱ 'Αθηναὶ ἡδύσματα Σ^V) 506 ἔχων R : ἔχω
 RELL. Π 507 τυραννικά V SUID. Π : τυραννίδα RELL.

ΣΦΗΚΕΣ

]επι τυραννιδι 495

]φυαίς ηδυσμα τι

]παραβλεφασα θατερω

]ις ποτερον επι τυραννιδι

]ας σοι τρεφε[]ν ηδυσματα:

]ς εισελθο[]τα της μεσημβρίας

]οξ[]υμ[]εισα μοι 501

]ταμ[]τυραννίδα:

]υ[]ι και νυν εγω

]τουτω[]απαλλαχθεντα των

]ταλαιπωρων τροπων 505

]ερ Μορυχ[]αιτιαν εχω

]ων και φρ[]ων τυραννικα

]υδεν ορνι[]αλα

]υ με ν[]ερης

]διοπαν 510

]πεπνιγμενον

]αγμασ[]ν

508 οὐδ' ἄν CODD. :]υδεν Π 509 ἀποστερεῖς CODD. :

]ερης Π 510 ἥδιον ἄν CODD. :]διοπαν Π 511

πεπηγμένον R : πεπνιγμένον REll. Π

513 ἄλλ' ἔάν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθῃς ἄγὼ λέγω,

558 ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦδ' εἰν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν
ἀπόφυξιν.

Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστω τὸ μνημόσυνον μοι.

Φι. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς

561 ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδεν πεποίηκα,
ἄλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θύπευμ' ἐνταῦθα
δικαστῇ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασι
565 κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, † ἕως ἀνιῶν ἂν ἰώσῃ τοῖσιν
ἐμοῖσιν· †

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιοι·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατα-
θῶμαι.

κὰν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρός, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι·

558 ὡς R : ὃς RELL. : ας Π 560 εἴτ' CODD. :

ει γ' Π 564 ἀποκλάονται B C : ἀποκλαίνονται R V :

αποκλοιον[.]αι Π 565 κακὰ γε B ALD. : κακὰ RELL. :

ας εμ[558

τουτι π[]ρ[]ων α[

ει γ' εισελθων αν[560

ενδον τουτων ων[

αλλ' ακρωμαι πασ[

φερ' ἴδω τι γαρ ουκ[]α[

οι μεν γ' αποκλοιον[]αι πεν[

κακο προς τοις ουσιν εως α[565

οι δε λεγουσι μυθους ημιν οι δ Αι[

οι δε σκ[]πτουσ' ἵν εγω γελασω και[

καν μ[]υτοις αναπειθωμεσθα τ[

τας θηλ[]ας και τους υ εις τη[

κακο Π τοῖσιν B ALD. : τοῖς RELL. Π οὔσιν, ἕως

CODD. Π : οὔσι κακοῖσιν ἕως MEINEKE 566 λέγουσιν R :

λέγουσι RELL. Π 568 ἀναπειθώμεθα R : ἀναπειθώμεσθα

V B C Π

570 τὰ δὲ συγκύφανθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατήρ ὑπὲρ
αὐτῶν

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·

ἔει μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσας·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με

πιθέσθαι.

χήμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.

575 ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχρήνη;

Bδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου κατα-
χρήνην·

577 καὶ τάγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος

ἄρχειν.

607 ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με

ἀπονίζῃ καὶ τὴν πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ

καὶ παπρίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ <τὸ> τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,

570 συγκύπτοντ' B C ALD. : συγκύφαντ' R V (συγκύφανθ'

EDD. PLERIQUE) : συ[]κηφαντ' Π ἀποβληχᾶται V UT VID. Π :

ἅμα βληχᾶται B C : ἄμ ἅμα βληχᾶται R : ἀμβληχᾶται BERGK :

ἅμα βρυχᾶται VAN LEEUWEN 571 θεός V : θεὸν RELL. Π 573

χοιρίοις R : χοιριδίοις RELL. Π 575 μεγάλη CODD. :]αλι

τα δε συ[]κηψαντ' αποβληχ[] 570
 ωσπερ θεον αντιβολει με τρ[]
 ει μεν χα[]ρεις α[]ος φωνη[]
 ει δ' αυ το[]χοιρ[]οις χαιρω[]
 χήμε[]τω τ[]της οργης[]
 αρ' ου[]αληι τ[]' εστ' αρχη[] 575
 δευτ[]υτι γραφο[]
 []αχ[] 577

[]μεν η[] ηρ μεν 607
 []σκυφασα φιληση
 []τριωβολον^ε κκαλαματα

Π 576 γράφομαι CODD. : γράφομαι CONI. BRUNCK Π
 607 με CODD. FORT. (PRIMITUS) Π : μεν Π^(MAN^I) 608
 προσκύσασα V : προσκύφασα RELL. Π φιλήση CODD. Π :
 φιλή με RICHTER 609 ἐκκαλαμαῖται CODD. : κκαλαματα
 Π^{A.C.} : εκκαλαματα Π^{C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

610 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσ-
ενέγκη,

κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζη, 'φάγε
τουτί,

ἔντραγε τουτί·' τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κού μή με δεήσῃ
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσει
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μή μοι ταχὺ
μάξῃ,

615 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχιῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἔσκε-
κόμισμαι

οἴνου μεστόν, κἄτ' ἐγχείομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνῶς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέ-
παρδεν.

620 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν
ἐλάττω,

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

612 τοῖσι C : τοῖσιν R B ALD. : τούτοισιν V :

]ν Π καὶ CODD. Π : κεί ELMSLEY : κού DOBREE

δεήσῃ (VEL δεήση) CODD. : δεησης Π : δεήσει ELMSLEY

613 παραθήσει R : παραθήσει V B C R^{SUPRASC.} Π 614

]φυστην μαζαν πρ[]σενεγκη 610
]παρ εμ[]ροσαναγκαζη φαγε τουτι
]ν εγω γὰ υμαι και μη με δεησης
]αμιαν οποτ' αριστον παραθησει
]ς και τονθορυσας αλλ' ην μη μοι ταχυ μαζηι
]ροβλημα κακων σκευην βε[]εων αλεωρην 615
]ης συ πιειν τον ονον το[]' εσκεκομισμαι
]εομαι κλινας ουτο[]ε κεχηνως
]υ δινου μ[]γα και στρ[]τιον κατεπαρδεν
]ρχω και τ[]υ Διους ο[]δεν ελατ'τω 620
]ς ακουω τα[]θ' απερ ο[]υς

ἀλλ' ἦν Γ Π : ἄλλην RELL. POST H.V. LACUNAM

INDICAT MEINEKE 615-618 REIECIT MEINEKE 620

τοῦ R V Γ Π : τῆς τοῦ B C ALD. Διός CODD. :

Διους Π 621 ὥσπερ R : ὅσπερ C : ἄπερ V B

ALD. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 'οἶον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.'

626 καὶ ἀστράφω, πομπύζουσιν

746 ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
 νῦν δ' ἵσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
 καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
 στάς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πιθόμενός τέ σοι.

Φι. ἰὼ μοί μοι. Βδ. οὗτος τί βοᾷς;

750 Φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
 κέλνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
 ἔν' ὁ κῆρύξ φησι, 'τίς ἀφήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.'

623 φησιν R Π : φησι REL. 624 το δικαστήριον
 R V C Π : τὰ δικαστήρια B 746 παρακελεύοντος B ALD. :
 κελεύοντος REL. ET UT EX LACUNA VID. Π 749 πειθόμενός

ΣΦΗΚΤΕΣ

]ουν ημει[]ρυβη[]ωμεν
]τις φησιν[]παρι[]ν[]ων
]ν βρονται τ[]καστ[]ν
]υ βασι[]ευ[
]ν ασ[

626

]ς ουκ' επ[
]ι σοις
]
]ντοι μεθι
]ιπον τ[]ν τροπον
]ενος τε σοι
]ι
]ουτος τι βοας
]ι τουτων μηδεν υπισχ[
 κεινων εραμαι κειθ[
]ν ο κηρυξ φησις τ[
 στος ανιστασθω[

746

750

CODD. FORT. Π (UT EX LACUNA VID.) : πιθόμενός BRUNCK

τί βοᾷς; V Π : τί μοι βοᾷς; R B C 752 φησιν R :

φησι REll. : φησις Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 755 φηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
 σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
 πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα
 μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
 760 Bδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.

- 790 κᾶπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων.
 κάγῳ 'νέκαψ'. ὀβολοὺς γὰρ ὥομην λαβεῖν.
 κᾶτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα.
 κᾶθ' εἶλκον αὐτόν. Bδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';
 Φι. ὅ τι;
 ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίσαν ἔχειν.
 795 'ταχὺ γοῦν καθέφεις τάργυριον, ' ἥ δ' ὃς λέγων.
 Bδ. ὀρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
 Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.
 Bδ. ἀνάμενέ νυν. ἐγὼ δε ταῦθ' ἤξω φέρων.

756 σπεῦδ' R B C Π : σπένδ' V 790 κᾶπειτ' ἐπ-
 έθηκε R ALD. : κᾶπειθεν έθηκε V (UNDE κᾶπειτ' ἐνέθηκε CONI.
 BERGK) :]ενεθ[Π 795 καθέφεις CODD. : κατέφεις SUID.

ΣΦΗΚΕΣ

καπισταιη[
 φηφιζομ[755
 σπευδ' ω[
 παρες[
 μη νυ[
 κλεπτ[
]ατερ προ[760

]ενεθ[790
]ω νεκαφ οβ[
]α βδελυχθε[
]ειλκον αυτο[
]κτρυονο[]μ[]φ[]κ[
]υ γουν καθεφεις γ' αργ[795
]ον και τουτο δητα[]ερ[
]ι μικρον αλλ' οπερ μελλει[
]υν εγω δε ταυθ' ηξω φ[]ρω[

καταπέφεις HIRSCHIG : καταπέττεις VAN LEEUWEN τ'αργύριον
 CODD. : γ' αργυριον Π : άργύριον BRUNCK 796 όσον και
 τουτο δῆτα R B C : ός όσον δῆτα V 798 ταυθ' CODD. Π :
 πάνθ' REISKE

Φι. ὄρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.

800 ἡμηκόη γὰρ ὥς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσκειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κάν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἐνάταλον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

805 Βδ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω
ὅσαπερ ἔφασκον, κᾶτι πολλῷ πλεόνα.
ἀμὲς μέν, ἣν οὐρητιάσης, αὐτῇ
808 παρὰ σοι κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

814 αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

Βδ. ἵνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὐτοσί.

Φι. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί;

819 Φι. θήρῳον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

801 οἰκίαισι CODD. :]κειαισι Π 802 ἀνοικο-
δομήσει R : ἐνοικοδομήσει V B C ALD. :]κοδομήσει Π :
ἐνοικοδομήσοι DOBREE 808 ἐπὶ CODD. Π : ἐκ RICHTER :

ΣΦΗΚΕΣ

]λογι' ως περαινεται

]θηναιοι ποτε

800

]κειαισι τας δικας[

]κοδομησει π[

]ικρον πανυ

]χου προ των θυρων[

]εγω φερω

805

]ωι πλειονα

]τηι

]πι[

808

]νων[

814

]ον ορ[

]ν καθε[

]νωθε[

]θω τα δ[

]ει πως ε[

819

ἀπό HALBERTSMA 816 ἵνα γ', ἥν CODD. ET UT VID. EX

LACUNA Π : ἵν' ἥν COBET

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

825 ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι 'γὼ πάλαι.

Βδ. φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;

τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίᾳ;

ἡ θραῦτα προσκαύσασα πρῶτην τὴν χύτραν

Φι. ἐπίσχεσ οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.

830 ἄνευ δρυφάντου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,

863 Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς

καὶ ταῖς εὐχαῖς

865 φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,

ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου

καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην.

Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

869 Χο. ὦ Φοῖβ' "Απολλων Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

875 Βδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγυιεύ τούμοῦ προθύρου

προπύλαιε,

δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινο-

τομοῦμεν,

825-826 OM. V 867 ξυνέβητον CODD. Π : ξυν-

εβήτην EIMSLEY 875 προθύρου R B C ALD. ET UT VID. Π :

ΣΦΗΚΕΣ

ε[	825
φ[	
τ[	
η[	
ε[	
α[	830

τα[	863
ις[	
]	
μεν υμ[	865
ολεμο[	
γεβητο[	
υπαρχ[	
αθη τ[	869

ρο[	875
νοτομο[	

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον
ἦθος,

ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμέλξας·

ἥδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις

ἥπιον αὐτόν,

880 τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον

I435 Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε

κατέαξ' ἐχλῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. οὐχλῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·

εἴθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, 'εἰ ναὶ τὰν κόραν

τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει

I440 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.'

878 παραμίξας CODD. Π : παραμέλξας HALL-GELDART

ΣΦΗΚΕΣ

] πρινινο[

] μιξας

]

]

]

880

A[

I435

γε· εν Συβαρ[

κατεαξ· εχει[

μαρτυρομαι. ου[

]χων· τιν επεμαρτυ[

]η Συβαριτις ειπεν· ει ν[

κοραν· ταν μαρτυριαν τ[

τη[]σας εν ταχει επ[

μον· επρω· νουν αν ει[

ονα.

I440

I436 έχῆνον CODD. : εχει[Π

I439 τήν CODD. :

ταν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

721 Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὧ τᾶν ἔστι. Τρ. ποῦ γὰρ οἴχεται;

Ερ. ὑφ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

725 Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει, καλῶς·

τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὧ κόραι

ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὥς πολλοὶ πάνυ

ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες

730 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῶζειν, ὥς εἰώθασι μάλιστα

περὶ τὰς σκηναὶς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακο-

ποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς

ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμωδοποιητῆς

735 αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀνα-

παίστοις·

εἰ δ' οὖν εἰκὸς τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος

κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,

729 τάδε τὰ σκεύη παραδόντες CODD. : τάδε σκευη παρα-

ΕΙΡΗΝΗ

	ποι γαρ οἰχέτ[	721
	νος ἀστραπῇ[	
	δ' ε[	
	× × × ×[	
	μαι: θάρρει[] αλως	725
	× δευρ' ω κοραι	
	ως πο[] πανυ	
ποθουν[	νους' εστυκοτες:	
ἴθι χαιρων[	ταδε σκευη παραδοντες	
ἀκολουθ[	ως ειωθασι μαλιστα	730
περι τας σκην[	κυπταζειν και κακοποιειν	
α φυλαττε[	υ τοιςι θεαταις	
ην εχομεν × [] × × [	α τε νους εχει	
ν μεν [	× × ς κωμ[] ποιητης	
αυ[	αβας εν τοις αναπαιστοις	
ει δ ουν εικο[	θ[] ατερ Διος οσ[] ις αρι[] το[	
κωμωδοδιδα[]	λος ανθρωπων και κλεινοτατος γεγενηται	

δοντες Π : τήνδε σκευήν ἀποδύντες HAMAKER

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἄξιός ἐῖναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατ-

έπαυσεν

740 ἐς τὰ ῥάνια σκώπτοντας αἰὲ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολε-

μοῦντας,

τούς θ' Ἑρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας

ἐκεῖνους

743 ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν

742 τοὺς φεύγοντας κάξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,

οὓς ἐξήγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὐνεκα τουδί,

ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἴτ' ἀνέροιτο,

'ὦ κακὸς δαίμων τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὕστριχίς εἰσέβα-

λέν σοι

747 ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κάδενδροτόμησε τὸ νῶτον;

749 ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κάπύργωσ' οἰκοδομήσας

ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμμασιν οὐκ

ἀγοραίους,

740 τούς R : τοῖς RELL. II 742-743 TRANSP. BERGK

743 κατέλυσεν B C ALD. : παρέλυσεν RELL. : * * * * * ε II

παρα * * * / * ελα * * * * * II ^{MG.} 744 SECL. HAMAKER ἐξήγον

αξιος ειναι φησ' ευλογιας μεγαλης[]ος ημων
 πρωτον μεν γαρ τους αντιπαλους[]κατεπαυ[739
]α ρακια σ[]ωπτοντας αει και τοις φθειρσιν πολεμουντας
]θ Ηρακλεας τους ματτοντας και τους πεινωντας εκεινο[
]φευγοντας καξα[]απωντας και τυπτ[]ε[
]λασ' ατιμωσας προ[]τος και τους δουλ[]ς κκκκκκκκ
]εξηγαγον κλαοντες αει και τουτους[]νεκα[]δι
]συνδουλος σκωψας αυτου τας πληγας επ[]οιτο 745
]ακοδαιμον τι το δερας επαθε μων υ[]εβαλεν σοι
]τρατιᾷ καδενδροτομη[]το νωτον 747

]* * * [749
]αις και[

CODD. : εξηγαγον Π 745 ἐπανεροιτο CODD. ET UT VID. Π :

εἴτ' ἀνέροιτο BENTLEY 746 δέρμ' ἔπαθες CODD. : δερας

επαθε Π 747 σῆτα * * * * * τ Π^{MG}.

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
 ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπ-
 εχείρει,

διαβὰς βυρσῶν ὀσμάς δεινάς κάπειλάς βορβοροθύμους,
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
 755 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύνης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχ-
 μῶντο

περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
 τετοκυίας,

φώκης δ' ὀσμήν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
 καμήλου.

τοιούτον ἰδὼν τερας οὐ κατέδεις', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν
 πολεμίζων

760 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὣν οὐνεκα νυνὶ
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς μνήμονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαιστρας
 περινοστῶν

754 καὶ ... πάντων CODD. Π^C. (πρωτο Π^{A.C.}) : θρασέως

Ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς HAMAKER EX VESP. IO3I 756 κεφαλαί

CODD. Π : γλῶτται BENTLEY 757 εἶχεν CODD. : εἶχε Π

]ς ανθρω[]ους κωμ[]ω[
]εους οργην τι[]ν τοισι με[
]βας βυρσῶν ὄσματος[]καπειλα
]τὸ^ν μεν μαχομαι παν[]ων [
]ταται μεν απ οφθ[755
]κυκλω κεφαλαι κολακων οιμ[
]ερι την κεφαλην φωνην δ' ειχε χαραδρας[]ον τε[]κυιας
]ωκης δ' ὀσμην λαμιας δ ορχεις απλυτους[]κτον δε καμηλου
]ιουτ ν ἴδων τερας ου κατεδεις' αλλ' υπερ υ[]ων πολεμιζων
]ντειχον αι και των αλλων νησων ων εινεκα νυνι 760
]δουναι την χαριν εικος και μνημονας ειναι
]ρ προτ[]ρον πραξας κατα νουν ουχι

758 Λαμίας CODD. : Λαμιας δ Π 759 ἡμῶν V : ὑμῶν

RELL. Π 760 οὔνεκα CODD. : εινεκα Π 761 μοι

CODD. : OM. Π ὑμᾶς CODD. : OM. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχωὺν τὰ
δέοντα.

765 πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
768 ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

775 Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπώσαμένη μετ' ἐμοῦ
 τοῦ φίλου χόρευσον,
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
780 καὶ θαλάσας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
 ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
 ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
785 μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλ-
 θης συνέριθος αὐτοῖς,
 ἀλλὰ νόμιζε πάντας
 ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστράς

768 ξυσπουδάζειν CODD. : ξυνσπ[Π 785 ὑπακούσης

ΕΙΡΗΝΗ

]επειρων αλλ' αραμενος την σ[
]σας πολλ. ευφρανας παντα παρ[
]ρος ταυτα χρεων ειναι μετ εμ[]υ 765
]ι τους ανδρα[]αι τους παιδας
 και τοις φαλακρ[]σι παραινουμεν
 ξυνσπ[768

]ω[]μενη με[775
]χορευσον
 [
 ανδρων τε δαι[
 σοι γαρ ταδ εξ αρχη[780
 ην δε σε Κα[] * * * * [
 αντιβολη μ[
 παιδων χ[
 μηθ' υπακουση[785
 ξυνεριθ[
 αλλα νομισον παν[
 ορτυγας οικογενεις[
 γυλιαυχενας ορχης[

790 ναννοφυεῖς σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας.

καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατήρ ὃ παρ' ἐλπίδας

795 εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς ἐσπέρας ἀπάγξει.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμεν

τὸν σοφὸν ποιητὴν

800 ὕμνεῖν, ὅταν ἦρινά μὲν φωνῇ χελιδὼν

ἐξομένη κελαδῇ χορὸν δὲ μὴ 'χῆ Μόρσιμος

805 πικροτάτην ὅπα γηρύσαντος ἥκουσ'

ἥνικα τῶν τραγῳδῶν

τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-

φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω

810 Γοργόνες ὀφιοφάγοι βατιδοσκοποὶ Ἄρπυιαι,

γρασοῦνται μιὰρὸν τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι.

790 ναννοφυεῖς CODD. : νανοφυεῖς Π 807 * * *

[]απατη * Π^{MG.} 800-802 ἡ εαρινη / φωνη βο[/

ΕΙΡΗΝΗ

νανοφυεῖς σφυρα[
 μη[]νοδιφας 790
 και γαρ εφασχ' ο πατηρ ο π[]ας
 ειχε το δρα[
 τ[]σπερας απαγξαι 795
]δε χρη Χαριτων
]αιωματα καλλινομ[
 τον σοφον ποιητην
 ὑμνειν οταν ηρῖνα μεν 800
 φωνη χελιδων[]* []μενη κελαδη
 χορον δε μ * []Μο[]μος 802

]* * * * [805
]νικα τ[
]ρον ειχον[
]ε και αυτο[]ω[
]ες οφοφ[
]οσκοποι Αρπυιαι 810
]όβαι μιαιοι τραγομασχαλοι
]υολυμαι

μη εχη M[]ρσιμος Π^{MG.} 808-813 ν * * / * φ * * * /
 βα ἰχθυων * * * * * / σο[Π^{MG.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

815 ὧν καταχρεωμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.

820 ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὸ σκέλει.
μικροὶ δ' ὄρᾱν ἄνωθεν ἦσ'· ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τούρανου 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηδέστεροι.

Οι. ὦ δέσποθ' ἦκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

825 Οι. τί δ' ἔπαθες; Τρ. ἤλγουν τὸ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Οι. ἴθι νυν κᾶτειπέ μοι Τρ. τὸ τί;

827 Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἄέρα

1326 καὶ τάγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπαλῆσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαι τ' αἴθωνα σίδηρον.
Τρ. δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρόν,

815 μέγα CODD. : μεγαλα Π 820 σκέλει CODD. :

σκελη Π 821-823 μικροὶ δ' ὄρᾱν ἄνωθεν ἦτ'· ἔμοιγέ τοι
ἐντευθενὶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ RUTHERFORD 825

ΕΙΡΗΝΗ

-]καταχρεωµενη µεγάλα και πλατ[815
 Μ[]υσα θεα µετ' εμου
 ξυμπαιζε την εορτην
 Τρυ^Υ ως χαλεπον ελθειν ην αρ' ευθυ των θεων
 εγω[] * * νηκα κομιδη τω σκελη 820
]ραν ανωθεν[]σ[]εμοιγε τοι
]νου φαινεσθε κακοηθεις πανυ
]ν^ι δε πολυ τι κακοηθεστεροι
 θ' ηκεις: ως εγω πυθομην τιν[
 ες: ηλγουν τω σ[]ελη μακραν[825
 θως: ἴθι νυν κατ[]πε μοι: το τι
 ον[827
-

- και τ[]παντα οσα απωλεσαμεν 1326
 συλλε[]θαι παλιν εξ αρχης
 ληξαι τ[]θωνα σιδηρον:
 δευρο ω[]υναι εις αγρον
 [δευρο ω γυναι εις αγρον]

σκέλει CODD. : σ[]ελη Π 1326 πάνθ' ὅσ' CODD. : παντα

οσα Π ἀπώλεσαμεν CODD. Π^{C.(MAN²)} : απωλεσα Π^{A.C.}

1329 δεῦρ' : δευρο Π δευρο ... αγρον (BIS) Π : CORR.MAN²

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

I330 χῶπως μετ' ἐμοῦ καλῇ

καλῶς κατακείσει.

HMIXOPION A 'Υμῆν 'Υμέναι' ὦ.

HMIXOPION B ὡς τρις μάκρως διηκεί-

I334 ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

I332 'Υμέναι' ὧ CODD. :] εναιε ω Π (LECTIO INCERTA)
.....

ΕΙΡΗΝΗ

χωπως μετ εμου καλη

I330

κα[]ατακει[]ει:

Υ[]εναιε ω

]κάρ ω δικαι

]νυν ε[]εις

I334

I333 μάκαρ CODD. :]κάρ Π ως CODD. : ω Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

28 ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους

382 χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κάπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Πι. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

384 Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

460 ἄλλ' ἐφ' ὅτῃ περ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμην ἀνα-
πεύσας,

46I λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παρα-
βῶμεν.

8I9 χαῦνόν τι πάνυ. Πι. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

Επ. ἰοὺ ἰού·

καλόν γ' ἀτεχνῶς <συ> καὶ μέγ' ἤυρες τοῦνομα.

Ευ. ἄρ' ἐστὶν αὐτῇ Νεφελοκοκκυγία,

ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα

46I πρότερον CODD. :]εν Π : πρότεροι HERMANN

ΟΡΝΙΘΕΣ

μονευειδαντηςΑριστοφανησεν
... ..

Ορ[]ισινεσχορακασελθεινκ'π'εσκειν

28

]ους

] * θρων σοφόν

382

]ς

]α * * *

384

] γνώμην ανα * * *

460

] εν πα * * * [] * *

461

___χα[

819

___ιο[

___κα[

αρ[

ιν[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τά τ' Αίσχίνου γ' ἅπαντα; Πι. καὶ λῶστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδῖον, ἔν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς

825 ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.

Επ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

Ευ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἑῷμεν Πολιάδα;

829 Πι. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὖτακτος πόλις,

860 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.

ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στὶν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;

865 εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθεῖᾳ καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἐστι-

882 πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι

Ι057 θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

Ι063 κτείνων παμφύλων γένναν

ΟΡΝΙΘΕΣ

ταταισχ[
 τοφλεγ[
 αλαζον[825
 λιπαρο[
 πολιου[
 τιδ' ουκ[] ιανε[
 καιπ[] τ[] γενοι[829

]ν 860

]ν

]

δρασωτ[] τοκανο[]ν

ευχ[] ρνιθε[] ωι 865

και εν τοις ὄρνισιν πελεκαν- 882

τι ελεγεν :

θυς[1057

κτείνωνπαμφυ[1063

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- θηρῶν, ἃ' πάντ' ἐν γαίᾳ
 ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις
 I066 δένδρεσσι τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·
-
- I069 ἐρπετά τε καὶ δάκετα < πάνθ' > ὅσα περ
 I070 ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.
-
- I078 λήφεται τάλαντον, ἣν δὲ ζῶντά < γ' > ἀγάγη, τέτταρα,
-
- I080 εἴτα φουσὼν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
-
- II06 γλαῦκες ὑμᾶς οὐ ποτ' ἐπιλείψουσι λαυρεωτικά·
 II07 ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
-
- III0 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφομεν πρὸς αἰετόν·
-

I064 οἱ CODD. Π : ᾧ DOBREE I066 δ' R V A :

τ' B C ALD. : τν (VEL FORT. τε) Π ἐφεζόμενα CODD. :]φιζομεν[

Π : ἐφημένα DOBREE I069 καὶ CODD. : κ Π δάκεθ' CODD. :

δάκετα πάνθ' DISSSEN ET FORT. Π I070 πτέρυγος CODD. Π : φάρυγος

MEINEKE I078 ζῶντ' ἀγάγη CODD. : ζῶντά γ' ἀγάγη BURGESS :

ΟΡΝΙΘΕΣ

θηρωνοι πάντ' εν[
 εκκαλυκος αυξομεν[
 δένδρεσι τυ[]φιζομεν[I066

κδάκετα[I069
 εμάς περυκοκ I070

ἦν δὲ ζῶντ' ἀπαγάγη I078

δείκνυσι καὶ I080

]λιφουσι Δ[]υριωτικα[II06

βαλλάντιον II07

ἀετόν III0

ζῶντ' ἀπαγάγη Π I080 δείκνυσι ALD. Π : δείκνυσι
 πᾶσι REL. II06 ἐπιλείφουσι CODD. : λιφουσι Π
 Λαυρειωτικαί CODD. : Α[]υριωτικ[Π II07 βαλλάντιον
 R Π : βαλλάντιοις REL. III0 ἀετόν R Π : αἰετόν REL.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

III2 ὁξὺν ἱεραίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.

III8 Πι. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστὶν ὄρνιθες καλὰ·

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τεύχους πάρεστιν ἄγγελος

II20 οὐδεὶς, ὅτου πευσόμεθα τάκεϊ πράγματα

II23 ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὐτοσί.

III2 ἐς CODD. : εἰς Π III8 ὄρνιθες R Π :

ὄρνιθες RELL. III9 ὡς CODD. Π : οὐκ DOBREE II20

ΟΡΝΙΘΕΣ

εἰς

III2

ορνιθε[

III8

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους

ο
πενσυμεσθα

II20

αι
Πεισθετερος

II23

πενσόμεθα CODD. : πενσυμεσθα. (VEL POTIUS πενσομεσθα)

Π^{C.}(MAN²) : πενσυμεσθα Π^{A.C.} II23 Πεισθέταιρος

CODD. Π^{C.}(MAN²) : Πεισθετερος Π^{A.C.} (SED ALIBI SCR.

Πεισθέταιρος MAN^I) : Πισθέταιρος MEINEKE.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

354 Χο.^{γυ} τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;

433 Πρ. ἄληθες ὦ μιὰρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπλω τὸ χεῖρε δεῖ.

435 Δυ. εἴ τᾶρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν, κλαύσεται.

Πρ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσση
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δῆσεται;

Γυ.^α εἴ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
440 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

Πρ. ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στὶν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν εὐνῶσον, ὅτι καὶ λαλεῖ.

Γυ.^β εἴ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.

445 Πρ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

447 Γυ.^γ εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,

434 ξυλλάμβαν' CODD. : ξυνλαμβάν' Π 436 προσοίσει

CODD. : προσοισ[ε]ις Π 437 ξυναρπάσει CODD. : ξυναρπαζει[ς]

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

μας ου τι που πολ[354

ες ω μια[]υ που σθ[]ς 433

ξυνλαμβαν' αυτ[]ν κ' ωπισ[]δει:

ει τ'αρα νη την Αρτεμιν τη[]μοι 435

αιραν προσοισ[]ις δημοσιος ων[]σεται:

εδεισας ουτος ου ξυναρπαζει[]μεσιν

και συ μετα τουτου κατανυσαντε δησετον:

ει τ'αρα νη την Πανδροσον ταυτη μονον

την[]ειρ' επιβαλεις επιχεσει πατουμεν[440

ιδου γ' επιχεσει που σθ' ετερος τοξοτ[

ταυτην προ[]εραν ξυν[]η κ[

ει τ' αρα νη την Φωσφ[

ταυτη προσ[]σεις κυ[

τουτι τι[]τ[445

παυσω τ[

]* * [447

Π 437 κ'ανύσαντε CODD. : κατανυσαντε Π 441 'στιν

CODD. : σθ' Π

- 469 οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἶδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
 Χο.^Υ ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρή προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
 τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 ἐπεὶ θέλω ἴγω σαφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῦσα μηδὲ κάρφος,
 475 ἣν μή τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κάρεθίζη.
 Χο.^Υ ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; στρ.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
 480 ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
 Κραναὴν κατέλαβον, ἐφ' ὃ τί τε
 μεγαλόπετρον ἄβατον ἀιρόπολιν
 ἱερὸν τέμενος.
 484 ἀλλ' ἀνερῶτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,

471 τοῖς CODD. : τοισι Π 472 ἐὰν δὲ τοῦτο CODD. :

εἰαν τ[οῦτο] UT VID. Π 473 ἴγω σαφρόνως CODD. : γ' ὡς σαφρονως

Π 475 σφηκιᾶν CODD. : σφηκιᾶι Π κάρεθίζει R^I : κάρεθίζη

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

]ισθα λουτρον[]ελουσ[469
]ν τοις ἱματιδιο[]ανευ κ[]ιας
 ἀλλ' ὦ μελ' οὐ χρη[]ρεῖν τοῖσι π[]ησιλοισιν εἰκη
 τὴν χ[]ρ' εἰαν τ[]δραις κυλοιδ[]αν ἀναγκη
 ἐπεὶ θελω γ' ὡς σω[]ρωνως ὥσπερ κορη καθῆσθαι
 λυπ[]σα μηδὲν ἐνθαδὶ κινουσα μηδὲ καρφός
]ις ὥσπερ σφηκίαι βλιττή με[]αρεθίζη 475
 ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησομεθα
]δε τοῖς κνωδαλοῖς
]ρ α[]εκτα ταδ[]τ' ἀλλὰ βασανιστεον
]μετ εἰμ[
]τὴν Κρανᾶν 480
]τί τε
]
]
]ς ε[484

RELL. Π 478. οὐ γὰρ ἔτ' ἀνέκτα τάδε γ' C : οὐ γὰρ
 ἔτ' ἀνέκτα ταδ' RELL. :]ρ ανεκτα ταδ[]τ' Π 481
 Κρανᾶν CODD. : Κρανᾶν Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I39 τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὥς οὐ ξύμφορον.
 τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;
 τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει;
 καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λαζωνικάϊ;
 ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'· εἴτα ποῦ τὰ τιτθία;
 I44 τί φῆς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
-

- I45 ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι;
 Αγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
 ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
 ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
 χρηὲς γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
 I50 ἃ δεῖ ποιεῖν πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
 αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
 Αγ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 I55 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα,

I4I τίς δ' R : σύ τ' Σ Π I49 ποιητὴν R :

ΘΕΣΜΟΓΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

]λ[]υθοςκ[

I39

τιςδαικατ[

συτ' αὐτοςωπ[

και ποῦπεος^xπ[

αλλωσγυνηδη[

τιφηιστισιγαλ[

I44

]κεπειδ[

I45

]υπρεσ[

ηκουσατηνδ[

εγωδετηνεσ[

χρηγαρποη[

ἀδεῖλοεινπρ[

I50

αυτικαγυναι[

μετουσιανδε[

ουκοῦνηλητ[

ανδρειαδαν[

]νεσθ' ὑπα[]χο[

I55

ποη[Π I50 ποιεῖν R : ποειν Π I54 ἦν R : αν Π

156 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

237 Μν. οἷμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.

Ευ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.

ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

240 Μν. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι.

οἷμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι† πρωκτὸν τῆς φλογός.†

Ευ. θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

Ευ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ

245 ἀποπεπόνηκας. Μν. φῦ ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.

273 Μν. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

Ευ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεοὺς.

275 Μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,

ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὥρηνωσ' ἐγώ.

Ευ. ἔκσπευδε ταχέως· ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας

239 φυλάττου R : φυλαττού Π. 242 SECL. COBET

πρωκτὸν τῆς φλογός R :]*π[]τερον δ τῆς φλ[Π^{A.C.} :

] *π[]τερον τῆς φλ[Π^{C.} : τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα CONI.

μιμησι[]ηδη[

156

]δελφαιονγενησ[

237

]ενδαῖδ' ηλυχνον

]νφυλαττούνυννακραν[

]ηνγ' οτिकाομαι

240

]ωγειτονες

]κπ[]τερον[δ]τηςφλ[

υρπ[]λημενος:

]πλεισταγαρ

]τη[

245

τιμαλλονητ κ[

273

ομνυμιτοινυ[

μεμνησοτοιν[

275

κ ηγλωτταδουκ[

S ολολυ[

Ευρ εκσπευδεταχ[

DINDORF 276 POST H.V. PAREPIGRAPHE όλολύζουσι τε (όλολύζ-

ουσι· τὸ .. FRITZSCHE) ἱερὸν ὠθεῖται R ET UT VID. Π 277

Ευρ ADD. Π^{MAN2} ἔκσπευδε R Π : καὶ σπεῦδε HAMAKER

- σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορεῖῳ φαίνεται.
- ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μὲν. δεῦρό. νυν ὦ Θραῦτ' ἔπου.
- 280 ὦ Θραῦττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ' ὦ περικαλλεῖ Θεσμοφόρῳ δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο <καὶ> πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θραῦττα τὴν κίστην κάθελε, κᾶτ' ἔξελε
285 τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν.
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
288 θύειν ἔχουσιν, εἰ δὲ μάλλα νῦν λαθεῖν.

- 335 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν ἢ 'πικηρυκεύεται
337 Εὐριπίδῃ Μῆδοις <τ'> ἐπὶ βλάβῃ τινὶ

279 ο κηδ^Ε ADD. Π^{MAN²}

282 PARAGRAPHUM HABUIT Π^{A.C.}

285 τὸ πόπανον R : τὰ πόπαν' HERMANN FORT. ETIAM Π 336

'πικηρυκεύεται R : επικηρυκευετ[Π 337 Εὐριπίδῃ Μῆδοις

R : Εὐριπίδῃ Μῆδοις τ' SCALIGER : Ευριπιω[] <τ'> Π

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

σημειόνεντ[	
οκηδ ^ε _εγωδ[	
ωθραι[	280
οσο[	
αλλ[	
αγαθ[	
ωθραι[	
ταποπα[	285
δεσποιν[	
καιφερρ[	
θυεινεχ[	288

είτιζεπιβου > 335

λευειτιτωι >

δημωικακον >

τωιτωνγυναι

κωνηεπικη

ρυκευετ[] Ευρι

πιδιω[] *τ

επιβλαβητι

νι· 337

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

374 τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεσάτει,
375 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·

594 οὐκ οἶομαι 'γωγ' ὧ πολυτιμήτῳ θεῷ.
Κλ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
596 εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.

804 Ναυσιμάχης μὲν <γ' > ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ
τάργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλέοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλα-
βακχοῦς.
πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαράθῳι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν ἀμείνων
374 γυναικῶν R UT VID. Π^C : γυνναικων FORT. SIC

]νγυ[ν]

374

]κωνΑρ >

]ειάεπε

]ατεΙλυσιλ

]γραμμα >

τευενειπε

Σωστρατη·

375

ουκοιο[

594

Κλεισ ληρει[

ειμηπ[

596

Ναυσιμαχησμ[

804

καιμενδηκαι[

προςΑριστομα[

καιΣτρατονικ[

αλλΕυβουληστ[

Π^{A.C.}

Τιμόκλει' R :

Αρ[

]εια

Π

595

Κλεισ

Π

MAN²

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

309 παραδούς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις.

]ρxxxxτ[

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

44 Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

Ηρ. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων

ὀρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;

ποῦ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει —

Ηρ. κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς

50 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεῖς καὶ δέκα.

85 Ηρ. ποῦ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς Μακάρων εὐωχίαν.

Ηρ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; Δι. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

Ηρ. Πυθάγγελος δέ; Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος

ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτωςὶ σφόδρα.

Ηρ. οὔμουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μεिरακύλλια

τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,

91 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.

234 ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

βρεκεκενέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

σου·

44

ἦσαι τον γελ[

τῷ κειμ[

ρόπαλον[

βατευον κλεισ[

τεδυσ[μεν γε[

ἢ ἢ σκαίδ[

50

ς ο τλημ[

85

νοκληης[

γελος δε π[

ιβομενου τ[

υν ετερ' εστ εν[

ωδίας ποιούν[

δου[λειν η[

91

εν[

234

βρε[

- Δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
 χῶ πρωκτὸς ἰδίδει πάλαι,
 κᾶτ' αὐτὶν' ἐγκύψας ἐρεῖ
- Βα. βρεκεκεκεὲς κοᾶξ κοᾶξ.
- 240 Δι. ἄλλ' ὦ φιλωδὸν γένος
 παύσασθε. Βα. μᾶλλον μὲν οὖν
 φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
 ηλοῖς ἐν ἡμέραισιν
 ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
 καὶ φλέω, χαίροντες ὥδῃς
- 245 πολυκολύμβοισι μέλεσιν,

237 χῶ πρωκτὸς ἰδίδει πάλαι,

249 πομφολυγοπαφλάσμασιν.

Δι. βρεκεκεκεὲς κοᾶξ κοᾶξ.

238 ἐγκύψας CODD. : εκκί Π 237 ἰδίδει CODD. :

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Διο' εγω[
 χω[]ρωκτο[
 κατ']τιν' ἐκκ[
 βρεκ[
]ωφιλ[240

παυσασθε
 μαλλονμε[
 φθε[
 ηλιο[
]πειρου
]τεσωδης
]ελεσιν 245

κ' οκω

μικος Αριστοφανης εν Βατραχοις επι του
 κατεπτηκτο[]ς Διονυσου· χωρωκτος 237
 ειδει η παλαι

πομ[249
 βρεκ[251

ειδει η Π 251 Δι. TRIBUUNT CODD. : CHORI CONTINUAT Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

Βα. δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων

255 εἰ διαρραγήσομαι.

Βα. βρεκεκεκεῖς κοᾶξ κοᾶξ.

Δι. οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.

Βα. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' αὖ

ὅποσον ἡ φάρυξ ἂν ἡμῶν

260 χανδάνῃ δι' ἡμέρας.

Δι. βρεκεκεκεῖς κοᾶξ κοᾶξ.

τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

263 Βα. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

273 Δι. τί ἔστι τάνταυθοῖ; Εα. σκότος καὶ βόρβορος.

Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοῖας αὐτόθι.

275 καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Εα. σὺ δ' οὐ;

Δι. νῆ τὸν Ποσειδῶ ἔγωγέ, καὶ νυνὶ γ' ὀρῶ.

ἄγε δὴ τί δρωμέν; Εα. προΐέναι βέλτιστα νῶν,

252 Διο^ν ATTRIBUIT Π ET CONTINUANT CODD. 253 τᾶρα

CODD. : γ' αρ Π 258 SIC Π APUD B.K.T. 5,2 ; SCILICET

PER ERROREM. 263 EICIT DINDORF : HABENT CODD. DE Π NON

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Διοῦ τουτιπ[
δειναγ'αρ[
]τερα[]ν
ειδ[
βρεκεκε[255

Διοῦ οιμωζετ'[
 $\frac{\theta}{\rho}$ αλλαμην[]α
]ποσονηφαρυξανημων]
χ[]ν[260

Διοῦ β[
του[
ουδ[263

]αιβορβ[]ος 273

]λοιας[]τοθι

]μινσουδ'ου: 275

ν[]υνιγ'ορω

α[]αιβελτι[]τανων:

LIQUET. EXSTAT TANTUM ουδ , QUOD ETIAM CUM 264 (οὐδὲ μὴν ὑμεῖς
γ' ἐμέ) CONSTAT. 275 σύ γ' οὔ A : συ δ' οὔ REL. II 276
δ' V : γ' REL. II 277 POST H.V. PARAGRAPHUM HABENT V A II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὥς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὥς οἰμώζεται.

280 ἤλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

285 Εα. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι φόβου τινός.
Δι. ποῦ ποῦ 'στίν; Εα. ἐξόπισθεν. Δι. ἐξόπισθ' ἴθι.
Εα. ἄλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νυν ἴθι.
Εα. καὶ μὴν ὀρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.
Δι. ποῖόν τι; Εα. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίνεται
290 τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνή
ὠραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Εα. ἄλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στίν, ἄλλ' ἤδη κύων.
Δι. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. Εα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. Δι. καὶ σιέλος χαλκοῦν ἔχει;

279 τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος CODD. Π : εἶναι τὰ δεῖν'
ἔφασκεν (OM. ἐκεῖνος) HAMAKER 280 ἤλαζονεύεθ' CODD. :
]ευετ' Π 286 ποῦ ποῦ; ἐξόπισθεν. V A : ποῦ ποῦ 'στίν;
ἐξόπισθεν. R : που που· σ[τίν. ἐξόπισθεν UT VID. Π ἐξ-

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ω[	ηρι[	
φασκεμειν[	ξεται	
ευετ' ἵναφο[	γω	280
μαχιμονο[		
ου[		
εγ[		
λ[		
νητονΔι[	νος	285
πουπου·σ[	νιθι	286
καιμηνο[	α	288
ποιοντι·δε[	ουνγινεται	
ποτεμεν[	στοτ[	ουνη 290
ωραιοτατ[	ιω	
αλλουκετ[	ηδηκυων	
εμπουσατ[	νλαμπεται	
απαντοπρ[	οσχαλκουνε[]ι	

όπισθεν ἴθι R : ἐξόπισθεν αὖ ἴθι V : ἐξόπισθε νῦν ἴθι REll. :

]ν ιθι Π : ἐξόπισθ' ἴθι HALL-GELDART 287 OM. A M Π : ADD.

A² M² 289 γίνεται R V A Π : γίγνεται REC. . 290 τότε μέν R

V : ποτέ μέν A M Π τότε δ' R V Π : ποτέ δ' A M

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 295 Ξα. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον,
 σάφ' ἴσθι. Δι. ποῦ δῆτ' ἂν τραποίμην; Ξα. ποῦ δ' ἐγώ;
 Δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
 Ξα. ἀπολούμεθ' ὦναξ Ἑράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ'
 ὠνθραφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.
 300 Ξα. Διόνυσε τοῖνον. Δι. τοῦτό γ' ἦττον θατέρου.
-

- 405 σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλῳτι.
 κάπ' εὐτελείῃ τόδε τὸ σανδαλίσκον
 καὶ τὸ ῥάκος,
 κάξηῦρες ὥστ' ἄζημίους
 παίζειν τε καὶ χορεύειν.
 410 "Ἰακχε φιλοχορευτα συμπρόπεμπέ με.
 καὶ γὰρ παραβλέφας τι μεираκίσης
 412 νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
-

- 607 Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον. Δι᾽· εἶεν, καὶ μάχει;
 ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλύας χῶ Παρδόκας
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτωῖ.
 610 Δι. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ

296 δ' ἐγώ CODD. : δ[]γε Π 410 με CODD. : μοι Π

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

.....]νθατερον 295

—σ[.....]ποιδ[]γε

—ι[.....]ς

α[.....]λεις

μ[.....]ουνομα

.....]υ 300

.....]ιγελωτι 405

.....]δαλισκον

.....]ημιους

.....]πεμοι 410

.....]ισκης

.....]οσωπ[..... 412

.....]ου[..... 607

οΔ[

χω[

ΔιοV ει[..... 610

611 κλέπτοντα πρὸς τάλλότρια; Αἰ.^α μάλλ' ὑπερφυᾶ.

840 Αἰ.^σ ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ;
 οὐ δὴ με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
 καὶ πτωχοποιῇ καὶ ῥακιοσυρραπτάδῃ;
 ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς. Δι. παῦ' Αἰσχύλε,
 καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχχνα θερμήνῃς κότῳ.

845 Αἰ.^σ οὐ δῆτα πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς
 τὸν χωλοποιὸν οἷος ὧν θρασύνεται.

Δι. ἄρ' ἄρνα μέλανα παῖδες ἐξενέγκατε·
 τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Αἰ.^σ ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας.

850 γάμους δ' ἀνοσίου ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην.

Δι. ἐπίσχεσ οὗτος ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ' ὦ πόνηρ' Εὐριπίδῃ
 ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι

855 θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον·
 σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ' ἀλλὰ πραδόνως

850 ἐσφέρων ἐς CODD. : εἰσφερων εἰς Π 853 ἄναγε

R Π : ἄπαγε REILL. 855 θενῶν R V ALD. FORT. Π : θείνων

κ[

611

]

840

]δη

]δη

]χυλε

]ω

]

845

]αι

]παι[]ς ε[]ε

]νειν πα[]αι

]υλλεγων μονωδιας

]εισφερων εις την τεχνη[

850

]τιμη[]' Αι[]υλε.

]ω πονηρ' Ευριπιδη

αναγ[

]δων ει σωφρονεις

ινα μ[

]ον κροταφον σου ρηματι

θενω[

]ν Τηλεφ[ω]ν·

855

]πραονως

A ET POSSIS ETIAM θε[ι]νω[ν Π Τηλεφον CODD. Π^C :

Τηλεφων Π^{A.C.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἔλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει

ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.

σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.

Ευ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κούκ ἀναδύομαι,

86I δάνειν δάνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,

879 ἔλθ' ἐποφόμεναι δύναμιν

δεινοτάτοι'ν στομάτοι'ν πορίσασθαι

ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.

νῦν γὰρ ἄγων σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

885 Δι. εὐχεσθε δὴ καὶ σφῶ τι πρὶν τᾶπ' λέγειν.

Δι.^σ Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,

εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς·

ἔτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

890 Δι. ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα.

857 θέμις URBINAS : πρέπει CODD. UT VID. Π 879

ἐπ' ὀφόμεναι R : ἐποφόμεναι RELL. : επη[Π 88I ρήματα

CODD. Π : πρέμνα τε KOCK 887 μυστηρίων CODD. : μαρτηρι

Π 888 καὶ δὴ σὺ λιβανωτόν λαβὼν R : λαβὼν δὴ καὶ σὺ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

οιδορεισθαι[]πει

ωσπερ αρτοπωλιδας·

νος εμ[]ρη[]θεις β[]αις

ωι δοκει.

86I

ελθετ επι[]

879

δεινοτατο[]

ρηματα κα[]

νυν γ[]

[]

η και[]

885

ητερ η θρ[]

ι με των[]

μαρτηρι[]

ς και συ δη λιβαν[]

ν λαβω[]

γαρ εισιν οισιν ευχομα[]

νες οι κομμα κ[]

ινον κ[]

890

λιβανωτόν RELL. : καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν λαβών SUID. Π :

λιβανωτόν καὶ σὺ δὴ λαβών FRITZSCHE 890 τινές σοι

V A : τινές σοι καὶ M : τινες οι Π : τινές σου R

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δι. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

Ευ. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώσσης στρόφιγξ

καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,

ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπαμαι λόγων.

895 Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν στρ.

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι

τίνα λόγων ἐμμέλειαν

ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγρώται,

λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,

οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

900 προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι

τὸν μὲν ἀστεῖον τι λέξειν

καὶ κατερρινημένον,

903 τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις

1217 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.

891 νῦν A ALD. : δὴ RELL. II τοῖσιν CODD. :

τ[]κτοῖσιν II 892 ἐμὸν CODD. II C. (MAN²) : αἶμον II A.C.

893 ξύνεσι R II : ξύνεσις V U A M 897 ἐμμέλειαν CODD.

BATPAXOI

]δη προσευχου τ[]κτοισιν ἔ[
]αιθηρ [αἰ]^Εμον βοσκημα κ[
 και ξυνεσι και μυκτηρες οσφρ[
 ορθως μ ελεγχειν ων αν απτ[
 και μην η[895
 παρα σοφ[
 εμμ[]λ[]επιε δαι[]ν[
 γλωσσα μεν γαρ ηγριωται[
 λημα δ ουκ ατολμον αμφ[
 προσ[]ικος ε[900
 τον μ[
 τον[903

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ. 1217

Π : OMITTERE VOLUIT DINDORF METRI GRATIA. ἔπιτε

R V U A : ἐπί τε M : επιε Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- I Κα. Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἣν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεντημένῳ,
 5 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔῤ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 10 μέμψιν δικαίαν μέφομαι ταύτην, ὅτι
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμφέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τούναντίον δρᾶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 15 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κάμει προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.

I πρᾶγμ' CODD. Π^C. : πρᾶγμα Π^{A.C.} 4 ταῦτα R V :
 ταῦτα A : ταυτα Π^{MANI} : ταυτα Π^{MAN2} I2 μελαγχολῶντ'
 CODD. Π^C. : μελανχολῶντ' Π^{A.C.} ἀπέπεμφέ CODD. : απέπεμφ-

ΠΛΟΥΤΟΣ

ὥς ἀργαλέον πρᾶγμ' [α] εστίν ὦ Ζεῦ κ[I
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦν[
 ἦν γὰρ τα βέλτισθ' ὁ θεράπων λεξ[
 δοξη^τ δε μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ^τ κεκτ[
 μετεχειν ἀνάγκη τον θεράποντ[5
 του σώματος γὰρ οὐκ εἶ τον κυρίον[
 κρατεῖν ο δαίμων ἀλλὰ τον εὐν[
 καὶ ταῦτα μὲν δη ταῦτα· τῷ^τ δ[]ξ[
 ος θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυ[
 μέμφιν δίκαιαν μεμφομαι τ[10
 ἰατρος ὧν καὶ μαντις ὡς φασιν[
 μελανχολῶντ' ἀπέπεμφεν μ[
 ὅστι[] ολ[] ι κα[[ι]] το[[ιτ]]ιν[[α]] ἀνθ[
 τ[] προσῆκ αὐτῷ[
] τοῖς τυφλοῖς ἢ[15
 ο[] αμέ προσβι[
] καὶ
 κ[] μένου το παρ[

ἐν Π 13 κατόπιν CODD. Π^C : καὶ τοι τινα UT VID. Π^{A.C.}

17 ἀποκρινομένῳ R : ἀποκρινομένου V A FORT. Π SED POSSIS

ETIAM]μενοι : ἀποκρινόμενος BENTLEY :]καὶ Π^{SUPRASC.}

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὃ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε
 20 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα.
 οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
 Χρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. Κα. λῆρος· οὐ γάρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὐτοσί·
 25 εὐνους γὰρ ὦν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

32 Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ὥχόμην ὡς τὸν θεόν,
 τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
 ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
 35 τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὦν μόνος μοι τυγχάνει,
 πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
 εἶναι πανοῦργον, ἄδικόν, ὕγιές μὴδὲ ἔν,
 ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

Κα. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

20-21 OM. Π, QUOD ↑ INDICARE VIDETUR. 22 ἀφελών

A V Π : ἀφελών γε R 32 ὡς A V Π : πρὸς R 33 τοῦ

A V Π : OM. R ταλαιπώρου CODD. Π^C : ταλειπωρου Π^{A.C.}

34-35 ἐμβεβλ[]θαι α / λελοιπεναι Π^{MG}. 37 ἄδικον

εγ[] εσθ οπ[
 ἤν μη φράσης ο[19
 Χρεμ μα Δι' αλλ αφε[]ων τον σ[22
 ἵνα μαλλον[] λγη[]· λῆ[
 πριν αν φράσης μοι τι[
] σοι[25

]μενος ουν ωιχομην ὡς τον θεον 32
]μεν αὐτοῦ τοῦ ταλαπυρου σχεδον
]ζω[]εκτετοξευσθαι βιον·
]ὅσπερ ὦν μονος μοι τυγχάνει· 35
]νος ει χρη μεταβαλόντα του[]τροπους
]ουργον· αδικο[]ν ὕγιες μηδε ἐν
]ω τουτ' αὐτο νομίσας συμφερειν·
]ιβος ελάκεν ει τῶν στεμματων·
 ΕΙΠΕΝ

CODD. Π^C. : αδικουν Π^{A.C.} POST ἐν PUNCTUM HABERE VIDETUR

Π 38 αὐτωι (FORT. IN αὐτῶι CORR.) V : αὐτό R A ET (αυτο)

Π συμφέρειν R V Π : συμφέρειν A 39 ἔλακεν CODD. Π :

ΕΙΠΕΝ Π SUPRASC.

40 Χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·

ὅτῳ ξυναντήσαιο πρώτον ἐξιόν,

ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,

πεῖθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

Κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτῷ.

45 Κα. εἴτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ

φράζουσιν ὧ σκαιότατέ σοι σάφέστατα

ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ

γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον

50 τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,

ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση

ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί καὶ τοῦ χάριν

καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,

55 πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὃ τι νοεῖ.

40 τοδί R A : ταδί V Π 41 ξυναντήσαιο CODD.

Π^C. :]τησεμι Π^{A.C.} 42 μ' ἔτι CODD. Π^C. : μῆ μ' ἔτι

FORT. SIC Π^{A.C.} 43 ξυνακολουθεῖν R A : συνακολουθεῖν

V 45 ξυνίης A : ξυνίεις R V Π 46 φράζουσιν CODD.

UT VID. Π : φράζοντος COBET 48 τυφλῷ CODD. UT VID. Π :

τυφλός HEMSTERHUYΣ 49-50 SECL. RUTHERFORD 49 τοῦθ'

]ως γὰρ ὁ θεὸς εἶπε μοι ταῦτι· 40

]τησεμὶ πρῶτον ἐξίων

]υτοῦ μὴ μεθιέσθαι μ' [ἡμ] ἐτι·

]εμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἰκαδε[

]ανταῖς δὴτα πρῶτῳ : τοῦ[ω :

]εις τὴν ἐπ[]υ 45

]ν ὧ σκαιοτατ[

]ῦλον τὸν ἐπ[

]νεις : δὴλ[]ω

]ει ὡς σφοδρ[]ν

]κεῖν υ[]χρόνῳ[50

]χρησμός ἐις τοῦτο ῥέπει

]ττον : ἣν δὲ ἡμιν φράσῃ

]υτοσί· καὶ τ[]υ χάριν

]ῆλθε μετ[]νων ἐν[

]ρη[]^{ἡμῶν} οἷ τι[55

CODD. : OM. Π (ταυθ' SUPRA LINEAM ADD. MAN²) 50 χρόνῳ

A Π (γρ. γένει καὶ χρόνῳ V) : ἔτει V : βίῳ R 51 ἐς

CODD. : εἰς Π τοῦτο R A UT VID. Π : τουτί V φερ

Π^{MG}. 52 ἣν δ'.. CHREMULI CONTINUANT V A : PARAGRAPHUM

HABET R ET UT VID. Π 55 ἡμῶν SUPRA LINEAM ADD. Π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

56 Κα. ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἰ φράσεις,

.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....
.....

.....
.....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ΠΛΟΥΤΟΣ

]τ[]φ[

56

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

FR. 599 K. I. ἐκφέρετε πύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

FR. 599 CITAT ATHENAEUS 15,701^B.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

τᾶς αὐτῆς [] I

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

FR. 665 K

I.

νεῖν ἐξ ὑπτίας

FR. 665 CITAT POLLUX VII, 138.

ΑΔΗΛΟΝ ΔΡΑΜΑ

] ΕΞ ΥΠΤΙΛΑΣ·

I

ARISTOPHANES

Acharnenses.

750. The mss, reading ἤκομεν or ἴκομεν, are obviously corrupt at this point. The papyrus has εἴκομες, a reading restored by Ahrens; v. Dial. II, 344. Substitution of the diphthong ει for ι is a not uncommon feature of the papyri; the evidence of the papyrus would, therefore, support the form ἴκομες conjectured by Elmsley.

762. B.K.T. 231 wrongly preserves the Attic form ἀ]ρουρα[τοι. The Doric form ἀρωραῖοι read by all the mss is required.

791-8. The papyrus shares two inferior variants with R, ἀλλ' ἄν in 1.791 and κᾶνε[υ in 1.798. One superior reading, γίνεταί in 1.795 is preserved in common with R against the other mss.

816. Scaliger's conjecture Ἐρμᾶ ἔμπολαῖς is confirmed.

905. The mss reading σιώ is supported by the papyrus. Hall and Geldart, however, prefer the conjecture of Blaydes θιώ.

906. For the mss reading καί the papyrus has a new variant γ' ἄν from which Schubart conjectures κᾶν.

912. For the metrically unacceptable reading δαί of the mss the papyrus has the correct reading δέ. Liddle and Scott cite the mss reading of Plato Gorg. 474^D and Crat. 404^B, τί δαὶ δή, as an obvious example of the substitution of δαί for δέ.

916. The singular θρυαλλίδα read by Suidas and B.K.T. 231 is most probably an error due to the use of the singular in each of the three succeeding lines. The mss are strongly supported in reading the accusative plural by 1.874.

933. For the use of the high stop in papyri to punctuate ambiguous or unusually difficult clauses see Soph. O.T. 780.

Equites.

7. P.Oxy. I373 supports R P and the Aldine edition in the correct reading αὐταῖς. The variant αὐταῖσι read by the other mss may be a reminiscence of 1.3 which begins αὐταῖσι βουλαῖς.

8. In view of the general agreement apparent between R and the papyrus in the readings of 11.7, I4 and IO58, the support of the papyrus for δεῦρό νῦν read by the majority of the mss against R is a valuable indication of the reading of the archetype. In 1.II and 1.I5, the only other points where R and the papyrus are at variance, R is undoubtedly in error.

I4. The papyrus confirms R and the Aldine edition in omitting the hypermetrical pronoun σοι.

46. The reading ο]ύτος for οὗτος is almost certainly not significant. Grenfell and Hunt compare νῦν in 1.40 where the acute accent is by a 2nd hand.

92. The papyrus preserves a superior variant ἄνθρωποι.

IOI7. Grenfell and Hunt consider the most probable reconstruction of the papyrus to be ἐκέλε]υ', a reading already conjectured by Blaydes on the analogy of the imperfect ἔφραζεν in 11.IO42, IO48 and IO58.

IO58. The fragmentary evidence of the papyrus is consistent with either φρά]σαι the reading of R Γ² and M, or Brunck's emendation φράσ]σαι.

IO60. The final ν of φησίν which is omitted by the mss is correctly preserved by the papyrus.

Nubes.

43. The papyrus appears to read ἡδι[στος ἄγροικος, inverting the word order of the mss; cf. 1.47, where the same copyist wrongly inverts ἀδελφιδῆν ἄγροικος.

235. The parchment codex B.K.T. 226 has a new variant
πῶς φ[ῆς;

582. The old-Attic prefix ξυν- is preserved by the parchment codex P.S.I. II7I in the reading ξυνήγομεν: cf. 1.608.

586. For the future indicative of the mss P.S.I. II7I has the future optative στρατήγησοι. The marginal note στρατηγοῖη in V lends support to the optative of the papyrus.

604. The evidence of P.S.I. II7I indicates the dative singular πεύκη, a reading which may well be correct. The variants ΠΕΥΚΗΙΣΕΛΑΓΕΙ (or ΠΕΥΚΗΣΕΛΑΓΕΙ) and ΠΕΥΚΑΙΣΣΕΛΑΓΕΙ are palaeographically very similar, so that each would derive readily from the other as the result of a simple error of haplography or dittography.

608. The old-Attic prefix ξυν- is again preserved in the reading ξυντυχο[υσ'.

609. Vitelli and Norsa restore 'Αθηναίοις] τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις in P.S.I. II7I.

614. The superior reading σεληναίας which rested formerly on the evidence of Harl. 5725 is supported by the parchment codex P.S.I. II7I.

622. The reading πενημεν suggests a corrupt form of the verb πεινῆν due to the attraction of ἀπασιάν in the preceding line.

628. P.S.I. II7I supports V in the reading οὐδαμοῦ.

940. The superior variant πότερος in R is supported by the parchment codex B.K.T. 226.

975. B.K.T. 219 before correction supports the majority of

the mss in reading the accusative plural ἀνισταμένους against the singular, which is read by the two oldest mss R and V. The correction ἀνισταμέν]οις may be due to the attraction of the indirect object ἐρασταῖσιν.

980. The dual τοῖν ὀφθαλμοῖν preserved by B.K.T. 219 may be correct: cf. l.983, οὐδ' ἴσχειν τὴν ποδ' ἐναλλάξ.

981. B.K.T. 219 supports the mss reading κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος against the unnecessary emendation proposed by Hall and Geldart.

1373. The superior reading εὐθέως ἀράττω in C is supported by the evidence of the early parchment codex. The marginal note ταράσσω is more probably intended as a gloss than a serious variant.

1376. The new variant κἀπέτριβε supports the majority of the mss which read κἀπέτριβεν. The compound verb ἀποθλίβω is a late Greek usage, but the uncompounded verb is found in Aristophanes: cf. Ranae 5, ὡς θλίβομαι and Vespae 1289, τί θλιβόμενος ἐκβαλῶ; The reading of V, κἀπέθλιβεν, supported by κἀπέθλιβε in R is therefore uncertain, but would present the slightly more difficult reading.

1379. The early parchment codex supports R V and Θ in the superior reading ἐν δόκῃ, but contains the inferior variant γάρ with the majority of the mss against R and V. This line has a parallel, Ar. Vespae 508, νῆ Δέ' ἐν δόκῃ γ'.

1412. τύπτειν τ' the reading of A and the Aldine edition is supported.

1418. The support of this fragment for εἰκός τε, the reading of R, is valuable, since the evidence of the variants γάρ and γ' ἂν in l.1379 strongly suggests that these two texts are derived from independent sources. The adjunctive τε is apposite, and may well be the true reading.

Vespae.

497. The papyrus appears to read $\varphi\eta\sigma\acute{\iota}$] παραβλέψασα, wrongly inverting the word order of this line.

499. Grenfell and Hunt cite the scholiast of V in support of the new variant $\tau\rho\acute{\epsilon}\varphi\epsilon$ [ι]ν in P.Oxy. I374. There are no less than fourteen distinctive features of similarity between V and the extant fragments of this papyrus codex.

570. $\sigma\upsilon$ [σ]κήφαντ' the reading of the papyrus is almost certainly corrupt; the context may have suggested some form of the verb σκήπτεσθαι - "to excuse oneself". The aorist participle does, however, lend support to R and V in the more probable reading $\sigma\upsilon\gamma\kappa\acute{\upsilon}\varphi\alpha\upsilon\tau'$

The variant ἀποβληχᾶται in V is supported by the papyrus.

576. Brunck's emendation $\gamma\rho\acute{\alpha}\varphi\omicron\mu\alpha\iota$ is confirmed.

612. P.Oxy. I374 reads καὶ μή with the mss against the conjectures of modern scholars.

The second person subjunctive δέησις in the papyrus is a highly improbable reading. There is no evidence to support the use of the accusative and infinitive construction with any but the impersonal forms of the verb δεῖν. Compare the false variant $\varphi\eta\sigma\iota\varsigma$ for $\varphi\eta\sigma\acute{\iota}$ in l.752.

614. The papyrus confirms the reading of Γ, ἄλλ' ἦν, against the corruption ἄλλην contained by the majority of the mss.

623. The final ν of $\varphi\eta\sigma\acute{\iota}\nu$ preserved by R and the papyrus is required by the metre.

749. The papyrus is once again found in agreement with V, reading $\tau\acute{\iota}$ βοᾷς.

790. The traces of this line in the papyrus are consistent with either the corrupt reading of V, $\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\iota\theta$]εν ἔθ[ημε, or Bergk's emendation, $\kappa\acute{\alpha}\pi\epsilon\iota\tau'$] ἐνέθ[ημε.

867. P.Oxy. I374, reading $\xi\upsilon\nu\acute{\epsilon}\beta\eta\tau\omicron\nu$ once again supports the

mss against the opinion of modern editors who prefer Elmsley's conjecture $\xi\nu\nu\epsilon\beta\eta\tau\eta\nu$. There does not appear to be any sound reason to reject the 2nd. person dual on which all sources are agreed.

I439. Vitelli and Norsa suggest that the variant $\tau\acute{\alpha}\nu$ in P.S.I. I22I may be due to the influence of the endings $-\alpha\nu$ in $\tau\acute{\alpha}\nu \kappa\acute{o}\rho\alpha\nu$ immediately preceding.

Pax.

743. The marginal gloss $\kappa\alpha\rho\alpha \times \times \times \kappa\epsilon\lambda\alpha \times \times \times \sigma$ suggests that the text of the papyrus contained the reading $\kappa\alpha\rho\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\sigma\eta$, thus supporting $\kappa\alpha\rho\acute{\epsilon}\lambda\upsilon\sigma\epsilon\nu$ in R V and F

745. P.S.I. 720 appears to share with the mss the corrupt reading $\acute{\epsilon}\pi\alpha\nu\acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\tau\omicron$. Bentley's emendation $\epsilon\acute{\iota}\tau' \acute{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\rho\omicron\iota\tau\omicron$ is required by the metre.

758. The insertion of δ' after $\Lambda\alpha\mu\acute{\iota}\alpha\varsigma$ by the copyist of the papyrus may be correct.

760. P.Oxy. I374 supports the view that $\epsilon\acute{\iota}\nu\epsilon\kappa\alpha$ should be restored in place of $\omicron\upsilon\acute{\nu}\epsilon\kappa\alpha$ as the correct prepositional form. Cf. B.K.T. 5005 in Eur. Hippolytus 456.

789-790. Vitelli and Norsa are in doubt as to the purpose of the underlining of $\nu\omicron$ in $\nu\alpha\nu\omicron\phi\upsilon\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ and $\omicron\delta$ in $\mu\eta\chi\alpha\nu\omicron\delta\acute{\iota}\phi\alpha\varsigma$. Almost certainly it is intended to indicate the occurrence of compound adjectives: a similar device is employed by the copyist of P. Harris 38 in Medea I28I, $\alpha\nu\tau\omicron\chi\epsilon\iota\rho\iota$, I289, $\delta\upsilon\sigma\sigma\epsilon\beta\epsilon\acute{\iota}$ and I292, $\pi\omicron\lambda\upsilon\pi\omicron\nu\omicron\nu$.

820. The false reading $\sigma\acute{\omega}\epsilon\lambda\eta$ for $\sigma\acute{\omega}\epsilon\lambda\epsilon\iota$ in the papyrus is repeated in l.825.

Aves.

461. The most probable reconstruction of the papyrus is $\pi\rho\acute{o}\sigma\theta\epsilon\eta\epsilon\nu\ \pi\alpha\rho\alpha\beta[\acute{\alpha}]\mu\epsilon\nu$. The mss read $\pi\rho\acute{o}\tau\epsilon\rho\omicron\nu\ \pi\alpha\rho\alpha\beta\acute{\omega}\mu\epsilon\nu$. In either case the implication appears to be that the birds invite Peisthetaerus to speak, promising that they will not contravene the truce "beforehand" ; i.e. until Peisthetaerus has outlined his plan to them. Since, however, the truce was agreed only in order that Peisthetaerus might have an opportunity to convince the birds, and its continuance is entirely dependent upon his success, could an attack after this reasonably be considered a contravention of the truce? The difficulty is avoided by Hermann's conjecture $\pi\rho\acute{o}\tau\epsilon\rho\omicron\iota$.

IO64. The Arsinoe papyrus, in agreement with the mss, reads $\omicron\iota$: the relative pronoun appears to have been attracted into the masculine plural by the preceding noun $\theta\eta\rho\acute{\omega}\nu$. Dobrée restores $\acute{\alpha}$.

IO66. The superior reading $\tau\epsilon$ formerly known only on the evidence of the Aldine edition is supported by the papyrus.

IO69. There are traces of a word after $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha$ in the papyrus which was not contained in the text of the mss. The new evidence is unfortunately indistinct, but a certain measure of support is given to Dissen's conjecture $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha\ \pi\acute{\alpha}\nu\theta'$. The early text would in all probability be written $\delta\acute{\alpha}\mu\epsilon\tau\alpha\ \pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \acute{\omicron}\sigma\alpha\pi\epsilon\rho$, thus allowing the early omission of $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha$ through homoeoteleuton.

IO78. Hall and Geldart accept Burges's emendation $\zeta\omega\nu\acute{\alpha}\ <\gamma'\ >$ for the unmetrical reading of the mss, although a perfectly sound variant, $\zeta\omega\nu\tau'\ \acute{\alpha}\pi\alpha\gamma\acute{\alpha}\gamma\eta$, is preserved by the papyrus. The legal usage of the verb $\acute{\alpha}\pi\alpha\gamma\epsilon\iota\nu$ in Attic meaning "to bring before the magistrates" occurs in Antipho I39,27, Demosthenes 60I,26, 630,16 and 736,2. Liddle and Scott define $\acute{\alpha}\pi\alpha\gamma\omega\gamma\acute{\eta}$ as a summary process by which a person caught in the act might be arrested by any citizen and brought before the magistrates. In

some cases such arrest was allowed on grounds of notorious guilt. The latter is obviously relevant to the case of Philocrates.

I080. The papyrus supports the Aldine edition for a second time in omitting $\pi\alpha\sigma\iota$ which the other mss wrongly insert after $\delta\epsilon\lambda\mu\upsilon\sigma\iota$.

III0. The old-Attic form $\alpha\epsilon\tau\omicron\nu$ in R is supported by the papyrus.

II20. H. Weil is surely wrong in interpreting the evidence of the papyrus $\pi\epsilon\upsilon\sigma\overset{\circ}{\omicron}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$ to indicate a reading after correction $\pi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$. Correctors of the papyri occasionally insert the correction above the line without deleting the original error from the text: cf. Soph. O.T. 434. The intended reading is, therefore, more probably $\pi\epsilon\upsilon\sigma\acute{o}\mu\epsilon\sigma\theta\alpha$.

Lysistrata.

437. Grenfell and Hunt point out that the present indicative ξυναρπάξει [ς] in the papyrus is certainly wrong, but suggest that the active ending -εις may be correct. The future middle is supported, however, by Xenarchus Porph.2. Moreover, the papyrus contains an entirely indefensible error -εις for -ει in the preceding line.

44I. The reading of the papyrus, ποῦ 'σθ', is almost certainly a reminiscence of 1.433. The mss preserve the correct reading, ποῦ 'σιν.

478. The text of the papyrus is restored by Grenfell and Hunt, οὐ γὰρ ἀ[ν]εκτὰ τὰδ' [ἔ]τ' ἀλλὰ βασανιστέον, who point out that the transposition of ἔτ' produces an irregularity in the first foot. It is by no means certain, however, that the intended reading is τὰδ' ἔτ'. In no less than thirteen instances the copyist has clearly indicated by use of the high stop the elision of a final vowel, and only once has he failed to do so; an indication that elision has occurred is especially to be expected where there is the possibility of ambiguity. We should, therefore, entertain the possibility of a new variant τὰδε τ' which would lend support to the reading of C, οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τὰδε γ' ἀλλὰ βασανιστέον. Confusion of τ and γ is not uncommon in majuscule script.

48I. The papyrus reads the regular adjectival form, κραναήν. The mss correctly retain the special form Κραναάν which is normally used in reference to Athens; cf. Ar. Acharnenses 75, ὦ Κραναὰ πόλις.

Thesmophoriazusae.

141. The papyrus reads ού τ' , a variant known to the scholiast. The reading of R τς δ' may be a dittography of the beginning of the preceding line.

242. If the uncertain letter ς of της has been correctly deciphered, we must presume that the papyrus is in error with the mss, reading ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν ... τῆς φλογός. It is also clear that something has fallen from the text of the mss, and here the papyrus is of value in preserving traces of eight letters π*τερων before the genitive τῆς φλ[ογός. The most probable reconstruction of the papyrus is, therefore, πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν] πρότερον τῆς φλογός. Accepting Dindorf's necessary emendation we may read, ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες, πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτοῦ πρότερον τὴν φλογά. The evidence of the papyrus enables us to trace the sequence of errors. First the case endings of πρωκτοῦ and τὴν φλογά were exchanged, partly, it may be, by assimilation of the ending -ον from πρότερον to πρωκτόν, and partly because the comparative degree is frequently followed by a genitive. The second stage of corruption is peculiar to the mss tradition: in the consecutive words πρωκτόν and πρότερον there occurs homoeoarchon and, by an earlier error of assimilation, homoeoteleuton which has resulted in the omission of the second of these two words. πρότερον is moreover grammatically redundant, having been introduced simply to add to the comic effect.

285. Hermann's emendation τὰ πόπαν' is confirmed.

337. The papyrus appears to read Εὐριπιδῶ [Μήδῳ] τ' , a more difficult reading than that of the mss, and confirming Scaliger's emendation τ' . For the use of a dactyl in the 2nd foot see ll. 340, 342, 346, 348 and 349.

374. For the mss reading Τιμόκλεια Grenfell and Hunt supplement the text of the papyrus with the name Ἀρ[χίκλεια.

Ranae.

50. The papyrus appears to read τρεῖς]σκαῖδ[ενα as one word.

238. The papyrus, B.K.T. 23I, preserves the superior reading ἐκκύβας against the variant ἐγκύβας in the mss. Compare Ar. Thesm. 790, where Reiske correctly restores ἐκκύβασαν for the mss reading, ἐγκύβασαν.

286-7. The high stop before σ in the text of the papyrus undoubtedly indicates prodelision of ε in ἐστίν. The reading of R is, therefore, fully supported by B.K.T. 23I which must read, ποῦ ποῦ 'σ[τιν; ἐξόπισθεν.

The papyrus most probably shares the error of A and M, ending 1.286 ἐξόπισθε νῦν ἴθι and omitting the following line through homoeoteleuton. Otherwise it must be assumed that the copyist strayed from ἐξόπισθεν in the middle of 1.286 to conclude with πρόσθε νῦν ἴθι from 1.287.

289. The papyrus is in error with all the major mss, reading γίνεται. The true Attic form γίγνεται is found in some of the recentiores.

290. The reading of the papyrus, ποτὲ μὲν ... τότε δέ, is not satisfactory; the error may lie in the repetition of π which is the initial letter of the preceding line. The variant ποτὲ μὲν ... ποτὲ δέ in A M would then represent a subsequent attempt at emendation. Similarity between A M and the papyrus has already been detected in the corruption of ll.286-7.

853. P.Oxy. I372 supports R in the more appropriate reading ἀνάγε σεαυτόν. The verb ἀνάγω is chosen to suggest skilful strategic evasion on the part of Euripides. Cf. Aves 383.

888. The significance of the unmetrical reading of P.Oxy. I372 lies in its one point of difference from R. The positioning of δὴ after οὐ in the papyrus and after καί in R suggests that copyists

were embarrassed by this particle after the participle λαβών
had been displaced to the end of its sentence.

893. The papyrus and R. correctly preserve the vocative
ξύνεσι.

Plutus.

4. ταύτα the variant read by A and the corrector of P.Oxy. I6I7 may be traced to the association of ὁ αὐτός with the dative. R and V accent correctly, ταῦτα.

38. The papyrus retains the old-Attic form of the prefix ξυν- in ξυμφέρειν: cf. 1.43.

39. The suprascript εἶπεν in P.Oxy. I6I7 is a gloss upon the uncommon verb ἔλακεν rather than a serious variant. Traces of ink above the participle ἀποκρινο]μένου in 1.17 appear to serve a similar purpose.

40. The papyrus supports V in reading the plural τοδί against τοδί in R and A. Compare the variants in 1.49.

42. Grenfell and Hunt decipher the papyrus reading before correction as μημετι. As a possible alternative μημέτι suggests itself. The mss and papyrus after correction have the correct reading, μ' ἔτι.

43. Once again the papyrus retains the old-Attic form of the prefix in the compound verb ξυνακολουθεῖν supporting the two mss R and A.

49. There is little to commend the variant ταῦθ' in P.Oxy. I6I7. Nevertheless, Grenfell and Hunt observe the possibility that the mss reading τοῦθ' may have been attracted into the singular by συμφέρον.

50. The papyrus supports A and U in the reading χρόνω which is also recorded as one of two marginal variants in V.

Appendix.

The following list contains all readings of the papyri not represented in the mediaeval manuscript tradition which are worthy of consideration as presumptive variants. The period to which each of the texts belongs is indicated by the letter P = Ptolemaic, R = Roman, or B = Byzantine.

Aeschylus. Septem. I63-4, μάχα [ού τε (conj. Hermann) R. 634, κάπιγαυρωθείς ? R. 652, πά[τταν R. Agamemnon. 30, πέ[πτωκεν R. Myrmidones. I3I,3-4, οὐς οὐ πρ[οπίνων θάσσεις εἶσω κλισία]ς (supports Blomfield and Dindorf) R. Niobe. I57,I, ἐφημένη (supports Musurus) R. I57,I-2, τάφον [τέκν]οις ἐπαύζουσα R. Xantriai I68, Νύμφαι ναμερτεῖς κ[υδραὶ θεά]ί αἷσιν R.

Sophocles. Ajax. 305, ἐνῆξας R. 756, τήνδ' ἔθ'] ἡμέραν μόνην B. Electra. 363, λυποῦν μόνον (conj. Erfurdt) R. Oedipus Rex. 378, τοῦ B. 4I7, ἀπὸ τοῦ - ἀπὸ σοῦ R. 5IO, τῶν R. 824, φεύγοντι B. 825, ἐμβατεῦσαι (known to Σ) B. I3IO, διαπωτᾶται? (conj. Musgrave) B. Trachiniae. 579, ἐγκέκλημένον (conj. Dindorf) R. 783, ἀνευφήμησεν (conj. Brunck) R. 790, ῥιπτῶν R. 793, οἶαν καταστήσαιτο λυμ[αντίν R. Ichneutae. 294,I, ἔτι σχολάζεται (conj. Meineke) R. Poimenes. 466,I, γνά]θμοισιν R. Tereus. 532,I, ἐν φύλον (conj. Bergk) R. 532,2, ἡμᾶς (conj. Dindorf) R.

Euripides. Medea. I2, χθόνος P. 5I3, μονου]μένοις B. 839, μετρίους B. 846, πο]ταμῶν ἱερ[ῶν P. 864, φοινίῳ τλάμο]νί τε θυμῷ P. IO89, οὐκ (conj. Elmsley) B. IO94, μέν γ' (conj. Reiske) P. IIOI, ὅπως θρέφουσι (conj. Brunck) P. IIO8, ἦλθεν P. III3-4, τήνδ' ἔτ]ι λύπην πρὸς τοῖς ἄλλοις P. II76, μέλος R. II83, ὅτ' R. I256, γενέθλαν P. I26I-2, μάτην ἄρα (supports Musgrave) P. I270, ἴω μοι (supports Murray) P. I273a-4. Supports Schenkl's transposition. P. I277-8 & I288-9 Omitted. P. I28I, ὄν (conj. Seidler) R. I28I, τ[όλ]μα P. I285, ἄλα P. I290, τί δῆτ' οὐ (supports Elmsley) R.

1296, γε (conj. Elmsley) R. 1308, οὐ που (conj. Barthold) R.
 Hippolytus. 302, τῷ B. 408, λέχος P. 422, οἰκῶσιν πέδον P.
 430, μὴ προσοφθείην B. 456, εἵνεκ' B. 585, ἰάν (conj. Weil) R.
 1194, ὑπῆγε P. Andromache. 7 Omitted (condemned by Σ) R.
 962, φ]θόνω R. 984, ἐς οἴκ[ον R. 1274, καὶ τάδ' B. Hecuba.
 255, ζητεῖτε P. 1272, μ[ή]τι R. Heracles. 1096, πρὸς
 ἡμιθραύστῳ (conj. Elmsley) P. 1098, τ' (conj. Canter) P. 1339,
 ὃν ἄν R. Electra. 373, διορίσας P. 374, τᾶρα P. I.T. 175,
 τηλό]θι P. 177, σφαχθεῖς' ᾧ (conj. Markland) P. 252, κἀντυχόντες
 (conj. Reiske) P. 587, τά (conj. Hermann) P. 618, τήνδε (conj.
 Bothe) P. 618, συμ[φο]ράν (unde προσφοράν Weil) P. 621, κτείνουσα
 P. 622, οὐκ P. Helen. 633, ἀνεπ]τέρωσ[α P. 634, χέρας (conj.
 Elmsley) P. 634, ἡδονῇ P. 635, Supports Elmsley's transposition.
 P. 636, φιλιτάτα P. 640, ὦ]λβισαν ἐμέ σέ τε μάταν P. 642, γ' P.
 644, συ]νάγαγεν πόσει (supports Dindorf) P. 665, δ[ί]δασκέ με P.
 Phoenissae. 128, γηγενέτα γενέθλα P. 136, αὐτοκασιγνήτα (conj. Reiske)
 P. 138, δ' P. 171, τίς πόθεν R. 180, Omits ἔπτα (deleted by
 Valckenaer) R. 363, ἄστεως (conj. Murray) R. 534, εἰσῆλθε P.
 778, Omitted. (suspected by Kirchhoff) R. 783, προσευχόμεσθα
 (conj. Murray) R. 800, Omitted. R. 1021, ἀρπαγά R. 1036,
 ἱηιήιον βοάν RR. 1037, ἱηιήιον μέλος RR. 1040, ἀχαί R. 1041,
 πόλεος (conj. Porson) R. 1086, Ἀργεῖον (conj. Fix) R. 1104,
 Νηίσταις (conj. Unger) B. 1130, κύκλοις B. 1508, Omits πάτερ
 (deleted by Hermann) P. 1512, αἵματος ἐνθ' ἀμερίου P. 1513, φανερά
 P. 1514, ἐλελίζη (conj. Schroeder) P. 1516, ἐν πετάλοις P. 1517,
 μούνα [μονομάτῳ ὁδυ]ροῦμαι P. 1520, τοῦσδε P. 1522, δακρύοις (conj.
 Wilamowitz) P. 1522, Omits ἰαχήσω (deleted by Burges) P. 1529,
 πταίσματα P. 1539, τί ἐμ[έ P. 1575, φοινίον ? P. 1580, ἀμετέροισιν
 ᾄχη μελᾶθροις P. 1718, ποῦ, θυ[γάτε]ρ, τίθημ' ἔχνος P. 1719, πόθι
 φέρω P. 1736, Lacuna indicates end of tragedy. (conj. Wilamowitz)
 P. Orestes. 59, πέτρων (conj. Murray) B. 61, συ]μφοράς B. 231,

αὐτίς P. 240, Omits ἐς P. 338-340, Supports Kirchhoff's
 transposition. P. 508, σύλλεκτρος B. 910, αὐτίς B. 1315,
 ἐσπεσοῦσα δικτύων βρό]χοις P. 1335, ἐπ' ἀέλοισι τάρ' (conj.
 Murray) B. 1340, ἄγ' (conj. Weil) B. 1347-52, Supports
 Lachmann's assignment of parts. P. Bacchae. 466, αὐτός μ'
 B. 466, εἰσέβησ' (conj. Abresch) B. 468, ἀλλὰ Σεμέλην
 (supports Canter) B. 502, οὐδ' B. 506, οὐθ' ὃ δρῶς (supports
 Reiske) B. 1083, σεμνὸν R. 1085, βρόμον R. 1087, κάρα R.
 1091-2, Omitted. R. 1098, τ' (conj. Hermann) R. 1100, στόχον
 (conj. Reiske) R. 1102, τλήμων (conj. Musurus) R. 1102,
 λελημμένος (conj. Musgrave) R. 1104, ἀνεσπάρασσον (conj. Murray)
 R. 1113, δ' ἄρ' R. 1118, ὁ [σός R. 1125, ὠλεναῖσι R. 1126,
 πλευροῖσιν (conj. Elmsley) R. 1132, στενάζων (conj. Musurus) R.
 1133, ἔφερε (conj. Duport) R. 1133, ὠλένην (conj. Musurus) R.
 1136, διεσφαίριζε (conj. Murray) R. 1157, Ἄιδα (conj. Wilamowitz)
 B. 1184, τᾶμον (conj. Wilamowitz) B. Rhesus. 52, ἐς καιρὸν
 ἦμεις B. 54, ἀρεῖσθαι (supports Wecklein) B. 60, οὐτάν B.
 63, ἦ B. 95, πάσης νύκτος ? B. Alexander. 960, I, τί μάταν R.
 960, I, π]έπασθε (conj. Nauck) R. 960, 2, τε R. Antigone. 157, I,
 εὐτυχῆς R. Antiope. 223, I-2, ἔλαβεν P. 223, 2, ἴδη (conj.
 Meineke) P. Archelaus. 911, 2, πτερόεντα (conj. Grote) R.
 911, 3, αἰθέρα πουλὺν ἀερθεῖς (conj. Bergk) R. Ino. 403, 3, ὅπου
 R. 420, 2, σιγ[μῆ]μία P. 420, 4, π[άλα]ι P. Melanippe Desmotis.
 495, I, ὅτῳ (conj. Nauck) B. 495, 3, κενῶν (conj. Gesner) B.
 499, 2, καὶ λέγει κα[κ]ῶς P. 499, 3, δεῖξ[ω δ' ἐγώ P. Protesilaus.
 657, 4, ἦδε PP. Telephus. 696, I, οὐρίζεται P. 696, 2, πέτρων P.
 696, 2-3, Ἀρκάδων δυσχείμερον Πάν (conj. Musgrave) P. 696, 4, Αὔγη
 (conj. Leopardus) P. Hypsipyle. 757, I, ἀ' δ' αὖ παραινῶ R.
 757, 4, αὐτοί R. 350(adesp.), I, δῆ]τα θύειν (conj. Cobet) R.
 Phaethon. 775, 30, συζ[υγίαι P. 775, 43, μέλει P. 775, 44, αἶι P.
 775, 48, θάρσ[ος ἄγουσ' (supports Wilamowitz) P. 775, 49, ἐπιχάρμα]τά τ'

P. 775, 5I, τέλει P. Incerta Fabula. 9I3, 3, τολ]μηρά R.
Aristophanes. Acharnenses. 750, εἵκομες (conj. Ahrens) B.
8I6, Ἑρμᾶ ἔμπολαῖε (conj. Scaliger) B. 906, γ' ἄν (unde καὶ
Schubart) B. 9I2, δέ B. Equites. 92, ἄνθρωποι B. IOI7,
ἐκέλε]ν (supports Blaydes) B. IO60, φησὶν B. Nubes. 235,
πῶς φ[ῆς B. 582, ξυνήγομεν R. 586, στρατήγησοι R. 604, πεύκη R.
608, ξυντυχο[ῦσ' R. 609, Ἀθηναίοις] τε R. 980, τοῖν ὀφθαλμοῖν B.
Vespae. 499, τρέφε[ι]ν (supported by Σ^V) B. 576, γράφομαι (conj.
Brunck) B. 790, κάπειτ'] ἐνέθ[ηκε (supports Bergk) B. Pax. 758,
δ' R. 760, εἵνεκα R. Aves. 46I, πρόσθ]εν B. IO69, δάκετα
πάνθ' ? (supports Dissen) B. IO78, ζῶντ' ἀπαγάγη B. Thesmo-
phorizusae. I4I, σύ τ' (known to Σ) R. 242, πρότερον R. 285,
τὰ πόπαν' (conj. Hermann) R. 337, Εὐριπιδίῳ [Μήδῳ R. 337, τ'
(conj. Scaliger) R. 374, Ἀρ[χικλεία R. Ranae. 50, τρεῖ]σιν αἰδ[εκα
B. 238, ἐκκ[ύφας B. Plutus. 38, συμφέρειν B. 49, ταῦθ' B.

An analysis of the frequency of new variant readings
in selected plays.

A. Plays with wide representation in mediaeval mss.

	Ptolemaic.	Roman.	Byzantine.	
Aeschylus.		89		Lines of text.
Septem, Agamemnon.	/	4	/	No. of variants.
		4		Frequency per 100 ll.
Sophocles.		373	143	Lines of text.
Ajax, Electra, O.T.,	/	9	5	No. of variants.
Ant., Trach., O.C.		2½	3½	Frequency per 100 ll.
Euripides.	419	509	349	Lines of text.
Medea, Hippolytus,	43	24	14	No. of variants.
Andromache, Hecuba,	10	4½	4	Frequency per 100 ll.
Phoenissae, Orestes.				
Aristophanes.		179	738	Lines of text.
Acharn., Equites,	/	6	19	No. of variants.
Nubes, Vespae, Pax,		3½	2½	Frequency per 100 ll.
Aves, Lysistrata,				
Ranae, Plutus.				

B. Plays with irregular mss representation.

	Ptolemaic.	Roman.	Byzantine.	
Euripides.	161			Lines of text.
H.F., Electra,	21	/	/	No. of variants.
I.T., Helen.	13			Frequency per 100 ll.
(In L or L & P)				
Euripides.			49	Lines of text.
Rhesus.	/	/	5	No. of variants.
(In V L & P)			10	Frequency per 100 ll.
Euripides.		69	29	Lines of text.
Bacchae.	/	17	7	No. of variants.
(In L & P)		25	25	Frequency per 100 ll.
Aristophanes.		47		Lines of text.
Thesmophoriazusae.	/	6	/	No. of variants.
(In R & A)		13		Frequency per 100 ll.

Index

- Actes Pap. V, p.177. Eur. Iono fr.420. A fragment of same papyrus containing Eur. Phoenissae 529-534 published in Gueraud-Jouguet.
- Aegyptus 15, pp.239-45. Eur. Telephus frr.696 & 884.
- A.J.P. 61, pp.209-10. Soph. Antigone 689-690, Eur. Hecuba 20-21, 503-504, I.A. 790-791.
- Archiv 14, pp.24-29. Eur. Hypsipyle fr.752,2.
- B.G.U. 7, 1688. Soph. Fabula Incerta fr.749 (Parodied)
- B.K.T. 1, Nr.9780. Ar. Aves 28, Ranae 237.
- B.K.T. 5(2) Nr.219. Ar. Nubes 945-947, 955-988, 1007-1015.
- B.K.T. 5(2) Nr.225. Ar. Nubes 177-180, 207-209. From same parchment codex as B.K.T. 5(2) Nr.226.
- B.K.T. 5(2) Nr.226. Ar. Nubes 235-237, 265-267, 936-942, 959-973. V. nr.225.
- B.K.T. 5(2) Nr.231. Ar. Acharnenses 593-595, 631-633, 747-758, 762-764, 768-780, 791-803, 807-809, 813-825, 904-937, 941-975. Aves 819-829, 860-865. Ranae 234-245, 249-263, 273-300, 405-412, 607-611.
- B.K.T. 5(2) Nr.243. Eur. Medea 507, 513-517, 545-560.
- B.K.T. 5(2) Ostr.4758. Eur. Hippolytus 616-624.
- B.K.T. 5(2) P.5005. Eur. Hippolytus 243-365, 376-431, 456, 458, 492-515.
- B.K.T. 5(2) P.5514. Eur. Melanippe Desmotis fr.495.
- B.K.T. 5(2) P.9771. Eur. Phaethon fr.773, 19-53.
- B.K.T. 5(2) P.9772. Eur. Hippolytus 403-423, Melanippe Desmotis frr.492,6-7, 494, 499, Protesilaus fr.658.
- B.K.T. 5(2) P.9773. Eur. Hippolytus 664-668, Protesilaus fr.658,2-4.

- B.K.T. 5(2) Nr.I765I
 C.P. 33, pp.411-413.
 C.Q. 32, pp.45-46.
- C.R. 18, p.2.
 C.R. 49, p.14.
 E.R. Dodds (Ed. Bacchae)
 Et. de Pap. I, 7.
 Et. de Pap. 3, 5.
- G.L.P. I, I4.
 Gueraud-Jouguet
- Hermes 35, pp.602-4.
 Hermes 68, p.251
 Hermes Einzelschr. 5,I.
 J.J.P. 2, pp.81-84.
 J.J.P. 2, pp.84-87.
 Mel. Nicole pp.212-7.
 Mel. Nicole pp.217-220.
 New Ch. 2, I48-I49.
 P. Achmim 4
 P. Amherst 2, I3.
 P. Amherst 2, I7.
 P. Antinoe I. 23.
- Eur. Troades 876-879.
 Eur. Orestes 205-224, 226-247.
 Eur. Medea II56-II60, II65-II77, II91-II99. Other fragments of same papyrus containing Medea 719-723, I046-I053, I279-I328 published in P. Harris 38.
 Eur. Phoenissae I06-II8, I28-I40.
 Eur. Medea I057-I062, I086-I092.
 Eur. Bacchae II55, II57, II84.
 Eur. Orestes 754-764.
 Eur. Medea 841-865, 977-981, I087-III4, I251-I291, I389-I405, I417-I419. Phoenissae I500-I581, I710-I736.
 Eur. Melanippe Sapiens fr.481.
 Eur. Phoenissae 529-534. A fragment of the same papyrus containing Eur. Ino fr.420 published in Actes Pap. V.
 Ar. Nubes I372-I391, I407-I428.
 Aesch. Niobe frr.I56 & I57.
 Eur. Alexander fr.43.
 Eur. Phoenissae I079-I095.
 Eur. Andromache II34-II42, II64-II72.
 Ar. Equites 37-46, 86-95. From same box of papyri as Mel. Nicole 217-220.
 Ar. Lysistrata 433-447, 469-484. V. Mel. Nicole 212-7.
 Eur. Orestes 338-344.
 Eur. Rhesus 48-96.
 Ar. Incerta Fabula fr.665.
 Eur. Sciron fr.678.
 Eur. Medea 825-840, 864-878.

- P. Antinoe I, 24.
 P. Cairo Zen. 4, 5965I
 P. Didot pp.16-18.
 P. Flor. 2, II2.
 P. Harris 38.

 P. Harris 39.
 P. Heid. 205.
 P. Hibeh I, 7.

 P. Hibeh I, 24.

 P. Hibeh I, 25.
 P. Lit. Lond. 73.
 P. Lond. 3, 885.
 P. Mert. 2, 54.
 P. Mich. 3, 140.
 P. Oxy. I, 22
 P. Oxy. 2, 212.
 P. Oxy.2, 224.

 P.Oxy. 3, 410.
 P. Oxy. 3, 419.
 P. Oxy. 3, 449.
 P. Oxy. 3, 450.
 P. Oxy. 4, 693.
 P. Oxy. 6, 852.

 P. Oxy. 6, 856.
- Eur. Bacchae 459-471, 496-508.
 Aesch. Mysi fr.143.
 Eur. Medea 5-12
 Ar. Aves 882.
 Eur. Medea 719-723, 1046-1053, 1279-1328.
 Other fragments of same papyrus containing
 Medea 1156-1160, 1165-1177, 1191-1199 are
 published in C.Q. 32, pp.45-6.
 Eur. Andromache 907-914.
 Eur. Heracles 1092-1099.
 Eur. Electra 367-379, Incerta fabula
 fr.1024.
 Eur. I.T. 174-191, 245-255, 272-286, 581-
 595, 600-629.
 Eur. Alcestis 1159-1163.
 Eur. Hippolytus 1165-1179, 1194-1204.
 Eur. Bacchae 642.
 Eur. Phoenissae 768-789, 793-806.
 Soph. O.C. 136-146.
 Soph. O.T. 375-385, 429-441.
 Ar. Thesmophoriazusae Secundae ? fr.599.
 Eur. Phoenissae 1017-1043, 1064-1071.
 A fragment of the same papyrus containing
 Phoenissae 646-655 published in P.Ryl.547.
 Eur. Phoenix fr.812,8-9.
 Eur. Archelaus fr.245.
 Eur. Andromache 5-48.
 Eur. Medea 710-715.
 Soph. Electra 993-1007.
 Eur. Hypsipyle frr.757,1-8, 759, 770, 350
 adespota. (Identified by Italie ed. Hysp.)
 Eur. Telephus fr.707.

P. Oxy. 6, 875
P. Oxy. 6, 876.
P. Oxy. 6, 877.
P. Oxy. 9, II74.

P. Oxy. 9, II75.

P. Oxy. 9, II76.

P. Oxy. 9, II77.

P. Oxy. 9, II78.

P. Oxy. II, I369.

P. Oxy. II, I370.

P. Oxy. II, I371.

P. Oxy. II, I372.

P. Oxy. II, I373.

P. Oxy. II, I374.

Soph. Antigone 242-246.

Eur. Hecuba 700-704, 737-740.

Eur. Hecuba I252-I280.

Soph. Ichneutae fr.294. A companion volume to P.Oxy. II75.

Soph. Euryplus fr.768. A companion volume to P.Oxy. II74.

Eur. Troades 886, Alexander fr.960, Archelaus fr.9II, Ino fr.403,3-4, Melanippe Desmotis fr.492,6-7, Pirithous fr.593, Fabula Incerta fr.9I3. Ar. Thesmophoriazusae 335-337, 374-375.

Eur. Phoenissae I7I-I84, 220-226.

Eur. Orestes I3I3-I326, I335-I350, I356-I360.

Soph. O.T. 688-696, 708-710, 73I-740, 75I-753, 775-784, 8I9-827, I304-I310, I350-8. From same find as P.Oxy. I370-4 & I40I-2.

Eur. Medea 20-26, 57-63, Orestes 445-449, 469-474, 482-486, 508-512, 685-690, 723-729, 8II-8I7, 85I-854, 896-898, 907-910, 934-936, 945-948, I246-I265, I297-I306, I334-I345, I370-I37I. V. P.Oxy. I369.

Ar. Nubes I-II, 38-48. V. P.Oxy. I369.

Ar. Ranae 44-50, 85-9I, 840-86I, 879-903. V. P.Oxy. I369.

Ar. Equites 6-I5, IOI3-IOI7, IO57-IO62, Pax I326-I334. V. P.Oxy. I369.

Ar. Vespae 443-467, 486-513, 558-577, 607-626, 746-760, 790-808, 8I4-8I9, 825-830, 863-869, 875-880. V. P.Oxy. I369.

P. Oxy. II, I40I.

P. Oxy. II, I402.

P. Oxy. I3, I6II.

P. Oxy. I3, I6I5.

P. Oxy. I3, I6I6.

P. Oxy. I3, I6I7.

P. Oxy. I5, I80I.

P. Oxy. I5, I803.

P. Oxy. I5, I805.

P. Oxy. I7, 2077.

P. Oxy. I7, 2093.

P. Oxy. I8, 2I59.

P. Oxy. I8, 2I6I.

P. Oxy. I8, 2I63.

P. Oxy. I8, 2I64.

P. Oxy. I8, 2I78.

P. Oxy. I8, 2I79.

P. Oxy. I8, 2I80.

Ar. Aves 382-384, 460-46I. Identified
by E. Fraenkel C.Q. 46. V. P.Oxy. I369.

Ar. Equites 529-530. V. P.Oxy. I369.

Ar. Nubes 967.

Soph. Ajax 694-705, 753-764.

Eur. Orestes 53-6I, 89-97.

Ar. Plutus I-25, 32-56.

Ar. Acharnenses 345, Lysistrata 354.

Identified by O.Weinreich, Sitzb.Wein. Ak.
I942, Abh. 4, I23-38.

Ar. Equites 655-656.

Soph. Trachiniae I2-2I, 37-39, 275-283,
289-292, 30I-303, 360-365, 370-387, 532-
535, 576-58I, 602-606, 744, 763-764, 78I-
797, 850-854, 873-878, IO64-IO73, II3I-
II47, I253-I257, I274-I276.

Soph. Nauplius fr.400, Scyrii fr.5II,4-6.

Soph. Ajax 5I-67, 266-276, 29I-307.

Aesch. Glaucus Marinus fr.30. In same hand
as P.Oxy. 2I6I, 2I63-4, 2I78-9, 2255 and
P.S.I. I2IO.

Aesch. Dictyulci frr.48-9. V. P.Oxy. 2I59.

Aesch. Septem I63-I64, Myrmidons fr.I3I,
2-3. V. P.Oxy. 2I59.

Aesch. Xantriae fr. I68. V. P.Oxy. 2I59.

Aesch. Agamemnon 7-I7, 20-30. V. P.Oxy.
2I59.

Aesch. Septem I55-I58. V. P.Oxy. 2I59.

Soph. O.T. IO2-I2I, 292-294, 297-299, 397-
404, 4II-467, 474-475, 480-484, 503-532,
574-587, 97I-974. May be from same papyrus
roll as P.S.I. II, II92.

- P. Oxy. 19, 2221. Soph. Poimenes fr.466.
 P. Oxy. 19, 2223. Eur. Bacchae 1070-II36.
 P. Oxy. 19, 2224. Eur. Hippolytus 579-604.
 P. Oxy. 20, 2255. Aesch. Danaides fr.44, I-5. V. P.Oxy. 2159.
 P. Oxy. 20, 2256. Aesch. Myrmidones fr.I36, Philoctetes fr.
 250, Fabula Incerta fr.377.
 P. Oxy.22, 2333. Aesch. Septem 621-638, 644-656.
 P. Oxy. 22, 2334. Aesch. Septem 498-503, 529-552.
 P. Oxy. 22, 2335. Eur. Andromache 954-I022.
 P. Oxy. 22, 2336. Eur. Helen 630-651, 658-674.
 P. Oxy. 22, 2337. Eur. Medea II49-II63, II71-II90.
 P. Par. 2. Eur. Andromache 205, Helena I245, Supplices
 270, I.A. 28, Dictys fr.333,2, Phoenix fr.
 817,3. Ar. Ranae I217.
 P. Petrie I, I, c. Eur. Antiope fr.223.
 P. Petrie I, 3, i. Eur. Antiope fr.I98,I-3.
 P. Petrie 2, 49, d. Eur. Ino fr.403,2. Identified by C.Haeberlin
 in Woch. Phil. I3, 988-9.
 P. Rain. 3, 21. Eur. Phoenissae 307-309, 337-342.
 P. Ross. Georg. I, 8. Eur. Andromache 957-959, 988-990, I239-I242,
 I273-I276.
 P. Ross. Georg. I, 9. Eur. Orestes II55-II56, Danae fr.324.
 P. Ryl. 3, 482. Soph. Assembly of the Achaeans fr.716.
 Identified by T.B.L. Webster, Bull.Ryl.Lib.
 22,543-9.
 P. Ryl. 3, 547. Eur. Phoenissae 646-656. Other fragments
 of same papyrus containing Phoenissae IO17-
 IO43, IO64-IO71 published in P.Oxy. 2, 224.
 P.S.I. 6,720. Ar. Pax 721-747, 750-768, 775-802, 805-827.
 P.S.I. IO, II71. Ar. Nubes 577-635.
 P.S.I. II, II92. Soph. O.T. I78-I90, I97-200. May be from
 the same papyrus roll as P.Oxy. I8, 2180.

- P.S.I. II, II93. Eur. Phoenissae I027-I048.
- P.S.I. II, II94. Ar. Thesmophoriazusae I45-I56, 237-245, 273-288, 594-596, 804-809.
- P.S.I. II, I2I0. Aesch. Glaucus Pontieus fr.36. V. P.Oxy. I8, 2I59.
- P.S.I. II, I2I3. Soph. Antigone 7I2-7I5. (Parodied)
- P.S.I. II, I22I. Ar. Vespae I435-I440.
- P.S.I. I3, I302. Eur. Alcmeon fr.86. Identified by Schadewaldt in Hermes 80,46.
- P. Tebt. 3, 90I. Eur. Bacchae I
- P. Vat. II. Aesch. Choephoroe 50. Soph. Electra 363-364, O.C. 562-564, 797-799, Tereus fr. 532,I-2. Eur. Heracles 57-59, I337-I339, Phoenissae 40, 363, 367-370, 403, 406, 53I-535, 536, 6I3, Antigone frr.I57-8.
- Racc. Lumbroso pp.255-7. Eur. Aegeus fr.II.
- Raineri M 5. Eur. Phoenissae I097, I099-II0I, II04, II06, II27-II28, II30, II32-II33, II36.
- Rev. Phil. 6, I79-I85. Ar. Aves I057, I063-I066, I069-I070, I078, I080, II06-II07, III0, III2, III8-II20, II23.
- Rev. Phil. I9, I05-I08. Eur. Orestes I062-I090.
- Sitz. Berl. Ak. I9I8 Eur. Electra 388-389, Hecuba 254-256.
- S.I.F.C. 27, p.48. Ar. Thesmophoriazusae I39-I44.